Jhs. 65

1

Reggeli Imádság.

Mennyek földnek tengernek és minden azokba-
ly és kikin állatotok hatalmason terem-tő, es io-
z minden üdőbeli hivetek s. mü Oltalmas az Jesus
szerelmes Attyánk; magad talunk kegyelmes es sok re-
i jotetemenyidert, kinálkozzon Jenig azért hogy minket a
ki Pharaonak, es Pokolbeli Országnak kegyetlen inségébe
szent Fiadnak az mü Urunk Jesus Christusnak aldal-
Szabaditottál, es az te dicsőséges Országodnak örökös
melynek birodalmára adod mü Oltalunk az te ujja-
az örök életre el Segitő lelkedet, hogy az által Segitségednek
igazgassanak kenyörgésinkben, es esedezésinkben, somo-
daginkban Igazságtalanoknak mijsey siralomnak völgyében az
mu Fiadjanként oregs szemek.

Az holot oroha sok külömb külömb féle nyomorusagokban so-
rengattatasokban forgunk is, és sok féle szenvedesek alá rekes-
tettunk; de te mind az által minket mind azokbol megs szaba-
ditsak es azokra el szenvedésed nagyon valo idődobol erö és te
hessegen enyjtsak, és nem hagy minket feljeb keseruen annál az
mint el szenvedhettyük sőt az kisirtettel egyetemben utat ad az
szabaditására hogy el szenvedhessük. Ugyanis Uram mikor mi
emberi segitségtől megs szoritattak valunk, mikor az mü ellenségünk
mü ellenünk tamadnának es minket elevenen be nyelni akar-
nanak te mü Oltalunk menedek hellyünk voltál minketmegs
adtad ki gatlottál orgomonsagunkban megs nyitottál, és azt tzelekez-
tél hogy az mü ellenségünk nagy Segitsegtallással hátra
térjenek.

Menyisser láttattunk Uram szemben végsso veszedelmekben
forgunk, mikor az mü kőztünk lévő, hatalmas népek mü ellé-
nünk fel kölenek kegyetlen edes Nemzetünkre veszedelmes
nestek es kegyetlenségekre, mérgé minden dühösseggel mü
nünk ki szultak el annyira oh Seregetek te hogy ha mi
ter se mü bennünk megs nem hattal volna, ugy jarhattunk
[illegible] es láttunk volna hatalmas
[illegible] nagy fel szedelmü

…dván vontsátok el, vonszatok el mind fondamen…
…ni ẽ benne vagyon, te Fenyes az ẽ gonoszságoka…
…ünket illetsenek vi[ha] fizesd ẽ orekiek.
…hely az te könyörületességednek orejával mellyel az
…reinken edgy idẽglen onũ tõllünk el rejtetted kegyed
…hozánk fordultál es az mũ oregs kalandulásunkban
…magadtalvad legs ottan nagy kétélységgel fel fudulkodo
…ellenségünk oregs fegyverüdet es oreja fiaruba hárta tért.
…Noha Fenyes igaz ítéletedből az mũ Nemzetünket igen meg
…alazad, az idegeneknek hatalmában adtad és az mũ nyakain
…kat nzoktek kemény vas igajokban rekesztedel vala, mind azon
…által bũneinke felet bódolkodo irgalmassagodrol megs emlekezven
…és Nemzetünkek illyen ugyse fogyot állafattyát megs tekintven, hog
…Nemzetünkből allo kegyes fejedelmet attál kinek id lehet mos:
…his hatalmas, és kegyetlen ellenséggel vagyon ügye de mind az
…on altal ök ekkedíglen oreo kiepin sérégétel edgyũ olnal:
…mazo seno sárnyaiddal fedezgetted, és midõn derekas
…el szenvedhetetlen veszedelmektol megs õrizted: kinek is sé
…reny forgolodása által az idegeneknek el kifelhetetlen kegyes
…lenségeket, oremũ oremũ keffen mũ véghenk megs könnyeb
…bitetted, és az végtol fogvan valo sidalmat és gyalázatot or:
…gainkerol el tõrlötted és minketis hennyunkban hajlekunk:
…ban ennyi zurzavar állapotban ennyerd valo erendességben,
…egyebekkel edgyũ végh keffen el nem fogyatottál sem az te:
…gyetlen ellenségektek fegyverére nem attál.
…Oh végetlen kegyelmũ Jó Vrjha mũ minden ezekért te
…Felségednek, mélto hálákat adhnk volna, vrjha figyelmes
…hünk volna az te szentségednek utain olyan lõ volna az
…mũ betekintésünk, mint az folyo vizi és az mũ vizsgálásunk mint
…az tengernek habja. Ismerjük s. orczánk pirulásával megis
…valjuk Uram ellened valo vétkeinket, es ellened valo
…hálatlan voltunkat, mert mũ álnokul tselekedtünk te elõtted
…tentelenül elünk az te áldásiddal, mellyet nem veltünk mi
…irgalmasságodnak ezak legs kisebbike mert soketjaránt
…De kerünk tegedet nagy lelki töredelmességbõl, Oh
…ségban gyönyörködõ Jó az te nagy nevedert
…Kegyes …ted el

Könyörüly
nerõd. Te
ne Vered
sep örök
sától meg
igyekezed
ember te
Mũ Ur
messzebõl
onũ vele
tor ostr
hozzánk
Vrunk
tatnak
massag
nyadal
nagy
tõrõ
az emb
fama
mũ b
téró,
mit
es m
megs
él
dula
den
gyel
ne
mel
kul
ség
ne

Jhs. 65

Könyörüly rajtunk, es ne türöly el tellyességgel az földnek s
nerol. Tekints kegyelmesen az te egyetlen áldozattyára, es ne
ne vesd meg az te dicsöségednek széket, emberekből állo
sep örökségedet, amellyet az Ur Jesus Xtus. drága vére hullár
által meg is vásárlottál. Mert mi kegyetlenül sértettük
igéreted melyben azt fogadtad, hogy valamely órában az bünös
ember te hozzád fel kiált meg halgatod őtet.

Mi Uram bünös fiaid es leányid imé nagy sübeli tördelz
messzéből kiáltunk te hozzád az te isteredből kegyelmes meg
ments minket, es az te méltó haragodat, nyiss istenedből fel hü
tőr ostorodat fordits el mi rollunk kegyelmesen, kérj mi
hozzánk oh mi meg szabadulásunkért mi, es szolgálj te ér
tenunk valo haragod, az kedves igyekezetért Uram ha tiszta találo
tatnak mi kérőnk, es az te érdemedert szeretetedvel irgalz
massagot mi éltünk. Mert mi kegyetlenül sértettük
nyadalyás es meg nyomorodot földnek fergeteg kel, es az mi
nagy szükségünkben az te kebeleidben önnyük: te hozzád
kiáltunk es könyörgünk meg szabadjunk,
Ugyanis Uram te kivüled kitől menjünk: hozzad valo
az emberi kegyetlenség szabadjon mint az nádszál melyben az ki
fumaszkodik be omoljon az ro tömedben es meg törik azonnal
mi benünk annyi ero hogy ellene állhassunk az mi reánk
törő, s. veszedelmünkre ügyekező szokásának es nem hadgyuk
mit tselekedni ellenünk. Annak okáért mi magunkat
es minden emberi kegyetlenséget, es dolgainkat, ne hadgyad hogy
meg szégyenüljünk oh mi io Istenünk.

Ugyan Oh szeretetnek győzhetetlen királlya az mi szabad
dulásunkért Szívat allo Keresztény fejedelmünket az ro mi
den tellyében lévő tanácsal egyetemben kivalképpen valo kez
gyelmednek és oltalmadnak gyakorlásával környeked meg hogy
ne közelithessen ro hozzája semmi veszedelem. Ald meg ötet
mellette lévő hasznos tanáccsal Urakkal, io vitézlő fegyiak
kal egyetemben io egészséges hosszu élettel, bátorságnak ajan
dékoznak es vitézi bátorságnak erőkével, hogy mostani bajos és
nehez ügyünkben valo forgolodasunk légyen boldogs és io
végezes, es az Sionnak végtől fogva kedves békességes alith
tatlyára, had látnak meg mindenek az te fiaid mi
[illegible] hogy [illegible]

arnak bizonyo tengerebòlis allando ejndeszsegre, lelkiis
testi bekeszegre nez ki hozni. Az mi haborgasainkor fenijs
es üldözöinkre onnan fellyül az Magos mennyzből tekincz
meg̃s rontasunkra, s Fejedelmünkre ügyelkezò kivánsago-
kor hajczad és gerjeszted mi hozzánk minden io akarattal.

Lám minden hatalmasokkal szùkèi az te kezedben vadnak
azokra oda hajthatod az hova szivek akarod, ejndeszig
meg̃s annak okáért, és gyalulod ò̀ket az Keresztèny fejè-
delmetek ellenszi nagy ejndetlenszègben bo̊szu allasra gerje
dezò szivekre, es az szùnyù keresztèny vér ontást szùncsd
meg̃s mi̊ lèjòttünk, adgy allando bekeszeget Urà mi̊ nè-
künk az mi̊ foldünkben hogy mind mi̊ s. mind fenijs minde
hellyeken levò sok nyakhatalan sagot szenvedò keresztèny fi-
lèbaratink s: Telsègedet szabad szivel szajjal kèzdan orczával
tiarol, szuna nemzedèkrol nemzedèkre szolgalianak

Terjeszd ki kenyòrülò edes Attyánk az te áldásodat és ke
gyelmes Attyai gondviselèsedet az mi kezeinknek minden
munkaira áld meg̃s Urà ez mai napunnis az mi̊ fel kelèsünke-
kimenetelünket, be jòvetelünket, es minden mi̊ dolgunkat kèdezni-
ket, sorongyos áldást onnan fellyül az egekbol minden kùlsò bèli
iovainkra s. Telsègedtol mi̊ orczánk engedtessèk òrokseg̃ünkre.

Oltalmaz meg̃s mi̊nket kegyes Jèzusunk gono̊s hirtol, orvtol, gyalázat-
tol, gono̊s lelki ismeretlen karomlastol kùltol szakadastol kètsegben
es ketsègtol, es kárhozattol. Vezerellyed Uram tellyes eletünkben, es ez
napi napunnis az mi̊ dolgainkor cselekedetinket az te s. akaratod szi-
rint tègedet dicsòsegedre hogy mindenkor kègsza es'io lelki ismeretben
találhassuk iarandoban az te szerelmes fiadnak áldot kezebol, el ve
hessuk, az òrok eletnek meg̃s hervadhatlan koronajat kit
ùnnepben kerunk tegedet edes Attyánk hatas meg̃s mi̊nket,
mind ez mostani, mind fenijs minden idòbeli te hozzad nyuj-
tott kegyelmessègünkben bizteszèg. Mi Attyank stb.

Jhs. 65

Más Estveli Könyörgés.

Ki mondhatatlan dúrösségben lakozo mindének felet
való erövel es hatalommal bíro egy igaz Jóni Istenség. Tehoz-
zád Uram hasonlo Jó sem Mennyen, sem Földön, sem sem
mi hellyeken nem találtatik, mipedt okaert nem, csak az
okos teremtet allat az ember, hanem megis az okosságis és
az erzekenségnéltül valo allatokis dicsernek Uranc té:
gedet, sot maga Istallyák az té dúrösségis Jóságodat, mert
vmid az Egek és azokbe menyezeti be Sélik az egymás utá
következö Napok, és Eczakák sokfele ki jelentik az té ma
beni elmédet sejtül mulo bölcsességedet, nem egyebet jelentven
Magnak sel Kölc, és el nyugovásra Oh Istenségednek Istené, és
az Holdnak, és az sok sürü czillagoknak, sép Istenséggel vas
ló hirdöklések, és ragyogások mellyekkel mint valami
drága kárpitot ovegy ekesitted az egeket, hanem az co
senyes kedésekkel Istenségednek Uram tégedet, es mindenekis
mutogallyák az té bölcsességedet, es ovegy vallyák annak sé:
letet az té nagysúgos dolgaidot, Mivis annak okaért el nem
titkolyuk az mi szivünkben, sot hirdettyük tellyes elé:
hünkben ezen hatalmastugodot, es bölcsségedet, és megis val:
juk hogy csak té vagy az a io, es kegyes Jó az ki reggel
megis vigasztalsz minket, az Napnak sel iövetelivel, delbe
megis elegitted Lelki, testi, áldásiddal, és kezdnek bölcs
mivkaival örvendezted az mi szivünket, estve ejtelkor, es haj:
nalba. Azért mikeppen az kisded ezegemö gyermekit sé:
mei az co edes Annyokra, ugy té read mint édes Attyánkra
egek napestigis vadnak függested mi nékünkis az mi hé:
meink, reggel, delben estve, és egesz eczakának idején té:
gedet ohajtunak az mi szivünk, es minden időben mint
az komjuságis miat megis epedet kartus az hives forrás
vizet, ugy szenjuhoznak tégedet az mi bünös lelkeink.
Mert csak té vagy Uram az mi oltalmunk, hatalmas kezé:
idnek árnyéka, es megis tuto erejé, az mi gyözhetetlen
bástyánk, és kövárunk. Az melybol lés mi edes Attyánk
Jesunk, hogy mi egek életünkben, s. közelb ez mai naspon
el nem vesszünk, hogy végsö ozgavalyánkban be nem esz
tünk, fegyvet elinc nem hányattattunk, és hogy az sok
emberetek kik mindenkoron mi veszedelmünkre
nek tenben és kezében ozen estünk, hogy az mi
szünkenekis, az Sátánnak halojában nem

Jhs. 65

Más Estveli Könyörgés.

Ki mondhatatlan dühöségben lakozo mindeneknek felet
való erövel es hatalommal bíro egy igaz Jsmi Felség. Tehoz-
zád Uram hasonlo Jo sem Mennyen, sem Földön, sem sem
mi hellyeken nem találtatik, miuelt okaert nem csak az
Oltos teremtet allat az ember, hanem megis az okosságis és
az erzekenségnélkül valo allatokis dicsernek Uranc te-
gedet, sot maga Istallyák az te dühöségedet, mert
vmid az Egek és azokbe menyezeti be Jállik az egymás után
következo Napok, és Eiaakák szépen ki jelentik az te ere-
Magnak fel Kölc, és el nyugodása. Oh Szeretetnek Istene, és
az Holdnak, és az sok szürü csillagokis, szép szeretettel var
lo tündöklések, és ragyogások mellyekkel mint valami
drága kárpitot ovegs ekesiretted az egeket, hanem az es
senyeskedésekkel dicsoznak Uram tegedet, es mindenekke
mutogallyák az te bölcseségedet, es ovegs valják annak fe-
lette az te nagyságos dolgaidot, Mijs annak okaért el nem
titkolyuk az mi szivenkben, sot hirdettyük tellyes elez
hünkben ezen hatalmassagodot, es bölcseségedet, és megis valz
juk hogy csak te vagy az a io, es kegyes Jo az ki reggel
megis vigasztalsz minket, az Napnak fel iövetelivel, delbe
megis elegittesz Lelki, testi, áldásiddal, és kezdnek bölcz
munkaival örvendezted az mi szivünket, estve ejtelkor, es haj-
nalba. Azért mikeppen az kiséd egeqemö gyermekit, ke-
mei az ro edes Annyokat, ugy te read minc edes Attyánkis
egek napestig vadnak függeste mi nékünkis az mi kez
meink, reggel, delben estve, és egesz egakának idején te-
gedet ohajtunak az mi szeivenk, es minden idöben minc
az kenjuságis miat megis ezedet karcsas az hives forrás
vizet, ugy kenjuhoznak tégedet az mi bünös lelkeink.
Mert csak te vagy Uram az mi oltalmunk, hatalmas kezez
idnek árnyéka, es megis tuto erejc, az mi gyözhetetlen
bástyánk, és kövárunk. Az melybol lo mi edes Attyánk
Jsmünk, hogy mi egek eletünkben, s. közelb ez mai naspa
el nem vesszünk, hogy végsö ovgavalyánkban be nem es-
tünk, fegyvet elire nem nányattattunk, és hogy az sok
ez emberetek kik mindenkoron mi veszedelmünkre
gnek tsiben és keziben nem estünk, hogy az mi
nek halojában nem

akadtunk, és hogy egy szoval, végső Feszhulásra nem jutottunk, sőt ellenben Lelki, testi áldásiddal környül vettünk
mit adgyunk azért oh mit adgyunk mü édes Atkyánk Jnk
kene Tellségednek mind ennyi és ezekhez ~~ezekben~~ hasonlo vé-
lunk kűlőt, de tőlünk elé számlathatatlan, sőt io tselekedetü-
dett Lelkiekért, es testiekért, hidgyuk Vram hogy semmiben
vünkab nem gyönyörködöl mint az hiszen szivekből származ
zoc ditséretekben énekleszkedés. hálaadásokban azért mind ez
eszeli áldozat gyanant fel emeljük Vram az mü kezein
ket, s. Tellségedre vettyük az mü bünös szemeinket, esz
mü fülünknek, Lelkünknek, és nyelvünknek tellyes
segebol ditserjük, álgyunk, es fel magaztaljuk az te Jmi
düzeretre érdemlő ~~Nagy~~ nevedet csak kene Tellségednek tu
lajdonitan egyedül az mindenek felett való tiszteset
get, ditseretet, áldáse és fel magaztalódáse szeretnes
Fiad az Ur Jesus Christus álal.

De mivel tudgyuk, es ismerjük hogy Tellségedet egyes
életünkben közeleb ez mai napunk sellette igen megs
bántottunk, ozert mérjük Vram addigis az te kegyel-
medet tovabb kérni, sem pedigis ez reánk kőszakozo
dó szakadnak idején szendes orvosdalomnak erőssi
ni, miglen teljedet ezek életünkbéli közeleb ez mai
napi vétkes hibás életünkről alázatos kéresünkel
megs nem engesztelnénk, mert hugyuk Vram hogy
az bün erős kőfalt ezinál mü közöttünk és Jmi Tel
séged közöt az mely könyörgesünket ki rekesszi dürös:
régesszined elől es ugyan az szban kedveri az Kainál
dezaltyádul edgyüt. Azert Oh Irgalmasságoztte Atkya, ki
gaszlalasztte Jmit, ki azt ujertted szeretnes Fiad az Ur
Jesus Xtus álal hogy az bünös emberek az kik ezo
bünöktől megs terheltettenek, és ugyan azok alat el
csüggettenek csak ujan tökéletes Penitentia tarto Lez
lekedi Tellségednek birdsso te hozzád folyamodgyanak
és megs könnyebitted öket terhekben, megs ujittod el
hogyot erejekben, és megs vigasztaldd megs
szivekben. Jmé mü

Istenünk
ez mai na
lette igen
megs ter
vele megs
volte mü
leteket, te
Zodalma
kéne meg
ket, ime
megs cse
megs ter
Istenünk
Zád cse
ket megs
kezzel az
letezzel
es hogy
don jot
got esel
Ezek
veidket,
ket, hog
megs ha
Kenünk
uramar
szedet,
mü velu
Lelkiekb
led iob
ban te
minden
morodo
Lelkiüsm
dezes
szeret

Jhs. 65

Istenünk azok, az kik egek eletünkben s. közelb ejtet
ez mai naponnis, sok vmdok égre kiálto bunünkel sze
lette igben megs bántottuk Jmi Istenedet, és ujabban
megs terheltünk az mü gyarlo Lelkünket, nem gondol
vám megs hogy ez mai napon nem ez végre engedte
volo mü Istenünk, hanem hogy igaz penitentia furto le
lekkel, te hozzad megs térjünk. Alazatosan es igben bi:
zodalmason esedezünk annakokaert szent Istenedneked:
kénes megs edes Attyánk s. igéreted szerent az mü ügyü
ket, ime megs terheltettünk az mü bününkről könnyebiz
megs ünket, es azokon megs szomorodván te hozzád
megs térni tellyes szivel ügyekezünk kerünk edes Atyánk
Istenünk szégyellyed az mü erotelenségünket, fogagy ho:
záad emlékezet, vigasztald megs az mü szomoru lelkein:
ket megs bocsássad ingyen minden vétkeinket. Emlé:
kezzel az te edes Attyái keresztedről, és fogadásodról, en:
lekezzél arrolis hogy munkes porból, sárból teremtettél
es hogy oly gyarlok s. oly erötelenek vagyunk, hogy mi:
dön jot akarunk cselekednünis ottan el esünk es gonosza:
got cselekesünk.

Ezek szerent megs csalhatatlanul bizuduán az mü Is:
tenünket, es bününknek sokságától megs szelidmet lelkün:
ket, hogy mindenkoron s. mind onestani könyörgésünket
megs hallgassad büneinket kegyelmesen megs bocsássad
Kerünk edes Attyánk hogy mikéssen eddigis ugy emlé
usmais terjesszed ki mü reánk az te buséges genditeled
sedet, bünezed vghunk draga kegyelmedet, kiöntsed
mü velünk mindennemü szükséges áldásidat, mind az
Lelkiekes s. mind az testiekes. Hogy seddigis ezeket te tól:
led iob onoddal megs nyerhessük, es hogy az te szent:
ban tántorodásnélkül járhassunk, agy mü nekünk
mindenkoron, s kivált kesser az mü onostani megs nyer
morodot ugyünkben, s. allapotunkban ejtsen jámbor, io
Lelkiismeretü bölcs tanittsokat, az kik az te igednek hü
séges sáfári legyenek, es mint io tigyes Őrállok hü
segesen vigyazzanak az te nyájadra, es ki/tán, bol:
tozzanak az te/s: Igedet, mellynek böse

engyérével es tejével, tapláljanak es ugyan megs eligyen
nek minden Lelki eheſõkre, es ne szenvedgyék hogy az
hamis tudomannak szelleſitõl idestova hordoztassék a
te Anya Szeretegyházad, hanem amaz eros szegelv kõvön
es fundamentumon az melyen te tõled epitetve mind
végigien megs maradgyon, tantó rodás nélkül

Te tõled vagyon Uram az hatalom, te tõled az Ki
rályok, Királlyok Fejedelmek, es minden Tiszteletek
a kiket elõtted fogtán te rendeltél es válaſztottál, az ve
gyed hogy az kiket, es minden te benned bizo szeg
nyeket õrizzenek, oltalmazzanak, mi ellenünk fenyeg
megs hattad hogy ez orszagok engedelmeskedgyünk, sõt
ez értedet könyörögjünk, ugy mint az kiket te magad
Istenekké rendeltél. Annak okáért adgy mi nékünk
mindenkoron, s kiváltképpen az mi ellenségünk
rult ugyünkben oly Tiszteletes, felsõbb, közepes
ket, alsobbakat, az kik az te tõled vett hatalommal éljenek
legs elsõbbenis Mi szeretõges nevednek dicsõitteſére,
Anya Szeretegyházadnak epitesére, Orszagunk iovára
s. mi nékünkis hasznunkra, s. megs maradásunkra,
az kik által mind egyszerüd által, kerjed ki edes Attyánk
Istenünk immár utolsa az örvendetes, es kivánatos ál
lando békeségnek jel Zaſzlaját, hogy ennyi dok Si
valmas ellenünk es napjaink vana, hazánkat na
gyob rendetlenségében diszerhessük Mi Teltünket.

De adgyadannak felette a Lelki békeségre az mi
lelteünk üsmereteinek csendeſségére, hogy az minket ne
kárhoztasson az mi bününkért, hanem inkab megs oszla
tualmul biztasson az örök elemek el vetelivel. Es mivel
már az nagy setten el nyugonni láttyuk mely ugy kö
vetkezik mi nálunk az ezakanak felelmes és retegtetõ kö
vetkezése, Te tudod oh Uram mely igen szükölködünk
abbanis az te oltalmad és gondviselednelkül, mert mi
den felõl környül vötted minket az mi ellenségünk mi
völetek s. mind az testiek, kik fogot megtis legs

Jhs. 65

Kely fel azért Oh Uram viaskodgyál mü érettünk, légy
az tẽ erevel erõs Tornyunk, es Bástyánk mü nékünk ellen
nẽ ellenselgyünkẽk dühösségi ellen, az kik gyünkelen azon
ügyekeznek, hogy münket tẽ tolled elvonnek urától elsza-
kasztassanak, onü fedjés magunkrol, ugy mint mu-
gunkrol ellenẽ nem álhatunk, hogy ha tẽ tolled Mennyei
erõd nem fs. Lelekkel fel nem ruházhatunk
Engedj annak okáért mind azok ellen czendes álmat
es nyugodás mü érẽkünk, légyen onü érẽkünk mind tẽ
felkelésünk mind alutásunk, es fel kelésünk, az tẽ fent
nevedben, az tẽ fs. Angyalid által valo fenyorizetás-
ban, es hidgyük hogy semmi onü érẽkünk nem árthat
Tavoztas onczẽ edes Attyánk fenünk onü tollünk, es mü
den Keresteny felebarátinkrol, hazunkrol, es azok körül-
lévõ iovainkrol minden gonosz szándékkal lévõ embe-
rektõl hogy azok tẽ mü érẽkünk ne árthassanak, sẽ fe-
dics semmiremü iovainkban megs ne karosithassanak
mert csak héjaban vigyázunk mü es minden mü örzönk
hogy ha tẽ Izraelnek soha nem alutsz és nem szunyoczol Le-
gyen nem vigyázandasz mü értünk, cselekedgyed vigal-
massagot kegyelmességed minden ekkel s. mü velünkis es vig
ával mindenkor az hotnapi napnyisẽ ygyekezzel, vidám orcza
val mind ezekenelliis örvendezzel hirek hallásával
akkoronnis fs. Telkedet az megs birtúser, es edes Attyai
gondviselésedre dizerhessünk, és fel magasztalhassuk.
Hogy ha fenyis ez ezakaink idején el fogsz mu hozzánk jön
hogy az mü Lelkünket megs kérjed mü tõllünk mivel ez nála
vagyon kedves az mü elutünk utolsó vgyẽ. kezünk edes Attyánk
czeleked az mü velünk hogy mind amaz ott ejtes szüzek, az
mü hütünknek és Lelkünkẽ fel el készülẽ bõ olajju lámpásival
vigyázva találtassunk hogy be mehessünk az mü Lelki Võ-
legyenyünkel az Ur J. Christussal az tẽ fs: Orszá godban az ho
va kévánkozik az mü Lelkünk es ot fs. Telkedet az tõb
edvezüle lelkekkel mind örökkön örökke dizerhessünk
áldhatunk es fel magasztalhatunk. Halgas megs mu
ker mind ezekben, s. mind ezekhez hasonlo minden
beli szükséget kénjergesünkben s. megs ezak johasz
sunkbannis szörelmes áldot Fiadnak az Ur J. nevel
nek nevében ejtsed hogy mikoron

Oratio Coram Deo emittenda Pentec.

Örök dücsőségű fényességében, tartó szünvedhetetlen egyességű, Mindenek felett hatalmason uralkodó Ur, Seregek Ura Istene, ki a te királyi székedet helyheztetted oda fenn az Egekben, az honnan nézed és Virgálod az Emberek az ő tselekedetek hogy megis fizess kinek kinek az ő idejeb[e]li tselekedetinek gyümöltse szerent, joval arokkal kik te eltted hiszta lelki ismerettel szolgalnak, ellenben pedig haraggal es busulással arokkal kik a jót es gonoszt tudasának fajat a jo lelki ismeretet meg nyomtak. Te vagy Vra Isten ki szivekb es veseknek virgalod, es nincsen te eltted semmi elrejtetett dolog, Mivel hogy tsak te benned étkvadk es rejtegh minden. Te tudod Uram te az Emberek az ő szükségeket es segitségedis kikez minda arokk valahin a te segitségedet Varjak es kivanjuhozzak. Te ecr Vram Isten bőtsességet azokban kik szükölködtk bőtsebségrel, es kérnek te tőled minden panasztelkül; beis szoktad tellyesitteni azke igeretedet az ohhor a kik buzgo lélekkel nagyabitatoson a te kegyelmességedtk ajdnjan Zergetnek.

De ol mi nagy romlott Regeny bünös emberek, kik hasonlatosok vagyunk a hamar el romolhato fűvirághoz. Noha jol tudgyuk ez ismérjük a mi hálátlanságunkb veszedségét, valamenyisza te nagy irgalmasságodtk gazdagságát vissályuk, Mégis mi mind az att gyakorlatossággal, mind gondolatinkal, szólásinkal es tselekedetinkel te ellened vétkezünk, a mellyekért ha minden

a mü
velünk,
eltted.
meg fo
vel a m
kájat,
tegedet
ben e m
erödet
mü fok
mestege
terhelte
erot ve
lagtk, d
szüvein
el a vi
koron a
kesztün
házadb

Jhs. 65

a mü bünein[illegible] érdeme szerent bánnál mü-
velünk, nem álhatna meg trak egy tékélnj te
dőtted. De te nagy könyörületességü Ur Jr.
meg fogsad előzm a te irgalmassagodh szerje-
vel a mi decreger természetünk szeles erra-
kaját, ebéli bizadalomtol viseltetven, kérünk
tegedet alázatosson; fogj el e mü gyülekezetünk
ben e mostam alkalmatossággal, a te Menyei
eröddel, a te Sz. Lelkeddel világosits meg az
mü sok rendbéli vétkünkbül, es nedalam a te kegyel-
messeged tőlünk el ne fessen vétkeinkbül meg
terhelteket lelkeinket. Ne hagy Uram feletteb
erot venni mü rajtunk a testh, az Ordögh es a vi-
lagh, de sőt inkáb tarcs Lisztar minden hon a mu
künveinket minden tejeben valo gondolatokbol, vad
el a vilagh feletteb valo szeretetbül hogy minde
koron amat ot eszes, böles szivekkel megjelen-
hessünk a te minden jokkal tellyes Menyeiss
házadban, a te jovaiddal valo élésre. Halgas meg

Ms. 65

Ihs. 65

Oh irgalmassagotok Iné Szerelmes
Atyam az Christusban, hálákot adok Sz. F.
hogy engemet Kis koromban meg nem öl-
tél, hanem Kegyelmesen ifiuságomk ide-
jeit juttattál, hiszszeghes hirrel, nével,
mesh áldottál. Oh Ur. jol hugom hogy
én bünös Atyátol külettettem, és min-
den gonoszságra hajlando vagyok ha F.
Kegyelme által nem örizz elis esém, es mi-
vel hogy ez világh az ö gonosz, példá-
jával, és kemény vetsö gyönyörüségé-
vel az ifiakot gonaszra ingerli. Annak
okáért alazatoson esedezem Sz. F. foglalj
magadnak élö templomul engemet, vond
el Szivemet lelkemet minden féle utala-
tos fajtalanságtol, s. Kévánságokot, buja
ékesen gerjedezésektöl fordics el hüdemet
minden undok, s hitalmas ádgotek szem-
lelesetöl, oltalmazd testemet, lelkemet azzal
vegben vitélektöl, vony el Ur. Jn minden
hiszetalan szemlyétö társalkodásokot.

Olvd

Oltalmaz azoktol gonoszra hirdetõ beszédektõl, és tanácsotokról, Oltalmazz azoktol Örökséd Uram félelmedet lelkemben hagyj valahol járok az emberek közöt, minden rossz társaságot el távoztathassak, és az jókkal társalkod ván Szín feledtemmel tisztességesen és szeremre tesen viselhessem magamot, sõt midõn senki nem lát, és az bûnre meg csábíthernémis Sosephel tisztaságomot meg tarthassam, hod ván azt hogy minden igyekezetemis Számot tel Felségedet elõt adnom, és hogy az házasságrontók, bujak, parázsnak, rossz gesztõ tobzodók az Országát nem birhatnyák. Ha pedig ok ennem az ennyiségnek napjaiban vagy gondolatimban vagy Hollásomban, vagy cselekedetemben felkeeder meg bántottam azokkor bocsássd meg és azokrol ne emlekezzel meg, hanem az maculanéltül való baranynak vérével mosogasd el, és adjyad Szt Lelkedet meg által tégy bizonyosra engemet meg igazsom felõl, vezérly és igazgass poroncsolás tidban, hogy mind ez világnak, és kesergonosz kivánságit, s egyeb hijaban valosagtul Kot el tavoztathassak hogy az kegyelemseinek

megh
berek
lalta
ter el

Ó

lan na
amire
élnie
lelkik
Szentl
mekre

Jhs. 65

meg becsülven Felséged előtt es az em-
berek előtt erkölcsel az öregek közé szám
lalhassam és botránkozásnélkül való él-
ni élhessék Szerelmes J. Jézus nevében
kérlek meg és úgy lészen Amen.

O meg Jelenthetetlen természetű, el sohahatár-
lan nagy szeretetű üdvözítő J. Jézus kinek
annyira cselekedni endálarosok, az ember
élnie annyi az hép Királyok meg ellenkeznie, Va-
lakik Ur. effélékkel, s tellyes elvakultak ne-
kelnek, ah mely hépen meg áldod azokat
minden hép áldásiddal, mint egy Királyo
meg koronázod, de Jelentik tőled el pártolnak
meg vered azokat, reájok haragodnak sujtos
tadni alá a fel te benned gyönyörködőnek
gyönyörködől azokban, szeretsz Jelentik tiedet
szeretnek, meg hiszed Jelentik tiedet meg
hiszednek, jó szíved vagy azokhoz, az ilyen gyer-
mekségeket szeretséggel elviselvén szükségel
csolas. vénségekig J. eltel ékesítik
Sed Ur ez embernek és világban állandóul
alosagot és halhatatlanságot nem engedtél, az mi gyen
gyelemeinket mint ez árnyéke, on el emlnek es mi-
nden mondunk benne hogy on valo J. igye-

Reszünkre, gyermekségünkről, és Istenségünk
re, Istenségünkről vénségünkre hallgassunk
merjük az mi gyarlóságunkat, és Istenségünk
gintek legyőzéséhez hogy az folyó Vis melle
plánálásra fa hozza meg gyümölcsét azoknak
jében. Sine gyermekségünk mint kép lavas
sok kép reménységekkel ki nyilik Istenségünk
jo erővel Virágzik sok kép Virtutekkel meg
érik. Ide nyúlik ok micsoda az mi életünk
onez sine Istenségünk bajnságával, vétségünk
bonnyával terheltetik, Istenünk kevélységgel,
Reménységgel vádolnak igy: tekintéssel vesz:
szenvedéssel Kárhozatik, egy s életünk bün=
nel, mint törött hajó, s romlot gulya, nagy tenger
addig, addig rakodik ugyan el sorsul, habok
ban bé borul az tenger örvényében benittatik
Illyen álhatatlan alhatatlan és boldogtalan lé
vén azért az ember élete; meg mondoda Ur
hogy az embernek nem jo egyedül lenni, azért
teremtette ez szép segitő társat, és rendelé a
emberek közé az Isten házasságot Sh ember
ki azért Istenségtől fogva életemnek fé=
gyes Atya volná, gyermekségemből segen fel
vehet, és már az meg erővel virágzó ifjúság
ra juttatná. De mint sok eseménnel teszen ezer
lé nyomorúságokkal el telik, és el bonittatik
nem Tudjuk elégséges hogy ez Világi nyavalyá

Jhs. 65

élnemek ótyben sürör sulyos terhet eggyedül Yr
selyen Yisely gerjedet ón Jmen, az en elnemk
könnyebbitese felöl, és az végre jövendö hu
szasagomrolis. Oh Jmen vdvos szeken azte
küved keresnt, magad menyei boldogsagara, var
lyszavor Lémyed Kegül, egy ön felö bölcs elmeju
tökelletes hüvü, hémermetes hémelyü siliky kér
ényesen, kiszeretteges bocsülletü, azte selelmezte
nevelo, jol tanyolo, és egyenes erkörem személyt
jövendöbeli hazastársul, Jon azte jo lelkes
nyugosyéte enyd, és az kit selsyed emnekén az
az onkor selsegednek teczik az jo esdekesek
által omtnye enyd. vegyed könyül örec Men
nyei kegyelmedet, azte s. Lelkes foglalja el
szivet, szerelhye enyd inselebe, yigazgasa azokra
gyenyörben, élete hogy gyönyörködyek azte
tövenyeiben, lehessen olyan mint az Jobo kis
mellet Planetakat fa, nevekedyék azte há
zaban zöldeljen mint az Zöldelö olaj fa, Vi
rogyék mint as lilium, és az h. élnemek nyi
ret gyümölcsei ö benne edesedgyenek, élete ol
talmaso nyd, hép egésséghel Virágoztasa nyd
bérületet emberek elöt valo nyd hép kiszeretto
ól Koronázo nyd.

Az en élnemeis és Jmen minden gonosz
tevötek kezekröl, szjemet segyen Jullásról becsü
letes gyalázattol oltalmazo nyd. Oriz nyd Ur
min

minden gonoszk társaságtol, tivsáftol és minden
kisértetektől, az én elmémet és szivemet ne vé-
ked gyúlom adgad néked az te Szent lelkedet
vid be szivemben Szent tör: Istened mely mondja
mot gondolatimot. Szólásimot, tanus: hallgatimot és
minden cselekedetemet. - Adgy Ur. ne lehessen olyan
kegyes szivet vagy szemet felyen, az vétkes
kisértetben feledjem, / azokor lélek Szivemben helyre
vagonak szentsegem, s egyedul magamot Istenhez
tartozon szentelyem, Azté alázatos en szivem le-
gyen az én elmémen, elmémnek rendie és hiva-
talyát mutasd meg néked, és az melyben alattotál
engedj neked abban boldog elmenetelt, valami-
re Ur az én elmémet sorsoltam az te szivedben le
gyen szerencsés az te szolgadban. Benned van
Oh én Legyelmes Atyám az én reménységem, Ke-
lek ne vagy mig / szégyenülnöm, ne vessed ifiúsá-
sodgaskodásaimat sőt az Jesus Christusért bocs.
minden bünt Szivelmeddel perics Szivem
Lelkemet. Amen.

Ms. 65

Finita Precatione Dominica canere Hor. Breviar.

Hogyha mindez ő tartani nem lesz, az
predara, kemeny mostoha kezben vesz: ellen
seg meg esse, s te szived el nem, es azt
mondgya valunk jol soha nem lehez.

Hora: Ez Lelkes.

Segely minket Szigalmis Agyunk, ke-
gyes szemed mennek reank, fordics el vol
lunk minden nagyjank, jo Edvedtol ne
vagyon meg Vilagban Hijank.

Azon Nona.

Epedeg nemzet az mehjet, az ki bar men
tsek ennek nyeri az mi okaert, ennek gyuj
tse minden jot es szivet ennek dicse
ret szegal az Mennei fő. Kar.

Hora: Ellen veszek minket.

Vram Szeresd Ura emelted az mely nyo
mor, az ki bemed remel, es teged el, mene
vedd enmd, orok nyug dunsagtol el.

Azon Nona.

Vram Szeresd Ura szigalmedel az en fo
va, ved Kiben Ellenes Sidalom
Kinos Kinyos Szemein en Dud ol
Lelkem.

Hs. 65

Szent David soltar könyv

Az Halhatatlan, es Láthatatlan
Királynak, csak amaz egy Bölcs Ur Istennek
az kinek egyedul vagyon ö magától, Halhatatlansága, az ki hozzájárul Halhatatlanságos
Fényességben lakik, az Menynek Földnek egyedül valo Teremtőjének, es Bölcs gondviselőjének, az Jegyes Christus Istenünknek
es Atyának, dicsőséges es örökké áldandó
Istennek Tiszteségére, az Kit
az Angyalok, az Erőssek, az Uraságok
az Istenfélők, es az halalom minden ördögök
fején örökké.

Magyarul irattatot Thordai Jákob
Kolosvarat.

Az Egy Szent, az Jesus Krisztus Urunk
tudomanya szerint Keresztyénnek
Schola jaban. Az Dñi. M. DC. XXVIII.

Ms. 65

Oh mely boldogh volna az
ha ki modgyat tel lelne, Istent hogy
illendökeppen ereztelve: ertene Psal. CVI.

Lib. 9. K. 53

Psal: 1. Nota: Kerlek kereztény.

Boldogh az olyan ember minden ö
dolgaban az ki nem jár, sem nem ál
gonoszok uràban, nem nyukszik az
gonoszok almok tanácsában, sem
le nem ül az kérkélő hüvelen házában.

Hanem az bőne Istennek törvenyében jár kél,
hüvé, nyelvé, es keze annak árkától fél, hogy min-
den áldáse vegyen az törveny szerent él, ejel nap-
pal az Urtol nagy szeretettel fél.

Az ily ember hasonlo az szép gyümöles fához,
az mely közel ültetven vagyon az forráshoz, hon-
nee elegendö vizee von magához idejeben virág:
zik es jo gyümölcsöt hoz.

Megh marad ighen szépen nyers és zöld levelé
az hidy dér hél, miat meg's nem fonnyad szélé, cse-
meti egyaranat nödögelnek velle, megh száraad sem
belöl megh nem ves az belé.

Az Isten

AZ Istentelenekneck nem igy lehen dolgok,
mint az tökék megh ahnak, es le törnek ágok,
mint az fene hus miat megh rothadot tagok az e
gonohságokban ugy vehzik el magok.

Mint az Port icletova hánnya az forgo hél,
igy vehznek el ellenek mikor az Ur fel kél elöte
az bün tévö soha hellyet nem tel, hatálra vehzket h
vé busul, retteg, és fél.

Bátor hüvel az igaz az Ur elöt megh ál, meg
ismeri az Isten, és kedve reá hál; de az bünös a
bünös az Urtól feletté mehé áll, az veghetetlen ke
nal langolo tüzben hál.

Mi kezden irni kezde szent Dávid az Solrárt,
ez énekben mutatá, az bün mely sokat árt, az k
az törvent tartya az soha nem val kárt, de az ki
gonohul el, boldogtalanul járt.

Psal: 2. Not. Mely hatalmas az 4.

Im mint lázzattanak fel az pogányok?
agyarkodnak mint az eh Orozlányok,
mint az fene vad az könyé oljanok;
de az mit gondolnak hasontalanok.

A Z földnek erös királlyi fel költek,
egymás közöt az Urak sziget kötnek az Ur ellen
egymásnak megh eskütnek az eo megh kene Ki:
rallya ellen gyülnek.

Tördeljük el, igy szolnak az ö jármát köté:
leit szaggassuk el és bör hámját, vessük le
magunkról az ö igáját ne viseljük az ö kezd:
nek suljat.

AZ Ur az ki az Magas Menyben lakik
májol megh indul ellenek, és megh válik igyé:
kezeke

kezeket v
Köle karvok
Megh ne
ságnélkül ü
gyigh oket, é
Megh ria
mond ellenek
nyen magok
Mert é
ze által fel
val megh e
Az 3. Ur m
gottam en a
szerelmemb
Kerjed
ban adom
népe hozzá
Birod
es törhetetle
az formában,
Azére
földnek m
az Istent ne
Szolgál
tekö néki
örömmel, ug
Mer
azt nem u
haborubol k

kezekker vegben mine viszik, hegyenekre fel
kölc harvok le fiegik.

Megh neveti és megh trufolja öket, mine egy okos-
ságnélkül üres fökör, megh gyalázza az Ur mind ed-
gyigh oket, és felelemmel tölti be hüvekec.

Megh riattya öket nagy haragjában, kemény hor
mond ellenek busultában, megh rémülnek ighen ször-
nyen magokban, es semmivé lehsnek az ö dolgok-
ban.

Mert en Sionon Királlyá tettem, az Ur ke-
ze által fel kenettettem, az Ur kezé által ö hatalmas
val megh erösittettem mert az ö Parancsolattyát ki-
vettem.

Az Ur monda nnekem jo kedvében: Megh nyu-
gottam en az te hü hüvedben, teged fiam Attyai
szerelmemben, fel emelven ültetlek székemben.

Kerjed az pogányokot örökségül, birtokod-
ban adom öket végnelkül, mind az szeles világ
népe hozzád fül te alattad boldogságának örül.

Birod öket nagy hatalmaságodban, Adamás
es törhetetlen Pálczádban mine az fazakas az Sárt
az formában, megh egyengeted az kit láez romlásban.

Azére minden Királlyok tanoljak megh, az
földnek minden birái lássák megh, az Urat
az Istent ne busicsák megh mert Soha haragjat nem
alhattyák megh.

Szolgáljatok az Urnak értelemmel örvengye-
tek ö néki felelemmel, az tanittast fogjátok nagy
örömmel, ugy fogh az Ur hozzátok kegyelemmel.

Mert ha megh haragittya sok az Istent, es
azt nem uralják az kit fel kent, semmiféle
habotubol ki nem ment, boldogok mind az kik
hiszik az Istent.

Dávid

Dávid Király illyen dicsekedese ton, hogy az egéb Sidosáyban Ityra lon Isten áltat szüvében nagy hütöt von mellyért az Istennek tiszteletet tön.

Psal: 3. Not. Szent Dávid Király bünei ellen.

Nezd Uram mely sok ezer kéz fogot én ellenem fegyvert tekencs, mely sok nép ream fel kelvén, környül vöt mint egy kert, el hittem szüvök hogy nagyereje engem rögen megs, vett.

El bizakodtak és kevély szoval azt mondgyák egy másnak: nem szabadul megh jerhé lássuk meg mint szolgált az Urnak, mind maga el véz, s. mind azok az kik edgyüt velle járnak.

Te Jenigh Uram gyámol vagy nékem, oltalom és kö vár az te én velem ezer tör frigyed el tör hetetlen zár, örvendez szüvem mert én körülz lem jo kedved tabor jár.

Fenned mint Fris oly az én hüten, mert el vesznem nem hacz, nagy dücösségedben gyözedelemmel megh szabadulást acz nem tölt kedvés ellensegemnek az töllem adot sacz.

Fel emele szoval nagy szüven szeréntet kiálok az Urhoz, megh hallya szomot, szánnya ugyemet, és segitsége hoz, en nagy örömmel fel emelo Kézzel ugyan nyulok ahoz.

Oltalmom az Ur, bátron él nyuk hon senkitöl nem félek, csendes álomnak adom szememet, fel ebredek. elek bár az ellenségh környül vegyenis nem gondolok véllek.

a olyan sokan véznek környüllis mint

az sürü fü szál, semmit nem félek, mert az
erös Ur az én pártomon áll, nagy hatalommal
hogy megh örizzen az Mennyéből le szál.

Siess Ur Isten hoz segitséget tarcz megh az én
fejem, hogy csendességben hozzu ideigh szokhan bá-
tron üljem ne másban bizzam, hanem csak benned
kéd az en ügyem.

Az elöt az kik ream oknelkül fel támadtak
vala, megh veréd öket és kezed miat fogok mind
ki hulla, én ream mint egy harmat áldásod ol-
jan bövön szálla.

Az 3. Urtol vagyon az kabadittás, övé az düz
csösségh, öket illeti mindeneknfelet az Mennyei Fel-
ségh aldás mü rajtunk kik népe vagyunk és
boldogh békességs.

Psal: 4. Not: Nagy Ur Ki ne hagy minket.

Igasságemnak Ine, legyek vigalmad
edenyé, az te io kedvednek szine
hindököljek rajtam szirje.

Imádásomot halgasd megh, báz
natomban vigasztaly megh, könyör
ülly rajtam és tarcs megh az bu bánat ne fojcsó
megh.

Tü ellenem fel költe népek, kik gonoszban
vadtok eppek, az jóban mint egy ál lépek rue
méreggel megh tölte lépek.

Tudgyátok hogy engem fel vöt a Ur, s. kerel:
messeve töt, el távozot vole de megh jöt, s. velem
erös sziget kötöt. -

Megs

Megh halgattya könyörgésem be tellyesitti
Keresem, megh maradok i. el nem esem mert az
Szerelmesem
Te penigh Istenfelo nép ki az Urnak vagy
edes lép, Kedvel tellyes valáztot nép én éretten
gond miert tép.

Haragodban ne vétkezzel ágyas házadban
rejtezzél, ha kűved benned mit beszél erről titkon
emlekezzél.

Legy vezérj és erendesen ely, csak az nagy Ur
Istentől fely fetollen minden jokor vély, hűtben,
es reménségben ély.

Sokan azt mondgyák. ki ment megh? az halál
tol ki ohat megh? mi eroda ßem láthattya megh az
Istent mint Kabadit megh.

De te Uram jovoltodot, mutasd megh nagy ha
talmadat, emeld fel te job karodat lássam jo
akaratodot.

Az te kemednek világa, két szemen fényes
ben haga annak kedvel tellyes ága kűvenben
ugyan be vága.

Sok örűlnek az hahonnak, bornak buzá
nak, olágnak azt tartyak jo állapotnak mikor
ehetnek, s. ihatnak.

De en örülök az Urban az ö Kabadittása
ban, nyuktzom mint édes álomban, es állando
boldogságban.

Ne te Uram dalmam vagy, reménségem te
benned nagy, engen hene Ur te ne hagy örökre
te megh maradásra adgy.

Dávid

Psal:

Dávid az negyed énekben, az Istennek az ki menyben, könyörgé tellyes hüweben hogy megh tarcsa ez életben

Psal: V Not: Lás hozzám Ur &c.

Ved fületedben Uram az én sok kiálásom, lásd megh és tekéncze megh keserves bujdosásom, én édes Istenem nem kegyelmes vezérem érez megh fohászkodásom.

Minden dolgom elöt jo reggel megh hajnalban, keresteleh tégéd könyörögvén agyamban, mosc kegyelmed várom, el hittem hogy Karon nem lehen jovoltodban.

Tudom Uram hogy az gonoszságnak nem örük az ki szentül nem el attol nagy mehé kerüh, el üröd elölled nem lakik te veled az ki sen az Menyben ülh.

Az te szemed elöt az kevély megh nem álhat, az hamisság tevö közel hozzád nem szálhat, gyülölöd az gonoszt, az ki öl, vágy és tohe, tölled áldást nem várhat.

Hizelkedö nyelvet és hazugot nem szereez, ver hipo és családd embere halalban vezecz, az kik avagy rosszul, élnek vagy gonoszal mindenkor megh megh nevecz.

En penigs az te nagy irgalmad köntösében fel dogzven, megyek en Istenem elöben dicz erlek imadlak, es fel magashtallak Ite

Isteni segedelembe[n].

Vezerj engem Uram az te jovoltod szerent, az en labam elöt hordoz és viselj nap fent, hogy az sok nép miat mely utánnam riat, szüvemben ne lássak kéne.

Mert ö nálok nem volt mostis nincs irgalmasság, bizelkedvén bennek nincsen semmi igasság halalos szachika megh dögletes fatika, szüvekben az álnoksagh.

Torkok nyilt koporso, nyelvek hazug és csalárd, az fel mesterkedésre, megh kikörüle éles bárd, sebhengetik magok, czikorog az fogok mire az megh nem kene kuggárd.

Megh itelven öket kene Ur Isten büntesd megh ted azt, tanacsokban hogy csalatkozzanak megh, az ö csalárdságok, és sok hamisságok szerént kizessenek meg.

Vzd el tölled széked elöl vesd ki, töröld el, Istentelenségeket tovább mást ne kenyed el, meg tegyed hagyra, és ö huállasra ök indittottak fel.

Örülnek ezt látván az kik te benned bíznak, szüvökben viselnek es örökké vigadnak, az ki szereti teged dicsekedik benned mindennek magaztalja.

Mert te az igazat megh tartod, és megh áldod minden nyavalyáknak köcséből megh odod, jo akaratodnak irgalmassagodnak szanczejat reád adod.

Buzdolban David igy könyörge az Urnak az ötöd

az ötöd en
kegyetlenek,

Psal:

gyü, töllem
könnyebbülj
szád alat

me Ur
kül hideg
oda vagyo

Lelkem

minden te
lya az ág
den erön

Meddig
várlatod
ra kerlek
szi ez el.

Torduly
megh csak
gyon az te

T
vagy
az te

az ötöd enekben áldást igér az jóknak; de kik
kegyetlenek, és Istentelenek, vesztöt kéván azoknak.

Psal: VI Not: Menynek földnek düsörsegs.

Atalmason Uralkodo bölcz Ur, busul-
todban ne kály en velem Ferben ne
büntess megh nagy haragod tüzében
ne ostorozz Kemény ítéletedben.

Könyörüly en rajtam Uram könyö-
rüly, töllem szegény kor beegtöl el ne hüly, hogy
könnyebüljön fajdalmom mellem üly bennem édes
Szád altal örömes szüly.

Ne Uram mely feletté beteg vagyok, nalladnél
kül hidegh halálban fagyok, ha te megh nem orvoslz
oda vagyok, az igazaknak siráse és gyáse hagyok.

Lelkem el (alilt) lankat, és el szakadozot,
minden tetemem és csontom megh romlot, az nyava-
lya az ágy fenékhez nyomot aligh mozgok min-
den erön el fogyot.

Meddigh mulasz Uram és meddig késel? hilak
várlatod magad, és nem jösz el, ennyi kiálásom-
ra kerlek kelly fel, edes Attyám tölled ne ta-
szicz el.

Fordulj hozzám ted le immár haragod, nám
megh csak egy kedves jo kod nem adod, hol va-
gyon az te nagy irgalmasságod hogy az te szol-
gad megh nem szabaditod.

Tvagy ugyan talám már megh hacz halnom,
az te kiirtedtöl kel megh válnom, az en Ura-
nem

nem kel tovább szolgálnom? az te neved az földben kel zárlanom.

Vajon s. ki dicsér tged az halálban? kinek jusz ekeben az koporsoban, nem az holtak félnek tged az porban hanem az élők áldnak ez világban.

Fohaskodván megyek keönyben láb kemen, csak az akku csont, bör, minden teremem, kesereg ohajt megh epedet szüvem, az kiáltás miat megh szárad nyelvem.

Mind ezek felet bokros ellenségem, él hitte hogy az Ur el hagyot engem, örül, vigad, váija es leri ügyem, neken penigs vagyon jo remenségem.

Minden ellenségim távozzatok el, mert az Ur meg kor agyambol fel emel, megh érti sirásom nem feledtet el, segicségem nekem valamikor kel.

Megh halgatá mostis keönyörgésemet, jo valaszal vereszte kérésemet, kegyenben jultatta ellen segemet, megh adgya elöbbi egésségemet.

Sem Dávid igy könyörge Ker ágyában az Urnak esedezik nagy kénnyában, bizván az Isten neke nagy irgalmában igy könyörge harodik Solorában.

Psal: VII Noti: Irgalmaz Ur &c imnáron &c.

Benned vagyon hütöm kegyelmes Isté: nem, édes Attyám reád fug keservesem kemem, csak te vagy egyedül minden reménségem te neked könyörgök szabadiczmegh engem

Irgal

ne essem

kem tan

Mine

szüvé ne

tatlan ve

Senki

ch torká

más vel

Kegjelm

san ellen

gonoszha

Ezt

zön engr

mindene

Hatal

szent ne

elé ne

Az e

fel mag

elödben

e re

vigáld

lannak

Irgalmasságomból légy nékem ügyemben hogy ne essem az én Kergetőm kezében, kolgáltas ennekem tanácsot szüvemben ne jussak prédául kegyetlen kezében.

Mint az eb Oroszlány el kaggat tép és nyő, szüve nem hus hanem áczél, es kemény kő, ártatlan vérben forr, buzog, robyog, és fő tüzzel vassal kerget mint fene vad ugy jo.

Senki tőb naladnát engem megh nem menthet eb torkából senki soha ki nem vihet, szüvülled más velem semmi iot nem tehet, ha el hacz bizonyos hogy kéken el nyelhet.

Kegjelmes Istenem hogy ha eb-t mivelem, hamisan ellenne hogy ha cselekedtem, ha valaha jovért gonoszszal fizettem, vagy ha bosszuságból gonoszért Kárt tettem.

Ez légyen viszontag jutalmom és vegem, bár üldözzön engem az én ellenségem, fogjon s. földhöz verjen mindenestől engem az sirba tapodjya minden düh csüggem.

Hatalmas Ur Isten kelly fel busultodban, az te szent neveden ne had gyalázatban, ellenségem elé ne mennyen dolgában, zabolázd megh őtet hamis kandékában.

Az én ügyem hived, oltalmazd megh hived, ujj fel magadtalod hired, és szent neved, azért te dicsőségben fel gyül az te néped, jo tetemenyedert di cséri és áld teged.

Te reád támasztom Uram az én ügyem, itéld és vizgáld megh mind vetém, s mind szüvem, ártatlannak lelted Uram az én fejem, azért vagyon benned

benned ily nagy reménségem.

Él hittem nyilvan hogy ha ítéletel lék az
en gyámoltalan életem mellet lék, az én ellensé-
gem megh nem marad el vék az ki most után-
nam fut, s. halálomra lék.

Té mindene láez hallasz, erzesz, ertesz, és hez
akkoris vigyáz az miker mindent áluez, gondot
viselsz, mindenfelé járz kélsz és fuez, gyorsvagy
és mindennek hamar végere juez.

Ité lojé té vagy ez szeles vilagnak nagy ereje
vagyon hatalmas Korodnak, veghe, hoha minesen
igalmasságodnak, de vegre, határt vecz az té
haragodnak.

Az mely nagy io kedved az teged félőkhez megh
oly haragos vagy az megh nem térőkhöz, engedel-
meseggel vagy az kiligy szüvez, megh oly haragos
vagy az megh nem térőkhez.

Ime az kegyetlen hamis ember ellen, megh kö-
szörüle éles fegyver fogot ki, kézben vagyon kez-
zé az megh vone idegen, hatalmanak jelé az
magos egeken.

Készitte halalos mereggel kete nyilat, azo
pártya alat vagyon minden állat, ha megh nem tér
az ellenségh megh nem álhat, az Ur kösztök im majd
szemyu jáj szot hallat.

Mert az mi kedve ellen álnokul szole az Ur-
tol tanaesok odgában, nem kéré vole, bünt foga-
dot, melytől szüvere méreg folyt, az mely halálára
nagy veszedelmes tolé.

Titkon hogy el vekhek, vermet vájt és kapált,
melyben csudakeppen esni maga találé, nézemhám
vole lesz, és magának lelé halálé csalardsá-
got vete es siralmat kakált.

Igal-

Igalmas
szeretet,
ki örömb
rüg lizy
ur igasz
Psal
Ellen
Kedgyes
Tegedet
tudat la
együgyü
Mert
vagy ha
gondot

Irgalmasságáért dicserem az Urat, igassága
szerent, ki minden jot mutat, áldom az Ur Ist
ki örömben iuttat, az ki az ekeré adot kéváne
iutat.

Ellenségi elöt David busulsában, egy könyör
vig bizván ártatlanságában, légy indeb Kenig az
Ur igasságában mine irván hadta az hetedik
Psalmusban.

Psal: VIII. Nota: Drága ecologs az Ur Ist

Valkodo hatalmas Ur es felségh kinek
hiven szolgál az föld, viz, es égh, ugy
mine kinek minden miveid épség, es
nagy almélkodásra melto eptégh.

Nagy hatalmad mindenüt ki kellet
dücsöséged vagyon az egek felet, mindenr alat
az minek lenni kellet, megh mutatván eröd jovol
tod mellet.

Ily tudatlan ember nincs ez világon, ki nem
lelne okot arra munkádban, hogy benned dicsez
kedgyek mine Urában, és hone neved forogjon
az száiában.

Teged megh az czecz szopokis dicsernek, az
tudatlan gyermekekis bekelnek, tudtára vagy az
együgyü községnek, mindenüt megh az köve
kis hirdetnek.

Nem szolhat azert igy az Istelen; Nincz Ist,
vagy ha vagyonis nincz jelen, az földre nem isel
gondot künteln, tehat hogy hogy ál bokut
az bün ellen. Az nagy

Az nagy magos Menyre ha ki fel tekéne, az
égh, nap, hold és csillag mindenc megh vne, hogy
Isten vone felettünk fel ily szép szine honnet ide
alá essö vizet szine.

Hatalmas Ur Istenegh csudálatos vagy, vgh
tetlen hatalmad mely igen nagy, az Mennyen
földön vizen egyedül vagy igaz kegyes, erös, hi
vagy és nagy.

Hozzád képest az ember csak föld czerép, de
az te kepetéged által kedves kép, az ember fia
olyan mint egy holt kép, de az te erödöd el
vén és ép.

Nem sokkal alább vala az Angyalnál, teste
vitel és aval kissebb annál, melyböl mikor ha
talmad által ki hál menyben az Angyalokkal
egyaránt áll.

De ez eletben den felejtetted el, megh ho
vonázlad ötet kiszteségged megh ekesitetted nag
dicsöséggel, erös, gazdagh, es tellyes bölcse
séggel.

Mindenfele állaton Urra töltted, az te Isten
szekedben ültedred, vadon, barmon, halon fel
jül emelted, minden cziteséged néki engedted.

Hatalmas Ur Istenegh csudálatos vagy, vgh
hetetlen hatalmad mely igen nagy, az mennyen
földön, vizen, egyedül vagy az te nagy neved
nek dicsöséget adgy.

Ölcz hatalmár lára David mte, teremptöje
hogy csak az Ur mindennek kivált keppen hogy
hogy Ura az embernek. Ez Summája az nyolcza
dik énekned.

Psalmus

Psal: IX. Not: Illen fogadást tőn as Ps.

D icsérem Ur Jsten az te neved teljes élcsemben az te hozzám valo jovolodot viselem elmémben, hirdetem mindenüt csuda tetted. lelki nagy örömben.

Ez örvendek én lelkem és vigh kedvel te néked énekelek, irgalmasságodért az migh élek, én el nem felejtlek, Hogyes hozzám valo jovolodért örökke tiszteljelek.

Az te erőd által ellenségim mert hátra adának, Kezedet ki nyujtván egy hod miat veszélyben jutának, Kemény orczád elöt megh remülvén mind hátra fuztának.

Megh hánád ügyemet, s megh mutatád hogy hatalmas erőd, ítelet széked menetségemre nagy hirré le tőd, ellensegim ellen kegyelmesen az én gondom fel vöd.

Tőled ítéletedből kütöm szerent hallál igaz törvént, engem megh biztatál, és megh mentél gyámoltalan lélegént, ellensegen penigh bünd szerent kivede könyü kéne.

Ki törled ki veszéd, hirec, nevéc, az élök könyvéből, minden kegyetlennek el fogyatád elecz szüvéből, erős városoknak bástyájokat ki hanyád tövéből.

De penigh Ur te birtokodban örökke megh maradsz, erős az te széked melyből mind az világnak valoc, ítéli nem hagyod.

Az nyomorultaknak Atyjok vagy, és kegyelmes

mes oltalmok, az Istöl ködeknek, elégséges kedvel
tölt jutalmok, az Keresztyeneknek te altalad el fogy
hü fájdalmok

Minden szentek az nagy Menyben lako vrat dicsér
jétek az ö tok io voltát minden nepek közöt hirdes
szétek, és io keemenyre nagy kegyelmet el né feligyétek.

Boldog áll az bünére, ki keresi ö az ártatlan vért,
nem felelkezik el, mindenekre jol hal, láb, had és ér
az megh nyomorulnak az ki hozza kiáltod elégh bére.

Irgalmas Vr Ist, láttam megh engem és könyörül raj
tam, minden szükségemben igaz hüttel csak te tőled
led vártam ellenségim ellen ez utánnis ügyemre ád bi

Hogy ha az habálnak kapujához jutokis megh tar
tasz, hogy az te nevedneke dicséreti hirdesszem, megh
váltak minden nepek közöt hogy bejeljem csudád
megh maradtak.

Az Istentelenek az magokról csinált törben ennek
az ömön urkoban az ö magok lábok kötözöznek, és
nyavalyájokban hogy igaz vagy Vrá megh ismérnek.

Mely hanord halálo halálo az ki csak bünt üz és
arra hal, s. vék, az ho valaki el feligh annake hala
lá kék, az ki penigh hozzád kiálto Vram ennek sz
gieregh lék.

Ely fel kene Vr azért és nagy eröd mindenne
mutasd megh, erötlenségeket az pogányok nyilvá
had lássák megh, hogy igaz Isten vagy hogy nagy
ly vagy mindenek hallyák megh.

Egy dicsere Dávid az Vr Ist irgalmasság
ére.

ére, hálá
sáért; álo

Psal:

Ime az
vé rok g
től el hálo

Kevely
veli hogy
dik az te

Minden
megh mar
feli napj

Záza
gyelmet
sággal me

Minden
minden
ártatlan

Ime az
lést megh
zel hirdé

ére, hálát adván néki kihoz hűből kabadittá-
sáért; áldot tegyen az Ur mind örökke hatalmas-
ságáért.

Psal: [illegible] Not: Emlékezzel Ur Jé hiveidről. §.

Kegyes Isten tőllünk mekre miere méjj?
ez inségben nyujcz kezed legiczeg légy
ne felelyczed az nyomorubat jól légy,
jovododert hogy dicsero mendáse végy.

Ime az ki magának kedves bűne kűlt az ő kű-
vé rosz gondolattyában fulc, magáo áldván az Ur Istez
től el hűlo káromkodván az no bűnben torkig ulo.

Kevely haragjában nem hadakozik Ie felől, azt
veli hogy alusztik, minden joban szerencsésen tobzo-
dik az te büntetesedől nem irtozik.

Minden ellenségit semminek véli, hogy örökke
megh marad azt itéli, emberrel nem gondol Ie nem
feli napjat minden nyavalyanél kűl éli.

Szájat átok és hitokkal megh fűzve, az Ke-
gyelmet szivből mekc üve, hazug tevat csalárd-
sággal megh kenve, merges nyelvet, mint fegyveres meg
fenve.

Minden szoros hellyeken hány vere lese, dulgul
minden kicsin dologra képest, koze miat vék el sok
ártatlan lese, az szegenyeknek vernekben fegyver fese.

Ime az fene eh Oroszlány leskődik, mikor fenz
lest megh nem ejthet fenődik, az öldökléshez kéz kéz-
zel tűrődik, hogy ölyen vájjon csak azon törődik

Uldöz

Uldöc predál, kobzol, puszoic, és vne, dühös kö-
ven mindenc mindenüc el bone, megh az szene em-
ber ellenis fegyere vone, álmábánis istenedenül vene
el hitte azt hogy nem vizsgál az Ur, és az földi
gendi lelkere csinczen, kelly fel Uram had itmeijen
megh minden, és könyörüly az ártatlan emberen.
Mire bohonczon az Istenczen halad megh, azt mon-
gya hogy öcze nem keresed megh, mindenc mivel mert
te nem büntected megh, de hogy rá nézz és jol látod mu-
tasd megh.
Czak te read maradt az szegény árva, teged ohajt,
rad kiáltt ülve, járva, mindenc Uram az te markod
be zárva, tegedelmet tőlled vár minden árva.
Roncz megh az kegyetlen ember agyrekát ne-
hesse véghbe gonoz kándekat, törd megh az Istenc-
nec karjáit, hogy ne birja szedalul gyüte marháját.
Ebből hogy Ur, s nagy Ur vagy megh tudgyák, az
hirt, newet mindenek néked adgyák, az pogány:
nak el vesznec hogy megh hallyák minden népek
szeretetes newed áldgyák.
Hát az szegeny nyomorultan könyörülk, az özv
gyek, és árvákra mellé kerülk, ha az istenednek ellen
fel ülk azert minden szenek közt megh ducsülk
Az kegyetlen vér szomjuhozok ellen, igy könyör
ge Szent Dávid ez énekében, hogy az Ur oltalma
za mindenben, és ne adgya az bünösök kezé-
ben.

Psal. 11.

Psal. X

nem vetem
reb küvem

Az kez
nok szán
ben, nyilok
ezek
eddigh i
délokot,
nok kö
vagy ki

Gy ij
hogy az
az Men

Az
di kine
Istenedet
A nna
jambor
oja, és

Psal. XI Tot. Jer emlekezünk kerchtyen Ł.

Bizom az Urban mint erős várban, kivel nem rettegh, tellyes remenységgel, hijában kolook, es tanácsolook hogy kepeszegyet futtassak dicstegyel.

Az nagy Urakra mint egy kő Sálra, nem veszem szemem csak Istenől várok minek vez reb kűvem az Urban kedvem, megh legit hizem és robul nem járok.

Az kegyetlenek es kűvetlenek es kűvetlenek gonoz kandékkal minnyájon készűlnek, ijok kezekben, nyilok idyben az ijaz ellen les hellyekben ülnek.

Ezek az harczra, az vér ontásra, mindenűtt eddigh io kerencsejek volt, akaratlyokot, és kánzdékokot, veghez vittek, és miattok sok nép holt.

Vgyan mint az gaz nallok az ijaz, az jo es gonoz közt válasz nem tésznek, ellenek ki ál, vagy ki szembe kál? penze az menyegyet, s. fizet tészed vesznek.

Egy ijegyenek és ijy rettenenek, de en tudom hogy az Ur érten helyt ál, szent templomából az Menyországbol hogy megh őrizzen el kittem hogy le kál.

Az ő kez szemé most az kegenyre, megh kérz di kinek vagyon mi szükségé, az ijaz ellen az Istenben mikor fel kétül ő ellenségé.

Annak ki gonoz követ vesztyt ossz az jamborr penigh az földről felvezi, megh vidámitya oja, és tartya az örök felől kedves szemmel vészi.

Tűz

Tűz emeli meg az ki tőrnek ſ az bünösöket
re ſ horgu zápert kőnyu veſzeljel kárazto kéjel
az gonoſzokot el hánnya mint az port

Az Ur Iſten az ö nevet az, ez öka hogy az igazat
megh tartya, ighen jo kedvel, attyai kűvel az igaſſá
got mind örökke láttya.

Ps: 11. Mot: Oh Ur Iſ tekínecz

Tarcz megh és üdvezicze engem, Uram
édes reménségem, mert az Ur ſi ki
telyt, és az ki hon igaz élet, az embe
rek közöt el fogyot teged ez világ el
hagyot Istenedelenségben fogyot.

Mivelen az igaz kereſet, az hamisságſ fel veteſt,
az hizelkedő kettős kű embere veſz mint az
merges fű, mindeneknek hazug nyelvek, rakvik
epevel az kűvök, ſ ha ferdulo minden kedvek
Ur iam az eſzáró nyelveket, vagd ki és ve:
ſzesd el öket, mellyek kerkednek kevelyen, és
hazudnak minden hellyen ezt mondvan: Minden
tehetünk az mü erönk vagyon velünk azert ki tül
mi ert félünk?

Igy hol az hatalmaſſ Ur hozt állok minden ke:
ſten, az kik nem ſi közelnek engem megh utaljak ſi
segem, az nyomoruſ ſzegenyekert fel kelek az ö
vegyekért az el hagyatot arvakert.

Latom el puſztulásoſtot, hallom ſohajkodáſo
ſtot, de mijt ſzabadokka tészen, latoſ kezébi
ki vehem, ezt ſenkis mivelem mingyárt mert
már k

mere már
ſzer ſzárt.
Az Ur
tet gaz m
nem rubi
mit az h

De te
lenségünk
ſtot ne hi
jo szeren

Szere
mindenne
elni ne h
boldogie

Psal:

meddigh
dekem az
Az
gyakr e
lep ſ. me
Ur
gel kön
vem ſol

mert már tereged tábor jár, az hütelen nem tér
ken téád.

Az Urnak beszéde igaz, nincsen abban ki ve-
tet gaz, mint az próbálatot ezüst, melyre megh
nem ruhic az füst, az Ur igéreti ellen, nem árt semi
mit az hütelen, nem marad el vék herteln.

Oh te Uram tarcz meg's münket, tekincz megh el-
lenségünket, ne magasztaljad okét fel, hogy magos-
kot ne hidgyek el; mert mikor az gonosz népek
jo szerencséjekben éppek ragadoz enyves lépek.

Szeres David az Ur dicséretire jöj könyörge hogy
mindennek, ezis jutalmát ki adgya, az bünöst
eltil ne hadgya, az ö népes szabadicsa igéjével
boldogicsa, elevtes hozabicsa.

Psal: 111 Mot: Ur Isten légy most mi segedelmemre.

Vram meddigh feledjek el, talám el
hadod már kétségeggel, szent tíz
nedet meddigh rejted el, meddigs
tenéz nérczeggel.

Meddigs busongok lelkemben,
meddigh ürtelek gyász bus szüvemben, meddigs
lelken az én ügyemben, sziszdalmas gond elmem-
ben.

Az én ellenem fel kélo nép, engem meddigs bár
gyász emléke és kép? talám egyszer lelken tsak meg
lép, s. megh öl mint egy elés kép.

Ur Isten halgas megh engem, bocsássad jo reg-
gel könyörgesem, kit szemembol töröld ki köny
vem tölez igh kedvel be szüvem. Szemem

Szemem halálos álomban, né hunnyam el az
bűdosásomban, megh né csaljam hogy nagy bizto-
ban ér magam tanácsomban.

Hé mondgya azt ellenségem, be telek kedvem
és reménségem am megh birta nagy erősségem,
vagyon győzedelmességem.

Ha a tántorodáskor lészen, ellenségem rajtam ke-
gene lészen vigad ezen ha erőt vészen s talam
ugyan megh észen.

Jól tudod hogy benned bizom az te nevedet
szívemben hordozom, én mindenkor kedvedre oh-
ród paisul vonszom.

Örül szíven jo voltodban, az te kezedből
baditásodban, dicsérlek hangos torokban, ének-
lek templomodban.

Szent Dávid nagy zokogásban az harma-
dik, és hized Psalmusban, ezt énekelé az bű-
dosásban mikor vala sirásban.

Psal: XII. Mot: Legy irgalmas Ur de mű-
gh

Az ekteden igy hol vigh kedvében, mi-
kor vagyon örömö szívében: Nin-
csen sem volt, se lészen az Mennyben, az ki miat kom ne menne végben.

Im minnyájon mind eddigh megh vé-
tek, mind az istentelenségre tértek, gonoszággal és bűnnel töltöztek az jóságból régen ki öltöztek.

Az

Az Ur Menyből tekintsd az földre, az én uramnak fel látzat népre, vigyáz minden tselekedetekre igen hallgat álnok bezédekre.

Elmiekben nints semmi értelem, tsak kívök-ben Istent felelem, előttök nem kedves az Egyetlen, kívök lelkek tsak az vesztedelem.

Az io utból minnyájon ki tértek, egyről haszontalanakka lőttek, egyről egyigh minnyájon bűne lőttek abban mint egy fertőben merűlnek.

Imé az Ur népem fel faldoklyák, az Ur mint az kenyeret úgy rágják, az Ur nevem oltalmul nem hijják ihonyu nagy vesztedelmek látkyák.

Hol félnek az hol félni nem kell, hol ingyen sem félnek ot veszneknek el, esztekből soha nem kelnek fel, hanem az o bínökben veszneknek el.

S meg érzik az én suljos kezem, rajtok mint kor bínessetem tesszen, nepem az o torkokból kivesszem, es állando Ures helyre tesszem.

Mert én az igazak közöt vagyok, ezek az én szemem előtt nagyok, az Jakobnak ist, s. békesseget hagyok, az latroknak ellenségek vagyok.

Az én népem en magam váltom meg, fogságból földebe hozom meg, meg ültetem és kedvel áldom meg, örül nekem és ugy dicsőit meg.

Tizen negyed ineke Davidnak, meg jelenti sorsát az Latroknak, igen fenyis minden jot az jóknak az Ur Mi tselekedetinknak.

Ps. 16.

Az

Psal: XV Tlot: Mely hatalmas az mü-

Sent Ur Jn̄ki mehes te elödben, az
mindenek felet valo egeben! Tamin
megh engem az te jo kedvedben, ki
suthat be az te dücsöségedben.

Az ki szent és vtalan eletet él
szereti az Istent, s. mint Vrától fél, tellyes minden
reiével arra kél hogy kedgáljon Jnēke valamiy él.

Az melle vgy szeret máse mint ö magát, igas:
ságban iteli minden dolgát, minden iokkal meg
fuzi igasságát io tselekedetiben éli vilagát.

Magabannis nem gondol semmi gonoszt halár:
dul semmit mástolis el nem fokz, mindenüvel jo
szo bekéde okz, nyelvevel mást jo hirnevtöl
megh nem fokz.

Gyomorbol vtálja az gonoszságot, nem tart az go:
noszokkal társaságot, kiböl szereti az bég jámbor:
ságot, és az jámborokkal tart baráttságot.

Az mit mond azt soha megh nem másolja, és egy
felebaráttyát megh nem csalja, mint hogy Jnēnek
igazán valja fogadását kárávalis meg álja.

A szńat nem nézvén jo tetemenyenek, mind in:
gyen, s. mind költsön ád az szegényneck, pénzbéli
vtorát nem hájt kenszenek hogy torkát megh nē:
cséné az szegénnek

Jandekot tem nem ád tem nem vészen, azzal
az ártatlannak kárt nem tészen, az ki az jo dol:
gokban forogh kéken késégnélkül az Menyor:
szágban lészen.

Ps: 16.

Tsemed szeme Attyám minden bizo-
dalmom erős hüttel vallom hogy te
vagy dvalmom, inditsa fel küved Ke-
Szives sivalmom, tarcs megh engem
es légy Kedves nyugodalmom.

Az én lelkem teged erős Urának tart, enneke
mert te vagy Kévánt ki fogo part, nekem hogy hoz
zád vegy nyúgtasz Kegyesen Kart, mely hogy el
ne essem Kegyelmesen megh tart.

Ainez semmin mit adjak az io tetedert, a
végheczen hozzám valo io voltodért az te szent Attyá
buzgo szivedmedért, melyet te tüez és az én fegyen
lelkem ért.

Tudom Uram evel hogy kedvedet lelem, valami-
kor tiszta szivből ezt mivelem, hogy az ajkar árvát étke
en velem, es az én kenyeren az szenvedkel élem.

Ezek ismenik meghaz én akaratom, mindenkor
ezekhez jo kedvem mutatom, erötlenségeket minden ha
támaktom, hozzám iövetelek valamikor látom.

Ven vezedelmeket gyüjtom hozzám ötet, de megh
vigasztalom keserves szivöket, nem tsak ajakimra
vesem fel nevekre, de elmemben tartván megh be-
tüllöm ötöt

Ven fogyatkozom megh az io tetemenyben, Uram te
vagy reszem mert minden kénszedben, vihonagh bé
jutsacz. en örökségemben az sirs után nyilam tsak
sirok helyben.

Aldlak Attyám teged az te elmét adtál az
ki éjjel, nappal, bötsen tanittoltál mindenestől fog-
va

va az jossághoz kabtál, magad bol én belém oks
telkes adtál.

Kemben vöttem hogy kemen elöt járk kelk,
jobbon felöl vagy, és az sárból ki emelk, oltalmod
kárnyával ugyan környül kerkelk, tengeréden hor:
dozkodjan ighen kedvek.

Az én szüvem ezen öröммel megh hevüle, es ki
mondhatatlan igasságban merüle, nyelven kép di:
csöret mondásra fel zendüle akaratom boldogs ré:
menségben örüle.

Mer az keporroban nem hagyod lelkemet, az
föld porábol fel támasztod testemet, memyei öröm:
mel töltöd be szüvemet, és megh boldogitod ártat:
lan fejemet.

Hogy gyented engem szent elö utadra, vigsörön:
mel nézek az te kép orczádra, két karodon ülök
hajolvan vállaidra, hogy illy nagy gondod vole mél:
tatlan szolgádra.

Az Istennek David egy könyörög vala, ellensé:
gi miat mikor megh nem hala, hogy ö kö erös
gyözhetetlen fala, arrol az Istennek igy énekele vala.

Ps: xl Not: Hogy Jerusalemnek óva

Halgasd meg Ur te imádkozásom, igaz
es keserves kiáltásom, édes Jolyán
kánd megh siralkozásom, és kihez kia:
bol valo zokogásom.

Az te kined elött ítéletesen megh, mert az te
Ker kemed igasságra kegh, nimáy Ur Isten sok:
kor probáltal megh de hamisságod soha nem értel:

Ram tennen magad agy szabadulásra hogy
ember:

emberekre ne
tem szorgal
gargasd
sak mindenko
ban, moshis te
uvasd meg
az te kemed
felik hatalm
Az te sár
ne emelkez
den remenség
örnyül v
tölcsödgyen
nak vollam
yakok
jel azt jelen
lany olyan
ely fel
vi ká fordul
engemet, az
Az te k
do embe
vadnak, d
En iote
don de hoz
megh állok
Hogy

emberekre ne irjam az áldást az te igedére lát-
tam szorgatást azert tegedet kerlek csak és nem
gazgasd lepesem az te utadban, máste.
sak mindenkor abban, lám megh halgattal imádkozásom-
ban, mostis legyen megh nyomodságomban
uasd megh az te nagy irgalmasságodot, melyel-
az te benned bizot megh tartod, azoktol az kik ne
felik hatalmad örz megh engem erötelen juhod.
Az te szárnyad alat oltalmaz engem, hogy megh
ne emeszken sok ellenségem, kik ellen te vagymin-
den reménségem, és nem árthat ha megh tegelk engem.
örnyül vöttek mint egy nagy erös tanczal, hogy
tölöljenek gazdagh prédával, egy más köze sok-
nak vollan kevely koval hogy ne legyenek soha
semmi ióval.
yakok az földre leg, oda int kemek, mel-
jel azt jelentik hogy megh ölnek, mint az Orok-
lany olyan kegyetlenek, ha megh ethetnek sem-
mit nem kedvelnek.
Kelly fel Uram ne vedelml. ökre, teniez megh ez
vilá fordult fejeket, és kabadits megh kezekbol
engemet, az ki te néked kenedben hüvemet.
Az te kezed ellen megh sem mocsannak, halapz
do emberi erövel birnak, noha ez világ jovaiba
vadnak, de te elötted örökke megh halnak.
En ioteem után elödben jarok, az te utaz
don te hozzád futok, kik szemed elöt örökke
megh állok az Menyországban te néked köl-
gálok nyomorgatnak az
Hogy Dauid Sauldol nagy

nagy Ur Istennek igy imádkozek, kéri az Ne hon
megh menekedgyék az ellenségnek kezébe ne essék.

Ps: Not: Szent Dávid Prophétának

Szeretlek tegedet édes Atyám Uram, mert
vagy erősségem, föld bástyám kő várom,
gyó hertelen torpyom le vagy kék fejedel-
gem, hatalmas bajnivom, erős oltalmazó
bizonyos reménségem, fejem, fényes napom, min-
den szabadságom és örök üdvességem.

Azért egy mind örökké áldandó szent Urnak énekel-
lek az megh élek, teged én Istenem, kegyelmes vé-
rem szemem előt viszlek, soha mellőled nem távo-
zom mert csak szent nevednek éneklek, hogy el-
lenségemtől kegyesen megh tartál mind örökké dic-
sérjelek.

Környül fogot vala engem az halálnak, megh ölő ke-
mény lánczai, hogy nagy fajdalommal, iszonyu fé-
nek tekel édesmet megh rontsa, környül fogot vala
az az sötet tomlöcz ü Pokolnak rejtek lánczai, hegy
testem böreiről, kimelhetlen kézzel megh fokha és
megh hántsa.

Az megh szorulásban keserves ügyömben fel
kiáltók az Urhoz, az én Istenemhez az engem hall-
gató kegyelmes szent Atyámhoz szabadulásomért
folyamodom az ő dicsőséges voltához, hogy
hogy én rajtam szivet erik mingyárt, s. Lelken
Segitségemre hoz.

El indula szómra, az föld ő haragra reh-
kedvén megh indula fundamentumától fogva
minden

minden hegy és kő szikla megh mozdula, az
ő haragjának mihelyt boszu álla sebes tüzet fel
gyula, ottan az Égből fiistel elegyüle nagy kör-
nyen Ki indula.

Megh hajtván az eget az terhes felhökben, az föld-
re alá Szálla, az ő Lába alat hogy senki ne Látsa
Sötü essö Köd vala, az ő szent Ládája kündöklö-
Két fenyes Cherubinon megh álla, onnat nagy her-
tetten az gyors szelek szárnyán az égben Ki Száll-
nyála.

Sötü Sötetséggel feketé felhökkel, be vonä az
egeket, nagy temérdek vizzel, megh terheli Sellyel
az Sötet fellegeket, dörgés Villogással, tüz, lang
villámával hánya le nagy jegeket, egyetemben
mint az Sötü nyilat ugy le hánya az Menyz
köveket.

Az le zudult sebes árvizek mindenüt az földet
Sellyel foljáK fundamentumatol fogva az nagy Sé-
les világot környül fogák, az én reám törö min-
den ellenségem hertelen el ragadáK, az Urisé-
leti méltó jutalmokot illyenképpen megh adáK.

En értettem Jenigh az Menyegből küldé, és az
vesélyből Ki von, az nagy árvizekből Ki ragad-
ván Száraz bátorságos helyre ten, ellenségim el-
len az ö nagy hatalma megh tarto tegitség lön,
haragjának napján mint Kegyelmes Atiya en-
gem ölelen fel von.

gatásom szerént ártatlan fejemnek az Ur
ada

ada kép áldást, mert az õ uram tellyes életemben
hiven jártam, mind futvást, és Istenemtül az én
Uram kívül soha nem imádtam mást, kire téve
nyet szerent élvén tsak õ tõlle vártam megh gyó-
lése.
Ure hadom Uram hogy az ki te veled jár so-
ha meg nem szégyönül, az ki teged követ, szeret
fel, és ki tsel gonosz hir nevedre fel szenét lehen tõlle
meg kétkul és minden jóságokban rehetsül, az ki
Penigis téged tsuné elõl el vét nut hallással
közösül.
Az tsiligy tsüveket és egygyüeket, meg ön-
zed és tartod, de az kinek nagra néző gonosz
szemet meg alázod, és tartod, tsak te vagy Uram
ki sötetségben az én fáklyámot megh gyújtod az
vesedelembül hogy meg szabaduljak szemen
világositod.
Minden nyavalyábol Uram te általad, találok
ki menekte, meg az kõ falomnis ha te velem
vagy hát élelek által menõ helyt, az meg szo-
rulásban az te ki szod igéd szolgálatot tsalt, ételt,
valamikor tsüvem tsuno igyetedneke nagyörö-
med ád hitele.
Ugyanis kívülled Uram kitsoda Ur? te
vagy az élõ felséges, kitsoda kívülled Is-
tul vagy egy hatalmas Istenség, mind földön
és Mennyen, egyedül tsak teged illet minden
tiszteség, örökkön örökke tenéked adassék
Ur Isten az dicsõsség
Az Isten övedzet övedzet engem fel erõ-
vel

vel, és io urban állatot mellyen az jószágban
és az szent ártatlan ép életben juttatot, ez ál-
tal az heva ellenségim előt futtak Ő váre mu-
tatot, melyben őrizi maga az ostromlok ellen
tamátsolt, és oltatot.

Jób karomot Uram az harczon vérbe tötted az
az kemény ercznél, az én benned valo reménz
Segem sokkal hathatob volt az törnél, sisakom,
fris zom, Fürczélom nem volt tob az benned va-
lo hütnél az te szent Igédnek Pallosa kezem-
ben job volt minden fegyvernél.

Az te fenyitteked bátorittot engem az hadak
kozás közben, hogy meg ne czukannyék lábam
az tér földön, birtad az sik mezőben, az én tőz
lem meg vert ellenségim futnak, mind estenek
uzésben, én mokban voltam, és őket le vágtam fut-
tig az futás közben

Kezemben adád az én ellenségimet kiknek
hátokon jártam, az engem gyülölő áldóktól fejé-
ket, te abrallad le vágtam, meg elöztem őket,
és mint az Sahokot az fegyverre ugy vártam
az kik én utánnam álkodnak, azok holt te-
tem eken jártam.

Kiáltának hogy ha segitsegel lenne, de
senki nem hallá meg, az Urhoz az én szent Ist-
nemhez ők, de nem szabadittá meg, mind Por-
rá tom ők et, közüllök sok egyis, nem me-
kedhetek meg mikéne az láb alat valo sárt az
kevély népet ugy tapodám meg.

Igy kabadittál meg az én ellenem fáte
üto

ütő nemzet kezéből Kegyelmességedből minden
pogányokon győzedelmessé től, en bennem az
ké szent nevednek minden nép közöt dicséretet
vől az egéh világon igazalmas ágodért Ur Isten
hirese től.

Ilyen az Ur ne az én szent Istenem örökké
áldot legyen, dicséretet hálaadást dicsőségét, és bi
rodalmat vegyen, ennek meny, föld, tenger minden
élő állat nagy tiszteséget tegyen az erős hatalmas
bo ku állo Urnak minden lélek engedgyen.

Te vagy Uram az Ur csak te vagy az Isten
az ki engem megh tartál az ki minden népet, és
nemzetsegeket en hozzám hodoltatál, az ki az én
ream dühöt ellen tégtől engem megh szabaditt ál,
az ki je kedvedből minden nepek felet engem
fel magasztalál.

Azért te jovoltodért az pogányok közöt
Uram tged dicserlek az te nagy nevednek min
ez világ elöt tiszta szivel éneklek, az te néken
ador Király méltoságbannis el nem fekgtlek te
hanem mind örökké fiurol fiura nagy örom
mel hirdetlek.

Hogy ellenségeiről az Ur Isten által, ki
David szabadula tiszta buzgo szivből, és hálá
adással elmében járula igazalmasságáért szaba:
ditásáért elotte le borula az tizen nyol:
cadik ékes enekeben dicseretre moz=
dula.

Ps: 19.

Psal: 19 Tlot: Te tőlled jot vár.

AZ szép Kerek kék Egh, hol nincs
látható végh az Ur neuet álgya, az
felső erős meny melyben sincs temp-
mi szeny szent dolgait ki mondgya,
az napok az naptol edgyek éj az
mástol bőlcsességet megh tudgyák.

EZ szeles föld háran minden magos vártán
az egh, és az meny kiálc ez világ vegéig utolso szóigyeit.
az ő nagy hangok ki vált én nyelwem azt hiszem,
nincs oly hü, fül, vagy szem, az hová be ne találc.

AZ nagy fenyes napot mint egy erős vitezt bé
szegezte az menyben, mely is reggel fel kél, minden
el nézi jár, kel, ismet ter azon helyben, ha kik ne
vattálcis megh erzik azoknis melegseget testekben.

AZ nagy Ur adta, parancsolta, hadta mindeneknek
az törvéne mellyet hogy ki ne tudgyon benne taneson io es-
kösben környül vot mint egy szövéne, hogy ha ki
abban él, kedves életet let, ha ki hágy talál örvéne.

AZ Urnak törvenye oly mint az nap fénye,
megh tenitti az lelket, az Ur bizonsága az szemek
világa el törli az vétkeket, az együgyü szüneck
és az gyermek észnek ád bölcse tevő lelket.

AZ Urigasága lilium virága vidamittya az
szivet, az Ur hagyománya minden találmánya
mutat gyönyörü kedvet, az Urnak félelme, tü
fenynek szerelme ád jo orvosló szivet.

AZ Ur ítelet igaz, s el hitet mindenekkel
hogy

hogy igaz, kedvesb az gyémántnál, s az sárga aranynál az melyben nincs semmi gaz, mert abban nincsen az mit bol az Ur mind édes lépesmézaz.

A ki igaz bolga, mindenestől fogva szolgál: jon az nagy Urnak, nem egyebet kévan, csak hogy hiven járván, helyt adgyon hálalmának, az ki ezt miveli eteret jol éli, nagy haznot lél magának.

En te bolgád vagyok, mert jutalmid nagyok szent erös hatalmas Ur, szüvemet jol látod bünöm nak te tudod mely engen szünetlen fur, kitöl ez my szüvemet, ujits meg kedvemet mert te vagy az erös Ur.

Hogha az bün nem bir, tiszta lélek, bé ir, kezed az élö Könyvbe, számnak dicseretit szivemnek éneket, igy veszed bé szüledben Uram azért segits minden ióban epits, hogy lehessek kedvedben.

Az igaznak kedvéért, kinek buzgo szüvet ki Da: vid ugy jelente, az ö gyarlo lelkét, nem tekintvén vétkét ez dicsérettel mente, mert az Ur ösvenyének az ö törvenyét tekinti az embert szente.

Psal: 20 Most Urnak hogyan no ö:

Hallya meg Isten minden ügyedben az te könyörgésed oltalmazzon meg, s tel: jesitse meg minden kor kérésed.

Az ö kedvéből az Magos menybül küldgyön segitséget, hogy sokáigis ely batron es he: lyt adgyon erössége.

Ne feledkezzek meg emlékezzek hü szolgálatod rol, kezét rád tégyed szemét ne vegyed el áldozatod rol.

Hami

Ha mi jot el hánk, tüvedben kévánk mindent
engedjen megh, gondolatodban és tanácsodban kö-
vetkeztessen megh.

Hogy müis ennek az ké kedvednek minyájon önül-
jünk, az Ur neveben nagy örömünkben jel záik
lot emelgünk.

Minden kérésed tölted bé néked az Felseges
Isten, hogy megh ismerjük, nyilván el hidgyük, hogy
kered az Isten.

Jme az mennyből az ö szekiből az Királyt
megh hallá, nagy hatalmaban erös karjában bo-
tyát megh álla.

Emeljek irnak mindent lovokek, és sok
szekereknek; mü penigh adunk, mindent és
hagyunk az mü Istenünknek.

Ök megh görbetek az földre estek, mü penigh
fel kölcünk, ök el futottak, hegyen vallottak,
mü az Urhoz gyülünk.

Vram az Királyt mikor rád kiálc szabadits
és tarts megh, mükör nepeid, és örökséged szen-
tyen áldást kére.

Ellenségere Dávid hogy mene az nép igy
könyörge, az könyörgésben esedezésben min-
den áldást kére.

Psal: 71. Tlok: Adgy már trendesse.

Vram Isten az Király job karja telyi
álly, mert téged áld benned bizvá
örül kedved tonja a körül szüvét
megh szálad. Okarat

A Karaltyádat tőrted öledben fel vőtted, által ad él, keresztségedet adtad fejed megh tartodtad, s. minden jót vél.

E lől vőtted jóval, vidám, s. kedves szoval mely jen őnül, áldásod kit rá veez mint egy arany pe: reez fejed körül.

Az mit te tőled kért reá bővebben tett, hogy sem mint kert hozzu életben fent minden jót ért.

T iszteségel többüt, és nagyob kétben ült, min denen Ur, ot vagyon és ot él, hol rá tenki nem kél, hol nincs más Ur.

E örökeket megh tartod, minden jóval látod, Szemed elöt, minden boldogságban lehen orzá: gában szemed elöt.

Mert az Urban bizik és ő benne nyughik, ne: ki szolgál Isten hatalmaban, mint egy eris várban szinten ugy áll.

Az te sullyos kezed penigs arra tekted az ki nem nem fél, az ki teged gyűlöl, és törvenyed mellől genoszra kél.

M int az méh szemenczé, nagy tüzes meden: czé, ugy megh reped, haragos szemedtől, ihonyu tüzedtől mind megh eped.

A z földön nem ál megh magva sem marad megh, hanem el véh, mint hogy mdok bűne tőt ellenségedet lőt reá nem néh.

U R Isten hatalmad mutasd megh irgalmad, az Királyhoz, az te néped azért, az te jo volto: dért jép gldast hoz.

S enc David Királyért és diadalmáért éz enek lőn, mikor ellenségén az Pogány kisegen nagy ere vőn.

Ps: 22.

E

nem mind
ged hilak
láligh, hoz

H iszem
red nagy,
inke bemed
hogy hozza
morgok, el
lyáke rájta
gyoke, min

A ke m
mint Dávid
hogy benne
mindenko
Uram minde
fogva nek
vem irva,

Az ny
es kereke
mi segitse
te vagy re
mint az jo

Psal: 22. Tlot: Az mű Urunk Jesus ℔.

Én Istenem én Istenem tekéntes megh
az menyből engem, hova távozál tőlem?
az én keserves kiáltásom, szűnhetni nagy
busulásom, el üzi kiáltásom, En Isté=
nem mind nap eshigh, estvetől fogva nap kölcsigh, te=
ged hilak mind faraltig, benned bizom mind ha=
láligh, hozzád fel emelem homot kiáltlak mind
Ittyámot.

Hiszem az te szentedben vagy, és Izraelen hi=
red nagy, engemet azért ne hagy, az mű Ittyá=
ink benned biztak, biztak és megh szabadultak
hogy hozzad kiáltottak: En mint egy féreg nyo=
morgok, el vetet, s. megh utálc vagyok, az nyava=
lyáke rajtam nagyok, mindeneknek czufja va=
gyok, minden emberek gyaláznake, és szemben
szidalmazznak;

Azt mondgyák: bizot az Urban, gyönyörködöt
mint Ittyában, tartsa megh az halálban? Te tudod
hogy benned biztam, és magamot reád hallam
mindenkor tőlled vártam. Anyámnak méhetől
Uram mindenestől fogva reked volt életem adva, nállad fel vole né=
vem irva, ne rejtezzél el előlem emlékezzél
feliőlem.

Az nyomoruság megh epeszt, el nyom az vesszőy
és kereszt, tőlled az bu el rekesztt, mintsen lem=
mi segítségem, keönyörül vőt sok ellenségem, csak
te vagy reménségem. Ellenem mint az gyors tulkok
mint az jol megh hizot bikok, fel emelek a=

ő nya=

ő nyakok, mint az fene Oroszlányok, kegyetlen szüvek megh nem szán ülök mint az madár az fán.

4 Z szivem megh fogyatkozot az lelkem el hagyakodot, bőröm tsontomhoz ahoz, testembül vérem ki apat az nyelvem inyem hez ragat minden erőm el szakat. Uram engem megh alazál, és az porban ra hittál, az halál torkában adtál, és hogy el nyeljen el hattál, ellenségim környül vöttek mint: egoknak czélul tőttek.

5 mmár szüvökben el hitték, hogy kéz kezem le szegezték, és lábaim el lötték tsontsimot megh olvasták, testem kül belül megh látták ruháim el osztották. De te Uram ne mellem, és hamar térj idé felem, terhed elegyé viselem, boszuságim valigh nyelém, szabadits megh az én lelkem, oh ér erős vas ekém.

6 Z. te hatalmas erődöt minden jo teremtnyidet, hirdetem szent nevedet, az én ellenségimnak, az Anya szentegy háznak és annak tagjainak. Az kik az Istent félitek minnyájon jér hirdessétek, és jótéteit ditsérjetek, minden magva Izraelnek, adgyon hálát az Istennek, menny, föld teremtőjének

7 ert az nyomorult vetkedét, az szegény eszdezesét, nem vete megh keresét, sinet rollam nem vete el, az jo kedveről elegh jel, hogy gondomot vive fel. Uram az gyülekezetben, áldlak teged ti szent szüben valamigh elek ez testben, lesz tőllem emlékezetben, mert te az szegent élteted, és ugyben segited.

Dit:

Dicsernek teged mindenek, és hálá adást énekel=
nek az kik általad élnek, jo tered nem feleitkezel
minnyájon hozzád gyülnek fel, és áldnák nagy örö=
mel; mert tijed az birodalom, földön, mennyen, és
hatalom tőled vagyon az dicsőség, bátron felölled
azt vallom: az benned biro el nem vész min=
denekneknek gyámol lész.

Az én lelkemis néked él, marade Komis té=
ged fél, és te nállad kedvet lel, néked minden fe=
le kösség, melyet tart az föld kereksége, dolgál
minden nemzetség. Az meny áldásod hirdeti, és
az föld el nem feleitti, semmi nemzet megh nem
veti, minden nép örömmel vetni, Uram örökke
áldot légy es mindenekkel jol légy.

Psal: 23 Tlot: Drága dolgos az Urnak.

Pásztorom az Ur az kimindent eltet,
táplal engemis semitől sem félek, vé=
lem kedvel tellyes örömet vélet, bő
mezőben gyönyörüségben éltet.

Semmi fogyatkozása nincs lel=
kemnek táplálója mert az ő eltemnek, nagy vi=
gasztalása vagyon szüvemnek hogy az Ur Pásztor=
ra gyarlo lelkemnek.

Hogy jol éljek szép siros mezőben tőt, szép ki
folyo ferrát vizzel környül vőt, abból tudom hogy
én Istenemmé lőt, gondviselésében mert engem
be vőtt.

Szent lelkével az igaz utban hordoz, vét=
keimnek köréből ki adoz, mingyárt ha megh
tántoz

tántorodnám gyamolo hoz, bátorsággal hogy tsa-
máktkodgyam ahoz.

Kel kem az halál völgyebennis nem fél, minde-
nüt mert Istenem velem jár, kél, semmie nem ár-
hat nékem az dér kél, lelki tsendességben lelkem
szüvem bátyon él.

Ha a bünömért nyavalya talál, vagy kár, azis az
Ur által minden jomra jár, mert nekem az Isten
drága kentses zár, ellenségim ellen gyözhetetlen vár.

Ám öni szent lelkemek dajat, jo kedvemek
vám kötöni fohárat, igaztalalomra nyh nyiltya
szájat, örvend szivem megh sem emlitti Karát.

Azt örökké az Istennek jo volta, mely az én
gyárlo fejem környül fojta, valakit az nagy Ur
nyalmas volta fáplál annak soha nem lehet
holta.

Emis azért az nagy Fáraonak élek, hálá ado
Szüvet ö hozzá üselek, csak ötet tiszteljem és tölle félek
tudom hogy örökké boldogul élek.

Hogy az Urnak áldásátt Dávid látá az hu-
harmad énekben ezt mondá, jo voltáért az Ur Ist
egy álda mellyel hála ado voltát megh mutata.

Psal: 24 Not: Csak te benned

Dücsöségges az Ur Ist és hatalmas
felség, övé mert ö teremptette az
nagy föld kerekség, ö kezében mind
az egek emberi nemzetség mellyet
tart az tengeren fel állot örökség.

Ily nagy Urnak ily Királynak ki jut eleiben?
avagy ki mér az Istenid bizváste lenni kemben?

az ki

az ki szolgál ez nagy Urnak hiven hitea szüvől,
és semmi bünt, hogy azt tegyé nem forgat ebében.

Az ki magát ez világon megh tsalni nem hagya
nem vagyon hogy Istennek akaratyát hudgya magát tsak
az jo tsagoknak tuderé adgya, övenek az mennyei jot,
nem az földit mondgya.

Esküvessel nem tsalja megh soha Lelkyafiát, az mit
fogad megh állya és megh tőkelli tsavát, tsalárdul nem
cselekszik, sem nem birja jovát, az özvegyet megh bestülz
li tegyitti az árvát.

Az Istentől az ily ember veszen minden áldást
ez ily ember lehet tsembere az Istennel tizvást,
ennek az Ur Templomában ad örökké. tállást,
ennek enged tsekje elöt bátorságos állást.

Emnek az be zárlot Templum kapuja megh
nyilik, ez az Ur Isten hivei közepek be tsinlik
és az menyben, mint egy dücsőseges Király ténlik
az seregek Istenenek előtt hüdölik.

Tü örökös kapui az Anyaszentegyháznak
nyillyatok fel, és adgyatok be menést az Urnak
az hatalmas megh dücsöülo Királynak, ki
az harczon megh mutata hatalmát kezének.

Nyillyatok fel és adgyatok be menest az Ur-
nak, tü örökös kapui az Anyaszentegyháznak,
az hatalmas erös és megh dücsöülo Királynak, az
meny, föld, és tekes tenger, hatalmas Uranak.

Psal: 25. Not: Ismeletes megh Homor.

Uram

Vram bizváste könyörgök, hald meg
kiáltásom, borzásd be füleidben kiá-
som, kerlek meg ne engedgyed, hegyen
vallásom, tekints meg könyhullatásom.
Az én bemed helyheztetet nagy
bizadalmom, jel az legyen hogy vagy oltalmom,
meg ne nevessék ellenségim nyugalmom, és ne kes-
hellyek fajdalmom.
Senki hegyes nem vagy az ki tak te tölled vár,
meg áldod az ki elötted jár, az bünöse talalja hé-
gyen vallás, és kár, mely ugy furdalja mint egy ár.
Uram az te ösvenyidet nékem mutasd meg,
az te utaidra tanits meg, te vagy az én Istenem ki
szabadits meg, hozzán jovoted felemes meg.
Orökül fogvan palo irgalmasságodról, emlé-
kezzel meg jovoledről, isfiusagombéli tudatla-
ságomrol, ne bünes álnoteságomrol.
Az te irgalmasságod szerent velem jol tegy,
az te szent kegyelmedben bé vegy, az en bünem
ellen engedelmes légy teneczs meg és jobuta tegy.
Hiszem hogy meg halgat az Ur, mert engedelmes,
az bünetésre kesedelmes, meg tesit az utrol az
mely vesedelmes az meg térökhez kegyelmes.
Az siligy és alazatos szüvet oktalya, gyü-
lelmesekre biztalya, az együgyüket jo utban
iktatya magavat kembe sutt altya.
Mert o nálla vagyon igen nagy irgalmasság,
o mind mero szen ijassag, az otöt felöknek min-
den kép gazdagság, meg maradando valoság.

Qyér

A zért U
mor sok és
ürön és kem
Mirios ol
az ki kéged
modot nem
Minden
Sokaigs el
nagy szend
Az Isten
dolgokeban
meg bövit
Az en
mert o né
stjem el ne
URam n
árvájul egy
te meg n
Sok bu
gyalta min
menes meg
Hásd m
sásd meg
Masuk ell
Szend
meg, tarc
remenségem

AZért Uram Jézus, nevedert megh bocsásd vétkem
mert sok, és igen fáj emnékem, és soha nem ellik jo
ízün étkem, mikor furdal az én vétkem.

MInden ioban nyukszik örömmel békeségben,
Sokáigh el jo egészségben, abban az mellyet szerzed
nagy rendességben, sia hál az örökségben.

AZ Isten az ötöt felökör öregbitti, minden
dolgokban megh segitti, áldását gazdagon rájtok
megh bövitti, minden ioságban épitti.

AZ én szemem az kegyes Uramfelé fordul, és néz,
mert ő nékem elegséges vész, az ő vigyázásában alat
tjem el nem vész alálmomra reá dűlő kéz.

URam néz rám, és hűved essék megh rajtam,
árvájul egyedül maradtam, szegény vagyok feled-
te megh nyomorodtam, magamot te reád hattam.

SOk bu, bánat, és keserüség tön fejem, el fo-
gyattan minden io kedvem, nyomorúságból Uram
ments megh engem, ne hunyj on ellenségemen.

HÁsd megh az én keserüséges életem, és bo-
csássd megh sok bűneimet, nezd megh az en fo-
hászkodásomat ellenségimet, az tök gyülölnek engémet.

SOrd megh az én lelkemet, és oltalmazd
megh, tartsd megh hogy ne szégyenüljek megh,
reménségem Uram te benned tartsd megh, édes
Istenem Jézus Krisztus megh.

Az én

AZ én tökelletes igaz hü szolgálatom, fordi-
tad örömre bánatom, meg halgasd kihem ma-
gam aval biztatom, és be tőlöd akaratom.

Ezről Uram emlékezem az nagy bizonyos jó-
ha megh szabaditod Izraelt, mellyre az sok miseg
és haboru el nyelt, igy találok állando helyt.

Egy könyörgő Dauid az elő Ur Istennek,
kegyelmes kezében, sok bimenek, hogy sujos ter-
he környyebülne hüvenek, ez az hustron öröd
ének.

Psal: 26. Not: Az ki vesi tegedet:

Iteley megh Uram engemet, mert te
jol latod szivemet és ártatlan éle-
temet, mdod szeretkedesemet.

Az te bőles igasságodban, re-
menségem jovoledben, hütom re galmassa-
godban, bizom jo akaratodban.

Ártatlanságom késéred megh, ves az tüzben, és
probaly megh belső reszem, nezeld megh, kivem
bár ugyan visgálod megh.

Ellenem haragra nem lelk, sőt jo ügyem-
ben fel emelk, mert bennem egyebet nem lelk, ha-
nem tsak az mikre kedvelk.

Irgalmad lát szemem előt, és abból hütőm ki
nem dőle, igereted tüzében kőle melyben örőm
mel kedvem tőle.

Az gonoszok kiket nem ültem, minden vé-
kedtől el hültem Istenedet el kerültem, és
talardokhoz nem fültem.

Az ártatlanokkal mosdom, az te szent

newedet ál
da
Szeret
plomodot,
ho
Együ
sökkel, Ura
Az kik
özvegyet ré
En pen
gyönyör kö
Iszerle
voltodért,
A
remenlek,
azért min
me
testemet m
sálemöne
én ellenség
mot megh

nweder áldom, az te jovodod én gondom, bu-
dasteled ki mondom.

Szeretem tzent hÿ lelkodot, és gyakorlom tőm-
plomodot, be tőltöm akaratodot, minden form-
nolatidot.

Edgyűt az gonosz népekkel az vér hÿpo bűnő-
sökkel, Uram engem ne vesszesz el, az teged nem tis-
telőkkel.

Az kiknek kezők nagyra vágh, fogok árvát,
özvegyet vágh, kezek dul, vont, ől, fejre, és vágh, láz
bok egy bűnől másra hágh.

En pedigis ártatlanságban, járok alázatosságbá
gyönyörködöm az jo ságban, ne hagy az nyomoruság-
ban.

Dicserlek nagy irgalmadért, hozzám valo jo
voltodért, Atyai nagy kegyelmedert, áldlak jo
tetzetmenyidért.

Psal: 27 Mot: Szent David Prophe.

Az bőtős hatalmas Ur világosit en-
gem, azert semmit nem félek, fejem
re hÿtom, csak ő re bizom, ol-
talma alat élek, semmie nem rette-
gek, minden kivánatos áldásokat
remenlek, mert szeret ő engemet oja elere mer,
azért minden jot vélek.

Mé az kik ream törnek vala, hogy az én
testemet megh ezzék, hogy minden marhámbol
sálzmánt vessenek, és jo hÿremet el nyelyék, az
én ellenségim, kik akkor valának hogy nyakat
mot megh kezjék, mind megh ütközenek az
földre

földre essenek hogy kedvek bé nem telék.

En fél az én hűvem, ha tizezer ellenem sok
ezer sereg gyülis, ha környulem dsjan tüzü az
ellenség tábora mint az tüz, ha mind talpigh vas
ban öltözvén, ellenem mint az tüz lang ugy jöis,
Vlkem megh nem indul, ettem el nem fordul, né
fél bennem az tüis.

Kedvem tette az Vr, az egy vagyon bátra, mely
minden kévánságom, hogy mitek utánna lé jöv.
desitthette az én haborusagom az ö szent házában
sussak, mert ez nékem tellyes nagy boldogságom,
hogy halaadással ditséret mondással közönnyen
Szabadságom.

Mert az én nyavalyam idején megh tartot az
ö szent Sátorában, nem kütömben mint egy éros
rejtek házban bé fogot oltalmában, mint egy
egyàhetetlen nagy magos kö sikelán, megh tar:
tot templomában, mosdis ellenségem megh gyöz:
vén, ezzemel bé iktat higlekában.

Jo illatu kedves héj áldozatokot tétek az ö ol
tárán, jo reggel fel keltek, elibem megyek, vigad
idejekoran fel emelt két kézzel, kitta bizgo
Szüvel, elöad talpon álvan, minden jovoltáért
ditsérem az ö szent nevet fel magasztalvan.

Vram az te holgád könyörgésit vegyed az sz
szent füstiben, könyörüly én rajtam, és borásd
megh vétkem, hogy hom jutson elödben, ne:
ked adtam hüvem, read nez ke hennem, bi:
zom az te nevedben, haragra ne indulj töl:
lem el ne forduly maradgyak jo kedvedben.

Ne

Ne utály meg engem, légy segítségh nékem, ne
távozál el tőllem, üdővel barátim és jó akarom, el
fogyhatnak mellőllem, szüleim el hagynak, mikor
von meg halnak, és el mulnak előllem, de pedig
Ur Isten örökeke meg maradz, s. gondot viselsz
felőllem.

Az te törvényednek értelmére oktass, és ta=
nits meg engemet, az jóságnak után indíts, hogy
vehessem benned reménségemet, de bird fejem az
mint akarod, ne borzáld rám ellenségemet, mert
az igazságtol távul es irigli az én üdvessé=
gemet.

Hiszem Uram hogy az előknek földiben áldáso=
dor el veszem, bendességben éloen, és téged bíz=
telvén, kenyeren vigan eszem, bátorsággal téged
várlak, és nagy bizvást az én dolgomot teszem, bi=
zem meg erősül, bátol meg üressül, s. orczád
örömmel nézzem.

Szent Dávid Prophéta az Ur Isten előtt igy dic=
sekedik vala, sok ellenségeinek kezeiben ke=
zéből mikor meg szabadula, hozza buzgo szüvel,
élő reménységgel az Istenhez járula, az mi hon
hereditk dicsőségben néki hálát igy adot vala.

Psal: 26 Not: Téz mü reánk Ur Isten kegyelmed=

Hallgasd meg fiúed Ur Isten az ón imádsá=
gyát, figyelmezz kiáltásomra, ne vesszed
fohászkodásomra, mert halva vagyon
Koporsomban.

Mert

Meghhalgassad Ur Iste hiro homot, tekents
fel emelte karomot, kond megh sok konyhulla-
tasimot Kesedü nagy zokogasomot.

Ne hagy engem Ur Isten az tanoktkal, el vekenem
az alnosokkal, az Istenetlen gonoszokkal, ne ve-
szes el az hamissakkal.

Ezek szemben Ur Iste kepes tolnak, de más pol-
vermet asnak, bal kezekkel kenyeret nyujtnak, de
job kezekkel arczul sujtnak.

Egy zo vallek Ur Iste Kedved koreöt, erdemlettek
az mely jöveöt, azt tölcsö megh szerdultigh, az
edent, az melyböl italtyák az kegeöt.

Ne ertettek Ur Iste az te dolgod, hogy ötme-
kem partom fogod, azert megh büneti haragod,
ha megh nem betsülik kent magod.

Az te newed Ur Iste legyen áldot, mert jovol-
tod el nem hagyot könyörgesem elöbe jutot
hozzám hatommal utha futot.

Emenségem Ur Iste egyedül vagy, rajtam ke-
gyelmed igen nagy, bemed megh halat kosnom
ne hagy, mikor kérlek tegtreget adgy.

Megh ujjula Ur Iste ez en testem, megh lelém az
mit kerestem, hijában utánnad nem lestem,
elötted állok el nem estem.

Gyámola vagy Ur Iste az kegénynek, oltalma
az te népednek, védelmezöje en fejemnek mellyi
dürömtigh kene nevenek.

Mind örökke Ur Iste az te néped, szabadits meg
minden hived, és áld meg az te örökséged, ne
vond meg tölle segetséged.

Psal. xxix.

Psal: 29 Not: Járuljunk mű 22 f.

Istene Urnak tizteljetek, mint Atyátok, Dolgálvin néki feljetek, mint szent Urratok az Urnak, az Istennek hiven magatok, borsássatok kezé ala hatalmas méltoságtok.

Mert igben bőles az Ur, es mindene kéz hető, csudálatos bőles dolgában, nem követhető az mit akar, az mingyárást megh lehető, mindeneknek igben hamar az végheré mehető.

Bőles hatalmát, ereiét látfyuk az egben, hová az nap által vizet von az fellegben az melyben jegyet fogyűl az nagy melegben, ufzone melegh tüzet tarthat, az vizzel az hidegben.

Omne szörnyű dörgessel, es villámlással bő essőt es nagy zapor ád, kemeny zugással, menykövekre hány vet le nagy tsattogással, melytől az fák hasadoznak i homyu tropogással.

Az Ur szavan az fel függeztette föld megh rongh, az kietlen puszta mező, és az erdő zengh, az Ur haz van az ki terjed nagyfyh megh rengh, vad, hal, erdőn, vizen futos nyilkal és sokat kereng.

Teleben az nehezen ellő szarvas hül, sok tuzel hal, es sok testben minden vér el hül, sok ember az Istennek tuzetől megh fül, nemely ismet megh reteneg vér nine az sző bálvány vgy ül.

Az kik látfyák az zápor után az moczárt, megh emlitik az vizi ozmán nagy vizárt, az melyben az egek földön fehyt, es helyeljárt szerezvén minden hellyekten megh bevsul kedvetlen Kárt.

Lge

De az szentek örülnek az nagy bölts Urnak,
nagy nevenek dicsöségére halaádast adnak, mert
az ő oltalmában vétsegh maradnak, békesség-
ösvendezven szép dicsérettet mondnak.

Uram te vagy mindenben az egy Istenség,
te kivülled mástol mitsen igaz reménység, te vagy
az hatalom, és minden erösségh, néked adassek
tiszteségh mert hited az dicsöséges.

Ps: 30 Not: Jöjjetek legyünk Urunk Ur

Magasztallak én Istenem az migh a
lelek él bennem, mert fel völ megh
tartál engem, nem hagyál hogy el-
lenségem megh nevessse rémü
ségem.

Uram te hozzád járulok elötted sirván
megh állek, hozzád könyörgök kialtok, tekéntes rám
Uram így hallék, kedves feleletet hallék.

Megh botsáttad bünömet az koporsobol lelkem
met ü há hozád, s. élteremet megh adván azén hely
lyemet, megh erösitted tekéntet.

Az Ur Istent dicsérjetek, minden tökélletes
szentek istenét megh emlittsetek, soha el ne feled-
tsetek, mindenüt ki jelentsetek.

Ere haragja nem sokaigh, tart tsak egy ho
pillanatig, de irgalma ezer izigh, nemzetségrül
nemzetségig megh marad minek örök életig.

Hogyha esteve megh hanyatt, reggel vigasság
ban lészt, ha megh vér avagy nyomorit, megh ap
s. magához hozit, drága sok jova bé bonit

Enis

Enis sok kép áldását vöm, elédem öröm-
mel öm, jo kedvet szüvembe bé tom, sok jová-
ban megh mósám tom el bizakadvan ez élet tom.

Soha megh nem mozdulok már, az Ur néken erös
kö vár, kiről hozzám sőt velem jár, nem találsz soha
semmi kár, örály lelkem, és vigagy bár.

Enmé hogy megh ismernem es magam elem-
ben venném, Uram hogy szent neved felnem, remén-
legem benned venném, akarád hogy ágyban esném.

Alapotom megh változéke, testemben fájdalmas
érzek, az mellyet en magam szerzéke, de mingyárt az
Urra nézek, és szivem ugy epedezek.

Ram megh haczd már halnom? megh kelle koporsó-
som szálnom, el kelle te tolled válnom? nem szabad
elötted álnom, Uram mert hacz megs halnom.

Mitsoda hahnod holtomban? az én el rothadásom-
ban? avagy az én koporsomban? álgylakje teged
holtomban? az én mélységes álmomban.

Irgalmasságnak szent Atya szent kemed nya-
valyám lássa, mely szivemet által hassa, teste-
met tőri faggassa in majd halalba juttassa.

Egességemet tekéntes megs, kegyelmes Atyá
gyogyits megh, esedezesem halgasd megh, életemet
hozhabis megh, az te ki nevedért tarts megh.

Ugy könyörgék, s megh halgatál, bünömből
ki hoztál, nyavalyámbol megh gyogyittal, gyá-
szomból ki forditтál, nagy örömmel megh vi-
gasztalтál.

Enis

Mind ezekre szent nevedért, teved velem jovol-
todért, hozzám valo szeretedert, azért enis kegyel-
medért, áldlak jo tetemenyedért.

Ps: 31. Not: Halgasd megh mestan Tekē:

Nagy irgalmadert igasságodert hatalmas
Isten megh talalkozni nē had reménsē-
segem, halgasd megh hamar kiáltásō-
mot, oh en vrōssegem. agy bōvōs erōt, nē
vegyen erōt rajtam ellen segem-

Erōs helyben tegy engem, melled vegy, hatalmas
Isten hogy oltalmadban megh maradoām eljek,
legy erōssegem, legy segitségem, hogy semmit nē
feljek, az tē nevedert oltaro segedert bekeségbē
éljek.

Jn. Minden jot vēllek tē veled élek, hatalmas
Jn, mert te el vonod az nekem vēret lest, az J-
stentelen az en veremben soha fegyert nem fest,
az tē kezedben ajanlom lelkem hied az egyē-
lo test.

Tudom megh tartasz engem s. megh valtasz,
hatalmas Isten, s. örvendek az tē irgalmasságod-
ban, jo hittel bizom, mert ighen hizom hatalmā
sagodban, szabadulāst ez, el veszнem nem hag
bōlts igasságodban.

Lelkem teged vart, hies most mingyárt ha-
talmas Isten, könyörūly rajtam mert ighen sa-
nyargak, keséregh szivem könyben láb hez
mem nagy veszelyben forgok, lelkem aligh fih,
ged ohajt, s. th regolta nyomorgok.

Erōs el fogyot, erantom megh romlot hatal-
mas Jn, ellensegemnek vagyok mero tuzsa,
tombol, ugrá-
Szomszédság,
tak utálsayh

Sokan el
mas Jn, s. nē
mint egy megh
lōllem, mint

Egy tanú
Isten, hogy m
ram fenik fog
nek, el tōkel

Koha nyá
mas Isten h
en Istenem v
ad hagyok,

Az ellens
ōniz, es tarts
jon, lelkem v
gyent nē val
gyelmedtōl.

Engem e
mas Isten, a
mint draga
talmok, az tē
meg

Aldot te

tombol, ugrál, szök, mindenfelől pök engem az
Szomszédság, ismerőimnek és baráthimnak vagyok
hak utálsagh

Sokan el futnak hogy engem láthnak hatal=
mas Ur, s nagy kenon miat i hronyodnak tőllem
mint egy megh holtrol, emlekezetben nintsenek fe=
lőllem, mint egy rok edeny vagyok én hegeny el
mulnak előllem.

Egy tanátsokban, es szándekokban hatalmas
Isten, hogy megh öljenek minnyájon egyszernek,
rám fenik fogok, kefúttak sakok engemet jegyez
nek, el tőkelt igaz akaratiyok az hogy által.lez
gesnek.

Noha nyomorr Ur, de tudod hogy én hatal=
mas Isten te benned bizom, mert en hied vagyok,
en Istenem vagy engemet ne hagy, minden re=
ád hagyok, az te kezedben dugőrségedben
mert jutalmim nagyok.

Az ellenségtől kegyetlen kezről, hatalmas Ist
ően, és tarts megh ae engem ünőktől, szüvem ujul=
jon, lelkem vidulyon, szent szined fenyerről, kez
gyent ne valjak, el ne szakadgyak az te kez=
gyelmedtől.

Engem ez ae ok, légyetek hogy sok hatal=
mas Isten, az teged félők gyönyőrű jutalmok,
mint draga kincsec őrzed őket, vagy kegyes dz
talmok, az te markodban nagy hatalmadban,
megh áll birodalmok.

Addor te neked az te szent neved hatal=
mas Ur.

mas Isten, az ki engemet eröddel környül völ, az
ki ennekem önized fejem, és segitségem löl, mint
erös várban, nagy irgalmadban kegyelmesen be
töl.

Szerelmes utamban és futásomban hatalmas Is
ten mondom vala, hogy el hattal engem, és hogy
szent neved, kegyelmességed dicsérven nem zen
gem, de imé fel völ segitteggel löl, és megh tar
tal engem.

Minden te szented igaz fiveid hatalmas Is
ten mondom vala szerelmednek kiböl, mert kegyel
med nagy igaz és hü vagy ki vezted az hüsböl,
valaki teged felven szent neved kiáltt igaz hü
böl.

Psal: 32 Not: Mü kegyes Olvasók.

Boldogh az kinek bünei mintt megh
fedtetva, sőt az Istentől el vagyon ta
karva, boldogh az kinek vétkei
megh bocsáttva, mintten fel fedva.

Mert ki megh valja bünét az Istennek, ezta
lál nálla kegyelmes fejének, én nagy fájdal
mát szenvedem vétkemnek, és bünemnek
miat alamigh bünöm elöttt fedezem, mind ej
jel, nappal, bünössit érzem, de hogy bünöm
ben magamot el nezém igy eredezem.

Im tagadom mert ellened vétkeztem,
az te törvenyed álnokul megh szegtem, aka
ratodnak Uram nem engedtem bünt cselekedt
Bocsáss megh kérlek az én bünemet, ki
völd el az én ondok vétkeimet, kikis meg
az én

az én belső rekeimet, és kezeimet.

Meg hallád Uram az én könyörgesem, és fülédben vőd esedezesem, meg kegyelmezel, meg szánván esetem könyű vehetem.

Bün bocsánatot az ki az Urtol kér, kérése után kegyelmiben be jér, idejé korán hava fűz liben ér, hazonnal megh tér.

Azért Istennek könyörgőt minden kent, és tenki tolle hejaban el nem ment, sok bünéz iből ki kiáltot mindent, lelkivel fel kent.

Bűne azért bünnel egyűve nem takar, bün bocsánatot az ki nyerni akar, sirva szüvetől minden bűne le vakar, az ki jót akar.

Ennek ten helyek sem zuhatar nem árt, az ily embernek tenki nem tehet kárt mert minden aldáse el vőt az mellyet várt szerentsed járt.

Te vagy Ur Isten nekemis oltalmom, te vagy egedül minden kor hatalmom, te vagy örömem, te vagy bizadalmom, és nyugodalmem.

Erfelmes Uram ennekem tudd te ez az te uradban el tevednem nem hagy, az bünnek solgya nem komoly hagy, vigh eltevőt agy.

Ebreggyetek fel mindenek az bün ből, vetkezzetek ki az halálos tűz ből, és terjetek meg az Istenhez hűből, eljetek hűt ből.

Kevánságtoknak vessetek zabolát, hadgyátok birni az őszver, s. lo állat, mert az hű okosságtok mekkéb el lát, eljetek jol hát.

Sok vekedelem kövesi az vétket, az bün szolgálat ad halálos vétket az ki az Is

Kegyi

Kedvében rak jekkek, Kőle jót nem vétkek.

AZ Vrnak örvend minden ha és örül, mert az igaznak az Ur fejé Környül, az Ur az hiszen hü Szíven Környörül, es annak örül.

Ps: 32 Not: Örreggel felülágh bün-

Szenese örvendezetek az Vrban, az kik biztok az ő hatalmában, mert az Ur gyönyörködik az jokében, az kik örö hűtlek, és hozgalnak hűzában.

MIndén szü, száj, ajak egy lelekkel, dicsvi-
jé az Ité feledemmel, mert az mit fogad es kü-
vessel, igéreti be tőltöte, és meg adta hűséggel.

AZ ő szava hathato igasság, mellyel edgyüt
jár az irgalmasságh, valla vagyon minden ha-
talmasság, ee nagy Urral tellyes az föld, s. egi ha-
talmasság.

Egy szavára lőtteke az nagy egeke, sok szám
nélan csillagi seregek, kiknek az nap, es hold
dicsseregek, sövel ittte mingyárt lőtteke az drá-
szép egeki.

AZ tenger mely vizét el árkolta, mint egy
erős tömlőczben foglalta, noha ez nagy föl-
det környül folyta, de az földre ki nem hag-
ynya mert az Ur megh lan ezola.

Ily hatalmas Vrtol ki nem fel? ez Vr ke
ze alat jol ki nem el, nem fele hogy ellenne h
fel kél, reggé Porra teszi mint az hatalmas
forgo Szél.

Ez

AZ Vr
mi nem vole
sok budat
ha

AZ Ur
semmi gyors e
oly kösegh,

AZ bőle
törvenyes
ke látt'ya,

Boldogh
le megh nyu
den jot, és

AZ men
berek fiai
bőséggel, es

Minden
laroknak ki
ja, kinek

Senkit az
Segithegh hat
üdvessegres

AZ Vrnak egy szávara minden lót, az
mi nem volt, csak imet, s. elő jöt, ekéitől fogva
sok hudat lőt, ő ád mindent, es senkitől so-
ha semmit nem vőt.

AZ Ur az tőkelletes bőlcseégh, minis ellenne
semmi gyors ehességh, ez föld hatan minis sohul
oly kősségh, kinek tanátsában volna ellenne erős
ségh.

AZ bőlcsek vegezeset el rontya, de az ő ki
törvenyet megh tartya, arra néz azt mind örök
ke látya, gondolattyát tanácsával senkis meg
nem bántya.

Boldogh nemzet az melyet az Ur tart, mert tőle
le megh nyeri azt mit akart ennek gyűjtőt min-
den jót ki takart, ennek adgya örőlségűl az
mennyei szép kart.

AZ mennyeből az Ur gondot visel, az emi
berek fiaihoz kőzel, mindenekre be tőle nagy
bőséggel, ez világot ygazgatván birja bőlcse
ségel.

Minden szűvecknek altal látoja, az gondo-
latoknak vizsgaloja, az tanátsoknak igaz bira
ja, kinek kinek jutalmának bőlcsen el ósz
tőja.

Senkit az ő maga ereé nem tart, az embe
Segithégh halárd fart, nem nyughat az kémes
üdvesseges kart, az Ur ellen semmis soha len-
kit vehely nem mart.

Mert az őrök felőtted néz szemed, azokat
kőrűl

Könyörgő vötte kegyelmed az hol el fogy az
emberi elme, jelen vagyon az Ur oltalom kegyelme.
Az halálból megh ojja lelkeket, az ebrégben tár-
salja testeket, valakik rá bíztak életeket, minden
fele nyavalyától megh tartya fejeket.
Emenségünk légyen hát az Urban, eddigh
voltunk az ő hatalmában, ez utannis bízzunk ő-
talmában, megh maradván örvendezzünk gaz-
dagh jóvoltában.
Egily münket szent irgalmas Atthyánk, ke-
gyes szemeid nezzednek reánk, fordicz el rol-
tunk minden nyavalyánk jó kedvedből
maradgyon megh békességben hazánk.

Zsolt: 34. Mot: Nekedmondunk ö-
Idom az én szent Uramot, az ö
rök gyámolomot, dicsérem megh
nyiczán szómot csak arra adom
magamot, lelkem hogy álgya
Uramot az ki viszi gondomot.
Halván ezt az együgyüek, örülnek lem-
ne az szüvek, lapsolnak ezen az hivek, lát-
ván bennem az szent miveit, fel gerjed hü
vekben kedvek, és velem együt örülnek.
Edvit kerestem az Urnak, az Uris hü
Szolgájának hozzám jo akaratyának jelit
adta jovoltának, mert sok nyomoruságom-
nak vegbe vette nyavalyámnak.
Jertek mindnyájon az Urhoz közelétek
vattok halálhoz, abbol az Ur élethez hoz,

jövtek

jertek az
bához, és
En kegy
nem valtek
nyugovás
halál
Az kik
elik, az ki
kedvek tel
Kostoljatok
szent, ö ele
dic, es megh
Az Ura
teljetek, m
nem látty
sé
Sokszor a
sokaigh ült,
az halalba
vü
Jertek id
tartot faj
fogadó ne
lak
Honnan jö
akarsz?

jérrek az hŭndöklő naphoz, essenek terdre[?] lá
bához, és minden veszélyből ki hoz.

En szegény hozzá kiáltok, hűtömben szegyent
nem valtok, mihelyt elŏtte megh állok, nálla
nyugovást találok, megh halgata és jol járok,
haláltol megh szabadulok.

Az kik az Vrat ki keresik, és elveszsz jol
élik, az kik az ŏ nevét félik, mindenkoron
kedvek telik, Angyali kezek ki tselik, kívánsz
ovokor megh telik.

Kostoljatok az Vr Istent, mely kedves gyönyörŭ és
szent, ŏ elted és taplal mindent, megh tart szabad
dic, es megh ment, az ki ki az Vr Istent, az
haláltol megh nem veszti.

Az Vrat kerjetek feljebek, és szent nevét ki
teljetek, mert hogy ha ezt mivelitek, senki
nem látya szükségtek, lehen csendes béke
ségtek minden gazdagságban élnek.

Sokszor az Gazdagh megh ehŭlt, ezelen, itlan
sokaigh ŭlt, az nyelve az nyelven sulc, végre
az halalban kerŭlt, ez alat sok jokban me
rŭlt az ki az Istenben orŭlt.

Jerekide hozzám iffiak jo kedvbenn. fel
tartot fejetek tŭrőkre kolcsolak, s. kilak so
fogado nemes fiak, az szent jŏságra tanit
lak Vr fiaimert okarlak.

Hosszu életet kívánsz sok jokban élni
akarsz? avagy méltóságot vágysz vagy
bőséges

bőlcsességet kívánhé? hű házas társat akarhé? an:
minden jókot kánhé.

Mind ezeket így nyered megh, nyelved gonoh kó-
tól fogd megh az ragalmazástól tarcza megh, az
hazugságot utáld megh, mást eskűvéssel ne tsaly
megh, az bűnt okosággal fed megh.

Az gonoktol távozzál el, jót művely min:
den erőddel, élly mindenned békeséggel, megh bé-
tsüly mást hűségeggel, hogy mindenkor hű:
ségel, igaz tökéletűségel.

Mert az Ur az jámbort nézi, szémeiben vé:
szi, irgalmával bé fedezi, az haláltol védelmezi,
havát fületiben vészi, minden akaratyát tsi-
nálya.

Ne bűnösnek az latron, hűntelen véghnél kül
vagjon, hogy még hire se maradgyon, az igaz
megh marad latron, ennek az Ur jelen vagyon
hogy megh habadulást adgyon.

Az toredelmes szűvekhez, az egyűgyű kegé:
nyekhez, az Ur ley közelb erekhez, jób kezét
nyujtya kezekhez, jo elmét gyarló ehekhez,
hoha napot életekhez.

Megh őrizi teremtett, megh gyogyittya tör:
meket, örvendetes szűveket, el űzi vehedelme:
ket, kereven engedelmeket, megh jobbittya
értelmeket.

Az bűnöst az buň vehzi el, midőn az jok
ellen kél fel, akkoron sutsittsák el, mert az
Urnak gonok nem tetzik az jóteke penig kedves jd.

Köz

Kőszőke jár es záklóé emel.

Sére David lőn ily örömben, az harminczad negyed énekben, mindenc bizlat az Istenben, és oltalmaz hogy ez életben, eljen minden jo erkölcz ben hogy boldogh légyen Istenben.

Ps: 34 Not: Menynek földnek czűtő.

Itéld meg Uram itéld meg azokat, kik bántanak holnapt, mélabolan hozzám, ved meg kérüllem ástot mély sáncsokat, juttasd légyenben gyakorlot harczokat,

Ragagy fegyvert, fogj paist ép képemben, viaszkodgyál érten, nij bajt ujjomben mellettem, vony kardot vetkedtelmemben, ellenségem né fertezzék vérembe

Uzd és kergesd meké, terj iriá hozzám, s mondgyad az én lelkemnek édes Atkyám: Imé fiam az te harczod megh nyám, és az te életed megh oltalmazám.

Elhittem Uram bizony hogy igy járok, mert én segittségez tsak tőlled várok, az én ellenségimnek lékem károk, futtokban el evén megh tőnik károk.

Nem tartanak futásokban rendet, és tsemiként az szél el hinti az apro port; ugy hajtatnak el éreavén az ostor, megh vakulnak nem látván az üdő kort.

Azt ő:

Az te Szent Angyalod el üzi őket, nem lelik
megh selekben ösvenyeket, holigh sötetség fogja be
szemeket, nem látyák az magoktol vájt vermet.
Nekem arrak vala hagy abban vehnék, mi-
kor hegyen valva előttök futnék, ha kedvek he-
réne fejem belé esnék, hogy az én vehedelmem-
nevetnék.
De külömben csak hogy ten el szántak, ho
magoknak azt mivelek megh bántak, imé gaz-
dagh marhájokot el hántak, ruhajokot az tok-
rok mind le vonták.
Örvendez az én lelkem az prédának örömében
hálakot ád az Urnak, egyik hyom azt mondgya
az máiknak, nincsen prassa az hatalmas nagy
Urnak.
Az erőtlent az erőstől megh mented, egy sze-
dal az hatalmast el rettented, engem hegeny, és
hükölkődő szeged, megh tartuk az miképpi
megh ítéled.
Jmé hamistanok kőlek fel mellőllem, az
mit nem tudtam azt mondgyák felőllem, az
ben hirem sincs azt kérdik tőllem, arul kod-
hogy ki mennek elől lem.
Gonoszt adnak az jóért, megyet tolnak
Si talmas ügyemben egyedül hadnak, én fe-
nigh hogy ők vehely ben valának, veget nem
tek vala az hijának.
Sanyargatvan testem erték böjtölem, erte
mint magamért ugy könyörgöttem, mint A
fiaiert ugy törtedtem, mint edes szülem hi
lan ugy nyegtem.
Jme

9 me
nagy álno
ber tehnek
11 ram
segitségem
lyámot n
4 Z So
zeregekn
éneklek,
5 Uense
mindenha
hogy megh
6 E kesz
végezek fe
nagy hahot
7 Ennen
fel Uram
ugyan itéld
A Z ki
örvendez
fel magahoz
E
1 Z hogy
es örvend,

Ímé ők hogy én most sirok ő ùtnek, ellénem
nagy álnokul ohvé gyülnek, nyelvek által hirömben sze-
ret tésnek cikorgo segotkal ugyan megh énnek.

Uram meddigh mulasz, és meddigh késel? az én
segitségemre nem kelsz fel, edes Atyám sok nyava-
lyámot néz el az én neked szentelt lelkemet vedfel.

Az sokaságh kőzőt teged dicserlek, és sok nemz
zetségeknek ki hirdetlek, örökkön örökké néked
énekelek, jo voltodert soha el nem felejtlek.

Ellenségim ne örüljenek rajtam, az kiknek én
mindenha joval voltam, de most semmel hunnak
hogy megh sorultam, ez altikyak hogy tőled el maz
raltam.

Békeségre nem ügyekezenek velem, álnokul gonosz
végezenek felőlem, mikor őket békeségre ingerlem, sak
nagy hahotajokot hallya fülem.

Ennen magad láttad mint hazudnak, kely
fel Uram értem ne üly vetszegh, igasságod szerint
ugyan itild megh, ted azt hogy ezek begyenüljenek
megh.

Az kik pengh ennekem jot kévánnak, had
örvendezzenek igasságomnak, irgalmasság odert
fel magasztalnak, és mind örökké velem edgyüt
áldnak.

Zsal: 35. Not: Tekéres &c Menyk föld.

Lelket ez ki ondok bűnben el, annak
rut ultya nyilván megh bekélli, hogy
az Ur Isten soha ő nem feli, ő. nem
lészen.

Az hogy az gonosz szivben szüvet vét, tapsol és
es örvend, hogy nagy és sok bűnt tet, kerkedik
hogy

hogy az vetekben fövé lõt aval figye tõrõ,
Ne gondol semmit semmi gyulõlséggel, minden
helyr be tõle Istenedenséggel, hazugta és halárd, tellyes
irigséggel, Kegyetlenséggel.
Szemtelen es megh veti az kép intése, vétkenek oka
talál, és által rése dulsul fuvé és megh haragtik
menése, fegyver kap és kése.
Mit inzõn nappal ejjel az gondolja, nagy ha-
missan az ártatlant vádolja, az gonoszságra vé-
tekre forralhya, bünre onhollya.
Ur Jsten az te irgalmad a menyben, kegyd-
mes voltod vagyon minden hellyen, igasságodnak
fontya jobb kezedben, engedelmedben.
El tõrlõd az bünt kegyelmességedbõl, engedé-
szemvecz az te jo kedvedbõl, hogy az gonoszok
terjenek vétkekbõl rut életekbõl.
Adot, s. alkalmasságot szolgálatra, emberetek
s. barmoknak eledelt ad, mindennek nag jo vol-
todbol étni hagy, örömé mutatz.
Jo kivaltképpen az embernek fia, az ki szem
nevedre segitségül hija, bõ és nagy áldásodot
megh találya, örökke birja.
Mint az szias tyuk piskétit megh õrzi, igy a
te szemed a hü embert nézi, szárnaid alat mely
seged õrzi, áldásod véti.
Garadagh tárházad ajtaja nyitva áll, hol elég-
séges bõ eledelt talál, gyönyörü teges jo kedved
ra szál nem bántya halál.
Ur Isten nallad vagyon az elemnek feje, az üdvös-
segnek kútfeje, az mü fejünktek gondviselõ
feje, csak te vagy feje.

A z t
az te kegy
te kedve
& irgalm
az te sze
latidra,
K evély
bünös ál
igyvoltod

N
vizsõl
T iste
legy vet
ban meg
lodot, n
B iztat
akaratty
ved tehi
E lõ re
jet à bü
ved bén,
m
M Ert

A2 H

Az te fehnyednek köszönnyük hogy látunk,
az te kegyes vigh szép hodnak hogy hallunk, az
te kedvednek hogy elloved állunk, neked szolgálunk
S egalmasságod Ur Jr azokra kik magok adják
az te szent uradra, kik figyelmesnek perorso-
latidra, oños ki azokra.
K evéby kegyetlen kézben ne hagyjunk, az
bünös álnok láb ne nyomja fejünk, enged hogy
jovoltod edenyi legyünk örökké elünk

Psal: 31. Mot. Diteremre az Urat minde.

N e busuly az hüetlen jo allapottyán,
ne tőrd magad az ő vigh kedvel tőle
napjain, mert el jövén az Nyár, vagy
az hegyektől megh hárad vagy az sok
vizről ki árad, mint az fü ugy jár.
T i kedvén az Ur Jre ő benne remély, legy jót
legy vehogságban, és hüt által élly örvendez az Ur-
ban megh adgya kévánságodot, be tőlti akara-
todot, nem gyltat Kárban.
B izvan az Urban minden gondod réa vesd,
akaratiyát miveljed, és kedvet keresd, ők ked-
ved tehi, kötedet megh oldozza, kedves napo-
dot fel hozza, ügyed fel véhi.
E lő reménységben vájj, s az Urban vehogh fe-
jet a bünös jo szerencséjén hogy, ne busuly hu-
vedben, hogy valamine nagy bünt ne tegy, az
mellyért bünöctest ne vegy neveh bü-
nödben.
M ert ez földről az bünös ki gyomlálatik ki
de az Urban reménlő megh áldattatik, az bün.

Vő

tsuõ nem el, megh nem bessültetik arra, el vék
mint az gyenge párah, és hellyet nem lel.

Aé az kiről szemedõ örökös, nagy bekeségben
el, és sok áldásse veken, vigad, örvend, és egy nagy
szép gyõny örüségben el, az Isten eloẽ kedvet lel,
az igaz szihigy.

Tanásot tart az hutlen az igaz ellen, annak
véret kí onsa hogy kimellcelen, de nem vihi
véghben, az kín és az halál le sik az kinek ke-
zeben esik, s. megyen az földben.

Az õnön kargya miat lessen halala, melly
az szegeny jámbor ellen vont vala, mert az bün-
tetõ kárt az Ur megh tõri, el rontya, de az
erõtlent megh tartya az ki jot akart.

Mondot visel az Ur az jámborokrol, semét
Soha nem vészi el co hagokrol szegyent nem valla
nak: az szükesegben legelteetnek, az ehségben bé
tõltetnek, és megh állanak

Mint az tüzben az fadgyu el olvad széjel, ugy
vék el az bün tévõ szõnyü vesztejel, noha pén-
ze vagyon, ugy hogy marhaja el nem tér, de mé-
gis mástol kõlcsön kér nem hogy õ adgyon

Az mivel másnak ados azt sem adgya megh,
Sokenak sokkal tartozik, nem szeri megh, de az
jámbor igaz mindenekkel bárátkozik, o sztega
tÿ adakozik gazdagsaga az.

Mindenektol áldás, és jo hir, neveo hal, az
Istenh ha valaki rá tör szegyent val, az Ihrja

gattya

gattya, mert Kedvelli szent életet, és nem engedi el vetetni, megh támogattya.

Immár megh vénhedtem de soha nem láttam, sem az regi szentektől azt nem hallottam, hogy el hagyta volna az Ur az igazakot, vagy azoknak magzatyokot, bujdosni volna.

Sőt az igaz ád kölcsön, jól tehet mással, magzattya böségben el, sok hép áldással, tehat az bünnöktől, távozál el és szentül ély, az nagy Urban remélly sus a vétkektől.

Igy örökké addig léh, és örömben élh, sem veszélytől sem penigh haláltol nem félh, mert az ő szentein soha az Ur el nem hadgya, sőt minden jovak megh álgya az ő hiveit.

De az bünert az hamissakot el veszti, mégh magzattyokhis az halalban erezni: és az jámboroknak földök örökségül álgya hép elevenek megh hadgja, az igazaknak.

Az igaz ember haja mero bölcsességh, nyelve jo ittelettel tellyes ekessegh, mert az Ur törvenyt éjjel, nappal, az szüvében vagyon, és forog kedvében, s annak edenyt.

Noha lába nem ter ki az igaz utból, az tőrvenyből erőt vőt mint egy bő kutból, az halárd bünös vár lést hány, vet, hogy megh foghassa, és az törben megh fogthassa utánna vigyáz.

De hamis kézben az Ur őtet nem hadgya, senkinek kárhoztatni soha nem hadgya, vary tehát az Urtol; az Ur segedet fel veszen, mélto ságos helyben tesen, megh őriz kártol.

Két szer

Mert Szemeddel megh látod az bünös eſtig,
vsudálod az ſán függő megh akkor testét, láttam
eń gyakorta hogy az Istenteden örüle, minden napi-
dogságban merüle: mint az Cedrus fa.

Egy kevés üdő mulva azon mentem el, hellei:
nec megh nyitván tekéntettem fel: tehát sohul
nintsen, keresem sorgalmatoson, vigyázom aita-
toson, de sohul nintsen.

Vedd eszedben és néad megh az igaz embert,
mint az szép gyümölcs fákkal bé ultetet kert, my
ád nagy böségben, de az hamisak el vesznek, az
igazak penigh élnek nagy békeségben.

Az Ur éltesi őket, és el nem hadgya, az Ur vesze-
delemre őkőt nem adgya, az Ur megh segitti, köte-
lekből megh oldoza, ha el tevedtek megh hozza, és
üdvözitti.

Harmincz heted énekben Dávid ezt mondá
jovolnetet az Urat ekképpen álda: az jamborta-
nittá, hogy az Isten el nem hadgja, de minden
jovát megh adgya, avval biztattya.

Psal: 38. Mot: Ur Isten ſegy most mü vel:

Vram engem busulodban, ne fegy
el ne vesj, buzgo nagy budban,
bünömért igasságodban ne bün-
haragodban.

Mérges nyilaid hüvemet, jarjak, s. ki apak:
tottak veremet, vesztöd miat sem az keresztet,
sem birom sem fejemet.

Sujos kezed rajtam tartod, megh álelet be
tegh tes

tegh testemet sujtod, bágyat lelkem nagy ker-
nal fojtod, kinom kinnal ujittod.

Nints testemben egeszségem, lelkemben nints mitsen
békeszségem, lassan lassan az én épségem, majd
mind el fogy tsepszegem.

Bűnömben forkigh ülök, s-mi tellyességgel majd
el merülök, sulyos terhem alat le dülök, az
halálhoz tsélhülök.

Sebem megh gyogyult ugy tetzet, és mig belé
az fene esett, attol minden tagom elvetet, testem-
ben el tenyészet.

Szegény vagyok, és nyomorult, rám bűnö-
sök fáj dalom borult, mely miat az bélem
méret bé kornlt hivem nagy bana fordult.

Estemben nagy fáj dalom jár, mely tép, és hag-
gat mint az éles ar, forroságom oly mint az hev
nyár, jaj inkab megh halnek bár.

Nints testemben semmi épség, gyötrelmemben ret-
tegtet az ketségh, megh emeke az bizontalenségh,
mert kornyű az betegségh.

Vsultc szűvemben ördittok, megh szánásra
sem kit nem indittok, Uram benned szüvet mar-
ditok, azért hozzad kiáltok.

Ram hogy engem megh tágits, azt kévánom
Uram hogy megh hallgass, gyötrelmemből hogy
megh szabadits, Uram Uram megh gyogyits!

Mert szüvemben megh hült az vér, el sza-
kadot bennem minden ér, sulyos kezed
nyomorgat és vér, im az halál nyillal ér.

Homaly fogta be szememet, nints az fiad
el tőrölje könyvemet, barátim nem tekinte kez-
vemet

vemet, el hattanak engemet.

Rakonságim tuvol álnak, és fájdalmimban nem vigasztalnak, az kik pengh gonoszt akarnak bosszut és mergte szólnak.

Vé én mint sükét nem hallok, nem nyitom megh számot, és nem szollok, én bünöndet sem: Kit nem vallok, én tenkit nem káromlok.

URam tzak benned reménlek, teged hogy engem megh halgas kérlek, ne enged hogy el fe: lejtselek, ez uton, s-ne feljelek.

Mert ha bünt es vétket tselek, ellenségimk kék tzufságh lelnek, megh ütkövén ha mi bünt tselek tollök szidalmat vések.

Megh in kább é fáj szüvemnek, ha tzufja létek ellenségemnek, ha szenvedem mert Istenemnek kéré könnyeb fejemnek.

AZ te ostorod szenvedni, kék vagyok Uram Isten iselni, mert ha bünön megh fogon bán: ni, mingyárt megh kezdek szánni.

AZ én ellenségim Istenh, boszonnak bünei: mért mind soktigh, ha hentül elnekis mind elogy, megnis szolnak haláligh.

URam ne had el fejemet birjad, es igaz: gasd életemet, tekintes reám segély engemet, ad megh vigasztalást.

Szent Dávid betegh agyában, igy esedez zek nyavalyájában az mint harmincz nyolc: czad Psalmusban megh irta Sóltárában:

Psalmus 39 Not: Jeremie 17 Mondek

Nyelvem ...hàsson m... Sùlt nem...

Hallom ... tomére d... ném, s. Sz...

Eszem... Szüvemb... megh üjj...

Mellyem... Ur Isten... az lében...

Estem... mint szo... boszsu, e...

Az S... világh t... halálnak...

Habos... rad es a...

Mondek kűvemben: tellyes elemben ar-
ra vigyázok hogy ne mvedjek bűnt,
hogy mást ne sértsek, s-nekwel ne vé-
tsek kűvemben illyen kándek es
tanács bűnt.

Nyelvemet azért fogadásomért, hogy ne bol-
hásson megh kötözem lánczal, igazat nem vők
sűlt nemává lők nyelvem környűl vőm két
rendbeli láncczal.

Hallám sidalmam, vala hatalmam gyalázá-
tomére de nem állék bosszut, hogy ne vétkez-
ném, s. szom megh ne szegném, az gondolatra
üdőt vők, és hosszut.

Eszembe juta életem útja, sok bűnőm solgja
szűvemben megh sujta, szűvem fel gyula, bum
megh ujjula, Keserves ugyem nagy siralmat
nyujta.

Mellyemet verém halalom kérőn mondván:
Ur Isten meghis meddigh élecz? ha az élet volt
az kűben el holt szűvem, és meghis tőb veszedelyd
séltecz.

Estendőn száma nyavalyám váma, vagyok
mint sarab, mint tűzőn függő üst fogyat az
bosszu, emésze mint az szu, az ragalmazás, ke-
serge mint az süst

Az szu mire vágh, hatalomságh, az egész
világh csak bu, szydalom, kár, az ember maga
halálnak taga, el vész mint árnyéko, s. mint
tuboreke ugy jár.

Habos ez földőn, nem ollhat zöldőn, megh száz-
rad es ak, meghis az kinesen kap, sörvene há
mahgy

ra hágy, tiszteségre vágy, kit az szerencse kit
kézzel földhöz vag.

Ugyan ez világh, a ki rá hágy, sokaigh nem él,
mindenek el multnak, Ur, Király, Parasztis jüvény
harasz, megh rémdül az föld, és mind belé hulnak.

De te megh maradz engem el nem hagz, Ur Is
te napod örökké tart, azért én rád bizom, ha-
zád, az te jovodrol mert bátorsagos part.

Te vagy az, jóságh kertz és kardagságh, te nál-
lad vagyon az én örökségem, te vagy Koronám, arany
koronam, te vagy örömem minden dücsöségem.

Botsáss megh bünöm, osztán megh szünöm min-
den bánattol, és örömben éltek, e világh a test ha
hány vétis lesz, megh szabadultván senkitől nem félek.

Hogy penigben most ez vakmero Kese reám botsát-
ták hogy gyalázzon engem, földre borulék, ugy megh
pirultak, tudván hogy te vagz az ki bünteez engem.

Storod ved el had álhassak fel, mert az te vrod
az földigh le nyomot, sullyos kezed vett egy hé-
gény embert, tiszta vrötlen lába megh csuszamot-

Bünöm vennem oly, mint az ruha gaby, kesér-
segged titkon vont az kereket, én azt tudom hogy nö
napon nem fogz, ez alatt sinc az bün mijdmegh epes-

Ezedzem es könyörgésem halgasd megh, Uram,
nám te vagy oralmam, tovább ne hallgas, megis ne mu-
las, fordits örömre Lyubeli siralmam.

Sellor;

Sellér, és jövevény vagyok én tégedtet, mi=
képpen az én Attyaim el mulom, Kedvre hát né=
kem, s borsád megh vékem, az megh a rövid életől
megh válom.

Egy Szép Dávid, miktor futtában Semei ötse
rut Szókkal gyalázza ez harminca kilenca énekben
magát gondolván bünére igben megh alázza.

Psal: xl. Not: Boldogh az olyan ember ez Kilág.

Várom az Urat élő reménységgel, és megh
nem bántom bé kedetlenséggel, kérem
hogy nékem lenne segitségel, és kö=
nyörgésem megh halla hüségel.

Megh hanván hozzám le jövé az
várbol jób Kezet nyujtván, ki vona az Sárbol, az
Seppedekes, és fertös mocsárbol, engem ki hoza vrhe=
delmes kárbol.

Nagy bátorságos erős kő falra tön, hol bagyat bé=
kem, és testem erős vön, jo urban igaziván vez=
rem tön, számban hogy dudolnek uj énekes tön.

Sok nepek latyák az ö jo tétét, szeretnek
nyilván valo jelet, az reménségnek kezdik fogni
nyelet, sőtven ez mi várjuk jövetelit.

Boldogh az kinek szüvé az Istenben, és ré=
ménségé el ő tegyedmében, nem bizik semmit
emberi erőben, mely nyt segitségh idején késségben.

Uram mind élegh sok tudákot tettél, az
melyek által dicséretet vettél, mindenek elöt.

Mélosá=

melroságos lőttél, Ur Isten, velem meghis szigor kötél.

Noha jóvoltod megh nem hámlálhatom, sok jó-
tetted és ki nem mondhatom, elégge nyed soha nem
áldhatom, azt megh gondolni ingen sem tudhatom.

Az bünért Uram nem vol áldozatot, sem nem kí-
ván tőllem áldozatot ajándékot, sőtem megh sze-
ván, hogy fájdalmodot, kívánal tőllem örök bol-
dogságot.

Ezt lök ezt mondván: Uram, im hol vagyok,
az te áldásid rajtam ighen nagyok, elő környedben
fel jegyeven vagyok, akaratódra azt mindent ha-
jtok.

Az te törvenyed bé tőltem szivemben hogy azt
megh tarcsam tellyes életemben, hirdetem sok jók-
ted vigh kedvemben, te tudod hogy ezt el hántam
szivemben.

Igasságodot eddigh sem bé kolcam, igyekezetnek
bizonsága volcam, az gyülekezet előt azrol szolcam,
hogy erős kezed által megh nem holcam.

Az után le vond megh jo akaratod az te ke-
gyelmes környörülő voltod, őrizzen engem nagy ir-
galmasságod, és bé fededben valo igasságod.

Mert vine engem környül vőt sok veszély, Szám-
talan rajtam az bün, mint az fekély, szemem nem
láthat, megh sebesült erkély, bűnöm sokasága mint
az tenger oly mély.

Elavult bennem az szüvem, es el holt, bátgyat
testemben függő ehem igy holt, Uram ha hozzád
valaha kedves volt, mostan segild megh meteim
feligh megh holt.

Az ki

Az kik lelkem ez halálra keresik, kik élete-
met nyavalyában éjtik, veszedelmem kik nagy örö-
mel lesik higyem hogy azok magokat elveszik

Mert szegyene valnak, s. gyalazatban jutnak, az
teged szolok, s. azért hazad futnak, örülven neked
Vram hálát adnak, és mind örökke teged mag-
gasztalnak.

Es nis tel benned bizom szegény árva, magam
rád hagyom mindenestől fogva, ügyen mben
áll bizem nállad tudva, velem vagy Uram és megh
tehrek tartva.

Az negyvenedik ékes énekében Dávid az
Ur dicsére hüvén, és kére őtet hogy semmi üdö-
ben, ne hadgya ellenségh kezében.

Psal: 41. Mot: Segitségül hijuk az Menybéli-

Istennek áldása az olyan emberen,
az kinek könyörült hüve az beteg-
gen, mellette vagyon és szolgál néki
ingyen, és nyavalyájában segitti
szüntigyen.

Ennek mert az Urnis minden koron kézen, ha
vészélyben esik segitséggel lészen, ellenségin üte
győzedelmet vészen, és hiven mindenüt velle sok
jot tészen.

Hogyha ágyban esik, és ha megh betegül az
az Ur hozza megyen, mingyárt segitségül viz
gasztalja őtet, nem hadgya egyedül, megh vez-
ti ágyát és bengh fejéhez ül.

Emis

Enis mikor nehéz, bergségben volnek, és nem
vdna senki velem, kivel szolnék, kihez folyamod
hogy arrol gondolnek, Vr Ie ezemben te ytélsz és
mondsz:

Ur Isten én rajtam könyörüly, gyogyits megh, megh
gyogyulok mingyárt, hak bünöm borzásd megh, Atyai
Kezeddel lelkem tapogasd megh örömet küvemnek édes
Atyám hird megh.

Ellenségim imé mire gonoszul szolnak, megh hal, nem
él, és el vész neve, ugy mondnak, végét érjük immár ily
szoval bosszontnak, az én nyavalyámon magokban vi-
gadnak.

Ha ki látogatnom körüllök hozzám jö, almokul be-
szél, mert halárd benne az bü, vigasztalása kék méreg,
s halalos fü, az mellyen keserueg bennem az szegény bü-
nös.

Ellenem suttognak, és gonoszt gondolnak, Istente-
len képpen illyen modon szolnak: Ennek nyilván
sokkal töb vétkei vadnak, hogy nem el kerülne kez
zét az halálnak.

De mind ezek felett ez ád keserves jelt, hogy az
ki én velem azon kenyerből szeb, ellenem hogy fur-
ban rugjon sarkot emele, és egyebeknekis ö felet ador
jelt.

Te pedigh Vr Ie, könyörüly én rajtam, mert jol
látod hogy magam hak neked hallam, gyogyits fel
ágyamból melyben megh száradtam, had lássák
hogy tőled el jén nem maradtam.

En Uram megh tudám hogy kedvez ellenemet, és
hogy gyogyittál mert bekességemet, nem hagyod örül-
ni sok ellenségemet, már megh erősitted mert reménség-
emet.

AZ Ur az Izrael Istenè áldassék, fent nevè mindenüt fel magasztaltassék, az Urnak, Istennek dicsöségh adassék, örökön örökké az ö áldassék.

Psal: 42. Not: Tekéntes reánk immár nagy Ur.

MIképen az hewsegh miat megh epedet Sárvat Szarvas kévánkozik az hideghforráshoz; az én lelkem olyaghen vágyodik az Urhoz.

Kévánkozik erösen szomju lelkem, az bö vizzel ki folyó hives élö Istenhöz, az én minden sok jokkal ki folyo Istenhöz.

Oh valjon, s. mikor mégyek Kegyes Atyám Templomodban, hogy áldozzam dicsöséged elöt, az kegyönyörüséges tekintetedet elöt.

Kedves házam földéből ki üzetvén, keseredet szivel, és siro szemmel bujdosom, és ellenségim elöt bus fejem dugdosom.

Etken sok zokogáson, italom könyhullatáson, éjjel, nappal, mind egyre sohajtok, te hozzád én Istenem, te hozzád ohajtok.

Ném türhetem én magam, el fakadok sirva, mikor ellenségem azt kérdezi tölled: miert feledkezel el te Isten én felölled.

De én kegyelmes Atyám tudom, hogy nem feledtel el, repes ezen, és örvendez szivem, tudvan hogy ighen hamar megh adod vigh kedvem.

Vigh kedvemet megh adod mert haza viz, és sok néppel a te szent Templomodhoz dicsirtem, és neved nek elöttem szépen énekelnem.

Az énekek

Az énekek hangja zengh, az Anyaszentegyházi meg
megh czengh, minden fülben dicséret mondas zúgh, har-
sogh az Orgonának kedves hava, és búgh.

Ne keseregtj én bennem szegény lelkem, ne törd ma-
gad, vegy hüvet, és bizál az Istenben: mert megh fel
emel engem, s. bé vétsen kedvében.

Igy vigasztalom magam, de bus hüvem busung
bennem, hogy az Jordán fudtában lappangok; ret
tegtetnek engemet az kicsiden hangok.

Egyik nyavalyám ein az másikot, csak fejem
sincs az hova bádgyat fejem le hajtsam, vagy el fá-
rat labamat nyugvásra ki nyujtsam.

Elolis fel vót az uz, feljulis az sok essö uz, tsel, zu-
hatar, menydörgés, villámas, minden ostorod rajtam,
rajtam minden romlás.

Udvel de mind ezekaz reménlem, hogy megh
szünnek, az alat én az Urat imádom, nappal ott,
dicsérem, éjjel pedigh áldom.

Az az én könyörgésem, keserves esedezesem, édes
Attyám Ur Jé már vegy fel, kegyes Attyám engemet
miert felettel el.

Miert utaczmérreggel, bohontak az ellenséggel,
azt kerdezi minden napon tőllem, miert feledke-
zet el Jé én felőllem.

Ne keseregj én bennem, szegény lelkem ne törd
magad, vegy hivet, és bizál az Istenben, mert
megh fel emel engem s. bé vétsen kedvében.

Szent

Szent Dávid az pusztában igy keseregé az
mint irva van az négyven hetedik ének-
tárais ő magát az ő bús lelkiben.

Psal: 43 Not: Oh mennyei nagy boldogság

R Isten engem itély meg, az én ügyem
igazits meg az hamis nemzettől mentes
meg.

Bus lelkem lád mely szomoru, rö-
vid derém nyomoru, ellenség miat szomoru.

Mutasd meg irgalmasságod, borsásd ki világosá-
god üdvezitto igasságod.

Irgalmasságod fel végyen, világosságod vezérlyjen,
igasságod hara vigyen.

Igy fel az te szent hegyedre, nyugodalomnak hellyé-
re, kivemnek vigh örömére.

És megyek az én Uramhoz, az ki nekem vigh kedv
vet hoz, állok az ő oltárához.

Vallást tehek ő előtte, hogy akaratomot töltse,
mikor fejemet fel vötte.

Miert szomorkodol lelkem, miért nem haez be-
ne nékem? az Ur megh bocsátta vétkét.

Ez. kegyes Istenben reménly, vallást tész megh
nékü ne fely kűtben ki reménségben él.

Psal: 44 Not: Mikoron Sido nemzet[illegible] tartat.

Halottra fulünk Uram mert nékünk Atyá-
ink tetettek, az kik tudád, jeles dol-
gaid vagy szemekkel nézték vagy az ré-
giek igaz tetédek rendiből értettek.

Jud-

Tudgyuk jol tőled, gondot viselsz, az mi élé-
inkről, az pogány népec hüreiknekec ki irtod,
földekből, helyekben ültöt az mi ősünkőt plán-
tálstad mas helyről.

Mert nem kardoktal, sem nem karjoktal vet-
ték meg ők a földet, hanem te adtad ajándékoz
tad o neked ők eröder, hogy megh tartanák, megh
oltalmaznák az által fejeket.

Ur Isten mostis mi üdönkbennis, nagy ur, és
Király vagy, az te kegyelmed és tegedelmed mosti
oly ighen nagy, azert légy vélünk kegyes Istenün
és oltalmat adgy.

Hogyha velünk lesz, fejünk el nem vesz tellyes
szüvből kiáltuk, vesztünk nem tál ránk, megh ma
rad hazánk, áldásodot veszszük, ellenségün ke
sak bird erönkel mind kemivel teg

Az mi kezünkben, vagy fegyverünkben mi
zen reménségünk, mert nints annyi fönk, sen
annyi erönk, látva ellenségünk, magunkis látta
és nyilvan tudgyuk nagy erötlenségünk

Eddigh Ur Isten minden üdöben, sak te menet
tel megh, az tüle gyülölnek, foggattak törtek, töl
lök te vöttel megh, Kegyelmes Attyánk gondod
reánk csak te örültel megh.

Te el feledtél most megh vetettél, Uram nem
gök mellénk, mint miolta Kedved jovolta nem
Uered felénk, gyülölöinknek, ellenségünknek
Kik predára kelénk.

Az pogány kézzel oltalmat sellyel, mint eg
ju barmodot, lehmineke toptal, ingyen el ad
mün kez jo hágodot, mellyel nem tölted, sőt
sebbitéd nagy kaszagságodot.

Szomszedsá
mint fel tör
Attyánk czuf
va

Oh el hag
den pogányok
játe, nyelvel
kez

Minden nap
ruine, az ki ke
nüe huine, bo
gyen

Az nagy
nak rajtunk,
ged el nem
tel

Nem gondol
fordult, szent
ki nem moz
n

Az sárkán
valák, minden
halák, sonyal

Jo teremén
lejtettünk, ha
haha ki foglalt

Ur Ram hal

Szomszédságinkban sok sidalminak vagyunk
mint fel tőr ezél, minden felől ránk kegyetlenes
Attyánk czufság, pironság kél, rut hirünk, neviink
valamigh élünk el nem fuja az kél.

Oh el hagyot fönk! példa lészed lönk, min-
den pogányoknak, fejek czoválják, nemzetünk kod-
ják, nyelvel ölnek vágnak, tő hegyben ölnének, le
szedben kölnek mind hak rajtunk rágnak.

Minden nap irul orczánk és pirül, az gyalázas
rutic, az ki kol talál rajtunk sőr czoval, és minde-
nüt hunic, bosuságinkra, gyalázatunkra nagy sze-
gyenben boritt.

AZ, nagy inségek, és veszedegünk mal kod-
nak rajtunk, de mind ezekben az veszélyekben te-
ged el nem hattunk, szent törvenyed kül Isten-
telenül, és semmit nem kolcunk.

Nem gondolatunk, sém akaratunk tőled el nem
fordult, szent törvenyedből, és ösvenyedből lábunk
ki nem mozdult, és mi nyegünk, mert ellenségünk
minden jonkból ki dult.

AZ sárkányok közt az ellenségh közt igen igen
valák, minden kikokot, gondolatot belőllünk ki
halák, sanyaruságunk hellyen nyomorgunk mind
holtumkigh gyalák.

Do teteményed, vagy szent törvenyed, ha el fe-
lejtettünk, ha azt az Istent, az ki kéz terempt, va-
haha kifeledtük, hogy ha kezünket, avagy kelmün-
ket vélványnak emeltük.

URam hadnád ezt, ki minden rekeke által

láncz, és fol tudez, ki az szüvecknek, és az vé=
séknek gondolattyara jutz, ki mindenc hallaſz
igazac hollak mindenüt járſz, kelſz, fek=

Mostis minden nap veſzély halál orap az te val=
lásodéc, mint az báránnyoc az kiknec torkoc
megh meczik az husért, az éles fövéd és a fegyverc
vonalunk nevedéc.

Oh Vram keby fel mit aludſod el, néped mi=
nem ked? nem ü el tőled Vram elölled örökke ne
ves el, miert nem vészſz fel? miert feledſz el? néped
miert nem kell?

Nézd mint nyomorgunk, néz mint sanyor=
gunk, megh epedez lel künk, nagy gyalázacban
Szémecz forban, és hammuban ülünk, szüvünk
megh epez, bőrünk megh repez, földhöz ragat teſtünk

Szerez Isten kely fel, légy segiſségvel, nyujts jo
kez hozánk, duczoſegedéc az te nevedéc vin=
nézz tekincz reánk, agy szabadulást, békével
lakást, had épüljön hozánk.

Psal: 45. Not: Magaſztallak éc Istenem.

Ez éneket mond kedvel megh ádozot
Szüvem, mellyet vélem enekelec örö=
mel kedvem, igen sok szüvekben
be irja nyelvem, az Királyrol for=
máte versem harczolja lélekem.

Fris termettel, gyenge szinnel, éles szémellyel,
minden embernél az Király fiab tekéntettel, piros
ajakidon kedvül szép beszed, fenlik orczád tel=
lyes leven gyönyörü vérrel.

Edes új nyj lépes méz nzke bőss nyelved hazu=

Kegyelemmel
vzak merő jo v
te

Oldaladra k
vert, az ördöne
mellyet erős ke
a

Uri diſzes, d
ſzéd, nagy Sze'r
in bátor szüve

Az te erőd,
Sziligyszeged ke
Semmi bizzál

Kemény szi
es fel fuvalko
mi az pogány

Az te béke
által az te p
Szágodra bő

Mivel hegy
venytelenség
az te Istened

Megh Ker
riger körül
ke

Kegyelemmel keresztettel, vigh Kűvel rakva,
vak merő jo vagy mindenestől fogva, minden fé=
Te jókkal megh vagy Istentől áldva.

Oldaladra kösd fel azért az hép aranyas fegy=
vert, az ellenség fegyvert, az mely nem ölt embert,
mellyet erős kezed vérben nem kevert, hatalmason
annel küllis ellenséget vert.

Uri diszes, dűrőtlegis könyörögdben járj jól fúr az
sód, nagy szerencsed, senkitől ne várj, az vérgh elé=
in bátor szűvel járj mind ez világh négy részéről di=
adalmat várj.

Az te erőd, s. nagy hatalmad ki ütben, s. megh hoz,
Szilágységed ker bizhatol, s. egyenes hodhoz, nem árt
Semmi bizál igasságodhoz, buda képpen győzedelem
Körül karodhoz.

Kemény szigonyos nyilaid ellenségidnek, kűvéb
es fel fűvalkodot szűvében ernek, ujhonnt birodal=
mi az pogány népnek egyetemben magokkal
hatalmadban esnek.

Az te kéked az kitől vagyon, és megh áll, Isten
által az te pálczád örökké regnál, jovoltodert Or=
Szágodra bő áldás száll, birodalmad megh mozdul=
hatatlanul megh. áll.

Mivel hogy az igasságod kiven szeretted, az tör=
vénytelenségeket pedigh gyűlölted, ezert az Ur Isten
az te Istened igasságnak olajaval fel kentek
téged.

Megh kene és minden társaid felett Urrá tett,
niger kezed véled, és édes Attyád tett, Istentől az

Kirly

Király gazdágságot vőt, az ő Kénessé tárházám
örökő Sapfir lőt.

A rany ezüst, draga Kenet, ékes öltözet, bibor, bár-
sony, Komoka, és atlácz czömölcz, Uri melrosaggal min-
den' beszüllet, adatot az Ur Istentől Kedvel töle éler.

E erő Adphane teremből cserélt hajlékban, lakot
gyönyörüségel be vone palotában, Cedrus, Cypruss és
Lilium illatban, nyukszik Szüved, lelked él boldog
allapotban.

Szolgaid a fő rend, és nagy Urak fiai, az kik
előted, s utannad Szoktanak járni, Szolgaloid az
Királyfiai, az kik örvendezéssel kezdek kol-
gálni.

Felleged a Királyne jobbod felől ül, ki kin-
ző vone aranyban öltözben kerül, gyönggyel, és gyé-
mántal szüve mind körül, taposzon ezen vigadó-
rend szüved és örül.

Erömödben Szollak mondván: Edes Jegyesem,
te kenes reám és halgasd meg Szomor édesem, az
te Atyád házát hü szerelmesen, felejts el ön reám
Képest gyönyörüségem.

Az te kedves, ékes Kegyes szép termeredet, Ked-
vellem, és szeress ezért szüvem tegedet, apolom ékes
és szép szemedet, Urad vagyok mutasd hozzám
tés szerelmedet.

Nagy akhony lész, a Tyrusnak fijai ajándékai
előtted terded, és fejet szoktak hajtani, az Urakis
kebek ajándékkal, teged mind kitün és nagy
rend kész Akhonyolni.

Qzk

A z
lől kép, m
kép, boldo

T e ü
az sok hü
be az Kirá

A tyád
lelke e föld
elmejekben,

H egy a
mind az e
ben illyen

Psal: 2

E

Soha sem

H a az
szál megh
és az Sell
szüvünk

Az te dicsed dicsőséged mind kül bel-
ől szép, mint az arany, s. drága kövel ékesitet
kép, boldogságod tellyes minden jóval szép, minden
felé gazdagh áldás mint harmat szép.

Te viteted az Királyhoz, az te Vradhoz, utánnad
az sok szüz leány seregé sorhoz, vigasságban visznek
be az Királyhoz, az Királynak duttos Supellátos
agyához.

Atyád Anyad helyet, sok szép magzatid lésznek,
kiket e földön nagy Fejedelemséget vésznek, téged
elmékekben, s. szivökben lésznek, és jotettemenyed-
dett hálá adok lésznek.

Hogy a Dávid Király fia Házas társat von,
mind az egész Országh népe vigasságba lön, örömes-
ben illyen dicsőséges lön, kit Dávid az nagyven
ötöd Soltártárban lé von.

Psal: 46. Not: Erős várunk az Ur.

Erős varunk az Ur. és bástyánk
noha sok inségek jönek reánk, de
az Ur által megh ál hazánk, megh
marad az mi kegyes Atyánk;
Azert semmit nem félünk sőt bá-
tron élünk vagyon reménségünk
hogy ellenségünk
noha semmit nem árt mi nékünk.

Hogy a az egéh föld megh indulis, és minden kő
szál megh mozdulis, ha az Tenger mind el fordulis,
és az Selles földre zudulis: De semmit az mi
szivünk nem fél. mi benünk, mert az Ur vé-

lünk

lünk, megh marad fejünk, és nem árt az mü el-
lenségünk.

Im mine az Istvék fel rohantak, sok örökké-
get el hántak, nepvel tegyetlenül bántak, sem
véne, sem isfiat megh nem szántak; De nékünk
ez sebes ár, nem vehéty sem kár, mert az Ur ka-
tünk jár, neve erős vár, oltalma el törhetetlen zán.

AZ Ur lelke biztat münket, és gyönyörüségesi
szüvünket, ígéreti tartya lelkünket, el vehi min-
den felelmünket: Az Ur igben jó reggel, nagy hir-
séggel, lehon segitséggel, biztat jó véggel, szemben
szálván az ellenséggel.

Im hol ár hütlen nemzetek, az vér ontásra megh
megh szel hütetek, sok Országok mind lora ülnek,
az Ur ellen ösvé gyülnek; Imé az erős Ur, mü ve-
lünk jelen segitséggel lehen, nem hágy fel vétken,
velünk mind örökké jól lehen.

Ferhe lássátok nagy munkáját, és lé mond-
hatatlan csudáját, megh vert az hütlen táborát,
isenderiével az föld határát; Az ellenségh erejét,
el renevén iszét, és minden fegyverét, vasas hélke-
rét, hatalmának mutata erejét.

AZ Ur ugy mond: mind lássátok megh, hogy
az hütlenek hada én verem megh, az Pogany tér-
düsöülök megh, erőm az földön muratom megh;
Imé az erős Isten mü velünk jelen, segitség-
gel lé hen, nem hágy fel vétken, minc örökké
velünk jól lé hen.

Psal: 4

T

mind talp

Az Pog
hires lőt, b

Minden
Jakob házá

Az Ur
gásban, fel

Diczérjen
dicsérjenek

Mert az
deneknek,

Az Ur
jól bánc, m

Isten az
kül hará

Szent
tsedik r

Psal: 47 Nota: Az Pünkösdnek jeles

Tapsoljon az mü Ker Kezünk, örüljen
kedvel több kivünk mert nagy az
mü kene Istenünk, megh dutsöült
bennünk.

Hatalmas erös Királlyank, eloste
mind talpra álljunk, hogy nálla kedvet találjunk
tölle el ne álljunk.

Az Pogánysagon erőt vott, mindenek kezőt hi=
hires lőt, birtokunkban sok népet tőt, nagy diadal=
mat vött,

Minket sajat örökségül vála kene gyönyörüségül,
Jakob házának szépségül az Uris kenötségül.

Az Ur az szép enek hangban, az Trombita harso=
gásban, fel mene az Menyorszagban, Uri méltosag=
ban

Dicserjetek az Ur Ist, az Istent, az ki nagy és kene
dicseretjetek az Ur Jt, az Istent az ki kene.

Mert az Jt ez nagy földnek, böcs Királlya min=
deneknek, enekelyünk azért ennek böcsön az Isten=
nek.

Az Ur megh verte az pogánt, Or szágol és velünk
jol bánt, minden hatalmat szellyel hánt szüvel
münket megh hánt.

Isten az ő szekiben ül, mü bennünk i nagy örömet
kül hará sok Urak szüvel jul, mert magas szellyen
ül.

Szent Dávid az Sobár kömben, az negyven
hetedik rékben, egy örvendes szüvben telki
örömben

Psal. 48.

Psal: 44 Mot: Csak tebenned Uram &c.

Nagy Ur az mü Szent Istenünk, a kit e világ fél, ennek hadnagysága vagyat, ha ránk ellenségh kél, nem tehet kárt, bokusságból sem árt, semmel nem nyél békességben meghmaradván. Velünk trendesen él.

Várunk szép hely, világh dicsö, és gyönyörüség az Ur neve nagy hatalma, bástyánk erössége, közinkben ejtsenek vagyon nagy böcsége az Ur birtat hogy fejünknek nem lehen tüttsége.

Sokszor sok nép szállot körül, de semmit nem ártot, sok erös Ur fejedelem, Király csak meghlátot, meghretent, és az maga felelmeröl el futot, futtában nut gyalázatos vesztyeben jutot.

Magok egymást dárdákkal vágták, harczok miatt késtek, mint az gyermek sülök oly nagy nyavalyában estek, segitsegec sok ideigh halálokban lettek, vad, madár, eledelek el hullottak testek.

Hallottuk ezt eleinktöl, most szemünkkel láttyuk siralmunkor Istöl vot örömön el váltyuk, meghcsendes szüveinkec igasságban adtuk, Istenöl jót spedálás mütünk gyümölcsec meghtartyuk.

Reménségünk Uram az te nagy irgalmasságban volt, ki sölöl szent Templomodban ac te tör-

vény

venyed Kelt, Kegyes igéreted Szerént mü fejünk
megh nem holt, igasságod és jovolted világon heljel
Folyt.

Es örvend ezen az te néped es dicsőreszc mond, ez
uránnis Uram tőllünk Kegyelmed megh ne vond, hat
talmaddal nagy erőddel várasunk Környül fond,
ellenségünk Kevély fejét talpaid alá nyomd.

Mü Fenigh ez te jo tetted Uram fel jegyezzük tse
nyunk, bástyánk falán Szemünk eleiben tehtünk,
hálá ado Szivel rollad emlekezvé nézzünk mert
egyedül tsak te vagy az ki azt érezzük.

Psal: 49. Not: Kerlek Kereshgény embert &.

Halljá megh ezt minden nép, és min-
den nemzetségh, valakic tart, és élet
ez nagy föld Kerekség mind az kic
nyom, és buvalepcbe a Szegenységh,
mind az kic Kevélységre igát a nagy bőség.

Mindent bölcsen tanittok, mit itélyen jonak,
megh mondom az böltcségh utára, mine juttnak,
melyre az kik találnak, az Istenhez jutnak, ez
lágh megh utálása Kezdeti ez utnak.

Az ki nem kap az Kénosen, s. kikteségre nem
vágy ez világh el mulando jovának békes lágy
ennek Szivet bünnéltül jo reménységgel lágy, hol
csendesen nyugogyek vettetik kedves ágy.

De az kik sok kénsekben magokat el hibik
csak kedvek

ezek kedvek és küvök nagy gondba bé viszik
lelkek nagy fájdalommal könyhullatásra viszik, ma-
gokkor végeztével sok kinnal megh fúrik.

Ha ez világh kedis, de lelkédet mit adsz? megh
kel halnod, és mindent kedved ellen el hagy barátod
hogy eljen semmit nem fog az sacz, az örök halál
azzal nem gondol az mit ke adz.

Bár sok arany ezüstöl, nagy ládákot megh tölts,
bár azt megh tartsd, és soha semmit abból ne költs,
de ennek megh kel lenni, hogy egy koporsót bőcz
mert egyaránt megh halnak mind ekcselen s. mind
böcs.

Kevely gazdagh soha nincs ekcselenségnél kül
mert mikor az kénszerén kap, az ekcsől megh szükül,
azt alittya örökké hogy házában örül, de remén-
segé körül viszalomba kerül.

Egy ris palota, nagy fel ház, el romol az kő vár,
az fű, moly, es tűz ellen nem tart semmit az zár,
Semmit nem bir az ember, melyben nem lehet kár,
az Istenben de ha ki gazdagh robul nem jár.

Mint az megh ehült farkas el tépi az bárányt,
az halál az gazdagra illyen nagy vehélyt ránt.
Sok beteségh, nyavalya, sű bánattal megh bánt, sok-
kor az gazdagh földre fenkei földet nem hánt.

Ne az Ur kéz kézzel fel vétki az kegyént, az
ki jol él az Urban, s. megh tartya az törvént, fel
támad mert az Ur rá nem vét örök kínt, el kí-
rüli az tüzzel langolo mely örvént.

Jobb

Ország̃ban élő szegény az gazdagtol ne félly,
hüben kegyes életben jó reménségben ely az jo=
ra várj gazdagh béré, örömet, es jót vély, gaz=
dagh gonoko veszély ez, de attol te ne félly.

Ok Istennél, és minden sok jokban részes lész,
az jövec halhatlan arany koronát vész, boldogság=
ban örvendesz, migh itt vagy ha jól tész, sokezer
lelkek közöt az Ur Imét nész.

AZ Istenelen gazdagh, csak az földnek doha,
dühös tégnél kül szárad megh mint az fa moha, fel
nem épül a kin, és gyötrelemből soha szörnyü tüz
zes langban égh, mint az Örves koha.

AZ Sorsa Istennél kül az ki gazdaggá lőt
boldogh etzén magának, örök halált, s. kint vet, haz
mis kéntes bus tüzen, langalo tüzet tett az
baromnál részéül igy oktalanba lött.

Zsal: L. Mota. Segitségül legyünk az

Z egy mindeneken hatalmas Urhoz,
Szól hogy az egész föld gyüljön elő=
ibben, de minden egyen oly kivánsá
ságtzerben, hogy ő ugyben nagy Uri
dühösségben.

EIjő és nem késik az mi jo Istenünk, hü vár
gyon elöle hogy tölle rettegjünk, hatalmas félz
vészben jelenni hogy féljünk, és bene semmi
elöt artalamul eljünk.

BIzonyságul hija az mennyet, és az földet,
megh

megh istelvén mind ez földön lakó népet, tanic
mindenre hogy ne ki kerlyenek képet, ki kereseget de
csak neki tegyünk képet.

Igy szól az Ur Dé: gyüjtsétek elömben, mind
azokat az kik jámak törvenyemben, hogy ugy ja-
talmok megh adgyam kedvemben mert ugy Te-
lő Ur vagyok Ékemben.

Oh én népem hald megh az Ur csak én vagyok
mindenek ugy létnek ac mint lenni hagyok, bi-
zonsagom vagy hogy ac kezem nagyok, megh nem
valtozom én azon Dé vagyok.

Kedvem szerint de te engemet nem kivánsz, ál-
dozol ugyan és arra örömest kelsz, láttomra mind
ejjel, s. mind nappal sok hust fölsz, de nem kel
az sok tag kit domben emelsz.

Nem kosod, sem hulkod, sem bárányod ne
kel, ebben mert fövedrol minden bizonyos
sel, erdön, mezön, völgyen heggyen sok vad fellyel,
mind kezemben mind hal, s. mind madár mikerk

Nem kívanok tölled illyene sem nem kérek,
világon mi vagyon mindenekhez férek, ez világ
uolso rehereis néeck, hogy elyek te tölled tisz,
sem vert, nem kerek.

Mondgy nekem Uradnak dicsereset hüből,
csak nékem könyörögj alázatos hüből, segitsegét
csak engemet kiáltsad hüből, megh szabadítlak
én te agy hálát szüből.

De

De ime az hüved álnok, s. teli bünnel, hádban
vetted igem, de tiszták tak hinnel, egy szemmel reám
reám nék, s bálvanyra más szemmel, és gonok végre
elk az én törvenyemmel.

Gyülölöd az jot, megh vetted az jo miveit, az lopot ha
látod utánna futa mentesz, az paráznáktal egy abrosz
hoz türlek Kitet, minden bünre jo kieden nyira vész.

Nyelveden hazugságh, szüveden tsalárdságh, Atyad
fia ellen sot bemred álnokság, ember ördöklesed nállal
vet mordályságh, minden utad tsak arihonyu
gonoságh.

Azt miveled, és én eddigh tsak halgattam
te megh tétésédre hoztad üdöt adtam, elenged
áldásom mellet megh hadtam, de mind vi idéz
ek tsak hoval tartottam.

Azt hudod gonok el fájule nemzetségh, hogy
bennem sem ero mines, sem elevenségh, bizonyos
bünöslek, s. lesznek mint ellenségh, ha megh nem
térsz, hozzam megh emlékezvénysz.

Azt az ki az Istet, nem ismeri, fogyja hogy
nagy tusakban kézben ne ragadgya, mert kéz
zebol addigh Senkinek nem adgya, migh nem
ugy megh rentya, hogy tsak Istet lássa.

Az Istennek csak az áldozik igazán, ki ötet
dicséri, minden vetkét megh bán, és jár az Istet
törvenyenek után, annek ad az Isten üdösz
segét nyilván.

Igaz tiszteiét David az Istennek, né-
kében az örvendik szép énekenek eszen-
képpen

Képpen hadta vivám mindeneknek; az dü-
tősségre kel adni csak Istennek.

Psalmus LI. Rajtam nagy irgalmu Isten
nyörüly ſs habes in Tenebris fol.

Psal: LI. Nota: Oh Izrael keresztö népem ſs.

O h rosz erkölcsben diszkedö, és vm
dok bünnel kerkedö, vére szomju
hazo Kegyelén kevély szüved mi
for, s. fö.

Magad el birtad, s. gonosul élteél, de hamar
nagy büneere véé, Kegyelemre mose az ki nem
nek, Isten irgalmaretkül léé.

En bizom csak az egy Istenben, és az ö nagy
Kegyelmeben; te penigh az kegyetlenségben el
arattal sok vétekben
szüvedben kevelyen bünt gondolé, nyelved
del álnokságot szólé, másis az bünnel hoval on
szólé, az gonoszságban uggan solyé.

Oly vagy mint az éles berotva, vagy mint
az meley vis morotva, fegyveredtöl sok tete orotva,
és sokak fejek megh ronotva.

Ed az dö öröklie el vesz, rollad el nem tér
az kerese, minden jotekbol dü ki rekesz, szün
telen nyavalya repes.

Ez hogy megh láttyák az igazak, mint az

Lak

lakadalmas házak, örvendezzenek, és vigadozzanak, sÿrek csovalván ÿgy szolnak:

11 Ézsd az Istenben mine járt, ki hogy az Istől nem várt, az ördög lelkében vallot kárt, mert az bűnös maganak árt.

12 i dől mikeppen az rochat sa, el vész megh nem álhat soha; En pedigh mine az zöld olÿ fa megh nem fegyatkozem soha.

Psalmum 13. Monda az bolond szüvében: habes in Psalterio fol.

Psal: 14 Nota Polon: Boze wczni Mocj trwej Sand.

1 R Istem ügyemre tekints, hallÿad megh könyörgésemet, kit en mellem elercztes megh, hogy ellenségem hiuen ne örüljön megh.

2 Nem kiáltásom, halld megh, zokogásom, mert az ellenségh erös hatalmas nép, mine az tüz ugy égh, mÿd el szaggat és tép.

3 Egedet nem tekints, mindenüt vétket hint, en teged felleb segitségül hilak, ha megh szánk

4 élek, nem lésznek az mÿlak.

Az Ur mÿd megh segit, kedued megh elegit, azt ÿoval láttya ki engem oltalmaz, de az megh rontya valaki rágalmaz.

Abram kad-

Uram haragod bohtu állásod fordits azokra, az kik bünben élnek, és mind azokra kik kegyedet nem félnek.

Ez néked áldozom, hálaadást mondok, hiven dicsérlek, mert Uram te jó vagy, és kimondhatatlan mert birodalmad nagy.

Psal: 25. Mota: Nagy Ur Te ne hagyj münket el. Az ki véd Egyetemünk az Ur Jézus

Áld meg Ur Te keresztyénségedet, ne utáld jad könyörgésem, halld meg sok esedezésem, hogy ne legyen el vesz-
tem Jézusom.

Kemin kedven egy kiáltlak, sok szomorúsággal tulám meg bánolak, Uram mikor téged, látlak, soha semmit el nem váltlak.

Sok ellenségem háborgat, családod pört felöllem forgat, hogy meg halljak arra borgat, nagy hamissággal nyomorgat.

Szüvem én bennem habozik, életem lád megy nyomorúságban, felelmes lelkem komorul, halálban ejt az háboru.

Két szémem halálra sunnyad, szüvem nagy bánatban fonnyad, testem vérétől el vánnyad, Uram nyavalyámot hánnyad.

O ki ád két szárnyat nékem! meg vál-
tozhatnám hogy hellyem, ahol meg oltalmaznám, fejem, ne foggyamnán el éhezem.

AZ puskában mikor mennék, a hol te

Tőled

Istől nem félnek, bátron rendességben élnek,
ellenségtől távul lesznek.

1 Ram édes reménségem, szerelek az én ellenségem,
ne lássa az én szégyen, ne tsúfoltra vétségem.

2 átom közdök a pórt ütés, az ellenem tör sig
közése. Uram ökre verd meg mentése! ne tegy eb=
ben semmi kesére.

3 Ert ha külső ellenségem, gyalázta volna vétsé=
gem, el türném ez nagy intségem, mert az volna d
ellenségem.

4 e' imé az én siam üe, ellenem olyan mint az
tüe, veszélyben Tanatzom süe átoktul földem
től ki üz,

5 ickommal kokakor fülem, velle edgyüt járnam
ülöm, neki sok jovamot külsem, keresztem mint
az kit külsem.

6 h bizony ezért meg halnak, és minnyájon kéz
gyene valnak, Pokol fenekére hálnak, és hörnyü
veszélyt találnak.

7 s az Istenhez kiálok, szeresemmel hozzá vál=
tok, künselen tsak ő kiálok, és tőlle oltalmat
várok.

8 egh szabadulok én: de ők, el veszsznek az vak=
mero fők, mert nem békeségh szerettek, hanem
ártatlanra kergetik.

9 Az ő en velem tőr sigyek, látvan jo szeren=
tes ujjok, el törtek hogy veher legyek, ők erős
sek mint az hegyek.

10 Olyan nyelvek mint az légy vij, szüvök tis
tys

degh mint az jég zaj, Sep bavok mellet tőlem jaj,
Szivekben vagyon bath hat zaj.

En Seniges minden gondomot, Szándékom
és tanátsomot, az Urra bizom magamot, tőle
váron oltalmamot.

Szárnya alat az Ur megh tart, Kezé mere bá:
torságos Part, hogy fel kellyek, nyugot kegy es kan
es nagy hatalmával megh tart.

Az Istenek seniges engem lesnek jobb korában
Ellenségnek minnyájon halalban esnek, de én
élek az Istennek.

Psal: 26. Nota. Néá mű reánk Ur Jr kegyelmes.

Szány megh engem Ur Jr, szegeny
embert, kit az sebes viz habja ven;
nagy hamisan rám támadván per.

Minden nap estigh sidalmaz ellen:
ségem, megh török és minis epségem, Uram Jsak
te vagy reménségem, Kérésemre legy legiessegem

Lam gyerted Uram hogy oltalmat acz, ha hoz:
zád kialtok nem hacz, benned bizom mert te
megh tarthacz, nagy Ur vagy és el vesznem nd hacz.

Ime Uram minden nap bohontatom, minden
helyen gyalázatom, minden dolgomban étkezte:
tom, az joertis sidalmaztatom.

Hogy el vesztek utánnam lesskednek, ha
jánok arrol jelet kednek hogy ürkor veszem
ti vednek, az ki holgálok ami nevednek.

Uhd

Uram azért kérlek hogy megh lakolnak, 107
mirnyajon halálban jussanak, Uram te fejedet azok-
nak megh romtod a kik megh csufolnak.

Jól tudod azt futásom mely gyakoron vole, kűvel,
az sok sirásban hole, de ismed hogy kád ennek
hole, igyered te hozzad csatole.

Megh ismerem Uram hogy Istenem vagy, mert az,
te gondod reám nagy, most fejedtegre hilak, ne
hagy földemben jo megh maradást adgy.

Igy nem felek embertől ha te tartak, mert re-
ménségben megh válnak, ellenségemnek fenigs ár-
tak, engem gyeredben tartak.

Én te neked éneklek szép éneket, és mondok
dicséreteket, hogy bé felbgyitted kedvemet, es hogy
megh tartad életemet.

Psal: 57. Not: Az mi Urunk Jesus Xrus.

Ne Istenem kány megh engem! én
Istenem kány megh engem! Lám ben-
ned bizik lelkem:. Az te oltalmadoc
kerem, mert halálom közel érem, hogy
ne vesszen el véren. Az hatalmas
Ur Istenhez az én lelkem reménysé-
ges, kialtok fejem fejenec, életem üdvösségéhez
küldj fejedet az mennyből végy ki ez kárt
igyből.

Igazságodat ram terjeszd, lelkem halállal
ne ijeszd, szemet jo vigyel érezd:. Mert Oroz-
lányok közt vagyok, az kik rám támadtak
nagyok

nagyok, nallok megh gyülöle vagyok. Elés fogok
mint az lańcsa, megh fenve hogy fejem bánts,
hogy az én vérem ki ontsa, és élteremet el rontsa.
Megh huztak az ő kézijek, hogy belem lőlyék nyilok.

Ur Isten engemet tarcs megh, nagy hatalma-
dot mutasd megh, hogy hired maradgyon megh::
Imé lábomnak tiré vetek, és ellenemre siettek,
mint oltalma fejemnek. Mindenfelől rajtam ha
lál, ha furok lábam tőr talál, ha állok megh
nyom az halál, mindenüt nyavalya talál. Én
Istenem rólám tekints mert oltalmom sohul mints.

Imé az Ur kéresem megh hallá esedezesem,
megh veré ellenségem:: mind kezemben adá ők
a'ver szemjuhoro fökőt, hogy megh itéljem ők őt,
Kész szüvem Uram kész szüvem, az te jo vol
tod hirdetem, irgalmassagod dicserem, Kegyel
messeged énekelem, csak ez minden ehem kedv
hogy teged álgyon szüvem.

Im várom a Jóst hagnalt, megh éjjel nyel:
vem mond kép dalt, ezt irom az viadalt:. Uram
néked hálát adok, Szent Templomodban
maradok, és dicsőséget adok Mert az
egek felet Ur vagy, irgalmassagod igben nagy
Kegyes, igaz, és jo hü vagy, földön Mennyen,
hatalmad nagy nevednek ki hiressyet adgy,
és engem soha el ne hagy. Finis.

Ps: 58.

Psal: L

E

Szüvedl
termő szó

Mert
gal vagy

Mint a
az szüle,

A R Ur
dosnak, h

Mint az
vény ház

Megh ne
méreges nyi

Mint az
az monár

Psal: Lg. Not: Oh én Kegyelmes Istenem.

Ne nem ökve gyüle sok nép, mérges dracótol formále lép, az hamis ítélet mint tép jo tanácsnélkül valo lép.

Szüvedben álnokságh forr, s. fő vad egrèsse termő szőlő tő, hamis az melyel mérkàlő, bünöd a büntetésre nő.

Mére Anyádl mehedől fogva, tak hamisságal vagy rakva, az Istenől el vagy hagyva, miodon vagy bünben fagyva.

Mint az Aspis kigyó fülé, melyel bűbájol az szülé, hogy ne törvénytől el hülé, fülect vagy meghsüketülé.

Ah élio fogoknak, mellyekkel engem madosnak, tőrd ki mint az Oroszlánnak, velem mert álnokul bánnak.

Mint az vizen az buborék, alattok az törvény ház féle, az mehre testek le törék, vezkedelmekre le törjék.

Egh ne huzhassák kéziyak, romoljon el mérges nyilok, ne mozdulhasson meghkajok sebes ne tehessen kargyok.

Mint az nyálas romlot csiga, vagy mint az monárnak híga ronsa meghökés azja legyenek tsak csigabiga.

Vagy

Vagy mint az idegen gyermek, kiben nem
eppek az hemek, legyenek ez halárd kémek
hole tese hámára vájt vermek.

Mint a férges gyümölcs le kél fájáról mi-
kor fú az Zél, sokat így az bünös nem él, az
ki az Istől nem fél.

Hogy Jenigh az bokhu állásr, az igaz láttja
mingyárást, el feledt minden nagy hirásr, és ör-
vendez ighen bizvásr.

Mert tudgya hogy vagyon Ő, az ki itelet
tészen, ki az jóért jóval leszen, az gonok
bünteté veszen.

Szeno Dávid az Ur Istben, vala ily jo
reménségben, mint ötven nyolczad énekiben meg
irva az Soltár könyben.

Psal: 59. Nota. Halgasd meg Istya Ő az mi
születé.

Szabadits meg Ur Ő sok ellensé-
gimtől, hogy engem meg ne foghon
az én életemtől; Ur Ő szabadits
meg, ez Kötelből tagies meg az ha-
lálból menes meg.

Mert sok Istentelen nép vete ennékem les,
kérnyül vön és véremnek ontására nem rest,
noha én nem vétettem, bosszval nem illettem
meghis üldöztetem.

Kelly fel Uram jöj mellém, és holgád jo-
val lásd, az melyen ki haladgyak az rest
magad megh ásd; Uram Seregek Ura! me jut
tas

iuttas nagyob bűnre, figyelmezzél hozzá-
F ordúlj az haragodot az gonoh tévőkre,
az tě hozzád megh kérni nem tudo fijaikre. Mert
ime rajtam vadnak, és nyugodnom nem hadz
nak, megh ölni akarnak.

H alálat forgat gyors nyelvek, szájokis azt
kiálte, bátron mondgyák felőllem a rám
szánc halálte: Uram ezt te jól hallod, és ökez
megh czufolod bosszumot megh állod.

E llenségem ereiét hiszem hogy el rontod, min-
den ellenem valo tanátsit el bontod; hozzám
nagy irgalmadot mutatod, oltalmadot, adván
hatalmadot.

M egh jelenéd azhis hogy ötet ne ölyem meg
hogy hatalmad népednek láttára tessék megh;
Uram minden dűrő ségh, tied tsak az, hiszez
ségh, és minden erősségh.

T e verd megh ökez, mert te hatalmas Dn
vagy, hiszem hogy rám Ur Dn gondviselésed
nagy az ő gonoszságokére, és sok hamis hűtő-
kére, büntesd megh bűnőkére.

H adld tudgyák hogy igaz vagy, és igazat sze-
rez, hamissakot el rontsak, ha utánnok
vesz; noha most nagy kevelyen lesz vennek
minden hellyen, de végek millyen.

S zegyenc valván igben nagy ghezzel jutz
pak, az te áldásodtól kűl az halálba jutz

nak

surnak, De én teged dicsérlek, és te néked
énekelek, örökké hirdetlek.

Psal: Lx. Nota. Mikoron Sido nemzetsé-

V Istén münkre az te népedet
dőltéd el ütél, bokszu állásod, és
nagy haragod miat buban sü-
tél kémed elől hogy minden fe-
lől rettegnénk el ürkél.

T érj ide hozánk, hogy legény hazánk,
maradgyon megh velünk, foldünk megh bán-
tád, és haborittád, im majd sustben kelünk
merggel itacz, Kemény ugyet adcz, haked
vesés kellyünk.

A z elöt nekünk te voltal fejünk Zá-
lor fogtál kötünk az igassággat kene vved
által fegyverben öltöztünk, a te erödelmy
kegyelmeddel ellenségec gyatünk.

A z te népednek örökségednek örömec gy
adtál, szeretél münket szerelmesidec, és soha
nem hadtál, modis Ur Ie végy kegyelmedbon
lám ehünkben jüttál.

T e emelétel fel, és te kepétel fel hogy én ki-
rály lennek, hogy kegyelmedről, és nagy
erödről bizony ds jele fennek, ellensegedre az
az Logány népre mikor harczra mennek.

H algas megh azére az te nevedére, és te
segi csaggel, erös karoddal, nagy hatalmad-
dal

dal, men
varlak, o
I me az
Menyben o
vagyok n
volta
A z L
kezemben
zec minde
el eztem
V attyon
amaz nag
kedvedbe
hudát te
M ert u
mine nall
a tüvün
gily mün
Psal: 6
H

dal, mentsd meg kivséggel, mert téged
várlak, ohajtlak siralak, elő reménységgel.

Ime az én szomor sülebben, ereszsz az
Menyben oltalmat igér, mellyet szüvem kér,
vagyok nagy gromben, mert látom velem
jővöltét jelen lészen az Istenben.

Az Logány földét, sok erős hellyet, mind
kezemben adgya énnekem fizet, kenyeret, s. vi-
zet minden népek nagjgya, el vevén tőllök
el ezt om földök de birnom hadgya.

Vallyon, s. ki ijszsz mijnket földünkben
amaz nagy varasban. csak te Ur de kivől
kedvedben vezetz a jótásban, hogy nagy
hudát tégy elöttünk te mégy s. juttatz nagy
áldásban.

Mert ugyanis nincs másnál olyan kénes,
mint nallad találunk, máshoz nállad kül
a szüvünk nem sut tegedet Uralunk, te sze-
gily munkát erőtlenekket, s. nem lésen találunk.

Psal: 61. Not: Megh hántunk de szüv.

Hallgasd megh Uram az én könyör-
gésem, telkes megh kérlek sok
szedezésem, porsásd süledben
nagy remen kedvesen, hogy fogjon
nallad sok törekedésem.

Edes

Edes hazám Kül bujdosva Kiáltak
Keserves Kübül sirо szemmel hitak, hogy bá-
torságos helyben ikras várlak, és aitatos tűz
vembül ohajtlak.

Mert te vagy az én reményem istápja, erős
Tegemnek állando oszlopa, te benne lelked-
nek vagyok én Temploma, legy azért az én
Istennek oltalma.

URam mindenkor megh halgattál engem
megh adtad az én igért örökségem, hogy az
en teged félő nemzetségem teged kövessen édy
reménységem.

AZ te Királyod napjait megh áldod, sok
esztendeit ehtendőkkel toldod, az migh az
Eghben sénlik az Ke holdod, ötöt mind ad-
digh országodban tartod.

Kegyelem orzi, és igasságh tartya, az te jo-
volnod mind örökke látya, házad tűzhe-
lét mekbe ő Jem hadgya, minden nap az
Ke szent neveder álgya.

Psal: 62 Nota. Hogy Jerusálemnek országa

TEllyességgel Kben nyughik
lelkem, tőkellyesen benne bi-
zik szivem, csak ná vagyon
szüggetsövel Két szemem, mert
tőlle lészen az én üdvességem.

2 El

AZ Ur az
Ur erős vára
mer nagy kö
f
Kedam az
mire az el
nékem ártam
gy
Hogy te
tanácskozók
talmas, és ng
re
Noha le a
játok törni
ügyemet, szü
De nékem
váram, s. fejed
lő szálhoz
Tellyesség
lessen benne
szüggetsövel
Oh te gyám
Kben mert
nagy Mennye
Csak szem

AZ Ur az én bástyám az Ur élétem, az Ur erős várom, s. fejem nem féltem, reménségemre nagy kő szálhoz közlem, ereje felől bátorságos lőttem.

Kedam azért tak hejában rohantok mire mint az el dőlő falánk ugy jártok valakik nékem ártani akartok, mint az le nyomuledgyepü olyak vattok.

Hogy Ur fel nevelt és nagyra lőttem, arrol tanáskodtok hogy .Zőkle vőttem, szüvem hatalmas, és nagy Urhoz közlem, tőlle ighen jo reménységgel jöttem.

Noha le akartatok veem engémre, és el akarjátok törni székemet nyelvetek ezért szépitti ügyemet, szüvetek fenigh keresi lelkemet.

De nékem az Ur az Ur élecem, az Ur erős váram, s. fejem nem félben, reménségemre nagy kő szálhoz közlem, ereje felől bátorságos legyem.

Tellyességgel ebben nyughik lelkem, tökéletesen benne bizik szüvem, tak reá vagyő függehevel kéc szemem, mert tőlle lészen az az én üdvösségem.

Oh te gyámoltalan edgyügyü kőrségh, remélyben mert elégh segitségh, gondot ősel ez nagy Mennyei Felségh, nékünk az Ur az egy Ur reménségh.

Tsak semmire kellők mind az embe-

beréd

berek mint az esőnélkül való felleghek d:
janok mint az romlando édenyek, gyenge
üveghez hasonlo vrjek.

E birzatok semmit az hamis kincsben, az
ragadomány nem maradhat kézben, az arany
vesző hijaban kél füstben, annak reménye
nem hágjon az szivben.

Isten szava ez, nincs ebben hazugságh,
csak az egy Istené az, hatalmasságh, nálla
vagyon csak minden irgalmasságh ki mint
holgál csak olyan az boldogságh.

Psal: 62. Nota. Drága dologh az Ur Istenben
való reménység.

Uram Istenem még hignal:
ban, te felölled gondolkodom
ágyamban, felkelem hozzad vagyo
nagy buzgoságban, hozzád ohaj
tozom nagy kévánságban.

Oh vajha az te házadban mehetnék,
tyám ha te véled felmehetnék, tudom hogy
akkor valoban élhetnék.

Ez sovány és viznélkül való földen, ho:
vá fogyatkozott lelkemet bünöm hozta, az hol
Istenem Kegyelmed ellenem huzta, te hozzád sir
vemben szerelmes gyujta.

Csak téged gondol éjel nappal szüvem,
téged

Mert job
lam szép
lem li szer

Az te
vény béli
telkedd g

nagy
hala adás
dásod ét

Egyfelt
dással fe
lok akk

Az te
vem, és
járok,

Az
magok
segver, és

Téged Szerec, és benned nyughassék lelkem,
az te Igéd és dicsőséged kedvem hogy te-
ged kiszolgáljon arra vágy Szüvem.

Mennyivel jobb az te Igazságod életemnél, vagha nál-
lam Szebb életemnél lehetne! Tellyes életemben tol-
lam kiszolgálásomnál, Semmi minden jobb mert az
én Istenemnél.

Az te Szeretted Szüvemben Kövér sir tör-
vény béli igéreted kedves hir, bűneimnek Szi-
vedből gyógyitó ir, Kegyelmed én bennem
minden bünt megh bir.

Nagy örömmel énis Szómat megh nyittom,
hálaadásom, háládással ujjittom, dicséretmon-
dásod étem, és itom hozzám valo jo kied-
ved kedvel Szitom.

Egy felkorban te hozzád fel sérkenek, hálá-
dással fejemin megh emlienek, hogy Srásat ál-
lok akkor sém feléjtnek, téged valnak
gondviselő fejemnek.

Az te Szent Szárnyaid alat örülök, Szü-
vem, és lelkemmel te hozzád sülök, veled
járok, kelek, és veled ülök, örömes fogas-
dok és kedves szülök.

Az kik Jesus életemet kéresik, azok
magok az föld Szüvében ejtik, avagy az kard
fegyver, és tövel veszlik, avagy az fene vadak
megh emésztik.

Az én

Dé és az én Istenemben vigadok, ő által
la Királyságban maradok, mint igertem
mindenek néki megh adok sohа abból sem
mit el nem tagadok.

Psal: 54: **Not: Irgalmaz Ur Isten immáron énnekem**

Könyörgésem Uram hérlek hogy
megh halgasd, esedezesemre ő
Kedvedet mutasd, sok Ellenségemet én rollam el állasd magad
mert féltemben velem megh ne unnasd.

Sokan vadnak az kik reám támadoznak, és Istentelenül kik engem átkoznak,
rejts el engem és ne mutass megh azoknak,
mert nem szenvedhetem sebes fogaknak.

Nyelvek közöttü lé, s. tám eles nyilat lö
Szívekben mérggel elegyult átok fő mind
el bont nyilok, reám oly sürün jő, nékem
ártatlannak nyavalyám nőtön nő.

Mérges szavok intnek sebhetnek az nyil
nál, hamarjább gyors nyelvek az sebes vil
lámnál, szémek elől könnyebb dologh nin
tsen annál, mint hogy utálatos legyek az
világnál.

Zabadoson sinornek felöllem gonoszkin
mellyel hogy hitetöb legyen lelkek felvic, ez én
keservemben szivem mind addigh sirt nwed
hogy könyü bánáton nagy tinoltkal megbin gyuk

Nagy
azt tám
és szüvem
halárdul
Ó é
gonyos ny
el veszne
nyelvek
Az lá
ítelete
nem jo
ma
Ez
az kik
egyenes
virágozz
Psal:

Nagy szorgalmatoson vadáshzák az gonoszt
azt tanácsolyák nékem az ki ől, dul, és foszt,
és szivemben minden kikor tud, es el oszt,
halárdul fel lázasz én reám sok gonoszt.

Ime hozzájok ijat vonz az Ur, és fizi-
gonyos nyillal, megh sőri hertelen, sebekben
el vesznek mind egyjigy szertelen az ő nyelvek hoz halálc magok ellen.

Az látván egyebek az Ur Istent félik, igaz
ítéletit semminek nem vélik, ekeskes haz
nem job dolgokban élik az Isten hatal-
más tetszen ki beszellik.

Orvendezzenek ezen minden Istent félők
az kik az jóságért Istent elő kellők, az
egyenes szivű jámbor Istenes fők, szépen
virágozzanak mint az jo Szőlő tők.

Psal: 55. Not: Hogy emlettyük ekinkez.

Ó kedvedez Uram halgyuk, igéret-
tedet jol tudgyuk, rövid nap hogy
hazánk látlyuk annak földét
bátron latgyuk azért müis azt
fogadgyuk; akkor hogy szeret
newed átgyuk, fogadásunkor megh ad-
gyuk megh fogyatkozni nem hadgyuk

Sak ez

Tsak tégedet ijjas Ihe vad, dicsér és áld mi-
den Ihont, mert te jól láz és tudz mindent,
ez törvényedből megh jelent. Az nép nem imád
más Istent attol mert Szüvé távul ment, ohaj-
ván tsak hozzád reppent miotta kedved
megh jelent.

Az mi Istenkedvességünk fekélyes ver va-
la mü bennünk, de kegyelmet nyert lel-
künk mert megh borultad sok vétkünk:
Oh boldogh Kedvel tölo fejünk! a te házad
lehen hellyünk, hol jol digtalkodol velünk
minden fektol jót fu szelünk.

Megh tölözünk minden joddal, megh elég-
szünk jovoroddal, élünk szeps igasságoddal
tudat leszünk job karoddal; Taplálsz te
te kegyes koddal, dicsérünk müis szép mod
dal, ohs virgalmasságoddal, oltalmasz erös
karoddal.

Oh üdvezitö Isten Te kinek kezedben
ál minden, a föld néked hólgál tiven, a
Tenger tölled vár kétken, te fen ülsz a ma-
gos Egben, megh mozdulhatatlan hegyen, ha-
talmas Ur vagy mindenen, nagy eröd min-
denüt jelen.

Kezedben a Tenger habja, mely magát
kedvedhez szabja, te lsbad szóra nyi-
ja

ája, nap enyhet jodat vája, nap kez-
leneckis kéz kája nyitva hozzád, megvagy
zája, minden nép utadot járja, minden
szent Tehozzád rabja.

Megh látogatod földünkőt, meduvitted
mezeinket, megh bővöitted fölönkőt megh
többited vizeinket, shaparittod vetésünket,
megh áldod minden művünket, örvendez-
teted szűvünket, hoksabittod életünket.

Ellenségünk meshke ürödjokkal eshten-
dönk megh sürödj, jo szerencsénket megs
sürödj, minden nyavalyánk el ürödj: Gyü-
mölcsel Kerthünk megh sürödj; Sok marhánk
házunkhoz ürödj, nagy örömünket megsbü-
zödj, minden bánatunk el ürödj.

Zsal: 66. Not: Irgalmaz Vr Jn immáron.

Jsten törvényben dütsekedö Jsz:
nép, örvendj az Jtk mert jo, és
igben shép dicserjed szent neve,
mert hatalmas, és epp, magasztald
Jtt, mert ö nem suragos kép.

Ram mely buda nagy retteneres Ur vagy
minden dolgaidban bölts ielened nagy irg
galmas kegyelmes és könyörülö vagy az
egéh világon jo hired neved nagy. Mézs ellen

Mégh ellenségidis mondgyák ez felölled
hogy senki nem mene el üressen tőlled,
hazudván tsak azért kérnek mindenc től-
led, de bűnt tselekedvén el multak mellőled.

Tegyen tiszteséget minden nép ez Urnak,
énekljen ez nagy tekéletes Királynak, vége
soha nincsen mert nagy hatalmának, de
rettenetes Ur az gonosz fiaknak.

Az mely tenger vizet ő szárazzá tsi, ár-
kából szeme népe száraz lábbal jőt ki, ő
jövetében soha nem volt szüki, melyről nagy
örömmel halát adok néki.

Kinek tekéntetit el vesse az pogány mind
megh ölte megh tsak egyetis megh nem hánt,
az ki kevély aval az Ur Jr így bánt, megh
gyalázván mind az kér szemében sor hánt.

Minden pogány népek álgyátok az Jr,
tegyetek vallást hogy nagy Ur és igben szent,
műnket a fogságban nem hágy hanem megh
ment, igtetis felől mert jo hüttel fel lesz ent.

Ugyanis Uram lán elegge próbálál sok
nyavalyainkban egyan megh rostálál, de
az tüzben tisza ezüstnek találál, az
Sötét

az
Az
hol
áldás
minden
Be
megh a
ban, k
dettyük
Mert
tank, h
reánk
álcánk
Ald
a ki
Ur Jr
müs
Psal:
A
Az
mert

az Sötét tömlöczből nap fényre jüttettál.

Az hüzön és vizen helyünkben megh hozál,
hol könnyebségünkre kedved már reánk fzál
áldásod örökké kiszükig hogy rajtunk áll,
minden felől mert szép békeséget adál.

Bé megyünk előtted a te Templomodba,
megh adgyuk az mit fogattunk rabságunkban, kövér áldozatot tészünk hüségben, hirdettyük jovodot minden igazságban.

Mert megh szabadittál hogy hozzád kiáltank, hogy örvendezhessünk nagy gondod lőttünk tudván bününk, felett titkon ugy kiálottunk, és te megh hallgatál mü kegyelmes

Istenünk.

Áldot legyen az Ur az mü szent Istenünk
a ki tőlle nem üz el mikor könyörgünk,
Ur Jr irgalmad ne vond megh mü tőllünk
müis teged téllyes életünkben félünk.

Psal: 67. Nota. Dicsérd az mü te Keresztény.

Irgalmas legyen az Jr hozzánk,
az mü kegyelmes élető Atyánk,
hogy békeségben megh maradgyon
házánk.

Az ő szent szine hinné kindökölljék rajtunk
mert csak jovolna fényével látunk, az által
teszik

hogy tőlle várhunk.

UR Mi az te Szent lelked adgyad, hadakozásban népedet ne hadgyad, véreinket kétkedésre igedel megh adgyad.

Minden nemzetségh hogy velünk álgyon, nekvednek és dücsőségre adgyon, törvénytűl valo dologtol el hadgyon.

Álgyon megh münkőt az mü Istenünk, teremtsen igaz, s jo hütőt bennünk, hogy ez Szeles föld felyé nevét velünk

Psalmum 68 Tegyetek megh mü velünk az mü Kegyes Atyánk. habes in Psalterio fol.

Psalmum 69 Iaves megh Ur Mi engemet Sz. vide in Psalterio fol.

Psal: 70. Hoc. Tekintsed rajánk Ur Mi nagy megh.

Vigyáz értem Ur Mi, és legy gyámol, ügyemben Segily megh, adgy bátorságot szüvemben, igaz hitüt megh lelkemben. Szégyenitsed megh Ur Mi az Lélek ellen gyaláz-

Fordí

gyalázzanak, a kik hogy megh ölyenek
azért halásznak, és mindénüt vadásznak.

Essenek el Ur Jn az kik engem kergetnek
jussanak szégyenben, a kik szenyegetnek
engem es ijedgetnek.

Lusson ügyök Ur Jn gyalázatban azoknak
az kik rajtam fejet csoválván, vigadnak, és
engem hurvgatnak.

Azok pedigh Ur Jn az kik téged szeretnek, engem hogy megh tartsák annak örülnek és teged dicsérjenek.

Szegény vagyok Ur Jn és el hagyatot árva, minden segitségh el vagyon tőllem zárva
va féligh megh vagyok halva.

Sietős hozzám Ur Jn, mert tsak te vagy segittőm, szabadits megh engem hatalmas éltetőm; kegyelmes üdvezittőm.

Psal: 71. Not: Illyen fogadást tőn az §.

Reménségem Uram tsak te benned, vagyon és nem másban, megjutass engemet gyalázatban és megh szorultásban, igérted szerent tarcs megh engem ne hagy nyomorgásban.

Fordits reám szemed, és rok szomra figyelmez

figyelmezzen fülöd sok nyavalyáimon Vra?
essek megh Attyai szüved, oltalmaz megh
engem ne vesszen el ez romlando niveed.

Egy mine erős kő vár, hova bátron min-
denkor futhassak, hogy ellenségimtől ki ál-
tallad megh szabadulhassak, és állandoképpen
békeségben jo moddal futhassak.

Te vagy az én bástyán, és kősziklám,
tarcs megh Vram Kérlek, az öldöklő kéztől fo-
tásomban elöl téged érlek, Faisul az bünös
Kargya ellen veszi téged mérlek.

Mert istenségedtől fogva mindenkor tehoz-
tőlled Kértem, igaz hitem által vigalmadban
megh eddigis bé férkem, amaz ki fen álló végh-
telen kegyelmed fel értem.

Anyám méhében emis hatalmason engem te
te tartottál, és ez bölcsen fundálo szép világra
éppen botsattál, mikor az halálhoz közel vol-
néke megh szabadittottál.

Ily nagy jovoltodért mind örökkel hálát
adok néked, de most hogy az számból kivel
kérlek nyomorgato féked, ellenségim ellen
hatalmason mordits megh fékezed.

Álmélkodnak rajtam sokan és mine egy
csudát egy tartnak, de én benned bizván
téged

téged tartlak jo ki fogo partpak, hiszem
hogy Uened ellentégim ennekem nd ártnak-
Tölts megh azért Lámot és kűvemet, Szép di-
csérettel, hogy dücsérhessem minden nap
zsigh jo tselemenyiddel, és az én örömöm ed-
gyüt járjon nagy dücső tégeddel.

Erőtől megh fogyot vénségemnek idején ne
vály isſius agyom álnok bűnéért, kemény bo-
szut ne vály, nagy igasságodban hatalommal
en tőllem megh ne vály.

Mert feltöllém az én ellenségim tmátsor
végeztek, a Szörnyű halálra az emberek kő-
zül ki jegyzetek, azt mondgyák: U hattál és
magokban már által hegyetek.

Uram ne meny távul, sies hozzám, és segi-
tségel légy, sok ellenségimen hatalmason Szép
diadalmat végy, az engem üldöző gonosz né-
zőn, és gyalazatot légy.

Én Istenigh te benned reménlem soha megh
nem Szünom, jo tselemenyidnek kircsői
közibe be hűnöm, veled megh békellem, és di-
csérlek el hagyván sok bűnöm.

Jovoltodnak Számát mert nem tudom
Uram oly ighen sok, hogy azt magamban, az-
ra minden helyen adnák ok, vagy ülök
vagy állok, mindenűt tsak te vagy gyámol, és
fok.

Te voltál

Te voltál oktatom gyermekségem idejétől
fogván, tégedet ismertelek éntis ennyi időn el
forgván, most se hagyj Ur Isten, hanem tarts
megh engem kezem fogván.

Utolsó vénségem koráig Uram ne hagyj gondo-
rám, hagyj jo tetemenyed hirdetnessé mindenüt
az én szám, noha ez fogadas irgalmadért soha
nem elégh vám.

Mert az te hatalmad feljül halad minden dic-
tséretet, a te igasságod feljül múlja az magos
Egeket, nagyságos dolgaid örökkön örökké minden
szép enekec.

Nincs hozzád hasonlo, oly nagy és bölcs hatal-
mas Isten vagy, hozzam fenigs a te bő irgalmad
véghnélkül valo nagy, mert megh szabaditál,
nem vesztec el az hideghh halál fagy.

Megh tobbitted az én mélotagom és örömben
hozál, Ur Isten te néked énekelek, mért tik jok:
kal ruházál, dicserlek hogy engem az ha:
tálnak torkából kihozál.

Miskor szegyenc valnak az lik engem ker:
getnek hiredet, mind nap esdigh mongya az
én nyelvem az te jo teredet, be szellem, hir:
detem, és énekelem Kegyelmességedet.

Irgalmassságáért David Király az Isten
igy álda, az nevén edgyedül dicsereben, e'
könyörgést mondá; Aldot az Ur Isten, a' ki
nékünk nagy kegyelmet ada.

Ps: LXX2

Psalm:

B

Minden
nem vá
magát fe

Ejtsd
vét min
fogva na

Az 9
szágra te
tos ese

Szivek
ve hullat
kal virag

Kal
mindenek
nak ő n

Psalm: 72: Not: Mely hatalmas az mű.

Böles Jr adgy Szent lelkedet az Királynak, agy bölcs Szivet az te népedet Uramak, hogy tegyen ítéletet az Országnak, látson igazat az szegeny árvaknak.

Mindenek igy Szép békeségben elnek, patvára nem vártt senkit az rut Szélnek, a' Szegenyek magok felől jot sélnek, erdőn, mezőn, tegyen, völgyen nem félnek.

Éjjel nappal az egy Jr Szolgáljak, erős nézvé minden ház nép kőrt álgyak kicsintől fogva nagyigh magaszaljak, ditsereit sohanap félben nem hadgyák.

Az Istenis harmatot ád az Egből, az Országra kézzel, s. vigyáz az menyből, alkalmatos esső ád az fellegből, minden Ideiglen Szolgáltat az Egből.

Szivében az igaz és jámbor örvend, könyvé hullatásából masik ki kend, minden jokkal viragozik minden rend, melynek az Eg, az nap, és a' hold örvend.

El Ragadozik a' Király minden testen, mindeneket alája vét az Jr, kiven szolgálnak ő neki nem testen, mindenekkel megs kíséreti Isten.

Megs mén

Megh menti az hozzá kiálto szegént, nem
hagy rajta nyavalyákkal gyülc örvéne, az ár:
vaknak szolgálatot igaz törvéne, nyomorgatni
nem hadgya az jövevént.

Szivel megh esik hogy kiálc az özvegy, oly
gyámola lészen mint az erös hegy, kegyelme:
nek az ö megh szánása jegy, mellyet hiven
dicsér minden özvegy.

Az rabokat az inségből ki váltya, az
szegény feléledtse hozzá kiáltya, az megh
nyomorult zálagját megh váltya, azzal az szé:
gény eleget táplalja.

Azért kedvel szerent hozzu udot ér, sze:
rentsé'l egy folyt mint az kies szel, minde:
nek szerétik, senkitöl nem fél, hogy adot si:
zessen minden arra kel.

Hogy elyen de könyörgésed kénik, mind
nap esligh imádságokkal énik, az áldást
rá tellyes mértekkel ménik, az Istennis meg
halja mikor kénik.

Az föld kevés vetés után sokat ád,
mint az erdön a' szép nyers fiatal ágh, megh
az hegyis oly tömérdek buzát ád, hogy táplalo
mustal megh telik a kád.

Egy részéggel a' föld népe virágzik, gyámol:
sága alat sokan biszik, minden jokkal
kedvel:

kedvesen megh tőlőzik, minth az nyers
fa dok gyümölcsel megh hizik.

Megh marad mind örökké az ő neve, az
napnak edgyüt terjed mindenüvel, áldottá tet-
szen minden kegyes szüvel, mert mindennek
ajandéka sok kép mivel.

Álgy legyen mind örökké az Ur, mas
gaszdalja meny, kenger, a föld hiven joz
voltáért szolgáljon neki minden, legyen ál-
dot örökké neve Amenn.

Psal: 73. Not: Egy lelekkel mostan áldot.

Bizony jo az Ur minden jonál
a' kiben szüvecknek sokat haik,
nál, drága és megh állando kénes
annál, a' ki szüvet tsak ő nálla
Dé en mellőlle tőrtt le nem náspál.
nem az gonoszok közé szállék, mikor köz
tök békeséget hallék, jo szerencsejekmi-
at tsak nem cultyokra hajlék.

Mert ők tsak kedvek szerent élnek, nem
tsak bubam, s. banatban nem kelnek, hanem
megh rut halálról sem félnek, maradékok
boldogsága felőllis jot vélnek.

Szép halállal tenderen ki pulnak, szép
magzatoknak sok kénest hadnak, habo-
ruba házok megh nem gyulnak, hanem ab-
ban halaldigh békeségben laknak.

Minden

Minden nékik hólgál, nem ők másnak,
az szegényekkel földet nem ásnak, ostorral
fizetnek á munkásnak az ő dolgok nem
mondhatni soha nyavalyásnak.

Az Ég felé emelt homlokkal járnak, sok
jovok téven mástol nem várnak, hamis
kereszk közé többet zárnak, vége hozhatnis
iovoknak mint az nagy víz árnak.

Az dagságok után igyen bólóznek, véghben
megyen az mit gondol ezek, az iokon olyanok
mint szelvesznek, nagy kevélyen szolnak azok
romlására készek.

Istenségekkel kérkednek, sok bün
tetekkel dücsekednek, meny, föld, és min-
denek fenekednek, mind ember, s. mind ő
ellen mindent feleskednek.

Hogy az szent jámborok ezt megh haljak,
gonoszságra ként jonak tartyák, kezeket
nagy sok vétkekben mártyák, az bünt iszsák
mint á vizet, á nagy abban hártyák.

Az földre, igy szolnak Isten nem lát,
mert vine az gonosz az jón vagh fát, kándé:
Kát nem köti megh semmi gát, ártatlan, és szen-
tül élni semmit nem használ hát.

Semmi jutalma nincs az igaznak, minden
á jámbork tartya bak gazmak, ha jól élik
minde

mindenek
se

Hé értelen
bak nem g
tanátsát m
kö

Az álnó
den gonosz
mind nagy
nag

Nappal á
jár az ki
á ki gono

Az zt én
telmére az
zem szegv

Oh Ur
Mennyen,
vagy, s. zsa
el ne

A aszno
tel minden
akarnak
i

mindenek gyalázznak, mind nap estigh sok
Sebekkel, és kinnal vultázznak.

Hértelen gondolatbol ezt mondám, magam
tak nem gonosz utra adám, de hogy Istén
tanátsát megh tudám, az gonoszok uttya fél
tol jobb ekkel ez mondám:

Az álnokok uttya bizony sikétes, azon min=
den gonosz nagy kinn jue, egy kevessé noha
mind nagy iot fut, de el nyeli végtre egy
nagy mély vizü hideghkút.

Nappal az álom mely hamar el kél, ugy
jár az ki az Istentől nem fél, el vesz mind
a' ki gonoszságban él, megh emlekezetis el
törli földrol a' szél.

Azt én mikor nyomorgék nem tudtam, ér=
telmére az Ur által iuttam, az kivel iob ké=
zem fogvan fultam, s. az ö hr: törvenye által
békességben jittam.

Oh Ur Jr kiuvülled drágáb kincs, sem
Mennyen, sem a földon sohul nincs, te Enyim
vagy, s. zéám minden ior kincs, tölled hagy
el ne szakadgyak Uramte hozzád incs.

Hasznos ighen az Istennel járni, igazhü=
tel mindenc tölle várni, a' kik velle nem
akarnak járni, soha tölle nem mérnek
iót sem élettre várni.

Ps: Lxxiii.

Ps: 74 Tlot: Sicut Psalmi 42.

Tekyntes reánk immár nagy Ur Is.
Egyedulmes Ur Is, a' ki Ur vagy mind
den testen, kémedelgõl örökké
el vecze? az te nagy busulodban
a' földrõl ki meczcze?

Mü te juhaid vagyunk, Uram tsak te vagy
Hadnagyunk, illy igben bár mit haragtol re=
ánk? Legy engedelmes hozzánk mü Kegyel=
mes Atyánk.

Im az te seregedrõl, a' melyet a' sovány
földrõl, hatalmason, és bõlcsen ki hoztál, em=
lékezzél vollunk hogy az oltalma te birtál.

Ily mellénk valaha már, te kénos bánnúk
lõt nagy mély kár, harag szemmel lásd meg
ellenségünk, mutasd megh hogy tsak te vagy
a' mü reménségünk.

Az te Szent Templomodot hol gyönyör=
ködted magadot, megh égetted tüzzel a' go=
nosz nép, a' pustól megh feketülte kõ fala
ruv nem szép.

Az te égedet gyülölték, az te newed nem
tiszteltek, kiáltoznak az te gyülészedben, lás=
tüzet vetettek az te hagyságodban.

Fel emelt Zíklojok, tellyesek ár=
lók

Kokkal szájok, ighen nagy hatalmok
vagyon rájtunk, vernek, ütdöznek bennünk
mü tsak fejec hájtunk.

Mint az erdön erdöllö mikor az sok ellen-
ségh lö, minden felé tsattogh, dörögh az Egh, a'
te szent hárad fája, nagy ropogással éj:
Oltáridor el rontyák, epületedet el bontyák,
annak minden szépséget el dultyák, a' te szen-
tséges neved, és rutul károntyák.

Illy nagy vehedelmünkben kedved nem
veszszük ejtünkben, Uram mesze távoztúl
mü tőllünk! el hattál, és szerven el futtál
mellőllünk.

Reghen szeretétel münkőt megh oltalmaztad
fejünket, szent igeddel szüvünk igazsztalad,
igy jo szerentsénk által neved magasztaltad.

Most megh tsak Prophéta sincs, ki által ben-
ünkőt megh intsen, meddigh le hozzon ez nyava-
lya rájtunk, Uram ellenségünknek fejec med-
digh hájtunk.

Mind élstigh igy szidgyad? neved igy ká-
romoljad? az ellenségh igy vehed el münkőt!
jobb kezed kebeledből ved ki, s. tartsa megh
münkőt.

U R Isten egyedül vagy Királyunk né-
künk.

Kűnk, ighen nagy, régtől fogván nékünk sok jot tőttel: mikor megh nyomorottunk, segi=
tséggel lőttél.

Az tengert hatalmason megh hárasztván, néped azon által hozád, és megh telepitted; Pharaohra pedigh az mély vizet téritéd.

Jól bő forrást árasztál, jo eledelis vá=
la a Sztál, az Mannával kegyesen táplálál, a sők kövér fűrj hussal ugyan megh hizlalál.

Tied a' fekete ég a' napis, mely mint az szép téj a' piros hajnal után fejérlik, álta=
lad a' Nyár hévit a' Téll pedigh derit.

Ne felejts édes Attyánk, az ellenségh im mit hoz ránk, mely bolondul tégedmegh há=
borula, dühös fegyveré miat Szent néped le
omla.

Árva görlicéidnek, és nyomorult né=
peidnek, ne ad testek a' fene vadaknak, ne kivesics megh számát a' te jobaidnak.

Te kénes fogadásodot, töröld el mind az latrokot, kiknek karjok most erős, nyers, zöld, kiknek sokaságával rakva ez ég alj föld.

Az Szegenyek sirása, s. az Ozvegyek zokogása, Uram kénünk elődben fel hasson

Segitsé=

Szene
máért, h
ki h. né

Vr J
el, a' teg
nigh k

Psal:

Mind
leted, h

Lehe
nek pro

Mert
olvadván
megh f

Mondo
sok bű
lyen re

Te de

Segitsé=

segitségedet Ur Jr. tovább ne mulasson.

Szent neved hidalmáért, a' hegenyek hiralmáért, kely fel és ne szenved el e' gonoszt, a' ki ty. népedet földén nagy bűnnel fenyegeti.

VR Jr. ne fekügy el, tőllünk ty. hited nekügy el, a' teged káromlo nepet verd megh, a kik pedigh ty. szolgáid azokat mind tartsd megh.

Psal: 78. Mota Istenünkhöz fohászkodván.

Halálát adgyad vallásra tselekünk, Ur Istenünk tegedet tiszteljünk, mert te kegyelmes léh nékünk, és megh oltalmazod fejünk.

Mindenek gondviselésed, a' te veluénk valo teremtésed, hirdetik jo tetsedet minden igaz ittelted.

Lehen üdővel oly ora melyben mint az földnek pora, el véh az gonoszok háma, megh szakasul bünök váma.

Mert ez világban lehen végh, a' föld megh olvadván megh égh, a' gonoszok gyötrődnek megh, megh fagynak mint az hidegh jégh.

Mondék az Istenlennek: hagy lehet már a sok bünnek, ves veget a' kevely szünek melyet rád az kok ionek.

Ne dühödgyel erődben, mert majd ninc hátérk

segitsé-

tórk a' földben, mint a' fü el vék mesöben
így tsak semmi tész erödben.

Senki mélosagot nem ád, ha az Ur haragh ik
rád, bár kevélyen megh nyisdis szád, de az
mit Istek senki nem ád.

Tsak az egy Ur bir mindent, mert ö igaz Bi=
ro, és szent, ö a' kihez kedvet ie'lent, kiesin=
ből igben nagyra ment.

Mert kezében áll két pohár, egyikből zu=
dul nagy viz ár, arra a' ki tölle nem vár, eset
megh emeszi a' sok kár.

Vé az jora szép áldast ötet aval soha si=
ret nem bont, arra io kedvel sok iot von,
fejében szép koronát tsont.

En azért félem az Ur mert hiszem hogy ö
ád mindent, ö hatalmas, bölts, io, és szent,
azért tiszteljük az Istent.

Psalmus 76. Not: Emlekezzél megh Ur Isten.

Ismeretes az Ur Isten, minden mü földünkben, neve be oleva
szivünkben, tiszteljük azért hü=
tünkben, a' mü tellyes életünkben

Mert velunk lakik, s. kötünk jár, hogy
ne találjon semmi kár, jojjon reánk ellenségh
bár, de ö mellettünk tábor iár ö mü nékünk
erös kö ur

erős kő vár.

Mosis az ellenségh karyát, el vevé erős szab-
ját, pánczélját és éles fisakyát, nyilát el töré, és
ijjat, le vága minden gyalogyát.

Uram megh jelented erőd, ellenségünk semmi-
vé tőd, kiáltó szüvök tőllök elvőd, megh ölé ha-
ragos vehemőd, mind á kik tusolák erőd.

Noha nagy hatalmak vala, de az semmit nem
használa, egy Angyalod hogy le szálla, és nagy
hadak ellen álla, az ellenségh szeggyent valla.

Haragodtól ossze omla, minden szekerek
el romla, rendelt seregek megh bomla, lovak
láha földre omla, fejek mind egyik megh rom-
la.

Uram mely rettenetes vagy á te hatalmad
bezzegh nagy, munkád te nepedet ne hagy, mert
valakivel te nem vagy, annak veszedelme nagy.

Nagy hudás az Mennyégből től, s az egéh
földön hires től, munkád az inségből kivől,
és boldogh békeségben től, megh oltalmazo
Atyánk től.

Az kik megh maradtak bennek azokis
megh mind el veszsznek, haragod edenyi lész-
nek, bünö kért büntetést vesznek, arról ha
vallást nem tésznek.

Amen

Minden ez nagy Ur Istennek, és Királyoknak
fejenek, az Meny, és föld, és tengérnek retenetes Istenének, hálát adgyon Felségének.

Psal: 77. Tlota. Oh mely igben rövid volt Lá-

Buus Szivemből Siralomra mozdulék, és zokogva az Ahez indulek, ebben nagy Sirtomban járulék.

Könyves szemmel kéz kezem fel emelém, nemenségec, i. biradalmat vök mellém, i. az Istennek é könyörgese énekem.

Ram tekénes mely nyavalyara jutam, mellyéc magam nagy siratomra adam, örömemec keseregvén el hadtam.

Nem vehec szüvem a' vigasztalásc, de fölöled akarna temi vallásc, de el alélc, ugy hogy nem tehec hallásc.

Nincsen semmi nyugodalma lelkemnek, semmi álma nincs kéz siro szememnek, nagy haborusága vagyon szüvemnek.

Nem szolhatok ugy megh kötözöc az bu, mely ugy emléke kiczon mine a' fác a' szu, ez miat el fogyot testem oly a hamu.

Megh
mikor az
I
ven e szem
Talám
tölle mine
A vagy
gem szo
Nyilv
nak kez
Oh mu
majd ug
ne hagy
Mona
gyelme
Gond
tán ozom
A Zen

Megh gondolám végen mely sok iot tettel,
mikor az ſ. nepednek gyámol lettel, segitségül
hittanak és el jöttel.

Iob tetedről vitt sok szép enekem, keserű-
ven eszemben juta nékem, hogy most nem luca
szen sirán kor lettem.

Talám engem az Ur Jr̃ el vetett, lelkem
tölle mind örökké el rekett, talam soha már
nem mutat jo kedvet.

Avagy az ő irgalma el fogyotte? valjon en-
gem szolgáját el hagyotte? avagy tölle vgyan
el tavolitotte?

Nyilvan engem az Jr̃ el feledte, irgalmá-
nak kut feje megh retkedet, haragtul rám
ken szivem megh repedet.

Oh mit szollak mindenfelől bu talál, im
majd ugyan el von a' hornyu halál, Uram
ne hagy lám elől Atkam valál.

Noha tőbből szivem már el nem feledt, ke-
gyelmedből a' bün soha ki nem ejt, kedvet
felől valamit hozzám ha fejt.

Gondolkozom hatalmas voltod felől, me-
tovozom el soha szemed elől, halálat adván
szollok bőlcs mived felől.

Az ene Ur Jr̃ minden dolgaid szentség
sőtul

Sohul nintsen mint te vagy oljan Felségh,
egyedül vagy hatalmas mező Istenségh.
Megh jelented á te nepednek erőd, mikor
ökör á' nagy inségből ki vöd, és két kézzel á
tengeren által töd.
Az mély vizü Szeles tenger megh látá, és
mingyárt ree felé álla, abból néped Száraz
labbal ki halla.
Mint az sörés fellegh mely Szörnyen ropog
mikor az Egh villámlik és megh hallogh, mel-
jen á' mély földnek Szüvé megh mozogh.
Olly nagy Zajjal mene öszve á' nagy viz, az
ellenségh Kitsin, nagy és minden iz, el borula
hogy ra mozdula á' viz.
Ki Ram megh á' mély vizennis el mehecz, á
tengeren megh Száraz öszvene tehecz, mostis hogy
ha akarsz tok jovai lehecz.
Az te neped vezéled mint á' juh nyájt,
Paizsorságod alat á Szüvé nem fajt most te had
el ez réad kiálto juh nyajt.

Psal: 78. Mot. Lás hozzám Ur Isten Kegyel:.

Hald megh Oh Izrael ugy mond Is
az én Szom, fugyelmezzél hozzám
ha vötted tollem sok iom, mert

Számot

Számot megh nyittom, és sok jeles dolgom
te néked elé mondom.

AZ mit elseinknek beszedekből hallottunk, és
az mit szemünkkel, a' mit gyakorta láttunk, a'
mit kézzel fogtunk, és megh tapasztaltunk
arra mind megh tanittunk.

Istennek kegyelmes hozzánk valo jovedta,
mü rajtunk megh teszen ighen sokszor régholis,
földünkön a' mikor, mint egy sebes zápor, soki
budája el fojta.

Magárol mü nékünk sokszor bizonságot tött
mert Attyai képpen kegyelmes Istenünk lött,
kegyesen mellenk iött, velünk sziget közöt, gond=
viselésben vött.

Hogy pedigh Istennek az ö iotetet hirdes=
sék, elseinknek az Ur hadta hogy emleges=
sék, hütlök benne vessék, ötöt megh ne ves=
sék, kedvet el ne veszessék.

Ne legyenek olyan vakmerök az ö fiok,
mint emlitik voltak régtenten az ö Attyok, kik=
nek minden tagok, bünre szeget nyakok, s.
kemennyé tötték magok.

Hátal fordultanak az ö szent Istenekhez
nem ragaszkodtanak, vellek közöt figyelk=
hez, az ö beszedehez, szent igyekezetihez nem
fületek törvenyehez.

Lzö

AZ ő Attyok előtt ighen sok tudákot
tőtt, nyomorultak volnak, és meghis mellyek
jók, sok bájt érnek felvőtt, kegyes vezerek lőt,
látásokon nagy dolgot tőtt.

AZ nagy tenger vizet, előttök ketté törte,
mint két erős kő falat két felől olja tőtte, népét
bele vőtte, azon által tőtte Pharaohot ot megh
kőtte.

Nappal az ellenségh nem látta a' nagy kőd-
től, éjjel iselttenek a' kőrtök tűz től, béke-
vel ugy mentek, batron mint a' szentek, nem
félven az ízőktől.

Meghis vétkezenek az Istennek ellene, azt
mondák: nem adhat mikor kenyér kellene,
vádlák az Ur Istet, hogy nem adna minden
szavokra nem felelne.

Azt alittak: étel hogy megh halnak a'
pusztán, az sovány, kietlen kőves hidegh föld
hátán azért panaszt tőnek, hitetlenek lőnek,
nem jár ván ő után.

Ehhomra könyű volt hogy műnkőt megh
ízlatot, az io tatko földről mint hová ízlatot
sok iokbol ki vette, szegenységben éltet, étel-
zette inditatot.

Egy zugolodónak az hatalmas Isten, a'
ki gondot visel nagy kegyesen mindenre,
megh sem bánná ottet el hűtt vétkeket, gon-

gya

Dra
mellyel
pusztán

Kivan
kedvel
mensé

Mégh
lat, han
mellyére

De az
ő bos
dennek

Mikor
megh en
hogy ta

Hizel
nyelvel
vel Ist

De
Isten,

gya lõn étseteke.

Draga Szép eledet, enniek Mannát ada, mellyel az Eghben él az õ Mennyei hada, a puztan sok vada az Istennek vala, de ennik fũj husst ada.

Kivanságok szerene minnyájon bé telenek, Kedvel tellyes szũből, nagy oromben élenek, rémenségre võnek, vigasságban lõnek, ehségtõl nem félenek.

Mégh ugyan szájokban vala az kõvér falat, haragra vigerlek az Ist, a' szigy alatt, mellyére a' nép szine, hogy a' kõségh hinne halálttol el nem halat.

De az bũnetestõl ugyan nem féle az nép, Ist bosszúyára emelenek bálvany kép, el kezdenek fogyni, halállal megh halni, nem lõn adot napok ép.

Mikor igy vesznenek megh keresek az Ist, megh emlekezenek hogy Isak egyedül õ Isten, hogy Isak õ az elet, õ mindenek felett, és Isak õ ádis mindenek.

Hiszekedõ szájjal Istenhez folyamának, nyelvel iob életet õ néki fogadának, de szũvel Istenrõl, s. az õ törvenyerõl ighen meszsze állának.

De mine hogy az Isten, ighen irgalmas Isten, Könyörüle rajtok, mine Attya minden

den testén, az mely nap megh téol, az Isten-
hez éré á nép megh azon estenn.

Faraoját le teven megh forolula á néphez,
kezet nyujta az ő hozzá ki nyujtot kéz-
hez, mutata io kedvet lágy Attyai szi-
vét minden erötlen testhezi

Oh mennyi ízer busult az Ur ő ez nepén
mert szent törvényéből á pusztán sokszor ki
tért, egy kevesse megh téré ő kedvében fért,
hogy bünért kegyelmet kért.

Vé ismet az Istent megh bántotta sok kép-
pen, megh keserlé ha szivét ő ötet éppen
nem hitte hatalmát mikor nagy iovoltát my
mutatta sok képpen.

Hatalmas kezéről megh nem emlekezte-
nek, mindenc mit ő velletle tőt el felejtette-
nek, é hekeben á sen jút, mely nag adoréle
út hogy megh menekedgyenek.

A Egyiphomban ő elotte nagy hudát tön,
mert szemek láttára á folyo ir vére lön,
férgeknek sokasága, é békák sokasága, á
földön hatalmat vön.

AZ cserebogarak gyümölcsöket megh
évék, á sáskák á vetést mindenüt porrá te-
vék Aegyiptum mezején, semmi zöld fü-
dön nem láttanak kévéll.

Min:

Mi
fuge
az kö

Na
mene
fajok,

Az
nak,
az ki

Az
nyájt,
bu, bo

To
ki ho
tegéé,

A

D é

Mindén Szőlőjeket jégh essővel vere el,
fügé Szjokohis á dérrel Sütte el, barmok
az kő essö, villámás, és menykö, nagy Szö-
nyen fogyatá el.

Nagy busulatanak haragjá öne rájok,
mert nem tsak el vesze gyümölcsel hanem
Szjok, hanem bohujában Szörnyü haragjá-
ban, Angyalos küldé rájok.

Az ki nem kedvere semmit az ö barmok-
nak, elsö külömbsis mind el vesze Szoknak.
az kikben ereje, és gyönyörüsége vala az
ö Atyjoknak.

Az ö népet penigh ki hozá mint az juh
nyájt, nem esék belejek méreky, nem tátnak
bu, bajt, kedverül adot jele, mert oly gonz
dot viselte, hogy mégh tsak fejekhez fajt.

Tengerben bonitta minden ö ellen ségit,
ki hozván népét megh mutatá nagy Szent
tségé, io földre Szállitta, es megh bátoritá
megh áldván örökségé.

Az ellenségh földé népének mind fel
oltá, ezeknek hogy lenne amazo kor megh
fohá, hogy abban laknának, néki Szol-
gálnának örökségül fel ohá.

De ime az Isten megh keserven el ha-

gyák

hagyák, azt mivelek hogy az ő törvényé-
ne tudgyák, az Ur szövetséget vellek Kötöt,
frigyét sok bünökkel fel bontyák.

Mikent az ő Attyok el állának Istentől,
viszá pattanának mint az nyil az idegből, fa-
ragot képekkel bálvány Istenekkel hayla-
nak Feltségéről.

Látá ezt az Isten, és igben megh busula,
haragjában az ő népe ellen indula, nem lön
segitségek, az ő ellenségek mindent kötök
el dula.

Haragjában az Ur magával sem gon-
dola, az ő hajlekának szépsegé hogy megh rön-
la, minden ellenségé, és nagy dühösségé ellen-
segh közben omla.

Az ő sajat nepet segyer élire adá, Ked-
ves örökseget haragjaban ragadá, hatt fél-
kézzel könnyen, földhöz veré szörnyen, és
ugyan megh tapodá.

Tegyer emészté megh minden Kedves
ifiait, gyalazat ölé megh az ő szüzeit, a' fegy
ver Lapjait, a' bánat ivegyit nagy bü
szép véreit.

Végre mint álombol az Ur fel kele,
megh békéllésenek ez lön bizonyos iele, a'
pogány népeket megh üte testekre haragjá-
nak nagy hele.

Igy

Igy az ő
talá, hogy Sz
találá,

Dáridor
és tak az I
lete lenne,

Birtais
viselet ökör
mü Attyán

Psalmus

V

Le rontá
megh ölék,
l

Az te sz
madarakna
K

Ki öntek
az ő véret

Így az ő Szent volnák az Ur fel magaház
talá, hogy Szent népe közöt lakjnek iobnak
találá, Sion lako helyül, io volnárol jelül
Templomának foglalá

Dáuidot választa hogy az ő népet birná,
és hake az Istennek á Jákobnak örökségét birná, ő mel-
lette lenné, diadalmas vinné, i. Izraelt ép-
pen birná.

Birtais szüvenek egyenes hüségében, és
viselte ökör ellés vöttségében, melyeet az
mü Atyánk hogy gondot iselte ránk ál-
dot dücső ségében

Psalmus 79. Mot. Umade hrolgai &c.

Vr Jsn az te örökségedben po-
gányok rohantak á te templo-
modat szép tekintetben gaz-
dagh sákmánt hánnak

Le rontják á te várasod falát, és népét
megh ölék, Szent neved á lik hiven kiset-
lék azokot el törlék.

Az te szolgáid holt testek adák Eghi
madaraknak, és á te szentid holt testeket
ket á fene vadaknak.

Ki ömlék Sellyel mint az bő vizet mind
az ő véreket, nem találnaték ki el temetne
az ő

az ő holt testeket.

Az kik megh élünk mű Szomszédinknak
vagyunk Szidalmi vagyunk nyavalyánk után
Környül valoknak csuf beszédet hagyunk.

Hatalmas Jr meddigh tarasztol? örökké
büntetsz? Ostor állásod, sebes tüzzel mind
foltigh égetsz.

Ne nts nagy haragod a' Pogány nepre a'
mely teged nem fel, segitségedet Soha nem kér:
vén Sőt te ellenned él.

Mert Ur Jr az te nepedet mind megh
emésztették, a' kik megh elnek édes földök:
ből mind ki ne kerestetek.

Kérünk Ur Jr nagi sok bűnünk eszed
be ne jusson, inkáb hogy elmed nyomorul:
takhoz, előtted ki fusson.

Megh tarto Jr segely megh munkat a'
te Szent nevedért, Könyörüly rajtunk, és légy
Kegyelmes nagy dűrő segedet.

Hogy ne mondgyák azt az Pogány nép:
pek Hogy minden Istenünk, minden nem:
segh had tudgya hogy te vagy a mű vé:
zerünk.

Az te Szolgaid ártatlan vére te Kéns
megh az Menyből, ussza el Sátánai gabok
mikre Kiáltnak a' nyügből.

Hatalmas Kezed mentse megh a kik
halálra

lára tartanak, kikkel halálnál keser-
ves nagy kínt tőnek ében várnak

Uram hérhorté nagyob nyűgöt ves ennél
a' pogányra! gyalazatodra a' kinek kez
ze ki nyula martánkra.

Mű penigh azére kik néped vagyunk,
örökké áldunk, és nemzetségről nemzetség-
re tép dicséretet mondunk

Zsal: 80. Not: Emlékezzél meg Ur Isten az mű

Izrael igaz Pásztora figyelmez
zél a' mű honkra, ülly gon-
dot jutnaidra, tekints a' te ár-
vaidra mű nemzetségünknek
Ura.

UR Isten ki ülsz a' menyben, lás hozzánk
ennyi veszelyben, ne engedd hogy légyünk ki-
ben, hozd fel napunkt hogy nap fényben
algyunk teged ki vagy menyben.

Nagy hatalmadot támard fel, ióvel sok
nyavalyánk vöd el, adatsék io kedvedről
iél, murasd kegyelmed és végy fel, tellyes-
séggel ne veszkünk el.

Uram Seregeknek Ura, te adtál mű-
ket ily bura, meddigh nem nék Szolga-
idra nem halgass Királyunk Ura meddigh
haragtol nyájadra.

Sok

Sok vidoktol fogva nyegünk, tsak
Könyhullatás Kenyerünk, könyhullatás á
mü vizünk nem nyelhettyük el sok mér-
günk, megh epedt buban mü lelkünk.

Te engedéd szomszedinknak, münket
hogy szidalmazzanak, és veluünk fel ozzá
nak; Uram nagy busulásodnak, ked le
hüzte haragodnak.

Az te válaszod közö fád, sovány hely
ből ki ásád, ide hozzon el plántálád,
megh miveléd, és tiszteléd, és tőggel el
tömlötéd.

Megh fogoték, és fel növe, a földben gyö
kere vere, minden hegyek fölet kele, nagy
fákká lön ága hegye, gyümöltzeröl vala
tengeri.

Az tengerigh ki terjede az ö sok lép
temetjé, imé most annak gyepüjé, le vo-
nasod nagy tövenyé lön mindeneknek ö-
vényé.

Mindenek tépik szaggattyák, rajta
járnak és tapodgyák, a' vad Kanok tö-
rik ronttyák, minden állatok puhétlyák
megh gyarapodni nem hadgyák.

Oh Seregeknek Istene! ki hitte ezt
hogy igy lenne? hogy tőllünk az Ur el

menne,

Az P
szép erős
Ura mine
é
Kezed
gyümölcs
föd, tőből

UR Jé
mes édes
ánk, tan

Az szé
tal a' m
vünk, te

Zsal:

mond

menne, s. munkõr a' Pogányt ujj xnne.
tsucs megh Sereget Istene.

Az Menyből a' földre tekéntes, hõlõdre
kép essõkõr hines, mert nállad kül más
Ura nincs, megh ujjul tsak reá tekintes, megh
épül vár tsak kemmel ines.

Kezdd el plántálo szõlõ tõdd, á kinek
gyümölcsis võd, Uram puszttava in mint
tõd, tõbõl ki nyé kép hõlõd, mert bosszúz
nak tüzre rá tõd.

URam immár lás hozzánk, légy Kegyd=
mes édes Atthyánk, viselj io gondot mü=
ánk, tsucs megh fejünk, s. minden marhánk,
hogy épüljön régeny hazánk.

Azért kegedet ditsérünk, áld magaz=
tal á' mü lelkünk, el nem fekjet soha szü=
ünk, te élteted á' mü fejünk, mü tõlled
minden iót kérünk.

Zsal: 82. Mot: Jõ no Istenem mint &c.

Örvendezzetek á' kik Szol=
gálnok á' nagy Urnek, ad=
gyatok hálát lelki õrömmel
õ Sz. Felségének, dicsõit
séget minden nagy bizvás
mondgyon az Istennek. Mert né=

Mert nékünk adta az ő törvényt, hogy
ötet kövessük, és ítéletit előnkben tartsuk
hogy szent nevét segítsük ki vőt az bűntől
hogy immár szentül mű napunkot éljük.

Az Aegyiptombol hogy ár ő népet ki ho:
zá megh hadta, az ő nevének szent tis:
teletit eleiben adta, hogy szent irgalmát, és
nagy hatalmát hirdesse megh hatta.

Mert az ő népe nyakát a' kemény já:
rombol ki vévé, a' sok rabotás dologh ké:
telből kies helyre tévé, mely kegyelmé:
vel arra ielentse hogy, ez a' szent nep övé.

Ezrael téged ugy mond az Ur megh
szabadítalak, az nyavalyából és nagy ín:
ségből bőlcsen ki horálak, és ha tű len:
nél arról a' fiuson megh próbálgatálak.

Akarom hogy tsak nekem engednél ü
Istened lésnek, gondod viselem, és min:
den munkád áldod fel vehék, ide:
gen Ur kedvenek tsüved tsak ne lenne
lésnek.

Mert tsak én vagyok az Ur az Ur az
ki téged tartlak, én vagyok a' ki min
den bűnödből nagy árron ki váltalak, én
vagyok

vagyok,
na
Tsak v
a' mit tőll
nád, a' m
nel, az én

De im
ja bé du
venyem

Ennis k
mit akar,
gő tüze
n
Oh vajh
az én szo
volna fo
na
Nagy h
gy alárdum
vetel e' is
a' L
Sok io
élne vigh
tem volna

vagyok, a' ki hogy tőllem iot végy én
hozzám kiáltlak.

Csak velem járnál mindent megh adnék
a' mit tőllem kérnél, mi helyt Szád nyit-
nád, a' mit kívánnál mingyárt akor szér-
nél, az én te' hazád való kedvemben, és
véget nem értnél.

De ime jűlet az én népem hogy ne' hall-
ja bé dugá, vakmerő képpen Szent tör-
vényemet magától el rugá bolhusságom ra
idegen Istenek kísértetit zúgá

Enis kájára a vresztem hogy azt tegyé az
mit akar, bolond eszével tudom magára
égő tüzet vakar, mert a' ki nékem ellé-
nem vagyon, az nékem nem tukar.

Oh vájha az én népem engedte volna,
az én szomnak! vájha Ennel helyt adót
volna Parancsolatomnak, megh láttá volt
na bizonyos jelét magam áldásomtk.

Hagy hamar minden ő ellenséget megh
gyalázdam volna az ő io hire nagy dittő-
retel e' világon folyna, és terdre esvén á
á' Légany néki könyörögve volna.

Sok io napokot engedtem volna hogy
élne vigh szűvel, köver merjét megh kű-
tem volna sok élető szűvet, és mézet ad

tamvol-

vagyok

attam volna, Ké kérzel néki ighen hüvel.

Ó Ram né vond megh a' tè jo Kedved,
bocsáss meg sok bününk, immár ezután
a' tè ellenned járástol megh tsününk,
mert látyuk Uram egyedül hogy csak
tè vagy á mi Segünk.

Psal: 42. Mota Mely hatalmas az mü:

Vigyáz Jr mind é' Széles vi:
lágra, e' világon gondgya
minden Orrágra, az Orz
Ságban néz a' kép igasságz
ra, emberek közt az igaz tör:
Saságra.

4 Z ô kepet viselok közöt megh áll, és
á' rosz törvénytévőkkel szemben hál, á'
kikben a' Jrü ellen szegik a' váll, ez illyé
ken törvénytevők ellen áll.

1 Gy Jrod nekik: meddigh ítélnek rosszul,
álnok szüvel szemelt nézek gonoszul, an:
nak teszek törvéne a' ki iót harul, a' ki
nem ád ájándekot jár rosszul.

2 e' kérlek hogy tegyenek igaz törvént,
szabadítsárok az ártatlan szegént, az Öz:
vegyet, árvát és a' jövevént, né keserges:
sének az erőtlen véne.

3 é busicsa á' Kevély az együgyüt, az
szüvetlen né nyomorgassa á' hüt né élsen
á' gonoh

a' gon

A Zt
lond esz
iselhet

É n m
az Isten
teckről

M oha
vetekben
valyával

M Ram
mü hozz
Attyai g

Psal:

AZ

a' gonosz a' iovval együtt, megh haljon ki más Kárával Keresse gyüjt

AZt kívánom de hü nem érthetsz ezt, bo-
lond eszerek sok igaz ügyre veszt, vattok di-
csélhetetlen nagy nagy Kereszt, hamissá-
tok a' földre nagy Kárt veszt.

ÉN mondottam hogy hü Istenek vattok,
az Istennek fiainak hivattok, de azért hi-
tetekről Számot adtok, ha mit a' jo törvény
ben hátra hattok.

NOha mélosságos nagy Békében ültök, hü-
vetekben és reménségre hültök, hogy nya-
valyával halálhoz nem fultök; de hüs min-
egy egy hü ember megh hültök.

URam maggad kelly fel és is törvént tégy,
mü hazánk bünösökhöz irgalmas légy,
Attyai gondviselésed alá vegy, mellyért
mind az egek földön áldot légy.

Zsal: 83. Mot: Menynek földtt dücsö-
ges Királlya.

URI Isten ne mulas, ne halgas
vchtegh, tekéntes reánk halá
megh Szonts mert hazánkat
imé Uram hatunkon az ellen-
ségh, dolt nyomorságunkban
nints fogyo végh.

AZ te népedd ellen tettek végzése, kit
el rejtettél

el rejtetél hogy ne lássa vehéssé, mossál
leltek, s rajta tehnek egetésé, kénczedben
nem hadnak semmi kímellésé.

Ezt vegyze tanácsok ez felöllünk, hogy
megh bak edgyes se hadgyanak bennünk
ez földön hogy ne maradgyon megh hi-
runk, soha megh ne épüljön nemzetségünk

Kívánd Uram azt egy szüvel el szán-
ják, mü környülünk a' szánesotis megh
hántak, vin hol ez föld nepét mind ré-
ánk rántak, hogy ké reánk gondot vi-
selk azt bánták.

Nap kelet, nap nyugot, észak és Dél-
ről, ellenünk fel zendültek minden felöl,
hogy el kergessenek örökségünkről, az ké
benneszegednek tako helyeről.

Ne had megh álni tanácsokt
mint a' kereket fordics el szándékok,
szelked azt hogy legyenek olyanok, mint
szélről el ragadtatot Kalászok.

Ímé zd megh ököt mint az erdőt a' tüz
fusson el a Pogány a' ki munkot üz,
arra a' ki munkot a' rab sip ra fuz,
gerjedgyen fel nagy haragod mint a tüz.

Tőles megh kéggyen vallásal orcsájokot,
hogy vehessék ebekben ő magokot, és

tegyed

tegyed fe
led v

Egh h
a' ki hat
hogy nálla
megh ismer

Psal:

Ed
mint a' k
Templom ja

Az én
foka, az él
dogok azo

Ímé ott
rebis, melyb
hogy ot ne

Édes él
látszya, m

...ehése, mosztul
...t, kéncsedben
...lését.
...felöllünk, hogy
...yanak bennünk,
...gyon megh hi=
...n nemzetségünk
...hüvel el szán=
...ánesolis megh
...epét mind re=
...nk gondot vi=
...ly.
...szak és Dél=
...minden felöl,
...ünkről, az le
...ko helyeről.
...i tanácsok!
...el szándékok,
...ljanok, mint
...sok.
...az erdőt a tüz
...i munkát üz,
...b sig ra tüz,
...ragod mint a tüz
...ssal orcsájokat,
...magokat, és
...teged

tégedet feljenek, mint Urakat, csak tőle
led várjanák minden hatalmakat.

Megh tudgyák hogy tsak te vagy az Ur,
a' ki hatalmas Ur vagy minden testen,
hogy nálladnál nintsen tsak tőb Isten,
megh ismerven áldnak minden napon, esten.

Psal: 84 Mot: Tekenes reánk immár:.

Ellyes gyönyörüséggel ragad
tatik nagy örömmel a' Sere=
gek Istenének háza, annak
nagy kivánsága lelkemben
megh ráza.

Oda kívánkozom én szivem oda égh
mint a' szen, eszemben mind tsak a' szent
templom jár, szivem lelkem életem, hogy
ot nem vagyok kár.

Az én életem oka gyors elmennek édes
foka, az élő Ur az ő ot lakik, oh mely bol=
dogok azok ot laknak valakik!

Imé ott a fecskéis fészket rak megh a ve=
rebis, melyben szepen feleleminélkül költ, red,
hogy ot nem vagyok oh mely nagy bánat
dolt.

Édes életem Attya, te szent Felséged iol
látsya, mely örömest kívánok szolgálni!

Uram

Uram tőlled soha nem akarok megh válni.

AZok ighen boldogok lelki iokkal, és gazdagok, a' kik a' te Templomodban laknak, mert azok mind örökké Uram téged áldnak.

BOldogh a' kit te élteez, a kit sok buval nem féltesz, mert a' mikor annak kűvel adgya templomodban fel menven szent nevedet álgya.

HAgy seregged fel mennek, az urban megh telepednek, kutat ásván abban vizet lelnek, edgyik karod alol a' másik alá kelnek.

ÉS mindenűt vellek vagy, kegyelmessyed rajtok nagy, ezért eppen mind elődbe juenak, hogy halalkor adgyanak oltároddhoz juenak.

URam Seregeknek Ura, figyelmezzél az ő Szemra, ved fiiedben keservet siralmom, Kiros könyves kémeim, én edes oltalmom.

VAgy az te háylekodban, és juttas szent Templomodban, mert iob ot lok ezer napnál egy nap, ot minden bánat helyet a bűörömet kap.

VAlaszva válaszottam, mert azt lokkal iobnak láttam, hogy az Ur háza küszöbben tűrjek, hogy sem a bűnösök kőtt Ini székben üljek.

MErt mint a' nap hevével, igy az Ur kelkével, ujjit nevel tart, taplál, es élter ön

mer

mer ád,

AZ Ö

romol, ros
az ő birto

GAzdagh
kal io, iga
allando

URam
nagy iora,
mert veled

Psal:

örökségedr
ked kolc

MInden
vátoltad,
nem harag
tad et kek

TE vagy
Istenünk,

mes ád, megh biztat és soha nem felejt.

AZ Ő erős gyámol, az ő hivét megh nem
vomol, rossz szerentsé, ellensegh, vagy halál,
az ő birtoka alat soha fel nem talál.

Gazdagh ki folyo Kút ő, hivéihez sok iok-
kal io, igaz tüzel io kedvel megh ruház,
allando siessegel bölsen megh koronázi.

URam Seregek Istene, emelted azt mely
nagy iora, a ki benned remel, és teged fel,
mert veled mind örökké nagy dicsőségbin
él.

Psal: 66. Mod: Halgasd megh mostan Felsegy:

MIlekezünk ról Felséges Ur, mely
nagy gondod volt minden üdő-
ben a te Szent népedre, hő al-
dásr adtál és Szallittottál mint
örökségedre, ha rabságban volt, mihelyt ne-
ked Kolt megh hoztad földökre.

Minden bünökről Felséges Istén megh bo-
csátottad, és el fedezted az ő sok vétkeket,
nem haragultál hanem io kedvel megh adz
tad étkeket, megh békellettel, hozzájok
térését, s. taplálatad fejeket.

Te vagy ne künkis Felséges Ur, Urunk
Istenünk, azért térj hozzánk kegyelmes-
Lz

Lelkünk

Atyánk, ved el haragod, és kegyes vol-
tod fordirsad mű reánk, vigy hara mün-
kéc, árva fejünkőc, hadepőljon hazánk.

Hogy haragharol Felséges Ő illyen so-
káigh awagy örökke talám megh nem en-
gedsz? talám mind élegh fejünk foltáigh
tőled ugyan el vesse? kegyelmes Atyank
forduly mű hozzánk, illy kemeny hogy
le hessz.

Mihelyt hozzánk térsz Felséges Isten
megh telik szűvünk kedvel mű vennünk,
es ujolagh élünk, te néked bizváse mon-
dunk háládáse veszélytől nem felünk,
Uram azért ad irgalmadat had haba-
dulyon fejünk.

A Zreménségünk Felséges Isten hogy
hamar üdön megh halgacz munkőc, es
megh szabadittasz, békesegre térsz reánk
áldást mérsz földünkben szálittasz, megh
szenvedsz munkőc, erőtlenecket, és megh
boldogittasz.

Szent kezed alat Felséges Isten minden
szentül él, és bolond eszed tenki bűnre nem
tér, a'ki teged fel szemed elől él, kegyel-
medben bé fér, soha el nem hasz minden
iokor ac, ostorod megh nem vér.

Dzirg

A Z irg
temény, ae
ve szőodne
nak edgy

I gazat
nyelvel, ae
den egymá
vel, edgyü

T tis i
minden io
élnéc, sü
á foldel

V alaho
ior lácz,
szül, ahoz
örömmel
éppe

Psal:

A

Az irgalmasságh Felséges Isten, a' io kéz
lemény, az igaz mondás a' Szeretet, és hüt, öss-
vé sziődnek, s. közinkben iönek, s. velünk lak
nak együt, igassághoval az egyenéggelnagy
békeséget gyüjt.

Igaz at mond hol, Felséges Isten a' Kör rend
nyelvel, az Ihak kezd igasságot mivel min=
den egymáshoz ajándekot hoz, és lehen io hü=
vel, egyik más dolgát nem nezven magát,
Kézel fogja hüvel.

Teis io Kedvel Felséges Isten mutacz
minden iot, megh áldván munkat békeségben
élnöcz, szivet, szát, buzát, borat, olajt, ruhát
á földel teneszteca, sok bánatinkbol, és
Siralminkbol örömben öltöztecz.

Valahova nézk Felséges Isten mindenüt
iot láca, mert az igasságh minden ioságot
szül, ahoz minden szü lesen ighen hü ahoz
örömmel sül Istenes képpen szüvünkben
éppen igaz Szeretet ül.

Psal: 86 Not: Mostan Ur Jn hozzád:

Hajts le Ur Jn a' te fületedet hal=
gas megh engemet, tekéntes megh
néked szegeny szolgádnak kéz
Lenyel ügyemet Őrizd

Fordíd meg az én ártatlan fejem, halál-
ban ne essem, tarcs meg engemet, rémén-
ségemet hogy te lássad vessem.

Könyörüly rajtam Uram minden nap mon-
dom hozzád ohajtok keserves szüvel, könyvező
szemmel látod mint sohajtok.

Lám igaz kegyes, és nagy irgalmu Ke-
gyelmes Isten vagy, azokhoz a' kik hozzád
kiáltanak irgalmasságod nagy.

Hallgasd meg azért könyörgésemet, tarcs
meg kéréseimet, lám nem utáltad semmi vé-
ségben eső dezeimet.

Értsen te hozzád hasonlo Ur senki nem
ér veled, nagy hatalmadról, és iovoltodról
mindenüt sok jeled.

Az nagy föld hátán minden nemzetek
Uram teged félnek, szémed elöt szüvök
reszketve minden népek élnek.

Mert igaz nagy vagy és minden mived
csudálatos dologh, csak egyedül vagy csu-
dalatos Ur, minden rajtad sorogh.

Oktass engemet, hogy törvenyedben igaz
szüven járjak, hogy tarts te hozzád fuljon a
szüvem, és tarts tölled vágjak.

Ram én vallad tellyes szüvemből gya-
vallást

vallást te
neu
Irgalma
felette nagy

UR Isten
ellenem fel,

De te U
vagy, késön

A Zére n
a' mint igé

A Z te
tas bizom
Segí

Psal: 8

A

Szereti
lakik, és a
ja a minde

vallást tészek, és mind örökké a' te Sz.
neved dicsőítő tészek.

Irgalmasságod hozzam mindenkor mene-
felette nagy vólt, mostis tsak neked köszö-
nöm az én lelkem hogy meg nem holt.

UR Isten mit nem nyly sok hamis nép támad
ellenem fel, kik hogy tegedet félnem ek, az-
rol nints semmi jel.

De te Ur Jr igben kegyes, és irgalmas Jn
vagy, késön haragszol, hamar könyörülsz
igaz mondo Ur vagy.

Nézz reám könyörüly rajtam, és a'
a' mint igered, és te szolgádnak adgy erőt
kinek nyavalyáját érted.

Az te én hozzam való kétkedről, mu-
tas bizonyos jelt, melyből ismerjék, ellen-
ségim hogy lelkem io gyámolo tele.

Psal: 87. Mott Ier emlekezzünk Kerlh:

Az Ur Isten vlte házának szép
helyt, hol mind örökke fundál-
ta a' Siont, kit erősse tőt, két
hegy közé vőt, melynek közé-
ben senki rendet nem bont.

Szereti Sion mert ot Sátort vont, abbá
lakik, és abban tiszteltetik, abba munká-
ja minden tudója siurol sira bőtsen bé
szedetik.

(b) ál-

Oh áldot Szent hely hired neved mely
di tsömek téged minden felé népek, á te fa
laid minden oszlopid, álmélkodással tu
dalos szépek.

Té beléd gyülnek benned örülnek a hé
les földnek minden nemzetségi, benned
fordulnak, tőlled ujulnak, á te szepseged
azok dicsőségi.

Mindenek felől kapudon belől, vala kik
voltak az mondgyák ot lőtek, az bölcs
ségben, és io erkölcsben, minek uránna
örvendőzés vőtek.

Az Ur á ki bir téged ide ir, minden ne
peket, és io kedvet mutat, ismereire ki
tleire megh kegyelmezvén mindeneket
gyűttet.

Azokis Istene, hogy ide megh jelent
szép dicsőséreet vhekelven álgyák, az én szi
vemis, lelkem nyelvemis, mindén élő
lem Istént magasztalják.

Psal: 85. Nota. Nagy Ur tű ne hagy:

Oh Ur Isten téged hitak, éjjel
és nappal kiáltak, teged élő
temnek tartlak, azért hogy megh
segíly várlak.

Ez otsád hozzád könyörgesem halgasd
megh esedezesem, kikeres megh rémtsedez

Szánd

Szánd m
Mert sok
nyavalyák n
gyok földbe
Az hola
tam és U
holtak, ón
Ellenem
tőm lőcsben
vőtél hara
Mint a' n
rajtam oly
gyük, megh
Tőlem l
ban fűzted
Mindenek
mem halálr
ki fut, meg
Könyörg
reám mier
fel nem vé
Talám h

Szánd megh siru könyorgésem.

Mert sok kimba sirue vagyok, rajtamá nyauaiák nagyok, mjnd ugyan halálban fa: gyok földben temettetue vagyok.

Az holtak közé számláltatak, megh holtam és el siraltatak, mint azokra kik megh holtak; ón reámis földet hánetak.

Ellenem keménnyé lőttél, sőtét mély tömlőcben tettél, hogy csak verten vérj fel vőttél haragodnak czelul lőttél.

Mint a' nagy hatalmas habok, ostrod rajtam oly naggyok, haragottol aligh va: gyok, megh halólagh izzben lábbogh.

Tőlem barátim el üzted, labarim béko: ban sűzted, kinnal keniomot megh fűzted, lelkemet tolled el üzted.

Mindenek elől vagyok ure, immár hé: rem halálra hunt, testembol lelkem majd ki fut, meghis szemeidet szörnyű bűt.

Kőnyben lábbo szemem rád néz, Uram reám miert nem nék, kezem nyujtom, és fel nem vék, hilak de te ipval nem lész.

Talám halnom ugyan megh hagy, dic

csére:

cséretednek ugy mit acz, az holtho[z] mi
ió[t] mutathacz, annak ekeben nem jutha[t]
Z i diosér a koporsoban, Ki emlegez az ha
lálban, avagy a sötet Pokolban, hirdet
neke[d]? igasságban.
Enek Uram én kiáltlak, téged mind na
ponth hilak, ha megh halgacz teged áldlak
iővel legely megh mert várlak!
Uram tőlled miert vesz el? Szinedet mi
ert rejted el? Uram előlled mit ők el, nagy
Kegyelmed mit rejted el.
Halo felben szegény vagyok, kezed sebe
rajtam nagyok, csak mind feledemben vagyo
mind minden re'mint el hagyok.
Vgy haragod égő tűz, tőlled ighen megh
ijed, megh zgrevén lélekben fűz, busulásod
nagy kűz.
Az nyavalyák mint árvizek dy gyen
megh környekrtetek, ismerőim tudul men
tek barátim el feledtettek.
Oh Ur Isten tekints reám, Segily megh
Kegyelmes Atthyám, Legy megh oltalmazo bá
tyám, ved el rollam sok nyavalyám.

Psal: 89. Plot: Mikoron Sido nem

Kegyel

K

Ert tellyes
feledd, hogy
nagy nem v
gyed sirgyed

Ram ez
a' te szolgád
tel magadra
tokis őrzed
ez ejek fo
nincsen so

Eged

Kegyelmességéré is tekemenyes hiv-
dezem az Urnak, a' te fiigyedet
igyekezed é Szeles vilagnak, hez
pen énekli és megh beszelli nyel-
vé az én Számnak.

Mert tellyes Szüvel vgy és hüvel el hisz
felölled, hogy irgalmas vagy, és kegyelmed
nagy nem veez el elölled, igyekezednek ez
fiyé fiigyednek, nem fog el mellölled.

URam ez te Szod áldásod, és iód, hogy
a' te Szolgáddal fiiger kötötted, és megh es kü-
tel magadra Dauiddal, hogy azo, s. fia birz
tokis örzöd kez karoddal.

Es megh epitted megh erösited, azo biz
vodalmát Országlásának Királyságának
visited hatalmát, öis tölled fiig hüvben ne
csügh vgy várván oltalmat.

AZ te nagyságod hatalmasságod az Egh
magasztalja, igyekezet nagy kegyelmedet,
ez egéz föld valja, hogy nallad nal föb,
nincsen sohul föbb felölled az mondgya.

Téged a' Szentek, és minden rendek.

ez nagy

ez nagy földön félnek, az Angyalokis
dózted ökis rettegtesd élnek, hatalmas Úrnak
nagy bőtes Királynak csak tégédet vélnek.

Ugyanis Úram kitsoda oly hatalmas mint
te vagy? mindenek felett erőd ki tellyes, iob
karod ighen nagy igasságból szolsz, igaz
gondolsz, mert igasság vagy.

Te szallittod le, hogy a' föld szelje fel
dugja a' tengert, annak habjait tömyü
Szélveszin, megh tartod az embert, ha te fo-
rontolsz, ha tsak egyet szolsz megh tsen
deredik mert:

Te megh ferechőid tengerben vesztéd
Pharaonak nepét, ki vőd kezeből, min-
den vrődből az ő eles képét, azal megh öléd
földről el törled minden fene nepét.

Tied a' hely Mennyi a' melyben nincs hely
az egek föld tied, tied a' völgyek, fűvek
fák, hegyek, a' viz, a' hel tied, mind a' só-
tos égh, mind a' fényességh, mind az vilagh
tied.

Igazságos erős kezed nagy, Orszá-
god igasságh, ítéletes tők, iokinak iovallyá
dolgok irgalmasságh, annak a' mit bol-

yalo Kis,
almas Vrnak
dec vélnek.
atalmas min
Szellyet, iob
eolsz, igazat
d Szejjel fel
Szömyü
, ha te fo:
megh ben
veszéd
ből, min:
egh öléd
épét.
mines kény
k, szüvek
ind a' Só:
l az világh
ggy, Orszá:
k ioval lész
mit holt
beszélh

beszélsz, és gondolsz, vagy elégh bizonságh.

Boldogh ember az, ki, s. ighen igaz, ki
feléled egy ért mert a' te Szined es igaz
fényed, világában bé fedet, az te nevedben
igyeredben, nagy örömmel vőt bért.

Ennek czimerül vagy és hép ielül telyes
élemében nagy kegyelmeden szeretségesen,
iseled ügyében, nem lésen kára, mert
vagy ki vára, nem retegh szüvében.

Mikor illy hűtben, és rémenségben volnánk
te felolled, Uram arc mondád, és arc fogz:
dád, el nem vesz tőled, minden hép áldást
békével lakást várhatnak te tőled.

Tejünk hogy fel vőd akkor ez szoc tőd;
erős Királyt adtam, ellenlesemnek ieye
kedvemnek, népem el nem hadtam, az ő
Királyok, minden Királyok felet maz
gaheztam.

Meltem egy Szolgát ki minden dolgát
mivel kedvemnek, fel kerem azért, nagy
hűségéért, mert kedves szüvemnek, ő vez
le lésen, vélle iol tésen hatalma kezem:
nek.

Ellenségenek dühösségenek, ctőr nem
engedem, azoknak fejek á kik rátőz:
nek

tőrnek én magam el vetnem; nagy busu-
lásom, bosszu állásom azokra erektem.
Ky Egyelmességem vélle tőr figgyem örökké
megh tartom, igéretemet soha
el nem bontom, edgyik tengertől fogva más-
ikig orszagát ki nyujtom.
Ey Atyja lehetek vélle iol tehek, és ő fia
lehen, kezem által vi, segi ezgül ki, hogy
sege tehen, énis szeretem, megh dűrőittem,
és hatalmát vétem.
Az naptol fogva minden ő magva a' ki-
rályságban él, a nap, hold, és Egh, tartnak va-
lamégh, magva mind addigh el, io akara-
tom vigta ugy tartom hogy veszetől nd fél-
Hogyha fiai, ha maradéki törvényem
el hadgyák, hogy haő magok tellyes szán-
dékok énnekem nem adgyák, ha igazsá-
gom, porontsolatom tartám nem fogyák.
Ky egh sujtom azö engedetlen kő hűvö-
kért testeket, el nem kemvedem, megh nem
engedem vakmerő vétkeket, de azért Ked-
vem, kegyelmes hűvem el nem hadgya öket.
Az én figgyemet igéretemet, soha fel
nem bontom, fogadásomot és mondáso-

mot

mot, és mon-
tatom, ezegh
Ky imlyi fe-
tűn dőtlik, n
ben ugy m
igasságh va
De ime l
el üzél, megh
gem buban
sélől örötl
Az én h
hű veréd ép
stáim el tő
nek á pog
El dulta
lazatban ke
imnek előtt
nagy fajdals
Elic K
ki vontad é
ezen velem,
hágh, erőm
O rszágo

mot, és mondásomot, megh nem válto-
tatom, megh eskűttem és á Dáuid magvát
ojökkel megh tartom.

Á' inkáb lehet mine á' nap fenyt elötem
tündöklik, mint hold az égben, örökké hév-
ben ugy megh erősödik, én ki igy hollok
igasságh vagyok hom megh nem változik.

De vine Uram haragtol reám, dölled
el üvél, megh hegéd fingyed, és igereted, sel-
gem bubam fűvél hemeid elől, iob karod
sellől örökké el üvél.

Az én haramam és birodalmam földe
hű veréd éppen, erős váraim minden bás
táim el töréd sok képpen, az ellenségh
nek á pogány népnek kézben adád éppen.

El dultak engem mint legi czégem, gya-
lazatban kőlcem, ül dőzőimnek kergető-
imnek dőttök el dőlcem, sok nyavalyák-
nagy fajdalmokkal halálra megh tőlcem.

Elic Kardomnak az én habjámnak
ki vontad és nem vagh, nem vagy az har-
czon velem, és bátron á pogány nép rám
hágh, erőm el fogyot, régen el hagyot,
vagyok mint afféle ágh.

Országom dicső tanácsom ebe mellől
len

lem mind el köle iffiusagomnak vigassá-
gomnak idejeis el tőle io reménségem, es vi-
ségem nagy oszlopa le dőle.

U Ram elvőlem hogy megy el töllem, illy
távul meddigh léh? már nem tsak sokszor,
hanem mindenkor az én lelkem hal, s véh, ki-
lenségem vegy mert haragod nagy, és velem
id nem téh.

K érlek Ur Iſ hegeny testen én rajtam
könyörüly! vagyok föld fára, élevem fúrah,
nagy bunon ne örüly, megh halnom mierthad
te magadéert? én rajtam könyörüly.

M ires amélkülis tsak egy emberis, a' ki
megh nem halna, a' koporsoban a' föld
gyomrában minden ki nem hálna, kik
élnünk talál minnyájon halál, minos ki
megh nem halna.

M égtis verd münket Uram véteinkert
borásd megh mü nékünk, hol amaz régi
irgalmad kinin mellyet érzet lelkünk?
mikor Dauidot az te Szolgádot ajánd:
lád mü nékünk

I usson eſedben Istenes Iſ, á mü gya-
lázatunk tekints megh kérünk, nyomo-
rult fejünk, néz mint tapottatunk, sok
nemzetteknek Pogány népektek praedara ha-
gyattunk.

Szid

Szidal
te ellenség
vánja legi
véki iot a

Psalmus
Fest mũ

Psal: 9

M

Bizvást
reménség
mar enge

E rõm
Szabadit
ia minde

Szent
Két szeme
trõs pais

Még
szivem h
mem Ist

Szidalmaz minkõt a' te nepedet, a'
te ellenségedet, a' te Királyodat, ki õrzi nyájad
vánja segitségedet, kit hogy el nem hagy Sõt
tsáki iot a ez, áldot Istenségedet.

Psalmum XC. Ur Isten oltalmadigyez-
ted mü nekünk. habes in Tenebrati fol

Psal: 91 Not: Mü Egyes Attyánk.

Aggy reménységhel tõkelletes
szivbõl, az Ur Istenben dütse-
Kedem szivbõl, mert reám vi-
gyáz Egyetlen a' menyboldüz
tõrtségebõl.

Birvást az Urhoz folyamodni méretek, õ
reménységem, s. mindent tõlle kérnek, oltal-
maz engem, és kedvében sétek rokra
nem térek.

Erõmmel mondom ez az én lelkemtõl,
Szabaditoja az Ñ fejemnek, oltalmazo-
ia mindenben testemnek, és életemnek.

Szent szárnyaival bé takargat engem,
Két szeme elõt nem vánt ellenségem, mint
trõs pais õ oly reménységem, oltalmaz en-
gem.

Még álomban nis nem rettegek éjjel,
Szivem bátorklik mert Ñi fenyvel, el-
nem Istenben nyugszik, nem iár szivel
semmi veszellyel.

Dappalis

Nappalis bátron. és csendesen élek, az
beregségtől, és dögtől nem félek, az kedvés
benis minden iokor vétek semmie nem félek
Az ehségtől és dögtől üres vagyok, de
lenségh miat hadban el nem fogyok, az ha
czok noha én környülem nagyok, de én
iol vagyok.

Szememmel nézem az Cúnoc minc vég
vély megh maradása fel6l nincs semmi iel, egy
szer a' földre le esven nem kél fel, hanem
ugy vék el.

Engem az Isten reménységhben megh tart,
pak ő ennekem csendes ki fogo part, nem
járul hozzám gonoz mert ő tart, nékem

Angyalinakis erős Karc,
ha el né mennyének tőllem, utamban ne ha
vazanak mellőllem, fűjjenek tőllem.

Sok azért engem kerekben hordanak,
szemein tól soha nem távoznak, lábamnak
megh a' kövekis nem ártanak, dy szépen
tyrenak.

Az. Aspis kigyot talpam alá nyomom,
az basiliscust keztimben fogom, a' Sárkán
a' fejenel fogva vonom, és megh tapodom.

Z nagy reménségh innen vagyon ben
nem, mert az Ur ő ighen szeret engem,
az mondotta, és fogatta énnekem megh ör
engem.

Mer

Mert énis az ő nevre megh szentelem, is-
merem őtet, és szűből félemlek, szűvemben az
ő felelmét ízlelem, kedvét mivelem.

Hogyha ő hozzá kiáltok megh halja, szene
lmét által bus szűvem megh szálja, megh
tartya fejem, és fel magaztalja iobbkal megh
álgyja.

Boldogh üdőt ád tok ebben dőt élnem, sem-
mi gonoszrol soha nem hágy félnem, hozzám
io kedvé felől iót ád vélnem, vellé hágy él-
nem.

Psal: 92. Not: Dicsérjed álgyad én lel:

Jó dicsérni az Ur Istent, mert
ő hatalmas böles, és szent, igben
szép dologh Istennek énekelni
mindeneknek: mind reggel, s.
mind estve félni őtet kel tiszta
telmi; Dicsérje őtet minden szű, és hoz-
zá legyen hű, szem, száj, fül, kéz, és minden
rész erre mind legyen kész hogy az Ire
magasztaljuk és szent nevét álgyuk.

Aldom örökké az Istent, mert hozzám io
kedvet jelent, drága mivei lelkemet örven-
deztik szűvemet; Gyönyör kádon szeresz-
ben, gondúsfelesben; Uram dűrő szegy Ur
vagy

vagy, szép minden miveid, 1. nagy, mindens
láca és tuca székedben nagy dücsöségedben,
vagyon nállad sok drága kincs, értelmed-
ben végh nincs.

Mindenkor bölcsen teremptettél, dicsérettesen
szerzettél; De az bolond ezt nem érti ily io
gond szüvet nem sérti, az iokor könyvedben
irod és örökké birod a' gonoszokat megh
rontod, házakat el bontod, kik noha megh
virágoznak, és gyümölcsöt hoznak, de jol
sokáigh nem sznak kárhozatra jutnak.

Rövid üdön mindenek vesznek, és hamar
semmivé lésznek, kik álnokságot mivel-
nek, szarvat soha nem emelnek: Uram kik
ellened élnek, kik téged nem félnek, azok
örök kinban sznak, semmi iót nem bír-
nak; De a' ioknak te gyámol vagy, ked-
vek te nállad nagy ereknek nagy hatalma
ador, örökké élnek haza.

Szeme lelkedet önöd rájok örömmel be
töltöd szájok, mint egy Unicornis szarvát, a'
ionak megh adod iovát, mert a' kik réa tör-
nek, azok el vesznek; nagy nyavalyájok
megh láttya, halálok megh hidra avat hi-
ve megh vidámult nehezségé el mult, hogy a
gonok bukni állást, találó végyen vallást.

Mert

Mert az
vad sokáig
fa, vagy m
és gyümölcs
az Urnak
olyan min
tánta, ve

Azokor
szoktattya,
Urat megh
ságát, nagy
adgyák o
az erős Is
a' Sodár

Psal: 9
habetur

Psal: 9

O

Kérlek h

Mert az hamis mint a' fü hál, el Sor-
vad sokáigh nem ál; de az igaz mint pálma
fa, vagy mint az erös Cedrus fa, virágzik
és gyümölcsöt hoz Isten lát a' iohoz, a' ki
az Urnak házában, gazdagh tornácában,
olyan mint a' szép zöld plánta élétt megh nem
fánta, vénségebenis virágzik, szép fiatz
kor vajzik.

A zokor bölcsen oktattya, és minden iom
szoktattya, hogy Jr törvényre taresák, és az
Urat megh ne bántsák, sőt hirdessék igazz
ságát, nagy irgalmasságát, és kiszeressége megh
adgyák ötet el ne hadgyák, mert hak ő
az erös Jr, Ur ő minden testen, mint irva
a' Soltár Könyben kilenczven két részben.

Psal: 92 Orfágol az Jr ez világon.
habetur in Psalterio fol.

Psal: 94 Nota. Irgalmas Ur Jr immár.

O h hatalmas Istén! kelly fel, s. végy igazat
hamar minden részben, te vagy
itélöje é földnek! bölcs Istén
kérlek hogy ály bosszu minden kevély
testen. S. Uram é

Uram é' fajtalan Istentelen embert, med-
digh hagyod, hogy nem tamadtak néki pért?
az Istenednek mint egy virágos kert, meddigh
virágozniak hagy nem szivedre kelt.
Hagy kevelyen szolván mindennel kérked-
nek, a' kik hamisságot és bűne cselekedtek
a' te neped kesedetlen ölvendezzenek, hiveid
vér ontásából ki nem kelnek.
Az ölvegyet, és a' jövevént nem hánnyák de
élés fegyverre, és szabjára hánnyák, az árva
életét inglik, és bannyák, hiveidnek iovát
mind sakmányra hánnyák.
Hogy szolnak: Ezt az Ur az Isten nem
látya, megh bűneinkben ő magát nem
árhya, sőt a' mit müvelünk azt injyen sem
tudgya, az árvák siralmas panaszkat
nem halgya
O balgatagságban megh vakult bolond
nép! kesedet méreggel megh töltöt undok
lép, miert lehetsz olyan mint egy faragot kép
mivel okosságod bolond ebre költ nép.
Avagy nem halle az a' ki fület csinálé?
avagy nem láte az a' ki szémet formálé? hogy
hogy nincs értelme a' ki mindent fundált,
a' ki minden titkos dolgokot fel találé.
Minden nemzetséget megh fed, s. vér a bű-
nért

bünért, tűző köv
Kért, az Ur Ist
megh ére, az emb
bün
UR Isten bol
lakit törvenyed
annak iohonag
minden latort
Az Istenfél
ör sejés kezd
bünteses kegy
igen ivoltot m
Im nem va
ion, a' ki ellense
a' bünös népnek
Ki nem leń a' k
Nideń iohág
és tsak nem a'
miktor az halálla
Istennektől bátor
Immár élete
nem látván ug
én Istenem fe
lemből ki ra
Mikor minden

bünért, tüö köbis hác megh bünöce a' vétkez
Kért, az Ur Isten mindene lát, hal, tud, és
megh ért, az embert veretlen nem hadgya a'
bünért.

Ur Isten boldogh az valakit te' oktacz, va=
lakit törvenyed mellet buban iuttacz, mert
annak ithonczagh vigh örömet mutacz, mi kor
minden latort hörnyü Kinra juttacz.

Az Istenfélöket az Isten megh hadgya,
örö Sejét hünte az bünt nem adgya, kemény
bünöcsöc Kegyesen le hadgya, hivenek
igen iovokor megh adgya.

Sem nem vala velem a' ki fegyvert fog=
ion, a' ki ellenségem Kezébol megh odgyon, és
a' bünös népnek, megh ölni ne hadgyon, sen=
ki nem leön a' ki igaz törvént mondgyon.

Nideön iohágomban Keserves kárt valék,
és hak nem a' földdgyomrában bé hálték,
mikor az halállal mimár szemben álltek, azén
Istenemtöl bátorittást halték.

Immár életemet oda szántan vala, hu=
vem látván ugyemet bennem el hala, de az
én Istenem Kelkem erös fala, a' vchedé=
lemböl ki ragadot vala.

Mikor minden felé sokat gondolkodnám,

Keser=

Keserves ügyemen ighen siránkozának,
Uram hogy te benned megh ne botránkozná
és küzulled máshoz hogy ne kívánkoznam.
Kegyes örömben engem öltöztetél, kegyes
beszededdel és gyönyörködtetéd, az Istentelen
nek mert te nem kellettél, örökké való iót
soha nem engettél.
Vgyanis Uram az te hozzád hogy sémi
hogy az Istentelen mindenkor iol élne? a
kitől sok nép fél, az miert nem félne? a vak
mero bűnös halálte hogy nem érné.
Bizony nékem az te gyógyításodon kívül
Számtalan ezer nép környül vegyenis bár,
Soha életemben de nem esnéik kár, mert az
én Istenem mellettem hábore iár.

Psal: 95. Mota Jer emle Kezünk Kivül

ér mind orvendgyünk vigh hü
vel zengjünk az Ur Istennek
dicsőséget adgyunk, igaz hü
tünkből tellyes hüvünkből, az
mü Urunkk dicséretet mond
gyunk.
Kegy sirséggel, és Szeretséggel kessünk az ö
Szine eleiben, Szép beszedekben, es énekekben,
bizzuk magunkot az Ur kezeiben.
Mert nagy ez az Ur hatalmas bölcs Ur, min
den Istenek felet valo Isten, ki sel erős kart mel
jel mindenet tart, végh nélkül valo ékeü Sz. Isten

Fold

Föld Kerekségé, annak mélységé, egyedül
csak az ő hatalmában áll, övé az egek övé az le-
gyek, azis Kezében az mi vezekben áll.

Ő Keremtette, ő kefitette, a hárar földet, s
a mély vizü tengert, a viznek folyáse, s a földnek
álláse az Isten rendelte, és ador ily szép szert.

Azért mü hivek az Urnak szertek engedelme-
sen hajtsuk meghszüvünket, a ki teremp-
tet, s eddigh éltetet, örömest arra inditsuk kez-
münkőt.

Mert ő Pásztorunk hatalmas Urunk, mü
ő nyájai, és nepei vagyunk, ő vezerl münkőt
erőtlenecket, ő az élete mü czékünk Hadna-
gyunk

Azért ha iovát el vőttük szavát meghhal-
ván szüvünk meghne kemenyitsük, hütelen-
ségtől, valtmerőségtől magunkot inkab mind
meghiretsünk.

Mint az elenk az mü Szuleink oly engedet-
len szüvet ne viseljünk, del czeghségeknek, verseng-
géseknek hütelenségből zárlot ne emeljünk.

Ők az Ur Ist, ha adhat mindent, meg
Keserték, és sokhor meghprobálák, meljen Ha-
ragjat, bosu állását, vesedelmekre a Szuz-
tán találák

Egyven cserendő, illyen sok üdő telék
el a mjd

el a' mígh a' pusztán laktanak, sőt hogy ne
hüvék ő megh eskűvék az ígéret földre hogy
bé nem jüennek

Az hüségh engedetlenségh mindent
az Istén kedvétől megh fosztz, a' boldogh ság
ban nyugodalomban, senkinek a' bün jo
ha réhe nem adot.

Psal: 94. Nota. Csak te benned Uram Is

Vgyünk énekkel kiáltsunk mond
gyunk az Istennek, az egéh föld
kerekjének adgyon hálát neveink
hirdessük kiáltsuk mindén
nemzet ségnek, megh a' nap folyás
az utánnis, di ezére Istennek.

Mert nagy Ur és igben méltó hogy őtet di
cséjjük, kemünk elót hogy csak az ő hatal
más ismerjük, hogy örökké az ő áldot szent
nevét kiáltsuk, minden Istenfelet örök
kükségh hogy rettegjünk.

Mert a Pogányok Istenei csak furagorká
pek, emberi kéz által lettek csinálva oly kép
pek, el törhetnek, es semmi ő rekkben nem
ppek, minden erzékenységnél kül való
bálvány képek.

De az Isten az mü Urunk csinálta
az Mennyet, mert ő szeptégh, nem lelhetni
nálla semmi kisebet, hatalmával megh
reszkettet, mind földet, s mind Mennyet, az
ő hí

ő hátalm

minden
gyátok, m
vel mond
az Urnak

A iándo
aiytatos ko
mert irga
iokhoz, d

Kettyj e
ien, mind
hanem mi

Csak
seget torly
dul hanem
minden n
kűnk, n

Te bir
ől, igaz
kűl, az
könyörül,

ő hátalm dicsőségé nem kemedhes szem-
nyet.

Minden népek nemzetségek az Urat ál-
gyátok, az hatalmat dücsőséget, ő néki ad-
gyátok, minden dicsőségh csak őtet, egy szív
vel mondgyátok, az Országlást birodalmat
az Urnak hadgyátok.

Aiándekkal iáruljatok az ő oltárához
aitatos könyörgéssel menyetek az Urhoz,
mert irgalmas és kegyelmes ighen ő az
iokhoz, de ighenagh retetnetes minden
gonoszokhoz.

Rettegjen mind az egész föld ő tőlle, és fél-
jen, minden ez Ur szeme előt felelemben él-
jen, ő kívülle ez világon más Urat ne véljen,
hanem minden nemzetségnek kedvé szerént
éljen.

Csak ő a ki e nagy földnek kerek-
segre tartya, mely külömben megh nem moz
dul hanem ha ő mondgya, azert hogy az
minden nagyob bátorsággal lakia az Ur
Istünk, népe kiőt szeret majd le rakja.

Te bir műnket igasságban, mellyen az Egh
őrül, ujjadat a mély tenger is a kerek föld
kőrül, az Ur minden hozzá tert, népen meg-
könyörül, az egész föld az ő kedves birodal
mán őrül.

Ps: xcvii.

Psal: 97 Tlota. Dicsérem az Urat &c.

Országol az Ur Isten bennünk is
Kedvel, örvendezzen minden né
id amult szüvel, mert az Ur ha
talmas, nagy dücsőséges Telségh, és
mélosságos Szentségh hozzánk iz
galmas.

De az gonoszok ellen langyal égő tüz, mint
denekre lesz tőlle nem félnek el üz, mikor villá
lik ő a' föld kerekségében, a' tenger mélységé
etik le sok kő.

Az erős kemeny szikacs fel állot kő hál
mint az viasz megh olvad, ha ő reá sül, az iok
nak oltalma, Ura az egéz földnek, és minden
nemzetségeknek, nálla hatalma.

Tőrvenyet ki hirdeti az ő szent népe, hogy
abból lássa magát a' pogány népe, és szégyen
lye dolgát, hogy balvány képet imád, hiszen
séget olyannak ád, ki nem tart holgát.

Érven ezt a' pogányok immár igy szol:
nak, minden balvány. Istenink amaz egy
Urnak szolgáljanak képen, mert csak ez
Ur az Ő, az Isten Ur minden testen, és
minden nepenn.

Hallyán ezt az Ur népe örvendez rajta, im
minden pogány Isten magához hajtya, örök:
mel vigadgyunk az ő bőlcs ítéletiért illyen
nagy kegyelméért hálákot adgyunk

Me

Ment egy
segh, ovē
Ur Isten cs
lakol, tölle
Stenne
mēr á iok
á' bünös k
zakor meg
Az iám
segiteven vē
tek az Ur
ki holgálja
Psal:
O a kar
tata, a' pog
Zért
mes min
Erüljön
hü, hogy h
Minden
örvendgyen

Nert egyedül csak az Ur amaz nagy Felségh, ővé minden Istenek felett a Mennyegh, ür Isten csak te vagy az ki az Mennyekben lakol, tőlled rettegh a' pokol, mert nagy tü vagy.

Istennek kedves népe gyülöljed a' bünt, mert a' iokha Istennek kedve megh nem künt, a' bünös kezéből az Ur az Izrael kenti, az igaz zakot meg menti pogány kezéből.

Az iámbornak sok iot ád bővön az Isten, segitven vélle iár minden nap esten, hü kenz tek az Urban, örvendgyenek kikra fiából, nez ki holgáiatok hütből, s. nem estek kárban.

Zsal: 98. Mot: Oh mennyei nagy boldog.

Istennek uj énekekre, a' ki táplál mindenekre mondgyatok dicséretekre.

Mert igben nagy csudakor ton iob karja gyözedelmet von nagy hatalma hirével ton.

Ő a karattyát mutatá Kedvenek kelet fuztata, a' pogánt abban iuttatá.

Az ért min den az Istennek, a' ki Kegyelmes mindennek, énekeljen ezen nevének

Terüljön néki minden tü, igeretiben hogy illy hü, hogy hamar segiessegre iö.

Minden muzikák zengjenek, minden szivek örvendgyenek, a' mü Urunk Istenünknek.

Zuzjon

ugion a' tenger melységhe, rengjen a' föld kö-
rekséghe örüljön annak kötséghe.

Elenczének a' mély vizek, mutassanak a'
nagy hegyek örömet az Ur Istennek.

Legyen minden tiszteséget, az Urnak és dí-
csöséget mert keresz kép üdvösséghez.

Immár az Ur Isten régnál, a' bün a' hamis-
ságh le szált, de az Ur io kedvesen áll.

Az Ur az ö népet birja, elö könyvében be
irja, örökke megh boldogittya.

Zsal: 99. Nota. Segitségül hijuk az Menny-

AZ hatalmas Isten Országol min-
denen, minden nép és köttségh ré-
müljön megh ezen, a' magos Egekben
uralkodik Isten, ennek az egész
föld fejei hajczon képen.

Országol az Isten az ö egyházában, minden
népek feltet vagyon méltoságban, hirdessük ki:
nevét ez keles világban, feljük ötöt mert szent
minden igasságban.

URI Isten hatalmas és erös Király vagy, nagy
hatalmad melle szent igasságod nagy, népe-
nek erös, és szent ~~igasságot~~ ítéletet adgy, semmiben
te tölled el szakadnunk ne hagy.

AZ Urat az Istent mindenek álgyjatok ki
ez ö szent nevét fel magasztaljátok, a' földi
fejeck

fejeck fél
ert ez na
csak örök illet
tol volt néki
U
AZ kik
nagy hatalmá
a' hüs oszlop
az
VR Isten
megh adád n
nak fel em
h
El veszthe
kik nem iárá
dél hogy élné
tér
Algyátok
magasztaljá
Ur ez, megh

Zsalmus
az Istenes
Zsalmum
ez földön

fejtsék fölvén megh hajcsátok, és az hiszteté=
get ő néki adgyátok.

Mért ez nagy Ur Isten, és hatalmas Istenségh,
csak őtet illeti az Mennyei Felségh, Moyses, és Aron=
tol vole néki hűségh, Sámuelről is vole ez
Urnak dicsőségh.

AZ kik az Ur Istent segitségül hiszik, azo=
nagy hatalmát mindenek megh látják, io vólnat
a' kies oszlopban megh tudják, az ő akaratyát
az kik hellyen hadják.

VR Isten megh hallád a' te néped szavát, és
megh adád néki az ő igeretiovát, irgalmasságod=
nak fel emeléd karvát, Felrégednek sottigh
hogy ne látnak búvát.

El veszhetted volna szabadon a' pusztán, a'
kik nem iárának törvenyednek uran, de engé=
dél hogy élnének a' föld hátán, és hozzád megh
térvén dicsérnenek ostán.

Álgyátok az Urat az mi Istenunkot, fel
magasztaljátok Kegyes vezérünket, Szent, és nagy
Ur ez, megh szenvedi bűnünk kot, hatalmas, és
erős, megh tartya fejünk ot.

Psalmus C. Minden nép és nemzetségh
az Istenhez. habeatur in Psalterio sol.

Psalmum C. Szent Isten teged dicsertek.
ez földön .xj. habes in Psalterio sol.

Psalm. CII.

Psalmus CL. Not: Paradicsomtt kegyes kép

Egyelmes Isten halgasd meg az
K én szóm mert nagy inséghben
vágyok, s. nincs semmi ióm, te-
kénes szüvemet, lásd sok keser-
ves búm.

AZ te orczádot tőlem ne fordics el, hogy k
ved felől adassék kévánc iel, kiáltásomra szem
fúleid nyisd fel.

Könyörgök Uram siess hozzám most lás, ré
kiáltok mert kűvüled nincs más, ha megh né
halgacz az halal májd sirc ás.

Mert az én napom el enyészik mint füst, ker
nem hevül mint hűvön függő üst, megh fojt a
Kin ha nyugvás nem hacz egy kűst.

Rám az inségh oly sebes langal io, mint hog
az hevségh miat megh asz á' fű, szinten ugy ben
nem májd megh eged a' fű.

Ete'lem soha tiak egsémben sém iut, egy oly
tásom a' máit le után fut, Ctontomba a'sto
fe'kedc tusom rut.

Uyá lettem mint a' puszta le'tört vár,
vagy mint a' bagoly a' ki egyedül iár, a' kin
szava felelemmel tőle Kár.

Lám az ellenségh minden nap oly szájt hi
a' melyben szémem tiak sirtkot, átkot lát,
mint Czen tiak üt, vér, mint egy rop vágo fát.

Jádz

Jádzik én
ki másnak ki
mint én legye

Könyörgök
hullatással gy
tőle el

Az pénigh
hogy bűnöm á
ben hogy föld

Az én életem
gyok mert belé
nemma

Te pénigh
Kezed minden
hogy né

Eppics megh
kit amaz te keg
haragod

URam ha né
Szolgáidnak, na
gántol

Azért minnyá
Ked minden né
ra vágy

Im hol én hor
az én fejem Ke
fivem á mi

csomtt Kegyes Kép

halgasd meg az
nagy inséghben
lemmiróm, hé-
lásd sok Keser-
rdics el, hogy ke
iáltásomra/ sent
ím most lás, rá
nás, ha megh né
d sirt ás.
k mint fuse, ter-
ste, megh fojt a
haca egy kuse.
gál io, mint hog
sinten ugy ben
á' fü.
sém iut, egy ohaj
ntomba a'stot
ta le tört vár,
ye dül iár, a' kind
nap oly sájt tá
ekot, át kezet lát,
y. rop vágo fát.

Jádzik

Jádzik én velem minden, S. Keresztnek tart,
ki másnak kivan átkot rám mutat Kart, hogy
mint én legyen oljan el hagyot part.

Kenyerem oljan mintha rágnék csak por, könny
hullatással gyakron csináltok tort, sirással tol-
tok el sok io üdö Kort.

Az penigh Uram nekem mind azért lö,
hogy bünöm á' te nagy haragodban tot, mely-
ben hogy földhe verjen kezed fel vot.

Az én életem mint futo árnyek oly, sottonsu-
gyok mert belém esett a' moly, rövid életem ki-
nommal folyton foly.

Te penigh Uram örökke aron vagy, emlé-
kezed minden nemzetnél nagy, Kérlek azért
hogy nékem vigh napot adgy.

Eppics megh engem kit az ellenségh vont, a'
kit amaz te kegyes kéz kezed font, de most
haragod iszonyu kinra vont.

Uram ha nékem már szabadulást hacz, hü
szolgáidnak, nagy vigasságot acz, minden fo-
gántol neked aclatik lacz.

Azért minnyájon örömmel nézünk rád né-
ked minden nép nagy hirtelenséget ád, és ar-
ra vigyáz a' mit poronesol a' szád.

Im hol én hozzám az Ur Jr megh tért, mar
az én fejem Kegyelmeben be fért, el vötte
sivem a' mit ö tölle kért.

Fel iecheu

7 El iedzem ez te'en velem toẽ nagy iod, di-
cserlek Kezed hogy kinomból megh ód, és sira-
momban igasral kegyes ssód.

AZ magos menyből Uram hogy reám nés,
valamigh élek en tőllem áldást vés, teis ez sző-
doẽ nekem io gyámol lés.

Kelkem pegenyneke megh hallád Uram szom
halálttol mented megh adván minden ioon, hogy
minden hallya dicsérec mondo ssom.

Mikor hozzád gyül hogy álgyon minden, ny
elõted rendre alván minc á ray tép, akkor
dicsérec mondatik ighen sép.

Ugy tecsik vala az mü életünk hogy, nagy
intéguinkben vinnár sirien el fogy, s. életünk
felén üene megh az ár reggy.

De az Istennek nagy hatalmát néad
megh, hatalma mellet irgalmát te'kenes megh,
Kemény rabságból csak igyen olda megh.

Adot Ur te mind örökké vagy, á meny
föld felé á te kegyelmed nagy, minden ál-
latnak teremtője te vagy.

Te Kezed müve mind á föld, s mind á
meny, azok el vesznek mert benned vagyon
seny, egy sodra mingyart uj föld keszen, és meny

Emmed változás és fogyatkorás nines, a
örök életben nállad sok drága kincs, ránk
Szolgaidra abból io kedvel hines.

Ps: CII.

Psalmus C3. Szivem vesem Jsám mindé.
hatetur in Psaltério solió

Psal: C4. Nota. Szent Dávid Prophéta énekelé.

O h én gyarló lelkem álgyad az Ur Jstént, és szépe nevét magasztald, hogy hatalmas az Ur az Ő örömmel igaz hűtből azt megh valad, lásd megh dűlő szégét, tekintes bőlcsőségét, nagy gondgyait tapasztald, és az ő nevének szép dicséretire sokasso szavát megh halad.

Én édes Jstenem Tel séghes nagy Ur vagy ölrőzzed ighen szép, á hímdőkelő menyben, dűz tősségés fényben lakol á melybe nem lép, á te vizen fundálat örökké megh állo, hajlékod mindennel ép, melyben á nap, és hold á hámtalan csillagh bőlcsőn vit drága fris kép.

Könyű himtod á kép hivárvannyal bőlcsőn megh bolrozot felhőgek, lovaid á kőnyen iáro, és nagy sebbel fuvo szeny gyors szelek, á te utaidot mindenűt ielentik á high lengő Egek körüid Sostáid hatalmas Szolgaid á tűzek, és á vizek.

Ez világh közepin á földet egy kodzdal, nagy bőlcsőn fel állattad, annak sirnér éppen

. nét eppen a' tenger vizevel egyhez mind
folytatád, de hogy edgyre sollál, a tengert
fel felé egyszersmind ki futtatád, hogy tulaj
don helyre Kárméltül iol lenne határát meg
mutatád.

Sok forrást fakasztasz abbol a' föld vin
és folyo vizekre acz, melyekből erdei mezei va
dakot somuságokban viasz, hogy szépen
sollyanak a' madaraknakis innyok ugyan
abbol hasz, a' magos hegyekre eghi palotád
bol bő esső vizet ontsz.

Az föld sine azzal szépen vidámulvan
terem sűvet, és buzát, az embernek tenyé
bort, olajt, solgálatot, a' barmoknak ád sz
nát, minden féle állat termeszti szerent
megh hidgya az ő kostyát, ember az io bo
rét, az Sirios olajét Istent álgya mint
Attyát.

Minden állatotoknak megh maradásokra
lako helyhis mutatsál, sok erdőt ültettél, mely
ekben temérdek, és nagy fákot plantáltál
azoknak tetejen sok féle madárnak fé
kekro rakni hadsál, a' fene vadaknak
penigh lakást, a' nagy kősziklák közöt
Eloöktben az holdat azért tám asztot
tál.

tad

tad hogy üdö számot tudnánk, a' szép
Kerek napot hogy annak fényénél nappal dol-
gunkhoz láthánk, és bizonyos napon a' te ki-
nevednek Innep napokot hagyhánk, hálá
ado szüvel az te jovoltodért, és dicsöségez
adnánk

Azokat helyén a' nap szépen el forogvan
le nyukszik, es éj lészén, a' nagy sötetségz
ben minden erdei vad, nagy bátorságot vez
szén, hogy táplálására elkedvet hércené éjjel
sok iárást, lészén a' nap hogy fel támad
barlangjába megh tér, és vesztegh zségben
lészen.

Az emberek pedigh nyugodalmok után a'
munkára fel kelnek, oktatásod után élet ke-
résében általlad modot lelnek, munkájok
ból a' te engedelmed után minden tok-
kal bé telnek, és igy háládásra, a' te szent
nevednek dicsöretire kelnek.

O hatalmas Istén mely nagy és mely
nagy bölts minden cselekedeted, és nagy
széles földet bé töltötte szeljel a' te hatal-
mas Kezed, de mind ezek felett, a' mély tén-
geris ki terjed bölcsességed ottis kémlel-
heti megh számlálhatatlan a' te hép és bölts
meved.

Valamelyi

Valamenyi hajok, valamenyi bárkak
vernek a' tengerben, azis mind te gondod
tudva vagyon nállad, fügnek a' te kezed-
ben, sok okolan marhák, és tengeri csudák
usnak a' mély örvenyben, ercheteis te vagy
te rempro Istenek, s. tölled várnak mindeben

Te elvered öket, s. bizonyos üdöben min-
dennek abra kor acz, a' mire te akarod ők
élnek, és addigh valamigh élnek hacz, ha
be fogod markod, mutatván haragod, min-
dene halálban iuttacz, kezed ki terjesztvén,
minden elhez kedvén mere be edelet mu-

Dicsösségh Istennek a' kiz mind ezek
Ura a' Seregeknek, minden állat ennek
hogy gyönyörködhessék miveben az Istennek
kiszeresegre adgyon, s. ö néki fogolgáljon,
mint hatalmas Felségnek, mert egyedül
Ura bölcs Gubernátora Menyhold, es á tem-
gernek.

En nagy szüvem szerint dicsérem az
Istent, és ö néki énekelek örömm zigasság-
gal dicséret mondással, kiszedlem á migh
élek, raj mézmel mert édesb nálam nevé á
kit nagy becsülettel felek, minden Isten-
telen, ez nagy Urhoz térjen a' kinek ém
élek

Psal: Cv.

Psal. Cv.

En nekelvén
gait hiven be
cselekedgyetek,

Járuljatok a
lem, s. ö Kezei
hogy hatalma t
Emlékezzetek
zeck el sok c
az ö iovoleárol,

Abrahám
iovoltának ki á
vünk új raj lépe

Nem sokkal
nek tőr tép
pövetseiről, és

Azt fogadta
Istened lesz k
Canahannak, a

Noha csak e
ej, egy földről
de ne sok pogá

Psal. CV. Nota. Irgalmas Ur Istennek.

Iditsétek minden szentek az Ur Istent, hirdessétek az ő dicsőségeket, hogy sel sovaljatok hogy neve szent, veluenk mely nagy szeretet cselekedik mindenek felett, mindenkor hogy nékünk megh jelenjen.

Emlékezvén neki ő tőle dicsérjenek, és csudálkozzanak hiven bizzanak, az ő szent nevével iokkal dűrcselekedgyenek, kik ő tőle feliteknek néki örvendgyenek.

Járuljatok az ő színe elibén, a kinek hatalma van, s. erő kezében, szüntelen kérjétek vészi szükségben, hogy hatalma lenne minden hüveiben.

Emlékezzetek meghaz ő dolgairol, ne feledkezzetek el sok csudáiról, gondolkodgyatok minden az ő iovoltáról, és szép igiretel kellyes szaváról.

Abrahám magva Istennek szent népe az ő iovoltának ki ábrázolt képe, az Ur az egy Isten szünk új raj lépe, Istenünk ő nagy Ur mü vagyunk ő népe.

Nem feledkezik el az ő szent szigyerről, az ő népnek tőr tép igiretiről, Abrahamnak egyszer tőr szövetségéről, és ő vellé valo fi es kü veséről.

Azt fogatta vala Isten Abrahamnak. En néked Isténed lészek és magodnak, és tü örökkön lészsz Canahannak, a tejel és mezei folyo kép Országnak.

Noha csak egy néhány kevés számu nép volt, és egy földről másra menvén siligyen volt, de az sok pogánynak kezekből megh nem holt,

mert

mert az Isten néki mindenüt gyámol volt.

Erős Királyokot megh bünteté érte, Isten a'
föld népet hogy ne bánesa kérte, és Jenkiis öth
bántani nem mérte, Izráel békével Canahant el vé
Akkor Isten oda nagh ehséget hiva, az ehségh mi
az sok lélek siva nioa, sokak az halál könyvé
ben lönek irva, de Izráel az Istől megh lön tarva
ha el adván cseke szolgálatban, és kétezrendig
lön erős szegségban, de ostan inkáb Úr Uraságba
ges Aegyiptusnak Fejedelmül adá, Josep
föld népet határában fogá, az Országot az ő k
cseléhez szabá, Aegyiptusnak Úr hogy kezében a
Az után Jákobis vöt Aegyiptusban, iovevén
leven ott élé boldogságban, kinek magva hami
lön oly sokaságban, hogy kezdené lenni erőb az
Országban.

El forditta Isten szüvet az Országnak, hogy
ellenségh lenné a' Jákob magvának, de az Isten s
la Moysesnek, Aronnak, nepe mellet hogy kolnás
Pharahonak.

Az Istennek ezek beszéder megh mondák
o kedvét a' Királynak tudni adák, az jegyek
hogy az Úr szolo megh tudák de néki a' népe m
ghis ki nem adák.

Mojses az Istennek ujával csudát tön gy
Aegyiptusban sinü sörecségh lön, az Istenn
kere nagy dühösséget von, a' mint sollor vala
abban külömb nem lök.

Folyt

Tolyo vize
halait halálban
zakot iárata S
Tőrges csa
vontanak erdő
minden szőlők
Hoza ismer
menténi toke e
sönyen mind
Végre min
Aegyiptusnak
elt gy kellé, h
Aegyiptus
elöt egy hüres o
gerben sula, az
Megh sáltta
ada számtalan
fujitta szüvek
Az minel a
arról, Abrahá
nepének örömé
üröiere te
az ő törvenye
minden ellen

Folyo vizeknek vérré változtatá annak sok halait halálban iuttatá sok békákkal ágyas házakot iárata sok légyekkel ötöt sértetlen marata.

Sörges csattogással ada iégh erőket, melyek el vontanak erdő kőr mezőket, fűvet, fát, gabonát, és minden szőlőket, el pusztitvan igen megh rettenék

Hozá ismet rájok számtalan ököt sok sáskát, és kimentelni sok ezer cserebogárt, kik el pusztittának sőnyen minden határt iövendőben ember az honnét élest várt.

Véghre minden első szülöttet megh ölé, melybé Aegyptusnak áll vala erőt, el erőstenieck Izraelt egy kellé, hogy sok marhájoknak örék loh iob

felé.

Aegyptus Izrael után ki indula, Izrael elől egy tüzes oszlop gyula, Pharaho nepével ő kemgerben jula, az Izrael népe ellen addigh jula.

Megh sálitta Ő a Pusztában ököt, éreleket ada számtalan sűrjeket, Manna kenyerrel megh tajitta szüvecket, kőből vizet adván egy iratá ökot.

Az minek arért tevé hogy megh emlékezzék, arrol, Abrahámmal hogy egybe szerkezék, álnala nepének örömé erkezék, mert a pogányoknak

földökben szerkezék.

Ürröitse ke hát ae ő nepe Iré, valja megh hogy az ő törvenyé igaz l. pene, ha szigyér megh tartyuk minden ellen megh mene, ő saját nepenek h. kel:

kevel fel kene.

Psal: Cvj

Psal: 66. Not. Tékénes reánktis Ur ne hagyj

Dicsérjetek az Urat, mert az Ur meni
ország minden örökké csak ő tőle á
boldogság, ő tőle az igasság.

Ki hatalmát ő néki valjon ki
mondhattya ki? nincsen hogy dicsér
dicsérje az Istent mindenek felett á ki

O mely boldogh volna az, ha ki modgyát ál
telné Istene hogy illendőképpen énekelné, Istene dic
tel ki fizetné?

Jovedtod szeréne Uram reánk kegyesen tek
hogy benned örvendgyünk, reánk io kedvel hin
mert ez nékünk elégh kincs.

Bünéinkkel tegedet haragra indittottunk, A
tyáinkal edgyütt igben megh bántottunk, fele
te büntettünk.

Az mü réghi tetteink a' te fok csudáidor
ertették, sem nem tudták dolgaidot, sok el
vőt iovái dot.

Megh váltatattyak vala az te el kezdet
dot, a' tengernél megh nem hallák kegyes
dot, megh vették tü Szolgádot.

De megh is szeré nevedére Uram ők et megh
tartád, a' tengeren száraz lábbal által hoz
tölcsén megh de almazád.

Az ő ellenségeket a' mély tenger nyelé
tevének abból edgyis nem iöve fel, edgyis ne
Szalada el.

Azt látván a' te Szolnak hitek adtanak
vala, dicséretnek mert a' tüzök arra hajla, a
tőled megh el álla.

Azt
ban, meg
de a' lik

Az ute
thánc, és

Emelje
megh mar

Egy l
kic láttak

Ily n
vala, de

Az kir
uráláк, az

Megh es
a' pusztán

Szivek
Csarláк, cs

Haragjá
de Phinee

Az ő tetczések után iárának a pusztá-
ban, megh próbálák az Ur Iſtẽ hatalmában, nem
bizván oltalmában.

Hitetlenségek miat nohg sokan vesznek,
de a' kik hivenek az Ur beszedének, megh
nem emeszkednek.

Az után fel kelenek Mojses, es Aron ellen, Da-
thán, és Abiron a' fold elevenen alá nyelé
mind eppen.

Remelyek taborostol a' hitben el vesznek, kik
megh maradának bálványt emelenek, és annak
Kõnyörgének.

Nagy barom ábrazaton el változtaták Iſtẽ az
kit látnak vala hogy volt Ur és Isten, és hogy
ő adna mindent.

Oly nagy bünért egyszersmind ötet el vesz-
vala, de Mojses az Ur, és a nép kõzé álla, és
haragja megh szálla.

Az kivánt io földetis megh vevén megh
uráltak, az Ur igereit affelől csufolák, hatal-
mat nem gondoláik.

Megh esküvek az Iſtẽ hogy el tõrõlje õket, hogy
a' pusztán megh õlje a' gonosz fiakot, és el ve-
resse õket.

Szivek ismet álnoksul undok bálványhoz
csatlák, cselekedetekkel az Ur Iſtẽt vallák, és
õtõt el arulák.

Haragjában az Istẽn õket megh veri vala,
de Phinees, az nép s. Iſtẽ kõzt megh álla, s. a'
bünösöket le szálla.

Ez

Az dolga Phineesnek igasságul adat
em lé kercsi mind pröfke hagyatek, Istentől
megh áldatek.

Az Istén haragja mégh hogy le nem h
lot vala, az versenségnek üzenet megh ujjúla,
hol Moysés busula.

Nem vesztek el a' földről az ö ellenségeket, m
ter el foglalák szép örökségeket, minden ékes
ségeket.

Magokot a' pogánnyal mind öszve elegyi
ték, és azoknak bálványy Istenie hiresték, sio
annak szentelték.

Az Ördögök kedvegér sok ártatlan vér
omla, az igaz Isteni törvéne fel bomla, a' i
törveny megh romla.

Megh utálá az Ur öket az undokságén
megh vére a' sértelmes szaratlanságére, és na
lelki vakságére.

Fogán kézbe bocsáta, a' kik örök Sylto
lák, iszonyu rabságban ugyan megh vanyo
lák, és sörnyen megh sajtolák.

Sokszor az Ur öket az inségből ki vött
noha a' bünös nép ö magát megh köté, m
ghis földökben türe.

Ezért szövetsegé felöl az Ur megh emli
kezet, azért az ö népe rabságban nem esse,
nyujtot ö néki kezet.

Ö kedvet ador nekiek haborgatoiok
miko ellenségek elöt kedvek el nyoi, ismé
nekik kedvet söt.

Ur Istén minkot néped Pogány kézb
saba

igasságul adat
gyatók, Istenétől

gh hogy le nem há
enét megh ujjúla,
usula.

ő ellenségeket, mi
ket, minden ékes

mind őssze elegyit
dénie kiseléd, siok
ék.
sok ártatlan vér
ce fel bomla, a' ió
romla.
r az undokságén
rtasságére, és nag
c.
a' kik őtet Sujto:
gyan megh vanyo:
n megh sajtolák
inségből ki vötte,
t megh köszönte, me:
tötte.
az Ur megh emlé:
ságban nem esse,
keres.
ek habozgatoiok el
lyek el nyot, is mu
e sot.
ed Pogány kézből
saba:

sabadics, a' te szent nevedér örömmel
gondagics, a' fogságból megh tágics.

AZ Izrael Istene örökké áldot legyen, tól:
lünk kisseségre, s. dücsőségre végyen, mind
örökké ugy legyen.

Psal: C7 Not. Halgasd megh mostan Felséges Ur.

Hirdessék a Felséges Istene mert
ő irgalmas, s. az ő kegyelme mind
örökké megh áll, a' kegyetlenekre sü:
lö kődökre az ő iova is sál: Di:
csérjék Istene mindenek mert szent
és iovolon megh áll.

Dicsejjék azok az kiket Ur bujdosásokban
sok akadálytol kegyesen megh tartot, hogy élet
tekinek szeren csejjeknek semmi kár nem ár
tot, hogy pándékokban, minden dolgok:
ban gyámolt az Ur tartot.

Az puszta hellyen a' hol út nincsen, hogy
tevelygjenek ai tartatosson várast kivántanak
az chégh miat szomjuságh miat hogy el
lankadtanak, szarvasságokban nyavalyajok:
tol kiáltottanak.

Jelen lőt az Ur és az inségből ki vévén
ők, io utra vitte, hogy várast vénnek, az
után iol tőt véllek, s. vezér lőt hogy el ne tér:
nenek, ne lelnenek lest, hanem egyenes
el menni mérnének

Haza

Hara vágyodo, sovárgó lelkek megh v
gástalvan, nagy ehségekben ételt s[z]olgálta
tot, s[z]omjuságokban megh oltásoknak io ital
mutatot. Lic[z]ék Istent, ki el nyugvásra
Csendes helyt adatot.

Hirdessék azért a' nagy Ur Jnt, mert ő iv
galmas, s' az ő kegyelme mind örökke megh áll,
s[z]egényekre s[z]ükölködőkre, az ő iova le s[z]ál, di
c[z]éjtk Istene mindenek mert s[z]ent, és io volta
megh áll.

Licsérjék azok az kik ő magok sok bünben
vén nagy bezegh[z]ségben sokat nyomorgottak, m
inyek Rabsága, kezek tova tolt, mindenc megh
utálták nagy kinok miat, lelkek el viat, és
séligh megh holtak.

Hogy viszegekben az Ur Istenhez s[z]el kiált
nak az Isten őket megh szabaditta, kezek k
telit, lábaknak nyügre bőlcsen megh oldotta
a' sötétségből, a' mely tömlöczből ki igazitt

Elöttök a' vas kapukot, és a' vas lakato
őssze rontotta, s' szabadséká tötte, őrzők el
len, s' Kergetők ellen, oltalmában vötte, megh
menven s[z]ék kedves idejtk ighen sokka ti

Hirdessék azért a' nagy Ur Istene, mert ő
galmas, s' az ő kegyelme mind örökke megh á
a' s[z]egényekre s[z]ükölködőkre az ő jova le s[z]
s[z]ánnyák ke minden[e]kmert s[z]: és iovolta meg
Licserjek azok a' kik ő magok sok bü
ben éltven, nagy bezegh[z]ségben sokat nyom

tak, mit inyek Kostole, kezek tova tole, min-
dene megh vtáltak, nagy Kinok miat lelkek el
riat és feligh megh holtak.

Dicsérjék azok a' kik Kötöz tőm löcsben ül-
tek, és az halálnak árnyékában voltak, kik
noha az Ur szent neve ellen nagy káromlásse föl-
tak, de az Ő oly nagy kegyelmes hogy azért
megh nem holtak.

Ily nyavalyában hogy az Istenhez fel kiál-
tának, az Ő ötet egészségre hozta, hirtra vi-
zzel szent igéjével bünökből ki mosta, testek
tokából, halal torkából ismet vissá hozta.

Dicsérjék azok kik a' tenger mélységet iárják,
Kereskedésekre, és ugy szaporittyák, az Urnak
galmát, és nagy hatalmát mert ezek láthattyák,
miker a' tengert a' nagy szélvészek egyszer fel
forgattyák.

Igy tetzik hogy a' nagy habok vélnek az Eg
ütik, néha a' tenger fenekre le vetik, sőtt nyü
a' szélvész, lelkek vak hal vész, szivekre ej-
tik, nagy feldmekben tenger vizeben kétsek
mind ki vetik.

Nincs semmi ezek, mint a' részegek tán-
torgh utok, szédelgh fejek, és részket a' részk
el álitkoznak, megh fogyatkoznak, nincs sem-
mi erjek, de az Istennek hogy ezeket
mingyárt io mellyék.

Le czende-

Le rendeliti a' nagy Sélvesre, a' hor
nyos habot le állittya, és egyenesé téssi, hog
megh sűnő a' Sél rendes uttó Kél, azokat fel
vesi, és az Sárazra a' kivatot Sarra mind
egygyigh ki téssi. Hirdessék az
Ki csejcke azok a' kik a' földel Körötteck fi
gyre, munkájok után hogy őket táplálja, az
Ur, nem Lenki, essővel a' ki a' földet hizla
ia; vagyan ő istene ha ízre nem one, ighen
megh aszalja.
Az Sovány földet Kövérré téssi, a' Kövé
földnek sirját el vészi, s nagy drágaságot ad
ha ő le tekint, s essö ízre hint, borral teli ká
Kád, az ötör sélök ő nálla Kellők, s azok na
sok iot ád.
Le az gonoszok el fogyatkoznak, a' Sí
Segh Zí a' nyavalya őket tuval megh esmétsi,
a' nagy kwelygh, és kegyetlenségh a' földről k
vesti; az Ur a' iokra a' iámborokra áldá
sát terjesti.
Az Sükségh hellyet gazdagságot ád, m
valya hellyet egésséget lát, megh áld bő hú
néppel; Ezt az igazak látván vigadnak s
Szeli örömmel, az Istentelen, és az kegyet
nagy félelemmel.
Hirdessétek azért az Ur Istennek kegyelm
gét minden a' kinek adassor bőlcsességh; h
az Is

nagy félvessed, a' tor-
, és egyenesd képi, hogy
des uto Kél, azokat fel-
kivano Szarva mind
tesi. Hirdessék azért
ik a' földel Körötted fi-
hogy őket táplálja, az
el a ki a' földet hizlal-
ja ízed nem one, igben
tsa.
Kövessé tesi, a' Kövek
r nagy drágaságot ád,
ized hire, borral teli ká'
nálla Kellők, s. azok nak
ád.
el fogyatkoznak, a' fűk
ket buval megh esmesti,
egyetlenségh a' földről ki
a' iámborokra áldá-
si.
et gazdagságot ád, mi
lat, megh áld bőv ház
k látván vigadnak fiu
stenteln, és az Kegyes
delemmel.
Ur Istennek Kegyelmes
adasot bőlcsességh; hog
az Ist

az Istennek áldot nevének adassék dicső-
ségh; Aldot az Ur, mondgya ez minden, s.
ővé a' dücsőségh.

Psal: C 8 Nota. Mikoron Sido Nemzet-
ség.

Kéz az én szivem, Uram kész szi-
vem te néked éneklek, dücsőse-
gedére, üdvözegemére tegedet hir-
detlek, tellyes elmében dicse-
retemben csak téged emlitlek.

Az én Musicam Gytherám, hárfám haj-
nalban néked zengh, a' te iovoltod irgalmas-
ságod énekesemben ezengh, a' te io hired
emlekezzed az én nyelvemen zengh.

Minden népekben Nemzetségekben tege-
ded dicsirlek, örvendő szivel, és igben hu-
zel te néked éneklek, az Egek felett minde-
nek hellyet csak téged hirdetlek.

Ur Isten kely fel, kezed emeld fel, neved
dücsőits megh, nagy irgalmaddal, és hatal-
maddal, mind kőr szabadits megh, halgasd
szomot, és ad megh iomot, napunkot ugyis
megh.

Imé az Ur szomot szükségben ereszté, a
menyben dolgunkat igyek, mellyre szivünk kés,
vagyok nagy örömben, mert látom velem io
voltát idlém bizom az Istenben.

Az Istenn

AZ Pogány földé, sok erős hellyé mind
kezemben adgya énnékem fizet, Kenyerez, s vizet,
minden népek nadgja, el veven tőllök, el osztom
földök Isten birnom hadgya.

Vaj ons, ki ízsen munkót földünkben am
nagy városban? csak te Ur Isten, ki völ Ked
vedben vetez a' járásban, hogy nagy csudát,
elöttünk te mégy, ugy tultacz áldásban

Mert ugyanis nincs másnál olyan kincs, min
nállad találunk, máshoz nállad kül a' szü
vünk nem fül, tégedet Uralunk, te segíly
munkót erőtlenekre, nem lessen halálunk.

Psal: CIX. Nota Irgalmaz Ur Is immanes
ictzeretem Ura figyelmezzél fon
ra, mert a' tőt ki vagyon vonva
halálomra, ha gondod nem lesz
megh marad átkomra, imé ellen
ségem hágh az én torkomra.

Én felőllem álnok vegzésre gondolnak, hog
el vegyessenek a' fejemben szoknak, Környül vi
tek a' kik gyülölöim voltak oknélkül rut
kal engémet csufoltak.

Hogy szerettem okot azért semyéguek,
nyögoltem értek im most ők kergetnek, a
ért énnekem gonoszszal fizetnek io akar
mért bosszuval fizetnek illetnek

Te ótot kegyetlen Ur szolgájával ked
az

az által Kemenyen ostorod, verd és fed,
Kegyes ügyében fémed rolla el vet Kánal:
lások után minden rovát el fedd.

Mikor áldást keres fürnyü áckor lelyen,
el fogyván élete napja bé ne teljen, hisztiben
helyette másnak álmi keljen, árvaival kö=
mény fürü Ur ferellyen.

Kedves házastárra legyen özvegy holtigh,
fiai bujdosva bujdosnanak fottigh, puszta
hajlékokból Kóldulván mind fülligh, ne
talalhassanak elendet nap estigh.

Mindenc foglaljon el tölle az usorás, másc
legyen azis ha kiskon pénze el ás, Kereskö=
nyü rutul kikozolja el más, mindennek ö hoz=
zá a fülve legyen fás.

Az ö árváihs senki megh ne fánnya, haz
nem a' várasbol hazastol ki bánnya, hogy
magvok fakadgyon fülbol azt kivánnya
ö penigh e' dolgot soha megh ne bánnya.

Az ö elejeknek bünök az Istennél, legyen
fil igyuvé, es tudva mindennél, kéfer in Kib
vékezendek fülejeknél, nagyob bünnecsek lé=
gyen hogy mindennél.

Szüntelen az Ur kezet rajtok tarcza, ne él=
jenek, hanem a' földről ki ircza hole terem ez
kevés földbol ki forcza mind tőstől, fokoz
tol öket el puszticza.

Mind ezeket penigh nem mélztalan kérlem,

Ondre

mert csak azon vagjon hogy ki
hogy igasságomért halál légyen bérem, de az
halálát megh én előb érem.

Mert ő Kereste az hogy áldozor légyen, hogy
az áldás hellyet sérnyű áltkor végyen, azért
minden áldas tőlle távul megyen, hogy áldo
nélki öldözői légyen.

Azt ő a' buń után mint ízzé ugy ihha, ha
láláta nyelí el, és nem io ízta, mint az olaj
hogy a' szive tűz bé ízsza fogja megh az ár
és ne terjen ízsza.

Atok légyen talpigh valamic fel öldöz, sok
gonosságáért ütessék a' földhöz, légyen az
ruhalma az ki engem üldöz, mert en rám
hamis ízenetet küldöz.

De penigh Ur Jé életemnek Attya, a' ki
nek io kedvé szivemet megh haltya, ártatlan
sagomat ſi: Felséged lássa, tores megh en
gem, és légy reménségem Attya.

Mert én szükölködő, s. ighen szegény va
gyok, a' kik háborgatnak penigh ighen n
gyok, én szivem bakadva felette bus vagyok
mint egy suto árnyéke csak hamar el fogyok

Egy helyből a' puszton ugrom a más hely
ben, ugy kergetnek mint az Sáskát a mező
ben, megh etőkönc az inam a' sok éhezés
ben, el száraz husom az nagy ostorvérség
ben.

Es

A3 mind Keservesb hogy ö néki csuff
vagyok, hogy rajtam csovaljak fejek ö rosz ta-
iok, ugy tessik hogy csak nem majd halálban
fujjok, oly szomorúságban Keseredve vagyok.

URam én Istenem segily megh engem már,
Segiteszes fejem csak virgalmadtol var, nè enged
hogy ben nem essek valami Kár, mueusd megh
hogy nékem te vagy vrõ kõ var,

Csak te álgy megh, ámbár átkozodgyanak
ök, mind megh szegyenülnek ö gonosz halárd
ók, mert nagy vrejekben bizvan dücsekes
dök, én akkor örülök hogy prionkodnakök.

Tol szoval dicserem az én Istenemet, a
ki megh tartotta ártelan fejemet, sok ezer
nép közöt mondom énekemet, az melyel
dicserem iol tõ Istenemet.

Psalmus CX Mondot Uramnak az Urf.
habetur in Psalterio folio

Psalmum CXI. Szüvel ighen huvel az Ur
Jtt áldom. habes in Psalterio fol.

Psal. CXII Nota. Onfol münkör Dauid-
Habetur in Psalterio fol

Psal. CXIII Nota. Dicserém az Urnak
minden idöben Istennek

Istennek áldor népe sived arra bi
hogy a' te iol tőt áradnak, sőt
nevét dicsérd: Aldot az Ur nev
most és örökkön örökke, minde
nemzetségek közé terjedgyen hire.

Napnak támadattol fogva mind nap nyugo
dicsérjék szent nevét mind örök élőigh, mind
népek felett az Ur méltóságos on, sen ül nagy
boldogságoson az Egek felett.

Kicsoda lehet ő hozzá, avagy a'
az Isten ki lehet azzá? Láthatatlan fényben,
nagy dücsőséges Telséghben, kimondhatatlan
szép Ségben lakik a' menyben.

Ugyen felséghes székből mindenek által lá
tudgya mit tart a' Meny, Egh, viz, és a' föld
hát, a' szegent fel vészi hogy a' földön megh
szemleli, a' ganéból fel emeli és Urrá tészi.

Az Ur hasznossá tészi az hasontalan,
sok magzattal megh álgya ő a' magtalant, ki
don Anya lőt, látván megh szaporodását, ma
gán Ur szép áldását, nagy örömet vőt.

Psal: 113. Nota. (h) Izrael szerető nép

Mikor Izrael Aegyptumból, ki ité
a' nagy rabságból akkor az Ur
akaratyából fel emel kedek a
ból.

A

AZ Istén mert hatalmas Kezét rájtok mu-
tatá erejét, megh áldá az ő Sáját népét el nem
vévé rollok semmi.

Hogy ökör valoba szerecsé, megh tetszek hogy
verellené, és hogy olvalma alá vennè, szenè,1.
hatalmassá kenne.

Mért hogy ökör a' tenger látá, szárazon ál-
tal bocsátá, a' Jordánis vizsá sorditá vizet,
hogy ökör megh látá.

AZ hegyek ugy megh ugrálának, mint az
kosok megh ugrálnak, az halmokis ugy megh
jádzának, mint az bárányok megh iádoznak.

Mi dologh tenger hogy el oszlasz? te Jordán
hogy tis vissa folyasz, mi dologh hegy hogy igy meg
hajolsz? te halom te miert omolsz.

AZ Jakobnak Ura Isténed elöt ki2 lehete3
vészegh, az nagy Urtol oh ki nem félhene?
dölle el ki nem tenne.

De az követ vizzé olvasztya, nagy folyo
viznek tamasztya, az kö sálat ő megh fa-
kasztya annak bő vizet árasztya.

Szent David az énekelő Könyuben, száz és hi-
zen négy részében, az Ité dicsérd Lelkében
igy örvendezvén szüvében.

Sequitur. Cantica Graduum.

Psal: CIX. Nota. Mikor Senacherib az Jer:

Dutzöd=

Dicsérjétek Urom a' te nevednek agy
mert csak a' te neved mindenek
elvé nagy, mivel kőr nepeidet tarcs
megh azért ne hagyj, hogy igért hi
tűd ugy lássa Fogany ki nagy.

Mert ha mivel kőr Uram tartunk nem sider, ha
praédára kemeny mostoha kézbe vész, ellensé
megh epeszt, te ruhaid ki meez, es azt mondgya:
velünk iol soha nem te'heez.

Ur Isten bizony az menybe nagy Ur te vagy
a' te kéz kezed a' földre ki nyujtva nagy, ha
mit tenni akarsz, minden haro te vagy, dics
ségez azért a' te nevednek adgy.

Az ő Istenek a' föld moha fogta el, embe
tól faragot, minth szivel, cifra iel, ezüst és ar
az ember emeltet fel, mint egy vár csak ugy
olyan alak faj el.

Nem hol, sem soha nem lát, szemé, néma, va
nem hall, sem soha nem illatoz ez alak, nem
fut hat ki, ha rá dolnekis a' falak, nem fo
ugyis a' mint follanak a' hala

Nem örizneke az ő Istén semmitis, hasa
legyen ám Istenitez cois, megh csalat kivül
ő szivel bizikis, mert sőt ezte bizony nem
hez edgyezis.

Az Istenben legyen csak mi nékünk
hünk, segitsegez az ő szent nevé hoz nékünk

Felj

Felyüke a' n
mindene megh
Em felgy el
megh áld, gond
maval ighen ter
nélkünk mint

Az Ur a' ki
megh áld megh
deggá tesen ő
sek h

Mert ugyanis
holtok után föl
gonoszok, s tolle
hanc

Dicsérjük mi
mert gondot visel
mi ő nyája va
ő megh

Psal: 115

Szer
men
Nem
Kese

mmar szivet
vesse a' mereg
föl csak nem

Fel jük á nagy Urat a' mü io Istenünk
mindenre megh találunk, a' mire vágy szüvünk.
Ám fel ed el az Ur a' mü Kegyes Attyánk,
megh áld, gondgya vagyon fiaira reánk, hatal=
mával ighen tartya édes hazánk, mert olyan mü
nékünk mint az erös falánk.
Az Ur a' ki lakik menybe vagyon velünk,
megh áld megh szaporit, elere ád nékünk, bol=
doggá tészen ö-tartya szegeny fejünk, áldas=
sek hogy ad ö nagy neve mü töllünk.
Mert ugyanis Urom nem arok áldanak, a' kik
holtok után földbe le szállanak, sem a' kik
gonoszok, s tölled el állanak, az kik élnek
hanem csak arok áldanak.
Dicsérjük mü azért a' mü Kegyes Attyánk
mert gondot visel, és szent szeme néz reánk
mü ö nyája vagyunk ö mü nékünk Attyánk,
ö megh tartya velünk a' mü szegeny
hazánk.

Psal: 116 Not: Mely hatalmas az mü Urunk.

Szeretem az Istent az én szüvemből,
mert könyörgetem el sogá kez=
emből, mikor ezedernem nagy
keservemből, megh hallá hogy ki=
ábrék a' szegenlöl.
mmar sirnen halal torkában valek, io
vesse a' mereghben ugyan be valék, mely=
tol csak nem szörnyü halále megh hatek
oly

oly keresni nagy szájdalomban valék.

Kõnid szoval de mondék az Istennek, Uram
az ki gyámola vagy mindennek, ne akarjad
vesztedelmét szemnek, szabaditsd ingyen kész
telkemnek.

Azt aligh véghez el, somor megh hallá, megh
keseredet szüvemet megh szállá bosszumor ellen
segitsen megh álla, szivem azt hogy kegyes az
Ur megh vallá.

Irgalmas kegyes, igaz, és irgalmas ő, kit mo
gokor rá bizák magokhoz iö, el vetette ánva
valék, s. fel vén ro, minár szüvem keseruségh:
ben nem seo.

Ne háborogi benned kruzan lelkem,
ban nyugogy ki megh boesatlya véttkem
ighen iol tevem az nagy Istennekem, bün
után minden irásod teszi éttkem.

Mostis engem az Istennek szemed az ü
len valo halálotol megh mentsd, szemeimet
sünü könyvem el kerted, hogy tüzbe ne
sem attol megh mentsd.

Enis szemed elöt már szentül élek, más
olyan ighen mint elöt nem szélek, bün
tolték, felölled csak iot vélek, emberek
kezet Istenesen élek.

Szá képest én tobször nem szolloky
hogy fel nyomod az Istennél kezet szi
tiszony igaz az Ur, soha nem vész el

nek oh én
volrá érte
vel nálla, s. v
tetemenyi fel

Hálá qdo
hogy elsek Eg
neve hirdet

Szemed elöt
tében akarat
latlyának, T.

Én tenéke
segeny hü S
galmasságodn

Azt szgad
ládo szüvem
es jo illatu gy

Zsal 117

D

irgalma, mind
Az Pogányo
fiai

nek oh én lelkem bizváte higy.

Jo volnáért ne Istennek mit adgyak, kedvé nálla, 1. valljons mivel találjak, engem io tetemenyi szeg[é]l mulnak, rajta minden teremin el ámultnak.

Hálá qdo áldozatokot tészek, valameddigh hogy éljek Egec vészek, mind addigh szent nevé hirdető leszek, nevét szélem, és szo gado leszek.

Szeme előt drága halála annak, valaki akaratyának, bé tőltőt vole paroncolatyának, t. hiven szolgált ő néki mint Attyának.

Én te néked szent Ur Jn könyörgök, mint szegeny hü Szolgád elotted zengek, Attyai irgalmasságodnak zörgök, élecem hogy megh tarcs ezen könyörgok.

Azt fogadom enis te neked szentul, házlado szivem hogy tőled el nem hál, kedves és jo illatu gyumölcsőt szül, benned nyuge szik, és ite háeadban ut.

Psal 117

Nota. Adgyunk hálát az Urk.

Dicsérjétek az Istent, minden népek, minden nemzetek őtőt dicsérjétek.

Mert megh sokasodot az ő irgalma, mindenekbe muraqva nagy hatalma
Az Pogányo kohás kedvében, volte, örökős siaivá ökőr tőtte.

Megh acsa

után illyen hálát Tel adnom.

Hálá légyen néked edes Atyám Uram, hogy engem megh halgatál, hogy ügyemben tőr és nagy diadalmadon fép győzedelmet adál, az hi epittők megh vetésére képest engem hátra nem hagyál, hanem mint erős fegyver követ az hás nak fegiben lakál.

Az nem más hanem csak te általlad tőr, hog csudálkozzk minden nép, és mmar te napod, mellyen az te Kezed által az én fejem épp, imé Uram mostan ielen vagyon velem hogy áldozz az fent nép, ajándékát azért io kedvel vétten fogiad a' mely ighen fép.

Ó Isten áldot légy mũnkot áldotá légy, fe nevedben, s. megh igazzala fũvünk; Aldot Ur Isten örökked mennyégben, kiez mivel velunk, hogy diadalommal egétségben meg iőt Urunkor láttya fémünk.

Psalm 110. Not: Urnak Szolgai no

A

B oldogok az kik hűtök megh őrzik, s. ártatlanul élnek; Aldottak az kik törvéne tesik, sz fiőt fel

Ha oha ezek bune hogy fũvokben hű az iságh nem tesnek, sz iobban fũvel fũ

fũvel és

h vajha ván iárna!

Urom tégea figh, engem te

I B engem törvény minden ked

Az én fũve a' te iod Urom ad megh érten

Egy törvényr tanulandom, ez mindeneknek

Az mit nek csak arra gon ga ionak iga

V ram len ke tőled tanulok

Az földön á tegedet én velem

után illyen hálát Tel adnom.

Hálá légyen néked edes Atyám Uram, hogy engem meg hallgatál, hogy ügyemben től, és nagy diadalmadon fép győzedelmet adál, az hí epiltők megh veétére képest engem hálra nem hagyál, hanem mint erős fegedet körül az hás nak fegiben lakál.

Az nem más hanem csak te általlad tőt, hog csudálkozzék minden nép, és amaz te napod, mellyen az te Kezed által az én fejem épp, imé Uram mostan ielen vagyon velem hogy áldoz az fent nép, ajándékát azért io kedvel vétem fogiad a' mely ighen fép.

Ó Istén áldot légy mũnkot áldotta légy, fe nevedet fejünk; áldot az a' ki iõt az Urna nevében, s. megh nyugtala fũvünk; Alder Ur Isten örökké mennyégben, kiért mivel velünk, hogy diadalommal egésségben mi iõt Urunkot láttya femünk.

Psalm 119. Not: Urnak Tolgai no

A

oldogok az kik hũvök
megh őrzik, s. ártatlanul
élnek; Aldottak az kik
törvéne tefzik, s ez fũvekben
az iságh nem tefznek, az ioban fũve
fũ

nom.
ttkyám Uram, hogy
ügyemben tőt, és
adelmet adál, az há
engém hátra nem
egelet Követ az ház
lakál.
ke te általlad tőt, hogy
és annak te napod,
z én fejem éppen, imé
velem hogy áldozzá
r io kedvel véttem
ly ighen szép.
kor áldotá tégy, Sz
r á ki iőt az Urnak
szüvünk; Aldot az
ben, ki ezt mivel
l egétségh ben megh
or láttya szemünk.
lrnak Szolgái no

A
k az kik hűtök
rzik, s. ártatlanul
Aldottak az kik á
e kesik, s ac szoszfelm
gy szüvokben hőne
k, sac ioban szüvel,
szü

szüvel és hűvel öreghbülése véjnek.
O vajha a' szü lenne bennem hű, s. az Ur sa:
ván várna! szégyene magára, semmi dolgára
akkoron nem várna.
Uram tégedet s. törvenyedet, ötzlek mind hol:
igh, engem te ne hagy, kedves áldásd hagy,
tatos megh örök élnigh.

B.
Engem te szolgáid Uram szegi hozzád
törvenyed megh tartom, tellyes szüvemből
minden kedvemből ez ki fogo szakom.
Az én szüvemben immár vagyon ben, el rejtve
a' te iod, Uram áldot vagy oktos, el ne hagy
ad megh értenem szód.
Igy törvényedet, szent beszédedet, hogy megh
tanulandom, ez gazdagságom drága iószágom
mindeneknek mondom.
Az mit neked szól, a' mit szeretsz,
csak arra gondolok, a' mit hasz annak a' dra
ga ionak igan megh holdolok.

C.
Uram szolgáddal io akaratod vé
len kérlek ist tégy, hozzád halgatok
tőled tanulok, csak engemet fel végy.
Az földön a' migh bűdosom addigh szóly,
bestély én vélem, ezt bogh szüvem óvitya
Kedvem

Kedvem, hogy ſzód légyen ielem.

El veſſted őket, a' gonoſz ſőkőt, kik tégedet el hadnak, az én kéz kezem, nyelvem ezekről tőrvenyedre vágyjnak.

Gonoſz hirt neves, miden roſz kedvet tőlem vaſtas el tőllem, hogy mindenek ſzot mondhassanak iót mindenűt ſelőllem.

D.

Sok bánat miat ſivem el ſonnyadt, Vram zigan eltés, had tudgyam mit bánok, tudgyam mit kévánok, bánattal ne félressz.

Az mit ſzoktál mindenc megh adnál, mikor tőlled vártam, moſtis megh tanits, örömmel ujjitsz.

Ián urodon iártam.

Látván sok vétkem, megh olvad lelkem, ugy bánkodik bennem, had Kedved lelnem, ágy is mivelnem, ne hagy gonoſzt tennem.

Ez tőlled függők, ſtrvadtol czüggők, nehogy bűnben iutnom, akaratodnak, utát lábomnak had örömmel futnom.

Vram fel tégies engem megh tanitni a' te ſzerzesedre, hogy lelkem eljen, gondot viſſelen ſzeno végezetidre.

Az te uradra élő kuradra, kivánkozik ſivem, marha gyüjtésben, kénos keresésben

ielem.
s sökőt, kik téged
ém, nyelvem eskesse
en rosz kedvre tá:
denek sot mondha
dem.

sivem el sonnyadt,
had tudgyam mit
k, bánattal ne sélress.
e megh adorál, mikor
anits, örömmel uijjá

gh olvad lelkem, ugy
kedved lelnem, ágyi
kre tennem.
adról czüggök, nehagy
odnak, utak lábom
om.

s engem megh tanic
hogy lelkem eljen,
végtéredre.
euadra, kivánkosik
en, kénos keresésben
ne had

ne had esni kedvem.
Fajtalansagh tol, gonosz hirsagtol, sordies
el szemeim, napom iol éljem, szent neved sél:
jem iseld ugy kezeim.
Szegyene ne valjak, minden iót hallyak, tse:
lèked are vdem, legyen a törveny, mint enis
sövény nékem igaz vdem.

Ha ezt miveled, ha igy iseled megaz
don én hozám, ez ellen ki bánt, avagy
rajtam szánt? bátron megh nyitom szám.
Csak te velem légy, csak velem iól tegy, min:
den tölled várok, szent törvenyedben, végere:
sedben mind örökké iárok
Minden ütvász bizvás mégyek, és szivász, mert
törvenyed tartom; Urad előtt is, Király előtt is
a' te ighed szólom.
gyönyörködtetem, s. érvendeztetem, szivem
a' te szádban, szeret lelkem és teged ohajtlés,
el öltözven iodban.

Emlékezzél megh rollam, és ad megh á
mit megh ígértél, csak az igyszólat,
on adot io gyalog szoddal hogy élnéél.
Az kévély szak, nyegedes isszak engem megh
nevetek, de igid mellől soha asszlot más utra
nem vetek.

Ezemben

Ezemben ineot, szivemben szeot, igasságh
hoz szód, hogy a' latokkal, a' gonoszokkal
mintsem megh osztoz iód.

Szarándok voltam, s.-enekül szoltam, a' te
szerzeti dez; és minden kedvetz hogy örizz
vem szent végezési dez.

H.

Utalmam az Ur, engem bünöm szuv,
mert enyim az Isten, a' szent Ur kedv
megh esik szüvöd rajtam minden esten.

H a lábam kitör, ismet ujrá szért az te öz
venyedre, igen születek, gondot viselek mind
törvenyidre.

Az kegyetlenek, Istenedenek, szorongatn
engem, de én éjjelis nagy bus szüvelis a' te
ved zengem.

Az iámbor nem sok de azok társok vag
a' kik félnek, mert kegyelmedben vadnak k
vedben csak a' kik iol élnek.

I.

Vram én vedem azt nem érdemlem,
mely iokor tőtél, tanics, és oktass, a'
ra szokass ha immár fel vöttél

Egy bünben valék csak nem megh haléh,
most neked élek: Uram te io vagy, s.-ennek
iot adgy, tanics, tölled félek.

Az

Az fel szu
de eh benned
törvenyeddel

Hogy bünöt
abból megh h
arany, ezüstn

Két k
okos
és tölled fél

Uram látom
tet de igaz
végy, lám so

Elis io k
nyedben iár
sek kik Ke

Gyüs ide
a' kik teged
venyedben ve

Im lelkem
gitsed
Ké kerem ra

Vagyok mint
emeste a' bors
jürok, noha

Az fel fut fűvek, hozzám nem hivek,
de ch benned bizom, fép bejzededdel fent
törvenyeddel gyönyörködvén bizom.

Hogy bünöt el hot fűvem, ionna volt, mért
abból megh tudom hogy fród sok kincsnél,
arany, ezüstnél iob az melyhez iuttam.

K

Ét kezed formált, engem és ezt mást,
okossá is tégy hát, hogy mikor élek,
és tőled félek örüljön a' Ki lát.

Uram látom hogy hütöd el nem fogy, bün:
tet de igaz vagy, én velem iol tégy bőv örüm:
végy, lám fogadásod nagy.

Elis io Kedvel, lám Uram fűvel tövé:
nyedben iárok, azoknak essék, fokat ne kés:
sék kik kevélyek Károk.

Gyüs ide hozzám hád dicsérjen sám,
a' kik teged félnek, igeretedben sent tör:
venyedben velem bizvást élnek.

T

Im lelkem el fogy, várakodik hogy i:
geretéd felől, fűvemben tőled fogyh,
Kié kezem rád emigh: kedved végyen elől.

Vagyok mint az üsö, melyet fesse a' fűsö, myh
emyste a' boyzu, csak tőled várok, Uőred
járok, noha kinon hoyzu.

Nékem

Ellenkem lesz sáneak sőt vermet hántak
az kevély hamisnak, Uram igaz vagy, engem
hát ne hagy, halálban ne vitsak
Téged kiséllek, és téged féllek, s. im miben
kevertek, tartos megh nevedre, kiis tréletedet, mi
à földhöz vértek.

M.

Vram migh a' Meny a' kiben nincs
szeny lesznek addigh áll sód! te min-
dene megh acz, valamit fogadz, az iokkal ki-
lõd iód.
Az hol nap és Egh, melyekben nincs végh,
vak néked szolgálnak, kegyes legyed, fo-
roncsolaid engemet táplálnak.
Gõrvényed soha, nyomorgok noha, de d
nem felejtem, te szolgád vagyok mindenkor
hagyok kedved el nem ejtem.
Sak azon járnak, a' kesre várnak engem a
gonoszok, de el nem vesznek, mert törvény
nek kivan kedvet ostok.

N.

Oh megh szeretem! szivemben tör-
tem minden törvenyidet, értelm
võttem, s. ertessé lõttem, iárván ösvenyidet.
Tanitóimnál oktatoimnál igyed bõlcsebbé
a' venek sehet elmém kiterjed, oly nagy értelmet v
Minden vétkeket, gonosz lelkeket igyen el k
lõk, a' te igyednek s: törvenyednek iószivel ö
lõk.

Mely

Mely igyen
nek a' te szó
sõt engem ál

L

ámpá
a' te
hozzád ugy
Megh nyom
Vram engem
men dicsér
Késeregh sz
nemben va
nak, de te
Faroncsola
aval szivem
selem.

H

a
ma
szent sód
Azkik b
mert Istennek
tes, igy mind
Minc egy t
törvényedhez
nem vetsed
Buntetese

Mely igen ires, mely igen Kedves ingyen-
nek a' te Fiód gazdagh ygyssé, sihigy Kedvessé
tőt engem áldot iód.

O

Lámpás lábamnak nap fény uramnak
a' te szent törvenyed, Uram ugy éljek
hozzád ugy fények nem hagyom ösvenyed.

Mégh nyomorottam, csak rád maradtam, élets
Uram engem, szabad kiemlen, szám on szüve-
men dicséred zengem.

Keseregh szüvem, micsen vigh kedvem, de te el-
lenem vagy, noha lesz hánnak, s. ölesz szán-
nak, de benned hütőm nagy.

Parancsolatod szent akaratod orokké iszek,
avval szüvemet minden kedvemet örömmel fris-
selem.

P.

Hazugh tudomány, mint hamis sáke-
mát gyülöl az én szüvem, de a' te
szent Fiód mennyei nagy iód kedvel tellyes mive-
Azkik bünt tesznek velem nem lésznek,
mert Istennek élek Uram iol élek, soha ne fél-
ts, igy minden iot vélek.

Mint egy kőfalhoz, vagy erős gálhoz bizom
törvényedhez, de az Fegyverlenc, az Istenedenc,
nem vesed kezed hez.

Bünetes vésznek semmiét lésznek a' kik
bünben

bűnben élnek, ítéletiől, bűntetésiektől
tetemmi mind félnek.

V.

Arra fűtelek, csak iot mivelek, nyom
ganom ne hagy, a' kevelyeknek, kel
gyalánknek talpok alá ne agy.

Az én fejemen minden tetemmin tak k
tőled várnak, csak dolgaimot, bird lábaimo
tűvenyidben járnak.

T. Szolgad vagyok mindenn rád hagyok,
Uram agy értelmet, hogy az hamissak kör
ne lássak semmi veszedelmet.

Igeden gyűngyön, arany ezűstőn, nem
bánom megh holtom, szodot megh hallom,
igaznak vallom, és szűvemben oltom.

R.

Elmélkodásra csudálkozásra a' k
igéd mélto, megh ujiit éppit, eltá
és szépit, halgatni hás mélto.

Ugyan ámulva, és el bámulva szent igedr
hallom, lelkem tegedlés tekenies Uram tés,
mert szent neved vallom.

Vérérd uramot bird lábaimot, ne birjon
vérek, iged élessé ővendeztessen, mert szod
édvel végy dőr ugy ióbbon felől, s. iár
ővé

ösvényedben, sirok sziintelen az Istenteles
Fegy mies törvényedben.

SVram te mindent a' mi igaz, s. szent,
nem egyebet akarsz, a' mi kárt tenne,
vagy bura lenne, igédbe nem takarsz.

Sok hamis szodot, illyen nagy iodot azén
ellenségim hogy megh csufoljak, ugyan fal=
doklyák szüvem buzgoságim.

Vtálnak, szolnak, engem csufolnak, hogy
szerelem szodot, maga igédben, szent törvényed=
ben foglalvad nagy iodot.

Mikor nyomorgok mikor sonyorgok, ez
igaztal engem, hogy törvenyedet, és szent
igedet ájaki mon zengem.

T.

VRam szüvemből tellyes lelkemből te
hozzád kiáltok, kérlek halgas megh,
és fejem tarcs megh mert máshoz nem válok.

Nagy reménységgel megh sötét reggel esedez
ve kérlek, éjjel sem nyukszom, sem nem alu=
szom, hinem szoval érlek.

Halgasd megh szomot, és ad megh iomot,
tarcs megh életemet, a' gonosztokol sajtalanok=
tol, szabadics fejemet.

Vram

Uram Kőd vagy engemet ne hagy igyekezed
szerent, egész minden jód adgyad mind
jód fogadásod szerint.

Sz:

Legyen Uram Lásd, s. a' tőrből ki a
nyomorult szíjemet, mert törvenyed
szent ösvenyedre attam életemet.

Az bűnben élők téged nem félők Kárh
zatra jutnak, de irgalmadból, nagy kegyel
medből a' iok hozzád futnak.

Sokan kergetnek, és fenyegetnek de ér
ted engem, szjem nem találo megh eddigh ha
lált, mert szent neved zengem.

Uram vira vits, s. io kedved ram hints, m
ged szeretek, nagy kegyelmedér igazsá
dér örökké kövelek.

Az ső szemelyek gonosz szélyek
engemet üldőznek, hamissan én
hogy bé fogjam szám gonosz hire küld
de én tgednek mire nyeregéhnek dy
örülök gonosz nem téstek halado léptek,
elődben keerülök.

Ékével élnek kik tged félnek, senki
kik nem árt, az én szüvemés, hogy szere
tőled oltalmat várt.

Lelk

Ldkem
megh ha
tes szeret ado

Ezrd
az é
fogtas, ad
Nyelvem
a' te szent ne
med nagy
Segély eng
nem hagyom,
törvenyed
Ldkem ha
segiteggel, te
hagyok, tara
Psal:

Ellkem őrződe Kedvel are tőrel a' gyil
megh hadoál, ily hűségemert, szép szóimért,
tes ellen adoál.

Ezerzd elődben, és ved fületedben Uram
az én szomot, tanics, és oktas buvalra
fogtas, ad megh igiet iomot.

Nyelvem szám csengik, dicsérven zengik
a' te szent neveder, mert te gyir vagy. és Kegyel-
med nagy nem hagyod niveder.

Segits engemet mert törvenyeder soha el
nem hagyom, te vagy oltalmam, gyed haramá-
tivenyed Hadnagyom.

Ellkem had éljen, teged had seljen, ste'lény
segiteggel, te ruhod vagyok minden rád
hagyok, taros io remenységgel

Psal: CXX Nota. Lás hozám Ur Is Kegyel:

Megh eskűt kegyetlen ellenségem
háborgat, minden iosztágom
bol, és marhambol ki forgat,
Szent Isten csak te vagy Atyám,
ne hagy annak a ki nyomorgat.

Jehe mert i sonyu engem majd halál-
ra gyt, álnok ajakkab ol lezd rám ne mér-
get szt, szivem aval sérti, hogy gonosztul
érti ha

vérti ha mit beszéd emben szól.

(h) Ellenem termett kegyetlen, és alnok fő
aval hogy csalardul vntass szeren tsed mi
nő? bizony az Istennek ki Ura mindennek,
lesi réád io.

Az éles fegyvernél á' mit ván szolys inkáb
sér, mint á' hű belölem szod ki szánaszt mu
den vér, gonosz nyelved miat szivem bura
niat, és magának halálat kér.

(h) Én szegeny fejem, meghis meddigh nyo
morgok! Csalárd hamis nyelvek beszéden m
digh forgok, örökked csak félek, vesződöm m
élek minden napon nyomorgok.

Lelkem már elunta, aval edgyütt lakni,
á' békeséget nem akarja láttni, meghgyúl
á' iót, azért sok hamis pót, engem akarn

Én á' békeséget szeretem 1. azt követem,
akarattnak, drága gyümölcsét hintem, o
hadat kiált, á' mely horvan halálc, megh
csa szegeny fejem.

Igy könyörge Dávid az hamis nyelvek
at, hogy láná ellenné mely sok félé nép niat,
hus énekében, szomoru lelkében kialta
seves jást.

Psal: 121. Nagy inségemben és
habes in Psalterio folio

Psalmum
habes in
Psalmus 12
habetur in
Psal: 124 No
H
ben, nem vise
Mert sok nép
tsza haz ánk,
soha megh nem
kokban valánk,
lánk
viz erjek va
felven szivünk
Kő fala, semmi
a' romlando pa
ránk tátvan
ján dékok, m
kok, kesergem
ván vala mar

Psalmum 122 Örvend megh reprevient habes in Psalterio folio.

Psalmus 123. Magos Mennyéyben nagy: habetur in Psalterio folio.

Psal: 124 Nota. Adgyunk hálát minnyájan.

Ha az hatalmas Isten, a' ki Ur minden testén; mondgyuk hogy ha az Ur, a' ki nagy Ur minden testén, münket a' nagy rettegés: ben, nem visel vala kézben, el vesztünk vala ügyünkben.

Mert sok nép köle vala ránk, hogy el pusztitsa hazánk, ily gondolatban valánk, hogy soha megh nem maradnánk; Sinten a tor: kokban valánk, és csak nem mind megh haz lánk ugy megh dühüztek vala ránk.

A' viz erjek vala, sinten el nyelnek vala, ellven szivünk el hala, hogy nem kö erös kö fala; semmi reménységünk nem vala mint a' romlando pala erösségünk olyan vala.

Ránk tátvan szene torkok, dühös vala ván dékok, mere mint a' del cseghi tul: kok, keserüségnek vala árkok, vére ki: ván vala markok csikorgattyák vala fogok.

De mé

De ime a' mű Atyánk, hogy megh maradgyon hazánk, menyből tekintse reánk, segitségül jöve hozzánk; Áldot a' mű kegyes Atyánk hogy bekével maradánk, és tőllök megh szabadulánk.

Mint a' madár a' tőrből, müis nagy ínségünkből, szörnyű veszedelmünkből, szabadulánk pogány kézből, megh menekedénk a' nyűgből, mellyére Istennek szűből, adgyon hálát sziuar hűtből.

Mert csak ő a' teremtegh, ő tőlle a' békesség az Urnál az erősségh, ő Mennyen földön egy Istenségh, azért minden tiszteségh, övé legyen a' dücsőségh.

Psal: 125. Tellyes szűből a' kik bíznak

habemr in Psalterio folio

Psal: 126 Nota. Hogy emlittyük elein[te]

Hogy Izrael nigatságban, nagy sághból házában, megyen[ek] la szabadsághban, alittá [va]gy hogy álmában, mennyből hazat[érünk] valoban; De hogy megh indá utában, [ö]rvendezünk hu[ssan] hat Psalmusban, igy örvendezünk Urban.

Ah Ur Jr kegyes Atyánk, mely nagy dod vala mű reánk! mű ki nagy mi

valánk! de [ö]
in hol örömm
badulánk, ezt
látha

Azt a' pogan
lesed halhya, sz
mond, mint tá
vállalja, az Ur
Atyának örök

Örvend ezek
römmel lelkün
vünk, örömünk
Ur Isten ted a
zetségünk, mint
mikor földünk

Mint a' ki a' r
kemény galyban
ban, nem látva
kor az aratásba
ban, örvend ho
vehe

Akkor müis
rabsághban lát
gyász ruhát von

hogy megh maradz
ínéd reánk, segiz
t a' mü kegyes Atty
s tőllök megh fos

l, müis nagy ínsé:
elmünkből, szaba:
megh menekedének
nnek szüből, adgyu
ből.

ő tőlle a' bé kesérh
émenségh
nnyen földön egy
kerességh, övé légyen
h.

szüből a' kik bizna

o sohio

y emlittyük elenket.

l vigassághban, arra
rájában, megyen va
sághban, alittá ve
ban, mennyé haza m
gh Indá utában, ahh
re, így örvendez a
tyánk, mely nagy
mü ki nagy inség

valánk! de' mert hogy fordulat házunk,
mi hol örömmel ujjulánk, mert áldandó haz
badulánk, ezennel kegyelmes Atkyánk, megh
látható[k]unk édes házánk.

Azt a' pogányis csudálja, hogy gondvise:
lésed halla, szeretetedet megh valja; Imé ugy:
mond, mint táplálja, minden gondgyát fel
vállalja, az Ur ez népnek megh hallya, hogy
Atkyának örök valja: nagy álmélkodva vá:
valja.

Örvend ezért a' mü szivünk, megh népes
ommel lelkünk, megh ujjul el hirvat szü
vünk, örömünkben könyvez szémünk; Oh
Ur Isten ted azt velünk, szaparodgyékonn
zetkgünk, mint bő zápor sokan légyünk,
mikor földünkben bé mégyünk.

Mint a' Ki a' nagy istalyban, magot vet a'
kemény galyban; vagyon nagy szomonságh:
ban, nem látván áldást dolgában: De mi
kor az aratásban bő gabonát hord házá:
ban, örvend hogy kezé hasznában, bőven
vehet a' szájában.

Akkor müis sok sirást tőnk, hogy az
inségh ban láttuk szönk, reánk bünkben
gyász ruhát vönk, testünkben el fogya vönk.

bünkben

szüntekben szomorokka lönk, de hogy
jó reménségre vönk, hogy megh szabadul
takka lönk, néked illyen báládástönk.
U Ram örökké áldor légy jó hirr és di
csőségre végy, vélünk ez utánnis jól légy;
hogy nagyob dicsérettel végy; Ur Istén me
ghis áldor légy, jo hirr, és dicsőségre végy
kegyelmesen velünk jól légy, hogy tőllünk
dicsírettel végy.

Psal. 127. Ha az böles mindenhato Jr.
habetur in Psalterio folio

Psalmus 128. Boldogh és áldor vagy az
habes in Psalterio folio

Psal: 129 Nota. Dritja dologh az Ur

Régtől fogva ighen nyomorgat e
gem, ellenem fel készül sok el
lenségem, kik ellen csak az Ur
nem ronthattyák volt régi erőgem, soha megh
reménségem.

Sokszor talpok alat megh nyomodtak
nak, hogy el vegyhessenek rajtam sarta
sokszor ugyan háromon pántoltanak
tam hosszu barázdakot vonnanak.
De az böles en gyar láto szent Isten

látván ugyen
kesse engem
ellen régem hog
El vagh dala
fordittá kedve
ván el hánya
megh
Az kik ronth
akkor valnak ke
nap előtt pirte
mely
Nem álja el a
magrásra fejet
Kő abból kéve
Ilyen sorsb
nem vesik áld
ire az páe hu
reszében Dar
Psal
vine
sok
nal
hatá
Rum hald m

látván ugyem hogy senki velem nincsen,
kész engem hogy kezekből megh menesen
ellen tégem hogy halálban ne éjesen.

Elvagh dalá félben minden kördek, megh
forditá kedvekre fúvó pelek, pégyent val-
ván el hányá Zászlo ielek hoz testekkel
megh rakodek sok jelek.

Az kik ronthyák az Ur népet, ugy járnak
akkor valnak kárt, a' mikor iót várnak, üdő
nap előtt pinten ugy megh aszmak mint a'
mely fü nőt sédelén a' házmak.

Nem álja el az ily fü a' nap hevet, azért
magrásra fejet soha nem vét, az aratois nem
kő abból kévet, munkájával edgyüt el
vessi kedvet.

Ilyen sorsók vagyon a' gonoszoknak,
nem vessik áldását soha az Urnak, mint
de az páe huszon kilencz Psalmusnak
végében Dávid jelenti az ioknak.

Psal CXXX Nota Ch mely ighen vönd

vinéimnek mely örmenyében ülők
sok vétkeimnek habjában kin-
nal fülök, fáj dalmimban az
hatálhoz kezülök.

Rum halad megh Keserves zokogáson,

bus

ban holtam, avagy kevélyen szóltam.
Mégh lakoljak Ur Istén, és nagy bünt
tés végyek, bár minden embernek talpa
sára légyek, és semmi ior ne tegyek.
Olyan bennem Ur Istén, mindenekhez
a' lélek, hogy mint az ártatlan kis gyer
mek ugy élek, minden felől ior vélek.
Benned bizom Ur Jé, és csak rád néz
szemem, mint Annyához siet hozzád nyujt
kerem, csak benned nyugszik kedvem.
Szépe David a' Zsid harminez ed:
gyedik dicséreben, Saulhoz ielente szi
tüggyéghben, bizván az Ur Istenben.

Zsal. 132. Not. Egy lélekkel mostan

Egy szépe David io szüb
fel vivé a szigy ládát és
iob helyben tévé, és kedv
dolgát estebé vévé a szá
harmonikáéé énekben e könyörgést tév
Kegyes Istén e' te szegeny szolgád,
lei magát io hüttel bizta rád, ne fel
és a' mit io szüvel ád, ved io neven
ne legyen gyümölcs termetlen szád.
Eskűvéssel fogatta az Urnak, hogy

szóben az ő
migh a' Jeho
te a szigy l
Vallyuk va
na, de közü
lönünk megh
ho
Dé' megyünk
nyorgünk az
megh a' szigy
god
Tiszteled
polkot mind e
Dauidére so
Kene
Megh esküe ae
rael Kegyes K
lesten szwánd
got hg
Sőt ha szigye
venyben sem m
e' nagy ioban
röltke tartyák
Mére az Istén
valo sátort rá

stöbén az ő uj házának bé nem lépik
migh a' Jehovának illendő helyt nem épit-
te a frigy ládájának.

Vallyuk vala elébb hogy é láda távul vol-
na, de közinkben állla, hogy rá nézzünk
dőcünk megh álla, nem hala megh az Ur népe
hogy megh hozza válla.

Bé menyünk az ő szent Sátorában, és kö-
nyörgünk az ő hajlékában, Ulram menedly
megh á' frigy ládában, meny bé a' te nyu-
godalmad örökös házában.

Tisztelcted nagy bőcsén el rendeld, a' Pa-
pokot mind edgyigyigh megh szenteld, Szent
Dávidért szolgádért ezt miveld, a' te megh
Kent Királyodnak orczáját fel emeld.

Megh esküe az Ur ezen Dávidnak, az Iz-
rael Kegyes Királlyának, megh másloja nem
lészen szavának, David után az Orczá-
got hogy adgya fiának.

Sőt ha frigye fiai nem tartnak, i á'tör-
vényben semmit el nem vortnak, de'minét
ő' nagy ioban el nem ontnak, hanem mind
örökké tartyák mértekre á' szentnak.

Mert az Isten valaztotta Siont, örökre
valo sátora rajta vont, mellyet bőcsén io
kedvet

Kedvel kérüt fone, oly erössen tenki azon
hogy semmi része nem bonthat.

Tesi lelki iovát ra sálittya, minden stükségeit megse tagiltya künei ből nyert szabadságnak örömevel szépen megh
ujittya.

Békeséghben` boldogsegre téysi, és nagy diszességhel környül véysi, megh Kene Királyival s' ior téysi, koronáját a' fejéből soha el
ném véysi.

Lámpásul mutattya egyebeknek, fegyver vallásra ád az ellenséghnek, és fejevé téysi
mindeneknek, melyere legyen nagy dicsőségh s' mü Istenünknek.

Ps: 133. Not: Urnak szolgai no cicsu

Jo eggyességhben, és békeséghben
a' mivelnek élni, mert az eggyes
sü minden koron hü, nem hagy
ha felni

Ereön vigasságh, Kedves
jasságh az békeségh mire, nem ine
hoz, nagy örömet hoz az eggyesek szivé

Mint ine balsamum szagh melytől minden
tagh kedvel ujulván él; igy az élethen,
bekeséghben minden örömet lel.

Amnak illat
mindeneknek
hü, iot ád a
Harmattol a
szép gyümölcs
szép békeségh
Jo megh m
az egy felségh
gyon az edgyes
Az békesé
a' boldogságh,
Sóltarban va
Idem Psalm
békeséghben s
Psal: 134 M
I
szen
hen
leg
tok, hogy az Ist
Ker o néki duc
Zsid keresztes
Sígtok szent leg

Annak illattya megh vidamittya szivét
mindeneknek; igy az edgyes szivet, a' mely igen
hiv, iot ád az niveknek.
Harmattol a' föld minc ujjul, és zöld lok
szép gyümölcsöt hoz, igy az edgyességh, a'
szép békeségh lelki testi iót hoz.
Jo megh maradást és kivánt áldást adot
az egy Istenségh hol békeségen tökelleteségen va-
gyon az edgyességh.
Az békeséghben, és edgyeséghben illyen
a' boldogságh, szt harminez harmad
Sóltarban vagyon irva é tanuságh.

Idem Psalmus Jo az egyggyességhben a' szép.
békeseghben f. habetur in Psalterio fol.

Psal: 134 Nor. Jnc szóból a' ki kiszedi.

Istén házának gondviselöi, kik a'
szentseghnek vattok örzöi hiven
legyetek az Ur dicsiröi
agy méltosághra válaszratta-
tok, hogy az Istennek szolgai vattok, mi-
kor o néki dicsöitségre adtok.
Zsir kezeck emelgetek fel, mely burgo-
lyatok felöl legyen iel, mert Jnc felmö-

ones

mest, l. szüvel kel.

Magasztaljátok az Ür nevét, így találjá-
tok ő nélkü kedvet, soha hüvö kör elölle el
nem vét.

Az az Ur ád ki mindenre ád, ki az
ég, földnek Ura, nyissa rád, dicsőségire
hogy bátron megh nyisd szád.

Melyből az Isten áldását adgya, és min-
örüljed az nyitad hadgya, az ház harmin
négy hene enek ezt mondgya.

Zsal: 135. Nota. Jer mü Ciceszjük áld.

Urnak hivei a kik békeségh
ben laktok, dicsérjetek az Ur
Istene mert szolgai vattok, az
szene hajlékában, és örökös
azért állottatok hogy az Isten
szent nevének éneket mondgyatok

Igen jó az Ur és irgalma nagy mü
zánk, gyönyörüséges szent neve néküi
édes Attyánk; a' mü Istenünkel lőtt és ön
kivétetett, gondot visel reánk hogy elte
na alatt álgon békeséghben hazánk.

Nyilvan hatalmas ez nagy Ur, a ki
müvekre tart, mert minden Istenek felet
visel erős kart, a' meny, föld, és tenger

Angyalm
part es U
Az fő
abból drág
ben tüzet
kezd felől
Első
lé, az embe
ölé, sok cs
mat von, e
rállyát a'
Kiknek
örökségül
Ilyam te
s' földre
Az Ur az
szolgai vagy
Az Ur az
gyaz meny
Zsal
Szálványok
angyok, aranyl

Angyalnak és embernek ő nyugodalmas part es Ur mindenkoron mindenek mivelt á mit akart.

Az föld szüvéből, kődőt és selhőt emelt fel, abból drága első vize méhessze mikor kel, á vízben tüzet tarthat, szörnyen villámozhathat, mely kezd felől iel, ki földnek mély rejtekiből zúgo sodot hoz fel.

Első szülöttre Aegyiptusnak megh gyülő vé, az embertől fogva mind á baromigh megh ölé, sok csudát és iegyet tőn Pharaon hatalmát vön, és az vízben ölé, sok nemzetségek királyát á' földről el törlé.

Kiknek Országok Izraelnek örökségül, örökségül adá hogy ő Ur lénne egyedül.

Uram te örökké vagy, á' te hired mered nagy, á' földre ki zendül, mely föld szörnyű félelemmel ha szolgál megh rendül

Az Ur az Ő á' ki gondot viśel reánk, mi Istenünk vagyunk, és ő engedelmes hozzánk;

Az Ur az ő népére, mint Attya gyermekire nyájas menyből reánk, nékünk siainak

Sak ő mű kegyelmes látyánk.

Bálványok á Pogányok Istenei, nem élő angyalok, aranyból ezüstből ember kézzel

Kevesek Készülnek; Sáyok vagyon, s. nem
sólnak, Kic szemekkel nem látnak, fül:
lel nem fildelnek, semmi elevenséghez a'
Sáyokban nem lelnek.

O Ilyanok legyenek azok is Kik csinálják
és a' Kik üdvösségekért ötet megh találják.

De ae Kik az egy Istent, a' Ki teremtette min:
dent, igazán Imádják nálla minden Kíván
sorok Kegyes megh találják.

O h te Izráel háza ez nagy Urat álgyad
tés Aronnak háza ez nagy Urat magasztal
jad; Tés fel sentelo Lévita, minden egyhá:
zi fogja, ez nagy Urat vallyad Kis Isten:
félő Kösségh az Ur Szavat hallyad.

Az Ur az Jo áldot, áldot a Mennyek:
ben, a' Ki lelke által lakik a' mi szív:
ünkben, mint az éneklő kórusnak, ha:
hármincz ötöd részének irva áll rendi:
ben, Aldot legyen az mi Urunk Isté:
minek Mennyéghben.

Psal. 130 Not: Emlekezunk ez nap

D ietsérjenek az Ur mert ő
minden iokor, örök irga
mas, és Kegyelmében illet
Aldot az Isten

Az

Az Istén
táplalj a örö
Ala
Az minden
gát, hogy ad
De Kivüle
nyer bölcsen
den iot
Hogy az fö
merülne ő n
nagy
Vet egö
rémpre, hogy
Ker meg
Az nap fen
munkára; a'
godalo
A' Egy ptomor
vevé, tengeren
ban
Népeinek ve
ter ton pogán
zedelm
Az pogán

Az Istenek Istenet, a' ki az ő szent népét,
táplalja örökségét dicsérjenek szent nevét
Aldot az Isten.

Az minden Urak Urát, a' ki ajándékja ma-
gát, hogy adgya szent Országát dicsérjenek
jó voltát. Aldot az Ur.

Ki kűlűlle más mineműen, a' nagyos men-
nyei bőlcsen, es cinalta hogy kinecsen min-
den iot annak bőlcsen. Aldot az

Hogy az föld vizen lenne abban el ne
merűlne ő mivelet hogy venne áldást, és
nagy Ur lenne. Aldot.

Vet égő jovetneket, napot, holdat te-
remtet, hogy látnánk mindeneket, a' mi-
ket megh ielentet. Aldot.

Az nap fenyét nappalra, terjesztette
munkára; a' holdat ejtzakára, adna nyu-
godalomra. Aldot.

Egy ptomot megh veré, nepet onnan ki-
vivé, tengeren által tévé Pharaohot ab-
ban vezte. Aldot.

Nepének vezéré lőn vélletek ighen sok
ször lőn pogánon hatalmas vőn, népét győz
zedelmes lőn. Ald.

Az pogányok Királlyit el veszté fejé-

delmek, varosit, és földeit fel osztá örökségit.

Nagy iga alat valánk, de a' mi Kegyes Atyánk
mennyből tekintet reánk segedul jöve hozzánk
Aldot Ur Isten.

Kétes inseghből ellenségünk Kezéből, ki
mente a' tömlöczből, minden szükségeink-
ből. Aldot az Isten.

Ez szolgálatot eledet mindeneknek és io
helyt, jövedelmének megh szelet, mert Kazunk
zajtot emelt. Aldot az Ur.

Az Mennybeli nagy Istene, az Urat a' ki
mindenre, életünkre megh jelent, dicsérjuk
mert ő Szent. Ald.

Szent David ligh szivében dicsse Ked:
ven Istenben szé harmónia hat énekben
ete mendá örömben. Aldot az Isten

Psal: 137. Nota. Nagy bánatban

Babyloniában hogy nagy fogság
ban, a' Sido nemzetségh vala
rabságban, illy Könyörgést tet
nyom országában, mint in
az Szász harmónia hét Szóval.

Tehetes megh Ur Isten mint ültettünk
édes hazánk földéről kül maradtunk, s
gány nép közé késelen futottunk K

serves szivel
Esztünkben
ahol mindé
most hogy maj
egyeb dolgun
Az mely
tünk, a' Temp
lettünk, azokka
a' vi melle a'
Fel tettük
zokra vetettük
ünkre kölcsole
latban fára
Mikre itt
látnak hogy va
meghis kérnek
gyuko nékik a'
Az halban me
sünü könyvel tek
mondván: hogy é
ira nincsen ar
Az idegen
sinsnél kut

serves szivel iontkóol el szakadunk.

Ezünkben sorogh a mü édes hazánk
ahol minden sok szép nagy ioban valánk
most hogy magunkot nézzük, s kevés marhánk
egyeb dolgunk nincs szakszirattyuk hazánk.

Az mely muzikánkal tegedet tiszteltünk, a templumban szépen hogy énekeltünk, arokkal edgyüt nézd heva vettetünk, a vér mellet a berkekben rekettünk.

Tsak tőtük a fuz szákra hegedünket, azokra vetettük sirós szemünket, vesszőinkre kötesoltuk kezünket, sok gondolatban szárazodván szünket.

Mikor itt a Kikor rabul hoztak el, látnak hogy vagyunk nagy keserves szüvel, meghis kérnek hogy örömmel énekeljünk nékik a mü hegedünkel.

Az halban megh szakad keserves szüvünk, sziü könyvel telik megh mind két szemünk, mondván: hogy énekeljünk szegény fejünk, ha nincsen arra kedv adunk de helyünk.

Az idegen földön rabságba vagyunk, kivánnél kut csak egy orát sem hagyunk.

egy kis

tőrik hogy csak nem halalban fagyunk,
olyan igben nagy buba, ı bánatba vagyunk.

K' önnyeb megh fúradni a' mű Kezünkk
inyünkhöz ragadni Könnyeb nyelvünknek
hogy sem harántkor Keserves szivünknek, el fe
lytem sok iovát földünknek.

H a megh adatnéke a' mű édes hazánk,
akkor szünnéke megh a' mű sok nyavalyán
ha az rabsághbol mind megh szabadulnánk
akkor örömmel Kedvesen vigadnánk.

H Ram iusson eszedben a' Pogány nép,
a' ki sok üdőtől fogva münkőr tép, olyan
lon nékünk mikent az enyves lép, fo
ki vága münkőr mint éles kép.

V Ram Babyllonnak ez mind vissa
nétd, a' ki tőled semmit nem hal sem
nem Kérd, mint mint Ket illyen gonoszu
romlással térd, hogy hajoljon megh csa
neked minden térd.

B oldogh lészen a' ki fogja magzatit,
a' kősziklához vesi fiait, földigh le m
vros kő falait, és fogyatkya minden m
radékit.

Psalmus

Psalmus 138.

Not. Hogy a nagy Fejedelmek.

Hálát adok Ur Istén tellyes
szívemből, hogy el fogád köz-
nyögésem az én szerzőmből, és
ki vőd szegyenesen sok veszedelemből, min-
den utak előtt áldlak, és dicsérlek szüven
lőd.

Az te szent Templomodban téged tisz-
telek, irgalmadért alázatos szüvel hirdetlek
Uram el nem felejtlek, hanem dicsérlek,
hogy igazat mondo Ur vagy szent nevedet
énekelek.

Hogy az te hired neved, mert nagyra tör-
ted, igéreted bőségesen, mind bé tőlődred,
hogy hozzád kiáltottam ugyan fel vőtted,
s en felelmes lelkemet sok kincseidet
Kőlődred.

Az világnak Királyi téged dicsérnek,
igaz mondó, és Kegyelmes Urnak jelent-
nek, hogy mindent bőlesen mivelsz azért
tisztelnek, hatalmas és dücősségés Urnak
téged hirdetnek.

Noha nagy vagy, és igen nagy Felség-
ben ülsz, de azért az alázatos szüvőn kö-
nyőrülsz

Könyörüls, az el hagyot Régenytől soha
el nem hüls, hogy általad nagyra mégyen,
sőt inkáb annak örüls.

Hegy ha Uram valmelly veszedelemben,
de el nem hacz, soha engem az en ügyemben, el
lenségim ellen megh tartasz élemben, az te
lelked engemet megh erösic szivemben

Az Ur iisti gondomot egyedül véghez, ra
gaszkodom énis csak ö szent Felségehez, Uram
irgalmad mutasd szegény fejemhez, légy ioaka
rattal hozzám, a' te Kezed mivéhez.

Szent Dauid az Ur Istent igy magasztal
lá, mikor az Ur az ö szüvét megh vigasztalá,
ván attol menevén Uuval nem aggasztalá, a'
sőt harminez nyolcz énekben Istent igy
magasztalá.

Psal: 139. Ártatlan szüvet s: David.
habetur in Psalterio folio.

Psal: CXL. Nota. Segitségül hijuk á Mo

Mentes megh Istenem az gonosz em
berektől, az erőszak tevő ki
gyetlen kezektől, szabadits
megh Uram a' gonosz fejektő
Ez utánnam rohanc szörnyü ár vizektől.

Szi

Szivekben
tek, ellenem
tek, az en le
mind az ia

Es nyelv
mind csak a
io ajakok al
gőg nagy me

Oltalmaz m
tol, a' kik ál
védelmez Ur
Istentelen fiok

Az Tol
tanak, labar
nak, az ut a ko
felől melleze

Tsak azon
vesszek, halál
hogy holtom ut
Uram én Istene

UR Isten é
mindenkor fej
nál nagyob

Szivekben felöltem mert gonosz végezetek, ellenem mind edgyigh fegyverben ölöltek, az en kedves lakom földebol ki uzték mind az viadalra kardom kerez gurtek.

Es nyelvek olyan mint a mérges kigyo, mind csak azt kiáltyák reám az mi nem io ajakok alat ül, halalos Scorpio, és mérgét nagy mesté oreo áspis kigyo.

Oltalmaz megh Uram a vér szomjuzoktol, a kik álnokságnak örülnek azokkol, védelmez Ur Isten tüntöktt karjától, és az Istentelen fiuknak kargyától.

Az hol szokam iárni vermet oz vájtanak, labaimnak titkon sok urkot hánoznak, az uton halot alnokul vontanak, kéz felöl mellettem akadályt ástanak.

Csak azon vadnak hogy szörnyü halálle vesszek, halálommal rajok örömet ereszszek, hogy holtom uttán hü szüvet ne eresszek, Uram én Istenem ne had hogy el vesszek.

Ur Isten életem erös reménysége; te voltál mindenkor szem dicsérsége, panasnál sirsakinál nagyobb erössége, az haglban te voltál lelkem' segitsége

Kem segi-

97 Ne engedd meg mostis hogy a' hegyzelen-
nek, kivansága teljék az Istentelennek, ne
vid éle tanácsát az hurcolónnek, hogy ha
lálán ne örüljön a' szegénynek.

Az mit reám szántak azt fordicsad rá-
jok, a' nékem tőle mérget vegyék az ő fájok
sebes langal égő hüs egessed fájok, és marad-
gyon fiastól minden háza tájok

Az mely árkot ásnak essenek bé abban
el merüljenek mint a' mély tenger habban, a'
rágalmazo ne' orvendgyen a' napban, hanem
égben leven süssön nie halálban.

El hittem hogy az Ur a' nyomorultaknak
fel vészi ügyökőt az ártatlanoknak, el rom-
lyák hasznát semmi tanácsoknak.

Az igazak penigh az Istén nevének, dicsé-
retet mondván szépen énekelnek, az Ur szé-
kiből örökké örülnek, ez rendi az negyven
száz ének.

Psal: 31. Ecce. Nagy Ur Te ne hagyj min

Nyomorultaknak szene Ura
gyelmezél az én szomra, ha
gas sok kiáltásomra vigyá
dot minden iomra.

Az te Szolgád könyörgésre, vedd áldozat

Kérésre, K

Uram ö
den utamo

Szivem
zemnek a

Az bű
társaságok,

Ha enge
bő áldás

Az iám
ben oltalm

Kemény
én pándékk

I stenecke
léjnek, n
ny

Most m

Kérését, Kéo Kezd fel émelését fogd el sok éle=
delerését.

Uram örizd az én számot, vezérerd min=
den utamot, hogy á ki én reám támat, ne
nyomodhassa hátamot.

Szivem ne had rossza menni ne had kez=
zemnek azt tenni, á mi bumra fogna lenni,
s. bünöretest Kezdene venni.

Az bünösök barátságok el Kerülöm
társaságok, nem Követem igasságok, sem=
mi nemü nyájasságok.

Ha engem az igaz megh vér ez fejemre
bö áldáse nyér, Kemény dorgálása nagy bér,
mire drága Kenet nagyot ér.

Az iámbora nem haragszom, sö minden=
ben oltalmazom, de á gonosztol irtozom, és
szivemböl megh átkozom.

Kemény szava a' jámbornak, használ az
en pándelkomnak, de szép szava az latornak
veszélye minden uramnak.

I Stentelenek el vesznek, haragod példái
lésnek, rajtam mostan bosszut tésznek, de
nyakok szakad, t. el vesznek.

Mos vine rajtam taporsnak rontol min=
den cson=

den csontomnak, örvendezzen halálomnak,
epitti koporsómnak.

TE Uram csak rád függ szemem, hozzád
emelve kéz keem benned remél az én szi:
vem, ne tedd el vessed fejem.

OLtalmaz engem a' testtől, abban ne ve:
sem népestől, inkab ők egyűtt testestől vesz:
nek el mindenestől.

ÉN pedig megh sza baduljak bátron mel:
lőlök el mulyak, hő örömmel megh indul:
jak, hazam földeben forduljak.

AZ szád negyven egy énektben, Dauid
Urnak lélekben, igy könyörge feleimeben, mi:
kor volna inségében.

Psal: 142. Nota. Lass hozzám Ur &c. kyr

KÉseredes szüvel kiáltok az Ith
á ki jighen igaz és irgalmas
mindenhez, hozzá emelem
szom, csak tőlle várom iom
nem mégyek más Istenhez.

SZeme szemei elől ki ontom az én szivem
megh bestellem néki nyomoruságos szivem,
eleiben megyek hogy tőlle iot vegyek mert
orvosló szüvem.

URam Isten, mikor egy megh szegyat kezd
tam vala, hogy benned már szüvem

Csak nem
ben vél, ol

Hádd megh
den felől, sok
től, el fogyo
nam, ném
TE hozzá
hoz, birtatom
hoz, mert te
nyem, és bir
Hald megh
holtharok, ae
harok, ha te
mel nem ré
Bőles Ur
ragad ki fej
diesérhessel

AZ te iov
nek, hálá ad
gyülnek io te
SZeme

...ueven halálomnak,
...mnak.
...g szivem, hozzád
...remél az én fi-
...i fejem.
...stől, abban ne ve-
...gyűe keresztől vegye
...stől.
...aduljak bátron mel-
...mmel megh iduljak
...deben forduljak.
...enekben, Dauidal
...orgé fel elmeben, mi-
...segében.
...s hozzám Ur Iesus kegyel-
...vel kiálok az Ihrus
...igas és irgalmas
...hozzá emelem
...tőlle várom iom
...tenhez.
...ontom az én szivem,
...nomságos szivem,
...ié iot vegyek merő
...vem.
...gy megh szegyat kozhm
...n már szüvem
Cs...

Csak nem vgyan megh hala, ismeretednek
ben vél, oltalom, s' gyámol tól, mertenned
bizom vala.

Hádd megh Uram mostis vgyemet minden
den felől, sohul senkitől mindtsen ki ioval végjen
től, el fogyot hatalmam mintes semmi dolgom
mam, sem bal, sem iob kéz felől.

Té hozzád kiálok — mint Kegyelmes Urhoz, birtatom magam hogy kered segitségemhez, mert te vagy reménységem, életem, napfényem, és bizom is voltodhoz.

Hald megh zokogásom, mert immár nem
tolhatok, az engem üldözők előtt alig futhatok, ha te velem nem lész, kiegyenesszem
mel nem nyss, megh nem szabadulhatok.

Bőlts In engemet vezess ki ez rekesztől
ragad ki fejemet a' kegyetlen kezekből, hogy
dicsérhesselek, dicsőithesselek örökkétig-
ta szüből.

Az té iovendéd mindgyárt hozzád fut-
nek, hálát adván néked Templomodban fel
gyülnek io tetemenyidért, kegyelmességedért,
Felséged
ölnek.

Szent Dauid az szól, és negyven kez
hő

Keatod énekben, ellenségi miat hogy volna
félelmekben, Kéré az Ur mé azki iól lát
mindenc hogy ne adgya kezekben.

Psal 143. Igaz láro szent Ur Jé hald meg
haberur in Psalteriō folio.

Psal: 144. Nota: Dicserjed álgyad én Lelk

AZ Ur áldando áldot Ur, ighen
bölcs, és hatalmas Ur, Az Isten
nekem lēō segitsēgim,
ellen villám, megh tanitlya vini
kezem, mert erēt érzem ō kuc fejē mi
den iomnak, bástyája várom nak; az Ur
szabadságh, s. erōs vár, mellettem tabort iár
vn ō benne bizván élek, senkitōl nem félek.

h Ur Isten mi vagyok én, ez változando
föld szinén! mit kēs én velem ki vagyok vē
szendō por, hogy megh halok, ram illy gon
dot miert viselsz, illy ighen mit tisztelsz, hiu
ságh vagyok mert és szárah, a' földnek csak
Sára, az én lelkem egy kūs ora, megh ha
lok egy szra, mind arātul Uram szellek,
es sūból tisztellek.
V. R Isten a' magos Menyből szāly le a'
szen

penitséges fényből, az én kevely ellenségim
oszlasd el háborgatoim, nagy felelmes adgy
szivökben, félelmek ügyekben, engem penigh
len szabadics, és örömmel vidics, hogy új
énekec mondhassak, mint Kegyelmes Iste=
nemnek és io vezéremnek.

Az idegen nép kezétől, szabadics egy
házetől, mert birodalmok nem igaz, minden
igasságok csak gaz; ha Keresünkben megh
halgacz, minden iokor megh adgy, kedves bé=
kességben éluńk, csak tegedet féluńk, és á mű
szép magzatinkot, édes szamtkot, csak Felsé=
gednek élteßyük neved dicsiretessyük.

Megh halgatvan á' mű szentkot, megh adod igy
minden ienkor; békességben marad házánk, és
megh szaporodik marhánk, szüvünk minden
ior tölled vár, á' gonosz távul jár; Oh mely
boldogh az á' nemzet, á' kit ez Ur vezet! Ezt
Szent Dávid iol látta nékünk irván hatta
va száz negyven negyed részben, hogy ez
vendé hüttenn.

Psal: 145. Nota Jne no ciesrd mindenn.

Egyes Ur Jé mindenen Ur vagy,
azért magasztallak, az te hatal=
mad jovoltod által hogy ki=
terjed

rejtec, áldlak, valamigh élek, gondviselőm lenn nek csak tégedet vallak.

Nagy az Ur és dicsérni fel mulja, az Egec, mineden olyan bölcs, ki nem csudálhat nagy voltán elegec, mert mindenc ugy bé tölt, sohul nem hagy hagy semmi ürességet.

Ur Isten a' te hired neved mind örökké megh áll, siurol siura; egy nemzetségről más nemzetségh re jál, nagy dolgaidban soha minden kāben szakasztot vál.

Nagyságos dicsö dücsöségednek minden nemzet álgya, nagy csudáidért. az dicsöretet csak te neked adgya, hatalmasságát a' te nevedtől fel nem hadgya.

Emlékezetit nagy volnodnak hirdeti világh, igasságodnak tép dicsereti minden fülben be hág, az áldás penigh nagy irgalmadért, minden fülöl ki hágh.

Mert kegyes az Ur ighen irgalmas, feleté sokat vár, kegyelmes volta minden állatnak, mertartásan iár ighen io az Ur. Semmi miveből nem következik kár.

A'lgyon tegedet Uram örökké minden kéred dolga, minden embernek fiúd hogy

álgya Istenn
retégh és dic
Tartsuk
mindennek,
ion nagy Isten
lenni kell ve
Noha kedve
nekec, mert ha
már el esec, n
li marat. s. e
Minden álla
reád néz, az
lik megh min
tellyes szemed
Istenn
Istenn
hallya, valakik
de az ö tölle e
Az Ur Ist
hirességh nagy
a' dücsöségh

álgya Istenedet, pólgaj ha ki kedfél,
vuégh és dicsir ugy lehes iol dolga.

Tartozik minden, hogy haralmadot hirdesse
mindennek, ducsõ végedért birodalmodért, va-
lóm nagy Istennek, mert Orszagodnak örökke
lenni kell végheteslennek.

Noha kedvedből a' ki te néked szolgált, ki nem
vetted, mert tartod az el dolõt, s. fel vésted a' ki
már el esett, megh keresed azt, a' ki a' nyájbol
ki marat, s. el veszett.

Minden állatnak minden üdõben szeme csak
reád néz, az te bõségis áldot markodból, te-
lik megh minden kez, élnek a' kiket io kedvel
tellyes szemed kegyesen néz.

Igasvegõ az Ur, és ighen igaz minden õ dol-
gában, kik segitségedre kiáltak azoknak lelkek
áll markában a' kik õ benne valoban kiál-
nak maradnak áldásban.

Kik õrõt félik kedvedet teszi, és szavokat meg
hallya, valakik õrõt szeretik igaz hiveinek valja
de az õ tõlle el szakadtakon bosszuiat megtalja.

Az Ur Istennek minden állattol adassék
dicsõségh nagy hatalmaért, és kegyelmeert õvé
tessegh nagy hatalmaért, és kegyelmeert õvé
szépenek nagy erõségh.

Ps. Cxlvi.

Psalmus 146. Dicsérd a' nagy Urat,
Kedved szerint fs. habés in Psalterio fol.

Psal. 147. Nota. Engem igazgass az Egés

Ne vessen iob dologh mint az Ne
felmi, és törvenyében kedvé sze:
rent élmi, hasznos az Ne. enek:
ben tiszt'elmi, gyönyörüséges d:
nevét viselmi, dicsérettivel lélek
ben megh telmi ier tehat rolla kergyünk énekl
telmi.

Az Ur az Ne szereti Izraelt epit ö néki
megh maradando helyt arrol, hogy ebben
gyüjti mutatot idt, mert io kedvebol kegyes:
meten felelt, nálla a' sok megh epett sü kedve
lelt, és fajdalmokrol kegyes gondot viselt.

Mert Csak az Isten a' ki mindent iol tet
az ö szavára a' napis viszsa teré, az kinek
Egen nagy bölcsességéért, a' számtalan sok
Csillagh szepen el fér, ertö sen kiröl az Ur.
ero nem kér, mert ö hatalmas minden:
hez bölcsen ért.

Hagy a' sü Urunk a' ki a' menyben ü
megh győzhetetlen erös csak egyedül, ha ki
telmét visgálja el merül, mert bölcsesség
mindene halad felyül, az Ur örökké a' fö

ligyek,
A dgyac
jenk az K
kezebenn
nak, hog
az hegyek
Ele dett
az hollo
ö a' gyors
reny szerp
a' kik csa
D e azen
talmas böl
lyádbol vö
ned soha
vül soha
llr Kedve
B e Kere
áld és se
csak edgy
fogja sen
ger megh
llral kedi

...erd a' nagy Urat,
...in Psalterio fol.

...em igazgas az Egek

...dologh mint az Ur
...venyben kedvez se:
...hasznos az Ur. enek:
...ni, gyönyörüségges s:
...lni, dicsereetivel lélek.
...re rolla kezgyünk éne:
Kelni.
...kaele epit ő néki
...arról, hogy abben
...io kedvből kegyel:
...el megh epes sü kedve
...egyes gondot viselt.
...' ki mindent iol ér
...vissa teet, az kerek
...t, a' számtalan sok
..., erre sen kitől az Ur.
..., ő hatalmas minden:

...k a' ki a' menyben ül,
...s csak egyedül, ha kiér:
...ül, mert bölcsesseged
...ül, az Ur örökké a' ki:

ligyek, körül, de egy kevelyis napjának
nem örül.

A' igyarok hálát hü hivek az Urnak, énekel
jetek a' ki élet annak, mindenek ennek men
kereben vadnak; ő kesitti a' földet a' zápor:
nak, hogy essö adgyon az sziveknek, és sának
hogy ennis hogy böven kaszáljanak.

Eledet a' barmoknak ő szolgálatot, ennik
hollo fiaknak ő mélatot, nem kévánnya
ő a' gyors erős lovat, sem nem kedvelli a sé:
ny férfiat, hanem szereti csak az igazakot,
a' kik csak re'a bizzák ő magokot.

De azért Urnak népe dicsérd Ur, a' ki hat
almas böles, kegyelmes és szent, mert nyuvat
gyádból rövid napon megh ment, senki elle:
ned soha nem tart ellent, kapudon kü:
vül soha megh nem rettent szaidhoris az
Ur kedvet ielent.

Be kerege ád minden határidban, meg
áld és szenvel kéri munkaidban, az Ur
csak egyet szól nagy hatalmában nem
fogja senki megh akaratyában, a' mit
igyen megh lyszen hamarsághban, mert
Ural kochik nagy hatalmassághban.

Mint a'

Mine a' fejét, és szalangozo gyapjat ő mél-
tattya le' szép gyengen az havat, és mikép
szén egy poralyozo hamvat, szét agyon kem-
uzmarasokor szortat, nyárban a' hűs bői
nagy ijgeket mélnat Telben ijzongyuoskis
degeket iártat.

De hogy poronsol a' tavasti szélnek,
megh kel olvadni a' kemerdek ijghnek,
megh bővül áija minden folyo viznek, az Ur
szavára mindenek engedtnek, megh mu-
tattya io kedvét Izraelnek, az ő válaf-
tot szérelmes népének.

Nem mivelt ennyi iót semmi nemzettel,
sem megh nem látot illyen szép törvénnyel,
szene szigyet kőrőt Isten Izraellel, hamar
megh láttya azért kegyes szemmel, csak
hogy dicserjük őrőt félelemmel, ez szép
negyven hetedik szép énekkel.

Psalmus. 148. Dicserjenek az Ur
menyben élők f. habetur in Psalt. fol.

Psalmum. 149 Ujj éneket mondgyatok
az Urnak f. habes in Psalterio fol.

Psal. C

Dicserjé
jetek őtőt,

Dicserjé
Bűből szár

Dicserjé
ből szárm

Dicserjé
cserjétek ő

Irta ez
Kőn
ék
U

Finem
Asori in C
in Ann
16 Jann

no gyakjar ő mél-
hawar, és miképz
s, stej apronkent,
am a' hű bőr
en iszonyu eostá-
a' tavasti szélnek,
erdek igéhnek,
folyo vizinek, az Ur
dnek, megh mu-
nek, az ő válasz-
lemmi nemzettel,
stép törvényyel,
Izraellel, hamar
stemmel, csak
emmel, ez szép
kkel.

Dicserjerek az Ist
ur in Psalt. fol.
énekes mondgyarok
Psalterio fol.

Psal. C

Psalmus CL.

Not. Mindönek megh haljáke

Dicserjetek Istent az ő szen-
tségével, dicserjetek őtet nagy
erősségével, Szent az Ur és
erős a' ki dücsősséghben ül.

Dicserjetek őtet hatalmasságáról, dicser-
jetek őtet, nagy méltoságáról: Szent az Ur.

Dicserjetek őtet hangos énekekkel, és
Büből származot szép dicseretekkel: Szent.

Dicserjetek őtet hálaadásokkal, lélek-
ből származot áldás mondásokkal. Szent.

Dicserjétek őtet minden szivetekből, di-
cserjétek őtet tellyes lelketekből. Szent.

Irta ezt Szent Dávid a' Dicséret
Könyvben, Száz és ötvenedik
ékes énekében: Szent az
Ur es erős a' ki dű-
csősséghben
ül.

Finem imponebat Georgius J.
Astri in Illustri Collegio Ulmic. Pauc.
in Anno Domini 1710 die
16 Januarij. hora 10. vespertina.

Az Sz

nyelven va

rchinck s

xix.	A' sz
xxvii.	A' bö
xxxiv.	Aldom
L.	Az eg
Lxxxvii.	Az U
xcix.	Az ha
cxliv.	Az U
cxxix.	Arhat
xiv.	Az elzt
i.	Bold
vii.	Benn
xi.	Bizom
xxxii.	Boldo
Lxxii.	Bőles
Lxxiii.	Bizony
Lxxvii.	Bús
cxii.	Bólda
cxix.	Bolda
cxxviii.	Bolda

Az Sz: David Király mi[illegible]
nyelven való Versekel vagy dicz
ſchinek mutató Táblája

A

XIX. A' ſzép kerek kék Egh — —
XXVII. A' bölcs hatalmu Ur — —
XXXIV. Áldom az én szent Uramot.
L. Az egy mindeneken hatalmas.
LXXVII. Az Ur Jn lelke házának szép.
XCIX. Az hatalmas Jn országol-
CXLIV. Az Ur áldando áldot Ur.
CXXIX. Artatlan szüvet szent Dávid.
XIV. Az elztelen igy szol ió kedvében.

B

I. Boldogh az oljan ember.
VII. Benned vagyon hűtőm.
XI. Bizom az Urban. — —
XXXII. Boldogh a' kinek bűné nints.
LXXII. Bőlcs Jn adgy szent lelket.
LXXIII. Bizony iob az Jn minden ió.
LXXVII. Bús szüvemből siralomra.
CXII. Bóldogh ember a' ki hurból.
CXIX. Boldogok a' kik hűtők megh.
CXXVIII. Boldog és áldot vagy a' ki az

Bűnéimnek

Levél.

CXXX. Bűneimnek mély őrvenyeben.
CXXXVII. Babyloniaban hogy nagy sog.

D.

IX. Dicsérem Ur Jn̄ a' tẽ nev.
XXIV. Dűcsősséges Ur az Isten.
CVI. Dicserjetek az Urat, mert az Ur.
CIX. Dicseretem Ura figyelmezzél ſ:
CLX. Dűlősseget Uram g' tẽ nevednek.
CLV. Dicserjetek az Jn̄ minden.
CXVII. Dicserjetek az Urat, mert ő ád.
CXXXVI. Dicserjetẽk az Urat menyben é.
CXLVIII. Dicserjetek Jn̄t az ő szentsegẽ.
CL.

E

XXII. Én Istenem, én Istenem!
XXXVI. Eletét a' ki unclok bűnben.
XLVI. Erős várunk az Ur és bástyánk.
LVII. En Istenem szány megh en.
LXXXI. Eorvendezzetek a' kik kolg.
LXXVI. Esmẽretes az Ur Jn̄ mind.
LVIII. Ellenem őhve gyűlt sok nép.
LXXV. Emlekezűnk től Felseges Jn̄.

F

LXVIII. Fegyver fogh mű velűnk.

H

VI. Hatalmason Uralkodo Ur.
XVII. Halgasd megh Ur Isten.

Hallya

venyeben.
nagy fog.

ℓ nev.
en.
der az Ur.
mazél ſ:
ℓ nevednek
inden.
nett ő ád.
nenyben é.
szentsége.

enem!
ünben,
bástyánk.
egh en.
ük kolg.
mind.
sok nép.
lseges Ih.

i velünk.

lkodo Ur.
r Isten.

Hallya

XX. Hallya megh Isten.
XXVIII. Hayts megh fűleda Ur Isten.
XLIV. Hallotta fűlünk Uram.
XLIX. Hallya megh ezt minden nép.
LV. Hald megh Ur Ih Kérésem.
LXI. Halgasd megh Urá az én Könyörgésemet.
LXXV. Hálát adyan vallást tészünk.
LXXVIII. Hald megh oh Izraél ugy mond Ih.
LXXXVI. Hajts le Ur Ih a' te fűledet.
CVII. Hirdessétek a Felséges Istént.
CV. Hirdessétek minden Szentek az
CXXIV. Ha az hatalmas Ih a' Ki Ur.
CXXVI. Hogy Izraél vigasságban.
CXXVII. Ha az Ur Minden haro Istén.
CXXXII. Hogy Szent David io szűből.
CXXVIII. Hálát adok Ur Ih tellyes lélk.

I.

II. Im mint lázzattanak fel.
IV. Igasságomnak Inne.
XXVI. Itély megh Uram engemet.
XXIX. Int Urak hirtelyére.
XXXV. Iteld megh Urram iteld megh.
XLI. Istennek áldása az olyan ember.
LXV. Io kedvedet Uram haljuk.
LXVI. Ih törvényében dűcsekedő.
LXVII. Irgalmas legyen az Isten hoz.
LXXX. Izraél igaz Pásztora.
XCII. Io dicsérni az Ur Istent.
XCV. Ier mind örvendgyűnk.

Istennek

XCVIII. Istennek új éneket a' ki.
CXIII. Istennek áldot szépe hűved ar.
CXVIII. Irgalmas az Ur és kegyelmes.
CXXXIII. Io az edgyelséghben a' lép.
CXXXIV. Isten házának gondviselöi.
CXLIII. Igaz láto szemet Ur Isten.

K

X. Kegyes Isten tőllünk.
LXIV. Könyörgésem Uram kérlek.
LXXIV. Kegyelmes Ur Isten, a' ki Ur.
LXXXIX. Kegyelmességét io tetszésed.
CII. Kegyelmes Ur halgasd megh.
CVIII. Kész az én szívem Istenem.
CXLII. Kesereden szóvel kiáltok az.
CXLV. Kegyelmes Ur Isten mindenen.

M

XXX. Magasztallak én Istenem.
XXXIX. Mondék szívemben: tellyes.
XLII. Mint az hévségh miat megh.
LIII. Monda az bolond szívében.
C. Minden nép ti nemzetségh.
CX. Mondot Uramnak az Urúllj.
CXIV. Mikor Izraël Aegyptumbol.
CXX. Mégh eskü kegyetlen ellen.
CXXIII. Magos mennyekben nagj dűn.
CXL. Ments megh Istenem a' gonosz.

N

Tlézd Uram

III. Nézd Uram –
XXXI. Nagy irgalmadéz igasságod.
XXXVII. Ne búsulj á' hüvelen.
XLVIII. Nagy Ur a' mű szent Istenünk.
XCI. Nagy reménységgel tökéletes.
CXXI. Nagy inségemben és hüjsé.
CXXXI. Nincsen bennem Ur Jn Kéréy
CXLI. Nyomorultaknak szent Ura.
CXLVII. Nincsen iob dologh mint az Jnt

O

LII. Oh ros erkölsben dűcseked.
LXXXVIII Oh Ur Jn téged hilak.
XCIII. Országol az Isten é' világon.
XCIV. Oh hatalmas Kézel bosszut ál.
XCVII. Országol az Ur Jn benünk.
CIV. Oh én gyarlo lelkem áldgyad.
CXXII. Örvend mégh repesvén /sü.

P

XXIII. Pásztorom az Ur a' ki.

R

LI. Rajtam nagy irgalmu Isten.
LXI. Reménségem Ur Jn csak té'ben.
CXXIX. Régtől fogván igen nyomorgat.

S

XV. Szent Ur Jn ki mehet té'
XVIII. Szeretlek téged édes.

Szinek